

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

29018 e.7

**BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM
TEUBNERIANA.**

**ANDOCIDIS
O R A T I O N E S**

EDIDIT

FRIDERICUS BLASS.

EDITIO ALTERA CORRECTOR.

**LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXX.**

BIBLIOTHECA

SCRIPTURUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA.

	<i>M. 2.</i>		<i>M. 2.</i>
Aelianus ed. <i>Hercher</i> . 2 voll.	9.—	Censorinus ed. <i>Hultsch</i>	1.20
— varia historia	—90	Cicero ed. <i>Müller-Klots-Wesenberg</i> etc.	
Aeneas comment. ed. <i>Hug</i>	1.35	5 part. 11 voll. kplt.	22.35
Aeschines ed. <i>Frank</i>	—90	— Pars I. Vol. I.	1.35
Aeschylus tragoediae ed. <i>Weil</i>	1.50	— Die übrigen Bände, jeder à	2.10
— Einzelne Stücke	—30	[Auch in 37 einzelnen Heften.]	
Alberti Tullius ed. <i>Mersdorf</i>	3.—	— orat. selectae ed. <i>Klots</i> . 2 part.	1.50
Amarcius, Sextus, ed. <i>Manitius</i>	2.25	— orationes sel. edd. <i>Eberhard</i>	
Ammianus M. ed. <i>Gardthausen</i> . 2 voll.	7.20	et <i>Hirschfelder</i>	2.—
Anacreon ed. <i>Rose</i> . Ed. II.	1.—	— ed. <i>C. F. W. Müller</i> . 2 part. à	—75
Andocides ed. <i>Blafs</i> . Ed. II.	1.20	— epistolae selectae ed. <i>Lietsch</i> .	
Annae corneliae porphyrogenitae		2 partes	2.50
Alexias ed. <i>Reifferscheid</i> . 2 voll.	7.50	— epistolae ed. <i>Wesenberg</i> . 2 voll.	6.—
Anthimus ed. <i>Rose</i>	1.—	Commodianus ed. <i>Ludwig</i> . I & II	2.70
Anthologia latina ed. <i>Riese</i> . I. 1.2.	7.50	Cornelius Nepos ed. <i>Fleckeisen</i>	—30
— lyrica ed. <i>Bergk</i> . Ed. III.	3.—	Cornutus ed. <i>Lang</i>	1.50
Antiphon ed. <i>Blafs</i> . Ed. II.	2.10	Corpusculum poes. epic. ludib.	
Antoninus ed. <i>Stich</i>	1.80	edd. <i>Brandt</i> et <i>Wachsmuth</i> . 2 voll.	6.—
Apollodorus ed. <i>Bekker</i>	1.—	Curtius Rufus ed. <i>Vogel</i>	1.20
Appollon. Rhodius ed. <i>Merkel</i>	1.—	Dares Phrygius ed. <i>Meister</i>	1.20
Applan ed. <i>Mendelssohn</i> . 2 voll.	9.—	Demosthenes ed. <i>Dindorf</i> . Ed. IV	
Archimedis opera omnia. Ed.		cur. <i>Blafs</i> . 3 voll.	4.50
<i>Heiberg</i> . 3 voll.	18.—	— Auch in 6 Partes, à pars	—75
Aristophanes ed. <i>Bergk</i> . 2 voll.	3.—	— Editio maior. 3 voll.	7.20
— einzelne Stücke	—45	Dictys Cretensis ed. <i>Meister</i>	1.50
Aristoteles de partibus animal.		Dinarchus ed. <i>Blafs</i>	1.—
ed. <i>Langkavel</i>	1.80	Dio Cassius ed. <i>Dindorf</i> . 5 voll.	18.50
— de arte poetica ed. <i>Christ</i>	—60	Dio Chrysost. ed. <i>Dindorf</i> . 2 voll.	5.40
— physica ed. <i>Prantl</i>	1.50	Diodori Siculus ed. <i>Vogel</i> . Vol. I.	3.60
— Ethica Nicomachea ed. <i>Susemihl</i>	1.80	Diod. Siculus ed. <i>Dindorf</i> . [Verg.]	
— Ethica Eudemia ed. <i>Susemihl</i>	1.80	Dionysi halicarn. ed. <i>Jacoby</i> . Vol. I	3.60
— de coelo etc. ed. <i>Prantl</i>	1.20	— Vol. II.	3.—
— de coloribus, audibilibus,		Dracontius ed. <i>de Duha</i>	1.20
physiognomonica ed. <i>Prantl</i>	—60	Eclogae poet. latin. ed. <i>Brandt</i>	1.—
— politica ed. <i>Susemihl</i>	2.40	— poet. graec. ed. <i>Stadtmüller</i>	2.70
— magna moralia ed. <i>Susemihl</i>	1.20	Epicorum Graecorum fragm. ed.	
— de anima libri III ed. <i>Bieh</i>	1.20	<i>Kinkel</i> . Vol. I.	3.—
— ars rhetorica ed. <i>Römer</i>	2.10	Erotici script. ed. <i>Hercher</i> . 2 voll.	7.50
— metaphysica ed. <i>Christ</i>	2.40	Euclidis elem. ed. <i>Heiberg</i> . I—V.	24.60
— fragmenta ed. <i>Rose</i>	4.50	Eudociae violarium ed. <i>Flach</i>	7.50
— oeconomica ed. <i>Susemihl</i>	1.50	Euripides ed. <i>Nauck</i> . Ed. III. Vol. I	
— de plantis ed. <i>Apelt</i>	3.—	und II.	1.50
Arriani expeditio ed. <i>Abicht</i>	1.20	— Vol. III. Fragmenta	2.70
— scripta min. ed. <i>Eberhard</i>	1.80	— Einzelne Stücke à	—30
Athenaeus ed. <i>Meineke</i> . (vergr.)		Eusebius ed. <i>Dindorf</i> . 4 voll.	15.—
— ed. <i>Kaibel</i> . Vol. I und II. à	4.80	Eutropius ed. <i>Dietsch</i>	—30
Augustinus iter. ed. <i>Dombart</i> . 2 voll.	6.—	— ed. <i>Ruehl</i>	—45
Aulularia ed. <i>Peiper</i>	1.50	Fabulae Aesopicae ed. <i>Halm</i>	—90
Ausonius ed. <i>Peiper</i>	6.60	Fabulae Roman. ed. <i>Eberhard</i> . Vol. I	3.75
Autolyceus ed. <i>Hultsch</i>	3.60	Florus ed. <i>Halm</i>	1.—
Avienus ed. <i>Breyer</i>	1.—	Frontinus ed. <i>Gundermann</i>	1.50
Babrius ed. <i>Schneidewin</i>	—60	Galus ed. <i>Huschke</i>	2.70
Boetius de inst. math. ed. <i>Friedlein</i>	5.10	Galeri scripta minora. Vol. I.	
— de consolatione ed. <i>Peiper</i>	2.70	ed. <i>Marquardt</i>	2.10
— comm. in libr. Aristotelis <i>πρωτὰ</i>		Gellius ed. <i>Herts</i> . Ed. II. 2 voll.	4.20
<i>ἀπομυθεῖαι</i> rec. <i>Meiser</i> . 2 voll.	8.70	Helliodor ed. <i>Bekker</i>	2.40
Buccolii Graeci ed. <i>Ahrens</i>	—60	Herodian ed. <i>Bekker</i>	1.20
Caesar ed. <i>Dinter</i> . kplt.	1.50	Herodotus ed. <i>Dietsch</i> . 2 voll.	1.85
— ed. <i>Dinter</i> . 3 voll.	1.—	— Auch in 5 eins. Fasc.:	
— de bello Gallico. Ed. min.	—75	Vol. I. fasc. I. Hb. I. II.	—75
— civil. Ed. min.	—60	— I. — II. Hb. III. IV.	—75
Cassius Felix ed. <i>Rose</i>	3.—	— II. — I. Hb. V. VI.	—60
Catullus ed. <i>Müller</i>	—45	— II. — II. Hb. VII.	—45
Catullus, Tibullus, Propertius	2.70	— II. — III. Hb. VIII. IX.	—60
Cebatis tabula ed. <i>Drosihn</i>	—60	Hesiodus ed. <i>Flach</i>	—45
Celsus ed. <i>Daremberg</i>	3.—		

ANDOCIDIS
O R A T I O N E S

EDIDIT

FRIDERICUS BLASS.

EDITIO ALTERA CORRECTOR.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXX.

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO.

Andocidis codices eosdem fere atque Antiphontis habemus, praeterquam quod Oxoniensis N ope in hoc oratore destituti sumus. Quos ut omnes ex uno exemplari derivatos esse e lacunis corruptelisque multis, quas omnes communes habent, certissimum est, ita nihil dubium quin antiquum illud exemplar in codice Crippsiano A magis fideliter expressum, in ceteris multimodis corruptum intueamur. Contulit autem I. Bekkerus praeter Crippsianum tres Andocidis libros: Laurentianum B, qui plerumque cum illo consentiens aliquanto tamen deterior est, Marcianum L et Vratislaviensem Z, quos cum et corruptissimos esse et eadem omnia plerumque exhibere videret, Marcianum post orationem primam missum fecit. Ambrosianum autem P et Burneianum M paucis locis Bekkerus inspexit, neque hercle ex codicis M integra collatione, quae apud Dobsonum exstat, quicquam magnopere lucrati sumus.*) Contra quod Crippsianum idem Dobsonus iterum excussit, id quidem non sine aliquo fructu factum est. Quod nequaquam de mea ipsius opera dixerim: nam et ipse cum Londinii essem, Crippsiani eos locos quibus correctus esse videba-

*) Codicem Z ex M descriptum esse comprobare student Thalheim (in Fleckeiseni Annal. vol. CXV, p. 673) et Reutzel (Exercit. crit. in Antiphontis or. [diss. Giss. 1879] p. 10).

tur inspexi, multaque primus enotavi, quae vellem equidem utiliora fuissent. Sed cum semper fere eadem manus, alia paucis tantum locis (I, 3. 5) correxerit, res haud perinde est in Andocide atque in Antiphonte et Dinarcho. Ille suo archetypo collato correctus est, hi et ad archetypum et ab alio ad alium codicem: itaque quae ex illo sublata sunt, plerumque mera *σφάλματα* fuerunt, quae ex his, non item. Ea autem manus quae duos hos Isaeum quoque pertractavit, ita tamen ut eius verba semper fere emendaret, paene numquam corrumpere; reliquos oratores quorum opera in eo codice insunt non attigit. — Haud scio an aliquem usum praestiturus sit codex Q Ambrosianus, qui habet Andocidis orationes III et IV; in Isaeo, cuius itidem habet duas orationes, minime spernendus est. Sed ad Andocidem eum neque Bekkerus neque alius quisquam adhuc contulit. — Codicis instar est exemplar quoddam editionis Aldinae, quod in bibliotheca Hamburgensi nunc asservatur: in eius margine vir quidam doctus varias lectiones ex aliquo codice, qui nobis non praesto est, adscripsit. De eis diligentissime egit Aem. Rosenberg in *Fleckeiseni Annalibus*, vol. CIX (1874), p. 338 sqq. Eaedem fere in Leydensi exemplari Aldinae exstant, unde protulit Sluiterus. Non sunt magni pretii. — Ego Crippsiani lectiones e Bekkeri Dobsonique (A^d) apparatu, adiectis quas ipse enotatas habebam, integras in hanc editionem transtuli; ceterorum codicum consensum nunquam neglexi; reliquam autem lectionum farraginem magnam partem abieci. Qua in re id tantum vereor, ne cui iusto plura retinuisse videar; sed in hanc partem peccare malui.

Editionem Andocidis principem Aldus Manutius confecit, libro usus deterioribus nostris simili, sed qui praeter corruptelas proprias plurimas interdum veriore etiam lectionem praeberet.*) Aldum secutus Henr. Stephanus suapte coniectura non pauca emendavit; Reiskius deinde (R.), quamvis ne ille quidem ullis librorum manuscriptorum adiumentis usus, et sustulit ipse menda quaedam et adnotationes aspersit bonae frugis plenissimas, ita ut eorum quae Bekkerus e codicibus nova introduxit permagnam partem coniectura ab illo iam inventa fuisse videamus. Postquam I. Bekkerus pro vulgata illa novam ex codicibus optimis recensionem proposuit, primus Dobsonus inter ceteros oratores Atticos Andocidem quoque edidit, quae editio quamvis sit propter copias lectionum adnotationumque Dobrei, Reiskii, aliorum virorum doctorum appositae utilissima, nova tamen et ex coniectura vel ipsius editoris vel alius cuiusquam profecta haud sane continet. Car. quoque Schillerus (Schi.), qui post Sluiteri lectiones Andocideas denuo editas orationes quoque ipsas typis mandandas curavit, in Bekkeri plerumque lectionibus acquievit, pauca mutavit. Turicenses vero editores Baiterus et Sauppius (Turr.) magnopere rem promoverunt, cum certatim locis corruptis medelas quaererent et reperirent: quae ab altero profecta alterius adsensum non tulerunt, ea in

*) Exemplum praesto est or. 1, 123, ubi codices ἀποφύξαιμι, Aldus ἀποφθέγγομαι, quod illo loco sensu omnino cassum est, vera lectio a Reiskio et Valckenaerio reperta ἀποφύξομαι.

adnotationibus apposita magno ad emendandas orationes adiumento sunt.

Sed etiam qui non ediderint has orationes multi multa contulerunt. Nomino ex eis, quorum copiis iam Bekkerus usus est, Valckenaerium, Luzacium, Sluiterum (Sl.), quorum plurimas coniecturas nunc in orationibus ipsis legimus. Quos secutus est non minore successu quem coniectorem felicissimum Sauppius praedicat Dobreis Britannus, et apud nos Ad. Emperius. Postea autem quamvis multi viri docti in Andocide operam collocarint, tamen haud aequè multum in emendandis orationibus profectum est. Meierus et Vaterus aliis nominibus bene de Andocide meruerunt, artem criticam in eo vix sequebantur. Klotzius autem (Kl.), qui Schillerianae editionis censor exstitit (J. J. 1835 XIII p. 372), id praesertim egit ut corruptissimam quamque lectionem enixo studio defenderet; raro ut recte et prospero successu tutaretur contigit. Bergkii in epistula ad Schillerum, quae huius editioni adiuncta legitur, locos quosdam paucos egregie sane tractavit explicavitque. Pauca sunt Cobeti, plura Hirschigii (Hi.; Philol. 1850 p. 318), sed ea nequaquam cum eis comparanda quae in Antiphonte postea idem ille praestitit. Egregie autem Kirchhoffius aliquot primae orationis locos ex inscriptionibus et illustravit et emendavit (Ann. Fleckeis. 1860 p. 238; Herm. I p. 1). Reliquos quorum scriptis maiore minoreve cum fructu usus sum iam uno in conspectu proponam. Bake Schol. hypomn. I p. 222 et V, 242. — I. Droysen, de Demophanti Patroclidis Tisameni populiscitis, diss. Berl. 1873. — H. Frohberger, Recens. dissert. Köpki, Philol. Anzeiger II p. 327,

et Coniect. in oratores Atticos, Philol. 1870 p. 630. — C. Fuhr, Animadversiones in oratores Atticos, diss. Bonn. 1877. — G. Gebauer, de praeteritionis formis ap. or. Att., Lips. 1874, et De hypotacticis et paratacticis argumenti ex contrario formis, Zwiervaviae 1877. — W. Helbig, Annal. Fleckeis. 1862 p. 679. — C. Fr. Hertlein, [Conjecturen z. griech. Prosaikern, Progr. Wertheim 1862, cuius mihi copia non fuit, et] Zu griech. Prosaikern, Herm. XII, p. 182. — L. Kayser, Recens. dissert. Linderi, Mus. Rh. N. S. XVI, 72. — R. Köpke (Kö.), Emendationes Andocideae, Progr. Guben 1869. — C. Gust. Linder, de rerum dispositione apud Antiphontem et Andocidem, diss. Upsal. 1859. — I. H. Lipsius (Li.), Annal. Fleckeis. 1870 p. 737; Recens. editionis meae, Philol. Anzeiger IV p. 338; Rec. diss. Droyseni, ibd. VI, 233. — S. A. Naber, Mnemos. III, 66. (Non mihi praesto fuit eiusdem diss. de or. I, Lugd. Bat. 1850). — E. Rosenberg, Annal. Fleckeis. 1874, p. 338. — H. Sauppe (S.), Symbolae ad emendandos orat. Att., Ind. lect. Gotting. 1873. — C. Scheibe, zur Erklärung des Beschlusses des Patrokleides, Zeitschr. f. Alterth. 1842 p. 201. — R. Schöll, Recens. diss. Droyseni, Jen. LZ. 1874 p. 186. — H. Usener, Mus. Rhen. N. S. XXV. (1870) p. 588. — G. M. Ydén, Andocidis or. de pace, diss. Upsalae 1872. — Grato animo profiteor A. Weidnerum (W.) olim collegam ad Andocidis quoque editionem benignam opem liberaliter tulisse, neque parvo mihi adminiculo fuisse et prudentem et benevolam censuram Andocidis mei, quam Lipsio acceptam refero.

Ipse autem quam normam in constituenda lectione secutus sim, breviter iam exponam. Conie-

cturis audacioribus abstinere vel ob eam causam satius visum est, quod hae orationes, praesertim si Crippsianum respicias, multo minus depravatae sunt quam aut Antiphontis aut Lysiae: id quod cer- nitur vel maxime in nominibus propriis, quae fa- cillime corrumpebantur neque tamen insignem labem contraxerunt. Dialecti tamen seorsim ratio habenda est: quare cum Schillero *γίγνομαι* et *γινώσκω*, quamvis raro in libris tradita, ubique reduxi, neque toleravi in genuinis orationibus nominum in — *ης* desinentium accusativos quales sunt *Δημοσθένην* et *Διογένην*, quos recte idem Schillerus ab Ando- cidis certe aetate alienos iudicat. Longius pro- gressus ipse haec introduxi: *Ἀλκμεωνίδου* pro *Ἀλκμαιον*. (I, 16) et *Ἀλκμέωνος* pro *Ἀλκμαίονος* (I, 47); cf. quae affert Sauppius ad Dem. 21, 144 et in epistula ad Baiterum de Alcibiade altero p. XIV. — *Συνεκέκλητο* pro *συνεκέλειστο* (I, 48) et *κατεκλήσαμεν* pro *κατεκλείσαμεν* (III, 7). Reliqui *κλεῖν* I, 61, quod quomodo emendandum esset parum liquebat. — Item *ΗΙ* pro *ΕΙ* restitui in *λητουργεῖν* I, 132; cf. quae dixi in praefatione Isocratis vol. II, p. III. — Porro *ἐλήσω* pro *ἐληῖσω* (cf. A. v. Bam- berg, Ztschr. f. G. W. XXVIII, 26), et *Αιγής* pro *Αιγῆς* (I, 101. 62); nam necessario apud Atticos hae vocales in diphthongum coalescebant, et con- firmant rem scripturae titulorum IV. saeculi quales sunt *Αίγεις*, *Ἐρεχθίδος*. V. praef. Is. p. IV, 1. — Docuit Sauppius *ΕΙ* pro *Ι* verum esse in formis nominibusque a verbo *τίνω* profectis (v. ibd. p. III): itaque scripsi *Τεισαμενός*, *Τεισάνδρον*, *Τείσαρχον* (I, 83. 117. III, 29. I, 15), *ἀποτεῖσαι* (IV, 18), *ἔκτεισις* (I, 73). Est enim *ἔστεισις* in titulo Tege-

atico notissimo; *τίσις* epicum alia ratione formatum est. — *Σώξω* scribendum esse in vulgus notum est; contra *έσώθην σωτηρία*. De ceteris formis ambigitur: *διασσεσωμένος* extat in tit. Attico circa finem saec. IV, ut Köhlero videtur, exarato (C. I. A. II, 225); idem Köhlerus *διέσ[ωσε]* restituit in tit. eiusdem fere aetatis (II, 194), quod num recte fecerit dubito. Expectemus certiora; interim I in his formis nondum addidi. (Cf. de hac re quae conguessit H. Usener in *Annal. Fleckeis.* 1865 p. 238). — *Μονυχία* restitui I, 80; recentiores demum tituli *υ* pro *ι* praebent (*Μουνυχιών* C. I. A. II, 247; *Μωνυχίαν* tit. Theban. *Ἀθήν.* III). — Non tolerandum duxi in tam antiquo scriptore *ένεκεν* pro *ένεκα* vel *έύνεκα*. Illa forma in titulis Atticis IV. saec. nusquam quod sciam lecta, aliquoties restituta est (C. I. A. II, 10^b [rescr. *ένόλιας ένεκα*]. 117. 187. 231. 276). — *Θέλειν* apud Andocidem est I, 22 (ubi *μη' θέλοντας* Turr.) et IV, 7. 37. — *Έύμαχος* et *ξυμπορά* saepe ZM praebent, *ές* uno loco (III, 3) AB. — *ΣΣ* pro *ΤΤ* in optimis libris nusquam fere traditur; mutavi *τεσσαράκονθ'* III, 33 et *Μολοσσίαν* IV, 41, quamquam haud ignarus huius orationis et in his et in aliis rebus causam separatam esse. Cuius auctor Isocrateo magis genere dicendi usus neque hiatus ultra modum patiens, si e sola forma loquendi aestimes, circa medium quartum saeculum fuisse videtur.

Scholia quaedam vel glossemata in verba Andocidis irrepsisse non est quod dubitemus; at cum numquam multum lectitatus hic scriptor fuerit, multa ea crebraque esse verisimile non videtur. Scripsit commentarium in Andocidis orationes, Suida teste, Valerius Theon, et argumenta duarum certe ora-

tionum nunc quoque manent. Perlustranti autem mihi quattuor has orationes haec occurrunt quae talem speciem prae se ferre videantur. I, 133 λεύκην, οὗς] λεύκην τὸ πόσους h. e. λ. τόπος οὗς codd. omnes. — IV, 2 ὧν εἰς] ὧν τῶν ἀγαθῶν εἰς codd. omnes, e superioribus πολίτου δὲ ἀγαθοῦ νομίζω. — I, 61 εἰσηγήσατο μὲν ταύτην τὴν βουλήν] γενέσθαι add. codd. — I, 17 ἐγράψατο τὸν Σπείσιππον παρανόμων] γραφήν add. Ald., lacunam habent BLZM; ergo non in Aldina demum id vocabulum additum est. — I, 142 τῆς ἐλευθερίας ὑπῆρξαν] add. αἵτιοι Z et mg. M. — III, 21 τὴν πόλιν ἡμῶν ἀνδραποδίσσθαι καὶ τὴν χώραν ἐρημοῦν] καὶ δηοῦν post ἀνδραποδ. add. ZM. — III, 26 μάχεσθαι Λακεδαιμονίοις AB: μάχ. πρὸς Λακεδαιμονίους cett. — II, 16 οὐκ ἔστιν ὃ τι ἔργον A pr., οὐκ ἔστιν ὃ τι ἕτερον ἔργον cett., οὐκέτι ἕτερον Ald.; ἕτερον ἔργον del. S. — I, 59 τῶν δ' ἄλλων, οἱ πρότερον ὑπὸ Τεύκρου ἐμηνύθησαν] post οἱ (οἱ codd.) v. additur λοιποὶ, quod cum Dobr. delerunt Turr. Sed totum membrum οἱ λοιποὶ πρότερον ὑπὸ Τεύκρου ἐμηνύθησαν scholii speciem habet, id quod idem vidit Dobreus. — II, 19 ἡ βουλὴ deleri vult Valkenaerius. — Haec sane pauca sunt, et ex eis ipsis quaedam minime certa; denique intra vocabulorum explicationes vel sententiarum quae mancae viderentur complendarum studium paene omnia continentur. Quare quamquam profecto etiam alia glossemata insunt quae nos convincere nequeamus, parcus tamen in secludendo fui neque Dobrei et Hirschigii in eo exemplum sequi volui. Apud nos I. H. Lipsius in interpolationes inquisivit: qui ut exemplo utar 1, 15 in verbis καὶ κοιμισθεὶς ἄδειαν εὐρόμενος

ἀπογράφει δυοῖν δέοντας εἰκοσιν ἄνδρας ea quae sunt ἄδειαν εὐρόμενος eici vult, etenim eam rem iam supra verbis ψηφισαμένης δὲ τῆς βουλῆς indicatam esse. At ne potuit quidem senatus ei impunitatem decernere qui nondum adesset, sed promittere tantum, si redisset, fore ut decerneretur, et illud ψήφισμα nihil aliud continuisse videtur, nisi ut delegati quidam Megara proficiscerentur Teu-
crumque his promissis Athenas reducerent.

Ipse autem Lipsius id quidem confitetur, magna cautione opus esse, si quis in hoc oratore interpolationes indagare velit: etenim fuisse Andocidem ad verborum ambages natura propensio-
rem neque immerito a quibusdam veterum, Hermogene teste, nugatorem habitum esse. Hoc verissimum et omnibus qui artem criticam in hoc oratore faciant imprimis tenendum est. Plurima sunt quae sine detrimento orationis recidi possint, verba, sententiae, totae partes; sed non hercle ideo illa non genuina sunt. Alterum est quod Andocides levitatis concinnitatisque minime studiosus fuit. Quare et in illo loco qui omnium maxime coniecturis hominum doctorum vexatus est: καὶ γὰρ οἱ λόγοι τῶν κατηγορῶν ταῦτα τὰ δεινὰ καὶ φοβικῶδη ἀνωρθίαζον, καὶ λόγους εἶπον ὥς πρότερον ἑτέρων ἀμαρτόντων κτέ. (I, 29), ipse medelam corruptelae similem adhibui, nempe ut addito οἱ post κατηγορῶν concinnitatem sententiae prorsus tollerem. Denique id moneo, in collocandis verbis nonnumquam liberio-
rem esse Andocidem et gratiae aliquid ex ea re aucupari videri: quod cum parum animadverterem, iniuria olim tentavi locum I, 30: ἐν οἷς ὑμῶν οὐδέν με δεῖ δεόμενον οὐδὲ παραιτούμενον σωθῆναι κτέ. Dixit de hac re nuper Waltherus

Francke in dissertatione quae inscribitur: de Andocidis oratione quae est de pace (Halaë 1876) p. 7 sqq.

Ceterum eas tantum coniecturas in adnotatione apposui, quae mihi veri specie non prorsus carere viderentur. Auctor cuiusque sedulo indicatus, item editor qui primus receperit. Multas in hac demum altera editione adscripsi, eas praesertim, quae cum a Reiskio, Sluitero, ceteris antiquis factae essent, postea codicum auctoritate confirmatae sunt: ita suum cuique reddi visum est.

Scr. Kiliae mense Februario a. CIOIOCCCLXXX.

Fridericus Blass.

VITA ANDOCIDIS

E VITIS X ORATORUM PLUTARCHO ADSCRIPTIS.

Ἀνδοκίδης Λεωγόρου μὲν ἦν πατὴρ (τοῦ Ἀν- 1
δοκίδου) τοῦ θεμένου ποτὲ πρὸς Λακεδαιμονίους
εἰρήνην Ἀθηναίους, τῶν δῆμων δὲ Κυδαθηναίος ἢ
Θορεύς, γένους εὐπατριδῶν, ὡς δ' Ἑλλάνικος καὶ
ἀπὸ Ἑρμοῦ καθήκει γὰρ εἰς αὐτὸν τὸ Κηρύκων 2
γένος. — διὸ καὶ προεχειρίσθη ποτὲ μετὰ Γλαύ-
κωνος σὺν ναυσίῳ εἴκοσι Κερκυραίοις βοηθήσων
διαφερομένοις πρὸς Κορινθίους. μετὰ δὲ ταῦτα 3
αἰτιαθεὶς ἄσεβειν ὡς καὶ αὐτὸς τοὺς Ἑρμᾶς περι-
κόψας καὶ εἰς τὰ τῆς Δήμητρος ἁμαρτῶν μυστήρια,

Andocidis res enarravit Caecilius in libro de X oratoribus; Dionysius quoque attigisse videtur (cf. arg. or. III). Ipsi autem biographi veteres fontes praecipuos habuerunt Andocidis ipsius orationes (v. § 13) et Lysiae qui fertur sextam; Theodori Byzantii in Andocidem orationem exstitisse apud Suidam legimus, usurpatam a quoquam esse nescimus. Superest nobis praeter hanc Plutarcheam vitam et Suidae brevissima et μετάφρασις quam Plutarcheae confecit Photius (cod. 261). — 1. τοῦ Ἀνδοκίδου add. Ruhnken. West. coll. Andoc. 3, 6. — τῶν δῆμων AHP West.: τὸν δῆμον. — Κυδαθηναίους Taylor. — Θορεύς Taylor: Θουρεύς. v. C. I. Gr. n. 213 (C. I. A. II, 553): Ἀνδοκίδης Λεωγόρου Κυδαθηναίους, et Androt. ap. Schol. Aristid. III, 485 Dd.: Ἀνδοκίδης Κυδαθηναίους. — Ἑλλάνικος] cf. Plut. Alcib. c. 21: Ἀ. ὁ ὄντως, ὃν Ἑλλάνικος ὁ συγγραφεὺς εἰς τοὺς Ὀδυσσεῶς ἀπογόνους ἀνήγαγεν, et Suid. s. v. Ἀνδ.: ἀπόγονος Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσεῶς καὶ Ναυσικίας, ὡς φησιν Ἑλλάνικος. Inepta est explicatio sive auctoris sive interpolatoris qui Κηρύκων gentem admiscuit. — 2. E Thucyd. I, 51 (l. d.); sed hic si fuit avus est. — 4 et 5 e margine demum sententiae interiecta

- 4 [διὰ τὸ πρότερον ἀκόλαστον ὄντα νύκτωρ κωμά-
σαντα θραῦσαι τι τῶν ἀγαλμάτων τοῦ θεοῦ, καὶ
εἰσαγγελθέντα, ἐπειδὴ οὐκ ἠβουλήθη ὃν ἐξήτουν
οἱ κατήγοροι δοῦλον ἐκδοῦναι, διαβληθῆναι καὶ
πρὸς τὴν αἰτίαν τῆς δευτέρας γραφῆς ὑποποι-
5 γενέσθαι, ἣν μετ' οὐ πολλὸν χρόνον τοῦ ἐπὶ
Σικελίαν στόλου συνέβη γενέσθαι, Κορινθίων εἰς-
πεμφάντων . . . Λεοντίνοῦς τε καὶ Αἰγισταίους ἄν-
δρας ἰδίᾳ, μελλόντων βοηθεῖν αὐτοῖς τῶν Ἀθη-
ναίων, (οἷ) νύκτωρ τοὺς περὶ τὴν ἀγορὰν Ἑρμᾶς
6 περιέκοψαν, ὥς Κράτιππὸς φησι] κριθεῖς ἐπὶ τού-
τοις ἀπέφυγεν ἐπὶ τῷ μηνύσειν τοὺς ἀδικοῦντας·
σπουδὴν δὲ πᾶσαν εἰσενεγκάμενος ἐξεῦρε τοὺς
περὶ τὰ ἱερὰ ἀμαρτόντας, ἐν οἷς καὶ τὸν αὐτοῦ
7 πατέρα ἐμήνησεν. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας
ἐλέγξας ἐποίησεν ἀπολέσθαι, τὸν δὲ πατέρα ἐρρύ-
σατο, καίτοι δεδεμένον ἤδη, ὑποσχόμενος πολλὰ
λυσιτελήσειν αὐτὸν τῇ πόλει. καὶ οὐκ ἐψεύσατο·
ἤλεγξε γὰρ ὁ Λεωγόρας πολλοὺς δημόσια χρήματα

esse, id quod perspexit West., ex his arguitur, quod et ignorat ea Photius et ante κριθεῖς (6) vulgo adduntur verba προσ-
μαρτῶν μυστήρια, nata illa e Δήμητρος ἀμαρτ. μυστ. (3). —

4. v. Lys. 6, 21, ubi similia, etsi non eadem prorsus, traduntur. — ἐξήτουν Duebnerus: ἐξήτουν. — 5. Male corrupta haec esse West. vidit; ἄνδρας ἰδίᾳ necessario cum Κορινθ. εἰσπ. iungendum est. num K. εἰσπ. ἄνδρας διὰ Λ. τε καὶ Αἰγ., μελλ. κτέ.? Rumorem hunc respiciunt Plat. Alcib. 18, Phot. s. v. Ἑρμοκοπίδαι, Philochorus ap. Schol. Arist. Lys. 1094. — 6. κριθεῖς A (West.): κριθεῖς δὲ P, κριθεῖς τε v. — εἰσενεγκάμενος e Photio R. West.: ἐνεγκάμενος. — v. Lys. 6, 23, ubi sane patris mentio non fit, et And. 1, 19.—7. De Leogorae indicio satis diversa narrat And. 1, 17; ineptit biographus ad patrem transferens quae

σφετερισμένους καὶ ἄλλα τινὰ ἀδικοῦντας. καὶ
 διὰ μὲν ταῦτα ἀφείθη τῆς αἰτίας· (οὐκ) εὐδοκιμῶν 8
 δ' ὁ Ἀνδοκίδης ἐπὶ τοῖς πολιτευομένοις ἐπέθετο
 ναυκληρίᾳ καὶ τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι καὶ πολ-
 λοῖς ἄλλοις ἐπέξενώθη· ὅτε καὶ μίαν τῶν πολιτί- 9
 δων, Ἀριστείδου θυγατέρα, ἀνεψιὰν οὖσαν αὐτῷ,
 λάθρα τῶν οἰκείων ἐξαγαγὼν ἐπεμψε δῶρον τῷ
 Κυπρίων βασιλεῖ. μέλλων δ' ἐπὶ τούτοις εἰς δι-
 καστήριον εἰσάγεσθαι πάλιν αὐτὴν ἐξέκλεψεν ἀπὸ
 τῆς Κύπρου, καὶ ληφθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐδέθη.
 διαδράς δ' ἦκεν εἰς τὴν πόλιν, καθ' ὃν χρόνον οἱ 10
 τετρακόσιοι διεῖπον τὰ πράγματα. δεθεὶς δ' ὑπὸ
 τούτων καὶ διαφυγὼν αὐθις, ὁπότε κατελύθη ἡ
 ὀλιγαρχία, ἐξέπεσε τῆς πόλεως τῶν τριάκοντα τὴν 11
 ἀρχὴν παραλαβόντων. οἰκήσας δὲ τὸν τῆς φυγῆς
 χρόνον ἐν Ἥλιδι, κατελθόντων τῶν περὶ Θρασύ-
 βουλον καὶ αὐτὸς ἦκεν εἰς τὴν πόλιν. — πεμ- 12
 φθεὶς δὲ περὶ τῆς εἰρήνης εἰς Λακεδαίμονα καὶ δόξας
 ἀδικεῖν ἔφυγε. — δημοῖ δὲ περὶ πάντων ἐν τοῖς 13
 λόγοις οἷς συγγέγραφεν· οἱ μὲν γὰρ ἀπολογουμέ-
 νου περὶ τῶν μυστηρίων εἰσίν, οἱ δὲ καθόδου δεο-

de se ipse And. promittit 1, 136. — σφετερισμένους ci. R.: σφετεριζομένους BTZ; σφετεριζομένους v. (νοσφισαμένους Phot.). — 8. οὐκ add. Duebner. West, quamquam et apud Photium omittitur. — cf. autem Lys. 6, 19. 26 et Andoc. 1, 145. 4. etc. — 9. De Aristidis filia in Lysiana oratione, quam sane mutilam habemus, nihil legitur. Reliqua quaeque § 10 leguntur exstant ap. Lys. 26 sq. — 10. δεθεὶς δὲ καὶ ὑπὸ τούτων Phot. — 11. vv. τῶν τριάκ. — παραλαβόντων ignorat Phot.; ἕως ante τῶν τρ. add. West. — Elide A. domicilium constituisse nusquam legimus (cf. autem Lys. § 6), neque bene haec conveniunt cum And. 1, 4. — 13. καθόδου B Xyl. West.: καθόλου. — 14. Orationem περὶ τῆς

- 14 μένου. — σφάζεται δ' αὐτοῦ καὶ ὁ περὶ τῆς ἐνδείξεως λόγος καὶ ἀπολογία πρὸς Φαίακα καὶ περὶ
 15 τῆς εἰρήνης. — καὶ ἤκμακε μὲν κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἅμα Σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ ἄρχει δ' αὐτῷ τῆς γενέσεως Ὀλυμπιάς μὲν οἷ', ἄρχων δ' Ἀθήνησι Θεογενίδης, ὥστ' εἶναι πρεσβύτερον αὐτὸν Λυσίου
 16 ἔτεσί που δέκα. — τούτου δ' ἐπώνυμός ἐστι καὶ Ἑρμῆς ὁ Ἀνδοκίδου καλούμενος, ἀνάθημα μὲν ὦν φυλῆς Αἰγηίδος, ἐπικληθεὶς δ' Ἀνδοκίδου διὰ τὸ
 17 πλησίον παροικῆσαι τὸν Ἀνδοκίδην. — καὶ αὐτὸς δ' ἐχορήγησε κυκλίῳ χορῷ τῇ αὐτοῦ φυλῇ ἀγωνιζομένη διθυράμβῳ, καὶ νικήσας ἀνέθηκε τρίποδα ἐφ' ὑψηλοῦ ἀντικρυς τοῦ παρόντος Σειληνοῦ. —
 18 ἔστι δ' ἄπλοῦς καὶ ἀκατάσκευος ἐν τοῖς λόγοις, ἀφελής τε καὶ ἀσχημάτιστος.

ἐνδ. ab illa quae est de myst. diversam habet Sauppis O. A. II p. 165; mihi secus videtur. de ἀπολογία πρὸς Φαίακα dixi Att. Bereds. p. 330; videtur non diversa fuisse a quarta nostra. — 15. κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον mal. West. — Andocidem ol. 78, 1 (468) natum esse computatum esse videtur ex Androtionis loco (v. ad § 1), quo traditum erat praetorem fuisse bello Samio (a. 440/39). Nimis enim artificiosa sunt quae exposuit C. Fuhr in Animadv. in orat. Atticos (Bonn. 1877) p. 18, 1. Lysiam autem ol. 80, 2 natum esse existimabant. — δέκα West.: ἑκατόν libri (ἐννέα Meziriacus; ὀκτώ Taylor). — 16. Plut. Alcib. c. 21; Nic. 13 (Aesch. 1, 125); cf. And. 1, 62 et Harp. s. v. Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς. — 17. V. de hac victoria, quam Dionysiis choro puerorum reportavit A., C. I. Att. II, 553. — ἐφ' ὑψηλοῦ βάθρον vel ἱερὸν ci. Reisk. — Σειληνοῦ Salmas. West.: σελίνον. — 18. Iudicium hoc Caecilium auctorem habere videtur: cf. quae idem de Antiphonte exponit ap. Phot. cod. 259.

HERMOGENIS

IUDICIUM DE ANDOCIDIS ELOQUENTIA.

Ὁ δὲ Ἀνδοκίδης πολιτικὸς μὲν εἶναι προαιρεῖται, οὐ μὴν πάννυ γε ἐπιτυγχάνει τούτου· ἀδιάρθρωτος γάρ ἐστιν ἐν τοῖς σχήμασι καὶ ἀδιευκρίνητος καὶ τὰ πολλὰ ἐπισυνάπτει τε καὶ περιβάλλει ἀτάκτως διὰ τὸ ταῖς ἐπεμβολαῖς χωρὶς εὐκρινείας χρῆσθαι, ὅθεν ἐδοξέ τισι φλύαρος καὶ ἄλλως ἀσαφὴς εἶναι. ἐπιμελείας δὲ αὐτῷ καὶ κόσμου πάννυ βραχὺ μέτεστι, γοργότητός τε ὡσαύτως, καὶ μέντοι καὶ τῆς κατὰ μέθοδον δεινότητος ὀλίγον, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ὀλίγον ἔχει, τῆς δ' ἄλλης σχεδὸν οὐδ' ὅλως.

ARGUMENTA ORATIONUM

BREVITER DESCRIPTA.

Or. I. Περὶ τῶν μυστηρίων. Andocides cum in causa Hermocopidarum iudicium fecisset, primo impunitatem tulit, postea ex Isotimidis plebiscito capitis deminutione ita affectus est, ut et templis et foro ei interdiceretur. Quare urbem reliquit diuque vagatus post restitutum demum per Thrasybulum imperium populare Athenas rediit. Ubi cum publi-

Hermogenis iudicium exstat π. ἰδεῶν B p. 416 Sp. Ultimo loco Andocidis inter X oratores mentionem facit, atque omnino Graecis hic scriptor parum lectitatus, Romanis prope ignotus fuit. Cf. Herodis Attici dictum ap. Philostr. V. S. II, 1, 14: Ἀνδοκίδου μὲν κρείττων εἰμί, et Quintilian. XII, 10, 21: Quis erit hic Atticus? Sit Lysias — — Non igitur iam usque ad Coccum et Andocidem remitemur.

ANDOCIDES.

b

cae oblivionis lege fretus rursus omnia civium munera capesseret rebusque sacris interesset, triennio postquam rediit mysteriorum festos dies una cum ceteris initiatis agens a Cephisio Meleto Epichare per *ἐνδειξιν* apud regem sacrorum in ius vocatus est. Arguebant autem accusatores olim de mysteriorum profanatione et in se ipsum et in alios Andocidem indicem extitisse: quare iudicium huic causae ex solis initiatis constitutum est. Reus et de mysteriis sese purgat e de ipsa Hermarum mutilatione nihil adversus se ipsum pronuntiavisse affirmat: quare plebiscitum illud, quo ei soli qui de se confessi essent continerentur, ad se nihil pertinere; idem autem tunc certe post restitutionem capite deminutorum Patroclidis plebiscito factam et post eas leges quae populari imperio restituto latae sint prorsus sublatum esse. Habita videtur oratio exeunte anno ol. 95, 2 399 a. Chr. n.; cecidisse causa accusatores certum, quintam partem suffragiorum non tulisse satis verisimile est.*) Conferenda autem cum hac oratione falso Lysiae tributa κατ' *Ἀνδοκίδου* (Lys. or. VI), Meleto fortasse scripta, certe *δευτερολογία* quaeque a Cephisio principe accusatore habita esse nequeat.

Or. II περὶ τῆς ἑαυτοῦ καθόδου. Inter peregrinationem diuturnam bis Andocides Athenas adiit, primum Quadringentorum tempore, deinde aliquanto post eversum illorum imperium (circa a. 407), quo

*) Id sperare audet Andocides § 33: quod si non evenisset, vix in oratione nunc legeremus.

tempore hanc in populi contione orationem habuit. Cuius id est argumentum, ut commemoratis suis in rempublicam Atheniensium beneficiis a populo impetrare studeat, ut ἄδεια pridem sibi decreta restituatur et ἀτιμία qua postea affectus erat tollatur. Sed praevalente inimicorum auctoritate cum eam rem impetrare non potuisset, Andocides rursus peregre coactus est.

Or. III. Περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης. Haec quoque oratio in contione coram populo habita est, Corinthiaci belli medio tempore. Suadet Andocides, ut pax cum Lacedaemoniis fiat eis condicionibus, de quibus ipsi, cum legatus de pace facienda ad Lacedaemonios missus esset, cum illis convenerat: nempe ut moenia, naves, Lemnum Imbrum Scyrumque Athenienses haberent, reliquae civitates omnes suis quaeque legibus uterentur liberaeque essent. Quas condiciones Boeoti quoque accipere parati erant, Lacedaemoniorumque legati aderant qui eas commendabant; adversabantur autem Corinthiorum qui tum id oppidum habebant et Argivi, qui utrique et ipsi legationes Athenas miserant. Bellum Atheniensibus magis placuit; itaque infecta re legati Spartani domum redierunt, pacis auctor Andocides, si biographo tradenti fides habenda, in exilium pulsus est. Habita oratio, ut plerisque videtur, auctumno anni 391 (coll. § 20); rectius ad hiemem 392/1 referemus, propter ea quae § 27 leguntur.*) Ceterum genuinam

*) Cf. quae exposuit C. Fuhrius in dissertatione quam supra (p. XIII adn.) laudavi, p. 7 sqq.

non esse orationem et inter veteres Dionysii Hali-
carnassensis et multorum inter recentiores sententia
fuit: quod iudicium nunc recte ab omnibus fere im-
probat.

Or. IV καὶ Ἀλκιβιάδου. Neque Andocidem
haec oratio auctorem habet neque a quoquam un-
quam habita est, neque omnino haberi potuit. Agi-
tur testarum suffragium, quo tum aut is qui verba
facit, aut Alcibiades, aut Nicias in exilium pelli de-
bebat. Orator igitur, postquam questus est iniqui-
tate legum neque accusandi neque defendendi in
hac causa facultatem dari, et sese a criminibus ad-
versariorum defendit et Alcibiadem accusat idoneum-
que probat qui ex urbe eiciatur. Tempus ambi-
guum: etenim et Alcibiades nondum in Siciliam
profectus erat, quod factum a. 415, et Melos ab
Atheniensibus integro ante anno capta erat (cf.
§ 22 sq.), ut nequeamus de tempore ante hiemem
415/4 cogitare. Auctor autem orationis, quisquis
fuit, ne voluit quidem Andocidis personam induere:
in Phaeacem omnia conveniunt, et id tantum erra-
runt qui hoc exposuerunt Tylor et Vaterus, quod
re vera Phaeacis monumentum ingenii hoc nos
possidere arbitrati sunt. Est quod mireris criticos
veteres, quantum nos compertum habemus, de ori-
gine orationis non dubitasse.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ.

Τὴν μὲν παρασκευὴν ὧ ἄνδρες καὶ τὴν προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν, ὥστε με κακῶς ποιεῖν ἐκ παντὸς τρόπου καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως, ἐξ ἀρχῆς ἐπειδὴ τάχιστα ἀφικόμην εἰς τὴν πόλιν ταυτηνί, σχεδόν τι πάντες ἐπίστασθε, καὶ οὐδὲν δεῖ περὶ τούτων πολλοὺς λόγους ποιεῖσθαι· ἐγὼ δὲ ὧ ἄνδρες δεήσομαι ὑμῶν δίκαια καὶ ὑμῖν τε ῥάδια χαρίζεσθαι καὶ ἐμοὶ ἄξια πολλοῦ τυχεῖν παρ' ὑμῶν. καὶ πρῶτον ² μὲν ἐνθυμηθῆναι ὅτι νῦν ἐγὼ ἦκω οὐδεμιᾶς μοι ἀνάγκης οὔσης παραμεῖναι, οὔτ' ἐγγνητὰς καταστήσας οὔθ' ὑπὸ δεσμῶν ἀναγκασθεὶς, πιστεύσας δὲ μάλιστα μὲν τῷ δικαίῳ, ἔπειτα δὲ καὶ ὑμῖν,

II. T. ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ] ita veteres quoque, nisi quod Harp. s. v. ζητητής laudat 'A. ἐν τῷ π. τῆς ἐνδελέξεως; cf. Vit. § 14.

1. Per totum prooemium latius dispositis litteris ea distinxī, quae ex aliena prooemiorum aliqua collectione Andocides mutuatus est; quod eum fecisse ex eo arguitur, quod eadem ap. Lys. 19, 2 sqq. Isocr. 15, 17 sqq. recurrunt. cf. etiam Clem. Alex. Strom. VI. p. 748. — τὴν μ. παρ. ὧ ἄνδρες διακασταὶ Clem. l. c. — ὥστ' ἐμὲ AB Bk. haec autem v. usque ad ταυτηνί pro suo consilio om. Clem. — τι] τοι A corr. — ἐπίστασθε] εἴσεσθε Clem., qui hucusque locum affert. — ὑμῖν τε R. ABLZ Bk.: ὑμῖν γε.

2. καὶ ante πρῶτον abesse mal. Bait. — ἐνθυμηθήτε et ὑπομεῖναι Hi.

- γνώσεσθαι τὰ δίκαια καὶ μὴ περιόψεσθαι με ἀδίκως ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν διαφθαρέντα, ἀλλὰ πολὺν μᾶλλον σώσειν δικαίως κατὰ τε τοὺς νόμους τοὺς ὑμετέρους καὶ τοὺς ὄρκους οὓς ὑμεῖς ὁμόσαντες
- 3 μέλλετε τὴν ψῆφον οἴσειν. εἰκότως δ' ἂν, ὦ ἄνδρες, τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοιτε περὶ τῶν ἐθελοντῶν εἰς τοὺς κινδύνους καθισταμένων, ἥνπερ αὐτοὶ περὶ αὐτῶν ἔχουσιν. ὁπόσοι μὲν γὰρ μὴ ἡθέλησαν ὑπομεῖναι καταγνόντες αὐτῶν ἀδικίαν, εἰκότως τοι καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα περὶ αὐτῶν γινώσκετε οἷά περ καὶ αὐτοὶ περὶ σφῶν αὐτῶν ἔγνωσαν· ὁπόσοι δὲ πιστεύσαντες μηδὲν ἀδικεῖν ὑπέμειναν, δίκαιοί ἐστε καὶ ὑμεῖς περὶ τούτων τοιαύτην ἔχειν τὴν γνώμην οἷαν περ καὶ αὐτοὶ περὶ αὐτῶν ἔσχον, καὶ μὴ προκατα-
- 4 γινώσκειν ἀδικεῖν. αὐτίκα ἐγὼ πολλῶν μοι ἀπαγγελλόντων ὅτι λέγοιεν οἱ ἐχθροὶ ὡς ἄρα ἐγὼ οὗτ' ἂν ὑπομείναιμι οἰκλήσομαι τε φεύγων, — „τί γὰρ ἂν καὶ βουλόμενος Ἀνδοκίδης ἀγῶνα τοσοῦτον ὑπομείνειεν, ὃ ἔξεστι μὲν ἀπελθόντι ἐντεῦθεν ἔχειν πάντα τὰ ἐπιτήδεια, ἔστι δὲ (καὶ) πλεύσαντι εἰς Κύπρον, ὅθεν περ ἦκει, γῇ πολλὴ καὶ ἀγαθὴ διδομένη καὶ δωρεὰ ὑπάρχουσα; οὗτος ἄρα βουλήσεται περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἑαυτοῦ κινδυνεύσαι; εἰς τι

ὑμετέρους AZM Turr.: ἡμετέρους. cf. 100. 105.

3. ἐθελόντων et mox ἥπερ ABLZM. — malim αὐτῶν ἀδικεῖν, cf. § 49. Aesch. 2, 6. — τοι AB Kl. Turr.: αὐτοὶ LZ, ἂν v. (ἂν τοι ed. I.). — γινώσκετε A corr. (ab alia m.; pr. quid habuerit non liquet) Kl. Turr.: γινώσκητε B, γινώσκηται L, γινώσκειτε Z Ald. Bk., γινώσκειτε Schi. (ed. I.). — οἷα Markland. Bk.: ὅσα. περ add. AB Bk.

4. ὑπομείνειεν ὃ Valck. (R.) Bk.: ὑπομείνει ἐν ὃ AB, ὑπομείνοι ἐν ὃ v. — ἔστι δὲ . . . A, unde καὶ add. W. — γῇ cum Valck. et R. Bk.: ἡ AB, ἡ LZ. — δωρεᾶ A. δωρεᾶ

ἀποβλέψας; οὐχ ὁρᾷ τὴν πόλιν ἡμῶν ὥς διάκειται;“
 ἐγὼ δὲ ὧ ἄνδρες πολὺ τὴν ἐναντίαν τούτοις γνώμην
 ἔχω. ἄλλοθι τε γὰρ ὧν πάντα τὰ ἀγαθὰ ἔχειν 5
 στερόμενος τῆς πατρίδος οὐκ ἂν δεξαίμην, τῆς δὲ
 πόλεως οὕτω διακειμένης ὥσπερ αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ
 λέγουσι, πολὺ ἂν αὐτῆς μᾶλλον ἐγὼ πολίτης δεξαίμην
 εἶναι ἢ ἐτέρων πόλεων, αἵ ἴσως πάνν [μοι] δοκοῦ-
 σιν ἐν τῷ παρόντι εὐτυχεῖν. ἔπερ γιγνώσκων ἐπέ-
 τρεψα διαγνῶναι ὑμῖν περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἑμαυ-
 τοῦ. αἰτοῦμαι οὖν ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες, εὐνοίαν πλείω 6
 παρασχέσθαι ἐμοὶ τῷ ἀπολογουμένῳ ἢ τοῖς
 κατηγοροῖς, εἰδότας ὅτι καὶ ἐξ ἴσου ἀκρο-
 ᾶσθε, ἀνάγκη τὸν ἀπολογούμενον ἔλαττον
 ἔχειν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπι-
 βουλεύσαντες καὶ συνθέντες, αὐτοὶ ἄνευ
 κινδύνων ὄντες, τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο·
 ἐγὼ δὲ μετὰ δέους καὶ κινδύνου καὶ διαβολῆς
 τῆς μεγίστης τὴν ἀπολογίαν ποιοῦμαι. εἰκὸς
 οὖν ὑμᾶς ἐστὶν εὐνοίαν πλείω παρασχέσθαι
 ἐμοὶ ἢ τοῖς κατηγοροῖς. ἔτι δὲ καὶ τόδε ἐν- 7
 θυμητέον, ὅτι πολλοὶ ἤδη πολλὰ καὶ δεινὰ
 κατηγορήσαντες | παραχρῆμα ἐξηλέγχθησαν·
 ψευδόμενοι οἷτω φανερώς, ὥστε ὑμᾶς πολὺ

ΚΙ.; δωρεὰν ci. R., διδ. δωρεὰ καὶ Wytttenbach., δεδομ. ἐν
 δωρεᾷ ὑπ. Köpke, διδ. καὶ del. S.

5. τῆς πόλεως et πολὺ δ' ἂν codd.: δὲ transponendum
 esse ci. Schi. (τῆς τε πόλ. et cum Valck. πολὺ γ' Sl.). —
 οἱ post αὐτοὶ add. ABLZ Bk. (ci. R.). — τυχεῖν pr. A. —
 γινώσκω B et pr. L et corr. A (extremum ω est ab eadem
 m. quae in § 3 corr.).

6. vv. εὐνοίαν πλείω — κατηγοροῖς etsi Andocides, certe
 non auctor proemii bis posuit: genuina sunt ap. Lys. § 2.

7. ἐξηλέγχθησαν AB. cf. Isocr. 16, 7 (Dobr.). —

ἂν ἡδιον δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν κατηγορῶν
ἢ παρὰ τῶν κατηγορουμένων· οἱ δὲ αὐτοὶ, μαρ-
τυρήσαντες τὰ ψευδῆ (καὶ) ἀδίκως ἀνθρώπους
ἀπολέσαντες, ἐάλωσαν παρ' ὑμῖν ψευδομαρ-
τυριῶν, ἥνικ' οὐδὲν ἦν ἔτι πλεον τοῖς πεπον-
θόσιν. ὁπότ' οὖν ἤδη πολλὰ τοιαῦτα γεγένη-
ται, εἰκὸς ὑμᾶς ἐστὶ μήπω τοὺς τῶν κατηγο-
ρῶν λόγους πιστοὺς ἡγεῖσθαι. εἰ μὲν γὰρ
δεινὰ κατηγορεῖται ἢ μή, οἷόν τε γινῶναι ἐκ
τῶν τοῦ κατηγοροῦ λόγων· εἰ δὲ ἀληθῆ ταῦτά
ἐστὶν ἢ ψευδῆ, οὐχ οἷόν τε ὑμᾶς πρότερον
εἰδέναι πρὶν ἂν καὶ ἐμοῦ ἀκούσητε ἀπολογου-
μένου.

- 8 Σκοπῶ μὲν οὖν ἔγωγε, ὦ ἄνδρες, πόθεν χρὴ
ἄρξασθαι τῆς ἀπολογίας, πότερον ἐκ τῶν τελευταίων
λόγων, ὡς παρανόμως με ἐνέδειξαν, ἢ περὶ τοῦ ψη-
φίσματος τοῦ Ἰσοτιμίδου, ὡς ἄκυρόν ἐστιν, ἢ περὶ
τῶν νόμων καὶ τῶν ὅρκων τῶν γεγεννημένων, εἴτε
καὶ ἐξ ἀρχῆς ὑμᾶς διδάξω τὰ γεγεννημένα. ὃ δὲ με
ποιεῖ μάλιστ' ἀπορεῖν, ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ, ὅτι οὐ πάντες
ἴσως ἐπὶ πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις ὁμοίως ὀργίσεσθε,
ἀλλ' ἕκαστός τι ὑμῶν ἔχει πρὸς ὃ βούλοιτο ἂν με
πρῶτον ἀπολογεῖσθαι· ἅμα δὲ περὶ πάντων εἰπεῖν
ἀδύνατον. κράτιστον οὖν μοι εἶναι δοκεῖ ἐξ ἀρχῆς

καὶ ante ἀδίκως addidi ex Lysia § 4. — παρ' ὑμῖν
ψευδομαρτυριῶν om. Lys. ψευδομαρτυριῶντες LZ v. ante
(R. et) Bk. — ἔτι om. LZM Lys. (Hi.). — γεγένηται Lys.
et cum Dobr. Schi. Turr.: γεγέννηται. — ἡγεῖσθαι] πρὶν
ἂν καὶ ἡμεῖς εἰπώμεν add. Lys. (qui om. quae sequuntur
usque ad finem paragraphi); similia etiam Isocrates.

8. σκοπῶ] ἀπορῶ Hi. — οὖν om. A pr. — λόγων om.
LZ Dobr. — ἕκαστός τι ABL Bk.: ἕκ. τις. —

ὑμᾶς διδάσκειν πάντα τὰ γυνόμενα καὶ παραλιπεῖν
 μηδέν. ἂν γὰρ ὀρθῶς μάθῃτε τὰ πραχθέντα, ῥαδίως
 γνώσεσθ' ἃ μου κατεψεύσαντο οἱ κατήγοροι. τὰ μὲν 9
 οὖν δίκαια γινώσκειν ὑμᾶς ἡγοῦμαι καὶ αὐτοὺς
 παρεσκευάσθαι, οἷσπερ ἐγὼ πιστεύσας ὑπέμεινα,
 ὁρῶν ὑμᾶς καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις καὶ ἐν τοῖς δημοσίοις
 περὶ πλείστον τοῦτο ποιουμένους, ψηφίζεσθαι κατὰ
 τοὺς ὅρκους· ὅπερ καὶ συνέχει μόνον τὴν πόλιν,
 ἀκόντων τῶν οὐ βουλομένων ταῦτα οὕτως ἔχειν.
 τάδε δὲ ὑμῶν δέομαι, μετ' εὐνοίας μου τὴν
 ἀκρόασιν τῆς ἀπολογίας ποιήσασθαι, καὶ μήτε
 μοι ἀντιδίκους καταστῆναι μήτε ὑπονοεῖν τὰ
 λεγόμενα μήτε ῥήματα θηρεύειν, ἀκροασα-
 μένους δὲ διὰ τέλους τῆς ἀπολογίας τότε
 ἤδη ψηφίζεσθαι τοῦτο ὃ τι ἂν ὑμῖν αὐτοῖς
 ἄριστον καὶ εὐορκότατον νομίζητε εἶναι.
 ὥσπερ δὲ καὶ προεῖπον ὑμῖν, ὧ ἄνδρες, ἐξ ἀρχῆς 10
 περὶ πάντων ποιήσομαι τὴν ἀπολογίαν, πρῶτον μὲν
 περὶ αὐτῆς τῆς αἰτίας ὅθεν περ ἡ ἔνδειξις ἐγένετο,
 διόπερ εἰς τὸν ἀγῶνα τόνδε κατέστην, περὶ τῶν
 μυστηρίων ὧς οὔτε μοι ἡσέβηται οὐδὲν οὔτε με-

παραλιπεῖν A^d.

9. ὑμᾶς A^d ZM Emp. Turr.: ἡμᾶς. — καὶ αὐτοὺς Emp.
 Turr.: καὶ λόγους (καὶ μὴ λόγ. Schi.). Sed ante οἷσπερ aliqua
 intercidisse puto, quibus iurisiurandi mentio continebatur. —
 παρεσκευάσθαι BL, παρεσκευάσασθαι Z. — ἔχειν AB Bk.
 (ci. R.): ἔχει. — τάδε δὲ ὑμῶν κτέ.] cf. Lys. § 11. — μήτε
 μοι scr.: μήτ' ἐμοί. — μήτε ὑπονοεῖν τ. λ. μήτε ῥήματα
 θηρεύειν] cf. Antiph. 6, 18: καὶ θηρεύειν καὶ ἐπὶ σμικρὸν
 ὑπονοεῖν τὰ λεγόμενα. — τοῦτο ὃ τι A M: τοῦθ' ὃ τι. ceterum
 ὃ τι ἂν ὑμῖν A a corr. habet; pr. fort. om. ἂν. cf. § 11.

10. τόνδε] τοῦδε Z, δὲ AB. — οὔτε μοι scripsi: οὔτ'
 ἐμοί. — οὔδὲ μεμῆν. οὐδ' ὠμολόγ. (codd.) Bk. Schi. Turr.
 cf. 29; 71. —

μήνυται οὐδ' ὠμολόγηται, οὐδ' οἶδα τοὺς μηνύσαντας ὑμῖν περὶ αὐτῶν οὐτ' εἰ ψευδῇ οὐτ' εἰ ἀληθῇ ἐμήνυσαν· ταῦθ' ὑμᾶς διδάξω.

- 11 Ἦν μὲν γὰρ ἐκκλησίᾳ τοῖς στρατηγοῖς τοῖς εἰς Σικελίαν, Νικίᾳ καὶ Λαμάχῳ καὶ Ἀλκιβιάδῃ, καὶ τριήρης ἡ στρατηγὶς ἤδη ἐξώρμει ἡ Λαμάχου· ἀναστὰς δὲ Πυθόνικος ἐν τῷ δήμῳ εἶπεν· „ὦ Ἀθηναῖοι, ὑμεῖς μὲν στρατιὰν ἐκπέμπετε καὶ παρασκευὴν τοσαύτην, καὶ κίνδυνον ἀρεῖσθαι μέλλετε· Ἀλκιβιάδην δὲ τὸν στρατηγὸν ἀποδείξω ὑμῖν τὰ μυστήρια ποιοῦντα ἐν οἰκίᾳ μεθ' ἐτέρων, καὶ ἐὰν ψηφίσῃσθε ἄδειαν (ὧ) ἐγὼ κελεύω, θεράπων ὑμῖν ἐνθάδε ἐνὸς τῶν ἀνδρῶν ἀμύητος ὧν ἐρεῖ τὰ μυστήρια· εἰ δὲ μή, χρῆσθε ἐμοὶ ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ, ἐὰν μὴ τάληθῃ
- 12 λέγω.“ ἀντιλέγοντος δὲ Ἀλκιβιάδου πολλὰ καὶ ἐξάρνου ὄντος ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι τοὺς μὲν ἀμύητους μεταστήσασθαι, αὐτοὺς δ' ἔναι ἐπὶ τὸ μειράκιον ὃ ὁ Πυθόνικος ἐκέλευε. καὶ ᾤχοντο, καὶ ἦγαγον θεράποντα Πολεμάρχου· Ἀνδρόμαχος αὐτῷ ὄνομα ἦν. ἐπεὶ δὲ ἐψηφίσαντο αὐτῷ τὴν ἄδειαν, ἔλεγεν ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Πουλυτίωνος γίγνοιτο μυστήρια· Ἀλκιβιάδην μὲν οὖν καὶ Νικιάδην καὶ

οὐδ' οἶδα scripsi: οὐτ' οἶδα. cf. 29.

11. λαμάχῳ et λαμάχου A. — ἀρεῖσθαι Bk.: αἰρεῖσθαι. fort. autem adiectivum ad κινδ. appositum interciderit. — ὧ] om. ABLZ; ὡς add. v. Bk., qui adicit: „praestat fort. ὧ“. — ἐνθάδε ἐνὸς τῶν scripsi: ἐνὸς τῶν ἐνθάδε. — ἂν ὑμῖν a corr. habet A (pr. om ἂν?)

12. Πολεμάρχου cum R. Bk.: ἀλκιβιάδου πολέμαρχον. Illud tamen huic conjecturae obstat, quod Polemarchi nomen inter cetera § 13 non occurrit. itaque Ἀρχεβιάδου πρὸς τὸν πολ. cum R. (qui Ἀλκιβ.) ci. Helbig. num Πολυστράτον, qui homo solus comprehensus et supplicio affectus est? — οὖν

Μέλητον, τούτους μὲν αὐτοὺς εἶναι τοὺς ποιοῦντας, συμπαρεῖναι δὲ καὶ ὁρᾶν τὰ γιγνόμενα καὶ ἄλλους, παρεῖναι δὲ καὶ δούλους, ἑαυτὸν τε καὶ τὸν ἀδελφὸν καὶ Ἰκέσιον τὸν αὐλητὴν καὶ τὸν Μελήτου δοῦλον. πρῶτος μὲν οὗτος ταῦτα ἐμήνυσε, καὶ ἀπέγραψε 13 τούτους· ὧν Πολύστρατος | μὲν συνελήφθη καὶ 3 ἀπέθανεν, οἱ δὲ ἄλλοι φεύγοντες ὥχοντο, καὶ αὐτῶν ὑμεῖς θάνατον κατέγνωτε. Καὶ μοι λαβὲ καὶ ἀνάγνωθι αὐτῶν τὰ ὀνόματα.

ONOMATA. Τούσδε Ἀνδρομάχος ἐμήνυσεν· Ἀλκιβιάδην, Νικιάδην, Μέλητον, Ἀρχεβιάδην, Ἀρχιππον, Διογένη, Πολύστρατον, Ἀριστομένη, Οἰωνίαν, Παναίτιον.

Πρώτη μὲν ὧ ἄνδρες μήνυσις ἐγένετο αὕτη ὑπὸ 14 Ἀνδρομάχου κατὰ τούτων τῶν ἀνδρῶν. Καὶ μοι κάλει Διόγνητον.

Ἦσθα ζητητής, ὧ Διόγνητε, ὅτε Πυθόνικος εἰσήγειλεν ἐν τῷ δήμῳ περὶ Ἀλκιβιάδου; Ἦν. Οἶσθα οὖν μνηύσαντα Ἀνδρομάχον τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Πουλτυλῆος γιγνόμενα; Οἶδα. Τὰ ὀνόματα οὖν τῶν ἀνδρῶν ἐστι ταῦτα, καθ' ὧν ἐμήνυσεν; Ἔστι ταῦτα.

om. pr. A. — μέλητον A (Bk.): μέλιτον. ita semper A, plerumque etiam BL hoc nomen scriptum exhibent. — καὶ ante Ἰκέσιον del. Valek.

13. πρῶτος A pr. — μὲν ante οὗτος a corr. habere videtur A. — ONOMATA e codd. add. Bk. (ci. Markl. R.) — Διογένη Schi.: Διογένην. cf. infra Ἀριστομένη (ita codd., Ἀριστομένην Ald.). — Οἰωνίαν restituendum erat e fragmento tituli poletarum (C. I. Att. I, 275): Ἰωνίαν. Praeter alia nomina (v. ad § 15. 16. 17. 35) haec in his fragmentis (C. I. A. I, 274 sqq.; Ἀθήναιον 1878 p. 205) inveniuntur: Οἰωνίον τοῦ Οἰωνο — Παναιτίου (276), Πολυστράτου Διο — Ἀγκυλῆθεν (277), Νικιάδου (Ἀθήν. l. c.).

14. τῇ Πουλτυ. A Bk.: τοῦ Πουλ.

- 15 Δευτέρα τολύνν μήνυσις ἐγένετο. Τεῦκρος ἦν ἐνθάδε μέτοικος, ὃς ᾤχετο Μέγαράδε ὑπεξελθών, ἐκεῖθεν δὲ ἐπαγγέλλεται τῇ βουλῇ, εἰ οἱ ἄδειαν δοῖεν, μηνύσειν περὶ (τε) τῶν μυστηρίων, συνεργὸς ὢν, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ποιοῦντας μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ περὶ τῶν Ἑρμῶν τῆς περικοπῆς ἃ ἦδει. ψηφισαμένης δὲ τῆς βουλῆς, ἦν γὰρ αὐτοκράτωρ, ᾤχοντο ἐπ' αὐτὸν Μέγαράδε· καὶ κομισθεῖς, ἄδειαν εὐρόμενος, ἀπογράφει τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ. καὶ οὗτοι κατὰ τὴν Τεῦκρου μήνυσιν ᾤχοντο φεύγοντες. Καὶ μοι λαβὲ καὶ ἀνάγνωθι τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

ONOMATA. Τούσδε Τεῦκρος ἐμήνυσε· Φαῖδρον, Γνωφονίδην, Ἰσόνομον, Ἡφαιστόδαρον, Κηφισόδαρον, ἑαυτόν, Διόγνητον, Σμυνδυρίδην, Φιλοκράτη, Ἀντιφῶντα, Τείσαρχον, Παντακλέα.

Μέμνησθε δέ, ὧ ἄνδρες, ὅτι καὶ ταῦθ' ὑμῖν προσομολογεῖται ἅπαντα.

- 16 Τρίτη μήνυσις ἐγένετο. ἡ γυνὴ Ἀλκμεωνίδου, γενομένη δὲ καὶ Δάμωνος, — Ἀγαρίστη ὄνομα αὐτῇ — αὕτη ἐμήνυσεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Χαρμίδου τῇ παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον μυστήρια ποιεῖν Ἀλκιβιάδην

15. ἐπαγγέλλεται AB Bk.: ἐπαγγέλλετο L, ἐπαγγέλετο ZM, ἐπηγγέλλετο v. — τε post περὶ addidi coll. § 34 (μην. καὶ π. τ. μυστ., σ. ὢν, τοὺς ἄλλ. Li.). — εὐρόμενος AB Bk.: εὐράμενος. verba ἄδ. εὐρ. del. Li. — ONOMATA in mg. add. A^d. — C. I. A. I, 277: Κηφισοδάρον μετόικον ἐμ Πειρα[ιεῖ]. — Φιλοκράτη Schi.: Φιλοκράτην. — Τείσαρχον scripsi: Τίσαρχον. — ὅτι om. pr. A. — προσωμολόγηται cum mg. Ald. (ubi προσωμολόγητε est) et R. Turr.

16. Ἀλκμεωνίδου scripsi: Ἀλκμαιωνίδου ZM, Ἀλκμαιονίδου v. — τὸ Ὀλυμπιεῖον ci. R. S.: τὸ Ὀλύμπιον A Bk., τὸν Ὀλύμπιον v. — ἀδίμαντον ABLZ. — in titulorum fragmentis

καὶ Ἀξίοχον καὶ Ἀδείμαντον· καὶ ἔφυγον οὗτοι πάντες ἐπὶ ταύτῃ τῇ μηνύσει.

Ἔτι μηνύσις ἐγένετο μία. Ἀνδὸς ὁ Φερεκλέους ¹⁷ τοῦ Θημακέως ἐμήνυσε μυστήρια γίνεσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ Φερεκλέους τοῦ δεσπότου τοῦ ἑαυτοῦ, ἐν Θημακῷ· καὶ ἀπογράφει τοὺς τε ἄλλους, καὶ τὸν πατέρα ἔφη τὸν ἐμὸν παρεῖναι μὲν, καθεύδειν δὲ ἐγκεκαλυμμένον. Σπεύσιππος δὲ βουλευὼν παραδίδωσιν αὐτοὺς τῷ δικαστηρίῳ. ἄπειτα ὁ πατήρ καταστήσας ἐγγυητὰς ἐγράψατο τὸν Σπεύσιππον παρανόμων, καὶ ἠγωνίσατο ἐν ἑξακισχιλίοις Ἀθηναίων, καὶ μετέλαβε δικαστῶν τοσούτων οὐδὲ διακοσίας ψήφους ὁ Σπεύσιππος. ὁ δὲ πείσας καὶ δεόμενος μείναι τὸν πατέρα ἐγὼ ἦν μάλιστα, εἴτα δὲ καὶ οἱ ἄλλοι συγγενεῖς. Καὶ μοι κάλει Καλλίαν ¹⁸ καὶ Στέφανον, κάλει δὲ καὶ Φίλιππον καὶ Ἀλέξιππον· οὗτοι γάρ εἰσιν Ἀκουμενοῦ καὶ Αὐτοκράτορος συγγενεῖς, οἳ ἔφυγον ἐπὶ τῇ Ἀνδοῦ μηνύσει· τοῦ μὲν ἀδελφιδοῦς ἐστὶν Αὐτοκράτωρ, τοῦ δὲ θεῖος Ἀκουμενός· οἷς προσήκει μισεῖν μὲν τὸν ἐξελάσαντα

(v. ad § 13) haec sunt: Ἀξίοχον τοῦ Ἀλκιβιάδου Σκα[μβωνίδου], Ἀδείμαντον τοῦ Λευκολοφίδου Σκα[μβωνίδου] (274. 275. 276). — ἔφυγον scripsi coll. §§ 26. 35. 55. 67. 68: ἔφευγον.

17. Phereclis nomen est Ἀθήν. l. c. (v. ad § 13). — Θημακέως] μαθηκέως BLZ. cf. Harp. s. v. — Θη.α.κῷ A pr. — βουλευῶν] βασιλεύων Sl. Bk. Schi., cui coniecturae recte adversatur Bgk. ep. ad. Schill. p. 113 (Turr.). — γραφήν post παραν. add. Ald., om. codd. (in lacuna BLZM). — ὁ δὲ πείσας ὑπομείναι τ. π. Hi.

18. ἀκουμένου et ἀκούμενος codd. — οἳ ἔφυγον et δι' ὄντινα ἔφυγον scripsi: erat ἔφευγον. cf. ad § 16. —

ἐκείνους, εἰδέναι δὲ μάλιστα δι' ὄντινα ἔφυγον.
 Βλέπετε εἰς τούτους, καὶ μαρτυρεῖτε εἰ ἀληθῆ λέγω.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 19 Τὰ μὲν γενόμενα ἠκούσατε, ὧ ἄνδρες, καὶ ὑμῖν
 οἱ μάρτυρες μεμαρτυρήκασιν· ἃ δὲ οἱ κατήγοροι
 ἐτόλμησαν εἰπεῖν, ἀναμνήσθητε. οὕτω γὰρ καὶ δί-
 καιον ἀπολογεῖσθαι, ἀναμνησκόντα τοὺς τῶν κατη-
 γόρων λόγους ἐξελέγχειν. ἔλεξαν γὰρ ὡς ἐγὼ μηνύ-
 σαιμι περὶ τῶν μυστηρίων, ἀπογράψαιμὶ τε τὸν πα-
 τέρα τὸν ἑμαυτοῦ παρόντα, καὶ γενοίμην μηνυτῆς
 κατὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἑμαυτοῦ, λόγον οἶμαι πάντων
 δεινότατόν τε καὶ ἀνοσιώτατον λέγοντες. ὁ μὲν γὰρ
 ἀπογράφας αὐτὸν Ἀνδρὸς ἦν ὁ Φερεκλέους, ὁ δὲ
 πείσας ὑπομεῖναι καὶ μὴ οἴχεσθαι φεύγοντα ἐγὼ,
 πολλὰ ἱκετεύσας καὶ λαμβανόμενος τῶν γονάτων.
- 20 καίτοι τί ἐβουλόμην, εἰ ἐμήνυσα μὲν κατὰ τοῦ πα-
 4 τρός, ὡς οὗτοί φασιν, ἱκέτενον δὲ τὸν | πατέρα
 μέιναντά τι παθεῖν ὑπ' ἐμοῦ; καὶ ὁ πατὴρ ἐπείσθη
 ἄγωνά τοιοῦτον ἀγωνίσασθαι, ἐν ᾧ δυοῖν τοῖν μεγί-
 στοιν κακοῖν οὐκ ἦν αὐτῷ ἁμαρτεῖν; ἢ γὰρ ἐμοῦ

μαρτυρεῖτ. A. pr. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. A^d, sed in lacuna punctum rubrum habet.

19. γενόμενα Sl. Bk.: γινόμενα. — ἡμῖν A^d. — οὕτω cum R. Bk. Turr.: οὐ, quod cum Foertschio retinet Schi., interrogationis signo post ἐξελ. posito. — ἀναμνησκόντα Luzac. Turr.: ἀναμνησκοντας, quod cum Foertsch. retinet Schi. — τε post ἀνοσιώτ. om. pr. A. cf. C. Fuhrium Mus. Rhen. XXXIII, 578 sq. — αὐτὸν AZ mg. Ald. R.: αὐτῶν. — λαμβανόμενος A Bk. (ci. R.): καταλαμβ. (λαβόμε. Hi.).

20. δυεῖν A pr. — ἁμαρτεῖν] „nonne addendum θατέρον?“ post R. Bk. cf. autem Schi. ad Sl. et Turr. — ἢ γὰρ] ἢ a corr. habet A. —

δόξαντος τὰ ὄντα μηνῦσαι κατ' ἐκείνου ὑπ' ἐμοῦ ἀποθανεῖν, ἢ αὐτῷ σωθέντι ἐμὲ ἀποκτείνει. ὁ γὰρ νόμος οὕτως εἶχεν· εἰ μὲν τάληθῃ μηνύσειέ τις, εἶναι τὴν ἄδειαν, εἰ δὲ τὰ ψευδῇ, τεθνάναι. καὶ μὲν δὴ τοῦτό γε ἐπίστασθε πάντες, ὅτι ἐσώθην καὶ ἐγὼ καὶ ὁ ἐμὸς πατήρ· οἷόν τε δ' οὐκ ἦν, εἴπερ ἐγὼ μηνυτῆς ἐγενόμην περὶ τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ἢ ἐμὲ ἢ ἐκείνον ξδει ἀποθανεῖν. φέρε δὴ τοίνυν, εἰ καὶ ὁ 21 πατήρ ἐβούλετο ὑπομένειν, τοὺς φίλους ἂν οἴεσθε ἢ ἐπιτρέπειν αὐτῷ μένειν ἢ ἐγγυῆσασθαι, ἀλλ' οὐκ ἂν παραιτεῖσθαι καὶ δεῖσθαι ἀπιέναι ὅπου [ἂν] ἔμελλεν αὐτὸς σωθῆσεσθαι ἐμέ τε οὐκ ἀπολεῖν; ἀλλὰ 22 γὰρ καὶ ὅτε Σπεύσιππον ἐδίωκεν ὁ πατήρ τῶν παρανόμων, αὐτὰ ταῦτα ἔλεγεν, ὥς οὐδεπώποτε ἔλθοι εἰς Θημακὸν ὥς Φερεκλέα· ἐκέλευε δὲ βασανίσαι τὰ ἀνδράποδα, καὶ μὴ τοὺς μὲν παραδιδόντας μὴ ἐθέλειν ἐλέγχειν, τοὺς δὲ μὴ θέλοντας ἀναγκάζειν. ταῦτα δὲ λέγοντος τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ, ὥς ἅπαντες ἴστε, τί ὑπελείπετο τῷ Σπενσίππῳ λέγειν, εἰ ἀληθῇ οἷδε λέγουσιν, ἀλλ' ἢ „ὦ Λεωγόρα, τί βούλει περὶ θεραπόντων λέγειν; οὐχ ὁ υἱὸς οὕτοσὶ μεμήνυκε κατὰ σοῦ, καὶ φησί σε παρεῖναι ἐν Θημακῷ; ἔλεγχε σὺ τὸν πατέρα, ἢ οὐκ ἔστι σοι ἄδεια.“ ταυτὶ ἔλεγεν ἂν ὁ Σπεύσιππος, ὧς ἄνδρες, ἢ οὔ; ἐγὼ μὲν οἶμαι.

τὰ ψευδῇ] τὰ om. pr. A.

21. ἂν post ὅπου del. Dobr. Bait. — ἔμελεν ut videtur A pr.; αὐτὸς corr. addidisse videtur. nonne αὐτός τε?

22. τῶν ante παρὰν. del Valck. — οὐδέποτε A pr. — ἔλθῃ A et pr. L. — καὶ μὴ τοὺς μὲν] x A pr. — 'θέλοντας Bait. Turr. — Λεωγόρα Bk. (et A^d): λεώγ⁹. A sec. Bk., λέω ante lac. B, lac. solam habent LZM, ἀνθρωπε v. — μεμύνηκε A^d.

- 23 εἰ τοίνυν ἀνέβην ἐπὶ δικαστήριον, ἢ λόγος τις περὶ ἐμοῦ ἐγένετο, ἢ μήνυσις τις ἐμῇ ἐστιν ἢ ἀπογραφή, μὴ ὅτι ἐμὴ καθ' ἑτέρου, ἀλλ' εἰ καὶ ἄλλου τινὸς κατ' ἐμοῦ, ἐλεγχέτω με ὁ βουλόμενος ἐνταῦθα ἀναβάς. ἀλλὰ γὰρ λόγον ἀνοσιώτερον καὶ ἀπιστότερον οὐδένα πώποτ' ἐγὼ εἰπόντα οἶδα, οἷ τοῦτο μόνον ἡγήσαντο δεῖν, τολμῆσαι κατηγορεῖσθαι· εἰ δ' ἐλεγχθῇ-
- 24 σονται ψευδόμενοι, οὐδὲν αὐτοῖς ἐμέλησεν. ὥσπερ οὖν, εἰ ἀληθῇ ἦν ταῦτα ἃ μου κατηγορήσαν, ἐμοὶ ἂν ὠργίζεσθε καὶ ἡξιοῦτε δίκην τὴν μεγίστην ἐπιτιθέναι, οὕτως ἀξιώ ὑμᾶς, γινώσκοντας ὅτι ψεύδονται, πονηροὺς τε αὐτοὺς νομίζειν, χρῆσθαι τε τεκμηρίῳ ὅτι εἰ τὰ δεινότερα τῶν κατηγορηθέντων περιφανῶς ἐλέγχονται ψευδόμενοι, ἢ που τὰ γε πολλῷ φανυλότερα ῥαδίως ὑμῖν ἀποδείξω ψευδομένους αὐτούς.
- 25 Αἱ μὲν μηνύσεις ὧδε περὶ τῶν μυστηρίων αὐταὶ ἐγένοντο τέτταρες· οἷ δὲ ἔφυγον καθ' ἑκάστην μήνυσιν, ἀνέγνων ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καὶ οἱ μάρτυρες μεμαρτυρήκασιν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ἐγὼ πιστότητος ὑμῶν ἕνεκα, ὧ ἄνδρες, τάδε ποιήσω. τῶν γὰρ φυγόντων ἐπὶ τοῖς μυστηρίοις οἱ μὲν τινες ἀπέθανον φεύγοντες, οἱ δ' ἤκουσι καὶ εἰσὶν ἐνθάδε

23. ἐμῇ] ὡς ἐμῇ Ald. — ἢ c. R. Bk.: ἢ ABLZ v. — ἀνοσιώτερον καὶ ἀπιστότερον cum R. Bk.: ἀνοσιώτατον καὶ ἀπιστότατον. — οὐδένας cum R. Bk. — εἰπόντα (ed. I.) dedisse vid. pr. A Li.: εἰπόντας (ed. I). — οὐδὲν αὐτοῖς codd. mg. Ald. Valck. R.: οὐδὲ νῦν τοῖς.

24. μου Dobr. Turr.: με. — τὰ γε Bk.: τάγα A (litt. γ fort. corr.), τάγα B, τὰλλα v., τὰ γ' ἄλλα c. Dobr. (qui τὰ γ' ἄ. πολλῷ φανυλότερον ὑμῖν) Turr., τάχα ed. I, τὰ γε φανυλότερα πολλῷ ῥᾶον ὑμῖν Hi.

25. ἔφυγον et φυγόντων scripsi: ἔφευγον et φευγόντων. cf. ad § 16. — ἐπὶ τοῖς ci. R. (coll. § 35) Bk.: ἐν τοῖς.

καὶ πάρεσιν ὑπ' ἐμοῦ κεκλημένοι. ἐγὼ οὖν ἐν τῷ 26
ἐμῷ λόγῳ δίδωμι τῷ βουλομένῳ ἐμὲ ἐλέγξαι ὅτι
ἐφυγέ τις αὐτῶν δι' ἐμὲ ἢ ἐμήνυσσα κατὰ του, ἢ
οὐχ' ἕκαστοι ἐφυγον κατὰ τὰς μηνύσεις ταύτας ἃς
ἐγὼ ὑμῖν ἀπέδειξα. καὶ ἐάν τις ἐλέγξῃ με ὅτι ψεύ-
δομαι, χρήσασθέ μοι ὅ τι βούλεσθε. καὶ σιωπῶ, καὶ
παραχωρῶ, εἴ τις ἀναβαίνειν βούλεται.

Φέρε δὴ, ὧ ἄνδρες, μετὰ ταῦτα τί ἐγένετο; 27
ἐπειδὴ αἱ μηνύσεις ἐγένοντο, περὶ τῶν μηνύτρων,
ἦσαν γὰρ κατὰ τὸ Κλεωνύμου ψήφισμα χίλια
δραχμαί, κατὰ δὲ τὸ Πεισάνδρου μύρια, περὶ δὲ
τούτων ἡμφισβήτητον οὗτοί τε οἱ μηνύσαντες καὶ
Πυθόνικος, φάσκων πρῶτος εἰσαγγεῖλαι, καὶ Ἀνδρο-
κλῆς ὑπὲρ τῆς βουλῆς. ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ ἐν τῷ 28
τῶν θεσμοθετῶν δικαστηρίῳ τοὺς μεμνημένους,
ἀκούσαντας τὰς μηνύσεις ἃς ἕκαστος ἐμήνυσε, δια-
δικάσαι. καὶ ἐψηφίσαντο πρῶτῳ μὲν Ἀνδρομάχῳ,
δευτέρῳ δὲ Τεύκρῳ, καὶ ἔλαβον Παναθηναίων τῷ
ἀγῶνι Ἀνδρόμαχος μὲν μυρίας δραχμάς, Τεῦκρος
δὲ χίλιας. Καὶ μοι κάλει τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

| Περὶ μὲν τῶν μυστηρίων, ὧ ἄνδρες, ὧν εἵνεκα 29
ἡ ἐνδειξις ἐγένετο καὶ περὶ ὧν ὑμεῖς οἱ μεμνημένοι
εἰσεληλύθατε, ἀποδέδεικται μοι ὥς οὔτε ἡσέβηκα

26. ἐλέγξαι pr. A Turr.: ἐξελέγξαι. — κατὰ του Sl.:
κατ' αὐτοῦ. — post hanc § addendum dicit S. ΔΙΑΝΑ-
ΠΑΤΣΙΣ vel simile quid.

27. κατὰ μὲν τὸ Κλ. ψ?

28. μνήσεις A^d pr., μνηήσεις A^d corr. — πα .. θηναίων
A pr. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ in mg. add. A^d it. 46.

29. μεμύηκα A^d pr., μεμύνηκα A^d corr. —

- οὔτε μεμήνικα περὶ οὐδενὸς οὔτε ὠμολόγηκα περὶ αὐτῶν, οὐδὲ ἔστι μοι ἁμάρτημα περὶ τῷ θεῷ οὔτε μείζον οὔτ' ἔλαττον οὐδὲ ἓν. ὅπερ ἔμοι περὶ πλείστου ἔστιν ὑμᾶς πείσαι. καὶ γὰρ οἱ λόγοι τῶν κατηγορῶν, (οἷ) ταῦτα τὰ δεινὰ καὶ φορικῶδη ἀνωρθίαζον, καὶ λόγους εἶπον ὥς πρότερον ἐτέρων ἁμαρτόντων καὶ ἀσεβησάντων περὶ τῷ θεῷ, οἷα ἕκαστος αὐτῶν
- 30 ἔπαθε καὶ ἐτιμωρήθη — τούτων οὖν ἔμοι τῶν λόγων ἢ τῶν ἔργων τί προσήκει; ἐγὼ γὰρ πολὺ μᾶλλον ἐκείνων (ταῦτα) κατηγορῶ, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτό φημι δεῖν ἐκείνους μὲν ἀπολέσθαι, ὅτι ἡσέβησαν, ἐμὲ δὲ σώζεσθαι, ὅτι οὐδὲν ἡμάρτηκα. ἢ δεινόν γ' ἂν εἴη, εἰ ἔμοι ὀργίζοισθε ἐπὶ τοῖς ἐτέρων ἁμαρτήμασι, καὶ τὴν εἰς ἐμὲ διαβολὴν εἰδότες ὅτι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν λέγεται, κρείττω τῆς ἀληθείας ἡγήσεσθε. δηλονότι γὰρ τοῖς μὲν ἁμαρτηκόσι τὰ τοιαῦτα ἁμαρτήματα οὐκ ἔστιν ἀπολογία ὥς οὐκ ἐποίησαν· ἢ γὰρ βάσανος δεινὴ παρὰ τοῖς εἰδόσιν· ἔμοι δὲ ὁ ἔλεγχος ἡδιστος, ἐν οἷς ὑμῶν οὐδέν με δεῖ δεόμενον οὐδὲ παραιτούμενον σωθῆναι ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ αἰτίᾳ, ἀλλ' ἐλέγχοντα τοὺς τῶν κατηγορῶν λόγους καὶ
- 31 ὑμᾶς ἀναμιμνήσκοντα τὰ γεγενημένα, οἷ τινες ὄρκους

οὐδὲ ἓν] οὐδέν A. — καὶ γὰρ οἱ λόγοι κτέ.] si addas οἷ, nihil in his cum Andocide non convenire videtur, neque cuiquam eorum qui praeterea mutare tentarunt conatus prospere cessit (οἱ λ. τ. κατ. del. Usener.). — ἀνωρθίαζον] cf. Harp.: ἀνωρθ. ἀντὶ τοῦ ὀρθιον βοῶντες ἔλεγον Ἀνδοκίδης, et Suid. et B. A. I p. 412. Eurip. Andr. 1148 et Aesch. Ch. 271 confert Kō.

30. γ' ἂν codd. Bk. (ci. R.): γὰρ. — ἡγήσασθε cum R. Bk. (vulg. ret. Schi. Turr.). — malim δεινὴ (ἢ) παρὰ. — τῇ τοιαύτῃ pr. A W.: τοιαύτῃ. — ἀναμιμνήσκοντα ci. R. Bait.: ἀναμιμνήσκω.

μεγάλους ὁμόσαντες οἴσετε τὴν ψῆφον περὶ ἐμοῦ, καὶ ἀρασάμενοι τὰς μεγίστας ἀράς ὑμῖν τε αὐτοῖς καὶ παισὶ τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν, ἢ μὴν ψηφιεῖσθαι περὶ ἐμοῦ τὰ δίκαια, πρὸς δὲ τούτοις μεμύησθε καὶ ἑωράκατε τοῖν θεοῖν τὰ λεγόμενα, ἵνα τιμωρήσητε μὲν τοὺς ἀσεβοῦντας, σφύζετε δὲ τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας. νομίζατε τοίνυν ἀσέβημα οὐδὲν ἔλαττον εἶναι τοὺς 32 μηδὲν ἡδικοκότητας ἀσεβεῖν καταγνῶναι ἢ τοὺς ἡσεβηκότητας μὴ τιμωρεῖσθαι. ὥστ' ἐγὼ ὑμῖν πολὺ μᾶλλον τῶν κατηγορῶν πρὸς τοῖν θεοῖν ἐπισκῆπτω, ὑπὲρ τε τῶν λεγόντων ἃ εἰδετε, καὶ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων οὐ τῆς ἑορτῆς ἔνεκα ἔρχονται δεῦρο· εἰ μὲν τι ἡσέβηκα ἢ ὠμολόγηκα ἢ ἐμήνυσσα κατὰ τινος ἀνθρώπων, ἢ ἄλλος τις περὶ ἐμοῦ, ἀποκτείναντά με· οὐ παραιτούμαι· εἰ δὲ οὐδὲν ἡμάρτηταί μοι, καὶ τοῦτο ὑμῖν 33 ἀποδείκνυμι σαφῶς, δέομαι ὑμῶν αὐτὸ φανερόν τοις Ἑλλήσι πᾶσι ποιῆσαι, ὥς ἀδίκως εἰς τόνδε τὸν ἄγωνα κατέστην. ἔαν γὰρ μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων καὶ ἀτιμωθῇ ὁ ἐνδείξας ἐμὲ Κηφίσιος οὐτοσί, οὐκ ἔξεσται αὐτῷ εἰς τὸ λεγόν τοῖν θεοῖν εἰσιέναι, ἢ ἀποθάνειναι. εἰ οὖν ὑμῖν δοκῶ ἱκανῶς περὶ τούτων ἀπολελογῆσθαι, δηλω-

31. ἀσάμενοι ut videtur pr. A. — παισὶ A et corr. B (Bk): πᾶσι. — ἢ (ἢ) μὴν ψηφιεῖσθαι AB (ἢ μὴν . . . ψηφιεῖσθαι pr. A) Kl. Schi. Turr.: εἰ μὴ ψηφιεῖσθε.

32. ἐπισκῆπτω] cf. Harp. s. v. ἐπισκῆψατο: τὸ δὲ ἐπισκῆπτω ἀντὶ τοῦ μετὰ τινος ἐπιθειαςμοῦ λέγω καὶ οἶον ἐξορκίζω Ἀνθ. τε ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων καὶ Λυσίας — εἰρήκασιν. — εἰδετε A Bk.: ἴδετε. — ἔνεκα scripsi: ἔνεκεν. — μεμήνυσσα Bait., sicut est § 29 ἐγὼ desiderat Hi.

33. αὐτὸ] αὐ τοῦτο Emp. — Κηφίσιος auct. Steph. Bk.: Κηφῆσιος. — ἔξεσται scripsi: ἔξεστιν. — ὑμῖν δοκῶ AB Bk.: δοκῶ ὑμῖν. — ἀπολελογῆσθαι AB Bk. (ci. Sl.): ἀπολογεῖσθαι.

σατέ μοι, ἵνα προθυμότερον περὶ τῶν ἄλλων ἀπολογῶμαι.

- 34 Περὶ δὲ τῶν ἀναθημάτων τῆς περικοπῆς καὶ τῆς μηνύσεως, ὥσπερ καὶ ὑπεσχόμεν ὑμῖν, οὕτω καὶ ποιήσω· ἐξ ἀρχῆς γὰρ ὑμᾶς διδάξω ἅπαντα τὰ γεγενημένα. ἐπειδὴ Τεῦκρος ἦλθε Μεγαρόθεν, ἄδειαν εὐρόμενος μηνύει περὶ τε τῶν μυστηρίων (καὶ) ἃ ἦδει ἐκ τῶν περικοψάντων τὰ ἀναθήματα, καὶ ἀπογράφει δυοῖν δέοντας εἰκοσιν ἄνδρας. ἐπειδὴ δὲ οὗτοι ἀπεγράφησαν, οἱ μὲν αὐτῶν φεύγοντες ὄχοντο, οἱ δὲ συλληφθέντες ἀπέθανον κατὰ τὴν Τεύκρου μῆνυσιν. Καὶ μοι ἀνάγνωθι αὐτῶν τὰ ὀνόματα.

- 35 ΟΝΟΜΑΤΑ. Τεῦκρος ἐπὶ τοῖς Ἑρμαῖς ἐμήνυσεν Εὐκτήμεονα, Γλαύκιππον, Εὐρύμαχον, Πολύευκτον, Πλάτωνα, Ἀντίδωρον, Χάριππον, Θεόδωρον, Ἀλκισθένη, Μενέστρατον, Ἐρυξίμαχον, Εὐφίλητον, Εὐρυδάμαντα, Φερεκλέα, Μέλητον, Τιμάνθη, Ἀρχίδαμον, Τελένικον.

Τούτων τοίνυν τῶν ἀνδρῶν οἱ μὲν ἤκουσι καὶ εἰσὶν ἐνθάδε, τῶν δὲ ἀποθανόντων εἰσὶ πολλοὶ προσήκοντες· ὧν ὅστις βούλεται, ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ ἀναβάς με ἐλεγχάτω ἢ ὡς ἐφυγέ τις δι' ἐμὲ τούτων τῶν ἀνδρῶν ἢ ὡς ἀπέθανεν.

- 36 Ἐπειδὴ δὲ ταῦτα ἐγένετο, Πείσανδρος καὶ Χαρι-

34. (καὶ) ἃ ἦδει ἐκ τῶν („quae audiverat ex —“) scripsi coll. § 15: ἃ ἦδει ἐκ τῶν codd., ἃ ἦ. καὶ τῶν Ald. Bk., ἃ ἦ., καὶ ἐκ τ. delete καὶ quod sequitur Ros. — εἰκοσι A^d pr. — ἐπειδὴ δὲ codd. Bk. (ci. R.): om. δὲ v.

35. Ἀλκισθένη et Τιμάνθη Schi.: Ἀλκισθένην et Τιμάνθην. — Ἐρυξίμαχον cum Steph. Bk.: εὐρυξίμαχον A, εὐρυξίμαχον BLZ, εὐριξίμαχον Ald. — Εὐφίλητον] cf. C. I. A. I, 274, Suppl. p. 35 (v. ad § 13): Εὐφιλίτου Τιμοθέου K[υ]δαθη[ναιῶς. — εὐρυμάδαντα AB, εὐροδάμαντα Z.

κλῆς, ὄντες μὲν τῶν ζητητῶν, δοκοῦντες | δ' ἐν ⁶
 ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ εὐνούστατοι εἶναι τῷ δήμῳ, ἔλεγον
 ὥς εἴη τὰ ἔργα τὰ γεγενημένα οὐκ ὀλίγων ἀνδρῶν
 ἀλλ' ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου καταλύσει, καὶ χρῆναι ἐπι-
 ζητεῖν καὶ μὴ παύσασθαι. καὶ ἡ πόλις οὕτως διέκειτο,
 ὥστ' ἐπειδὴ τὴν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον ὁ κῆρυξ
 ἀνείποι ἵεναι καὶ τὸ σημεῖον καθέλοι, τῷ αὐτῷ
 σημεῖῳ ἡ μὲν βουλὴ εἰς τὸ βουλευτήριον ἦει, οἱ δ'
 ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἔφευγον, δεδιότες εἰς ἕκαστος μὴ
 συλληφθεῖν. ἐπαρθεῖς οὖν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς 37
 εἰσαγγέλλει Διοκλείδης εἰς τὴν βουλὴν, φάσκων
 εἰδέναι τοὺς περικόψαντας τοὺς Ἑρμαῖς, καὶ εἶναι
 αὐτοὺς εἰς τριακοσίους· ὥς δ' ἴδοι καὶ περιτύχοι
 τῷ πράγματι, ἔλεγε. καὶ τούτοις, ὧ ἄνδρες, δέομαι
 ὑμῶν προσέχοντας τὸν νοῦν ἀναμιμνήσκεισθαι, ἐὰν
 ἀληθῇ λέγω, καὶ διδάσκειν ἀλλήλους· ἐν ὑμῖν γὰρ
 ἦσαν οἱ λόγοι, καὶ μοι ὑμεῖς τούτων μάρτυρές ἐστε.
 ἔφη γὰρ εἶναι μὲν ἀνδράποδόν οἱ ἐπὶ Λαυρίῳ, δεῖν 38
 δὲ κομίσασθαι ἀποφοράν. ἀναστὰς δὲ πρῶν ψευσθεὶς
 τῆς ὥρας βαδίζειν· εἶναι δὲ πανσέληνον. ἐπεὶ δὲ
 παρὰ τὸ προπύλαιον τὸ Διονύσου ἦν, ὄρᾱν ἀνθρώ-
 πους πολλοὺς ἀπὸ τοῦ ῥόδου καταβαίνοντας εἰς
 τὴν ὀρχήστραν· δείσας δὲ αὐτούς, εἰσελθὼν ὑπο

36. ζητητῶν] cf. Harp. ζητητής· ἀρχὴ τις Ἀθήνησι κατὰ
 καιροὺς καθισταμένη — — Δημοσθένους — — καὶ Ἀνδο-
 κίδης ἐν τῷ περὶ ἐνδείξεως. — ἔλεγον οὖν ὥς Ald. — ἐπι-
 ζητεῖν A pr. Dobr.: ἔτι ζητεῖν. — οὕτως A^d Turr.: οὕτω.
 — ἀνείποι Schoem. Dobr. Bk.: ἀνείπη. — καθέλοι AB Bk.:
 κατέλεγε. — ἔφευγον Bait.: ἔφυγον.

37. Διοκλείδης Ald.: διὸ καὶ δις. — τὰς Ἑρμαῖς pr. A.

38. πρῶ Bk.: πρῶτ A, πρῶτ v. — τὸ Διονύσου ZMBk.
 Schi.: τοῦ Δ. —

- τὴν σκιὰν καθέζεσθαι μετὰ τοῦ κίονος καὶ τῆς
 στήλης ἐφ' ἣ ὁ στρατηγὸς ἐστίν ὁ χαλκοῦς. ὁρᾶν
 δὲ ἀνθρώπους τὸν μὲν ἀριθμὸν μάλιστα τριακοσίους,
 ἐστάναι δὲ κύκλῳ ἀνὰ πέντε καὶ δέκα ἀνδρας, τοὺς
 δὲ ἀνὰ εἰκοσιν· ὁρῶν δὲ αὐτῶν πρὸς τὴν σελήνην
- 39 τὰ πρόσωπα τῶν πλείστων γιγνώσκειν. καὶ πρῶτον
 μὲν, ὃ ἀνδρες, τοῦθ' ὑπέθετο δεινότατον πρᾶγμα,
 οἶμαι, ὅπως ἐν ἐκείνῳ εἴη ὄντινα βούλοιο Ἀθηναίων
 φάναι τῶν ἀνδρῶν τούτων εἶναι, ὄντινα δὲ μὴ
 βούλοιο, λέγειν ὅτι οὐκ ἦν. ἰδὼν δὲ ταῦτ' ἔφη
 ἐπὶ Λαύριον ἵεναι, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἀκούειν ὅτι οἱ
 Ἑρμαῖ εἰεν περικεκομμένοι· γινῶναι οὖν εὐθύς ὅτι
- 40 τούτων εἴη τῶν ἀνδρῶν τὸ ἔργον. ἦκων δὲ εἰς ἄστν
 ζητητάς τε ἡδὴ ἡρημένους καταλαμβάνειν καὶ μήνυ-
 τρα κεκηρυγμένα ἑκατὸν μυᾶς. ἰδὼν δὲ Εὐφρημον
 τὸν Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους ἀδελφὸν ἐν τῷ χαλκίῳ
 καθήμενον, ἀναγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸ Ἑφαιστεῖον
 λέγειν ἅπερ ὑμῖν ἐγὼ εἴρηκα, ὥς ἴδοι ἡμᾶς ἐν ἐκείνῃ
 τῇ νυκτί· οὐκ οὖν θέοιτο παρὰ τῆς πόλεως χρήματα
 λαβεῖν μᾶλλον ἢ παρ' ἡμῶν, ὥσθ' ἡμᾶς ἔχειν φίλους.
 εἰπεῖν οὖν τὸν Εὐφρημον ὅτι καλῶς ποιήσειεν εἰπὼν,
 καὶ νῦν ἦκειν κελεύσασθαι οἱ εἰς τὴν Λεωγόρου οἰκίαν,

σκιάν] οἰκίαν pr. A. — num μετὰ τοῦ? — ὁρᾶν δὲ
 κτέ.] cf. Galen. XVIII A p. 460 ed. Kühn: Ἄ. ἐν τῷ περὶ
 μυστηρίων· ἄδων δ' ἀνθρώπους τὸν μὲν ἀριθμὸν μάλιστα
 τριακοσίους. μὲν et μάλιστα, quae om. codd., e Galeno add.
 Sl. Bk. idem Sl. pro ὁρᾶν (ἄδων) ci. ἰδεῖν. — τῶν πλείστων]
 τὰ πλεῖστα pr. A (prob. Li.).

39. malim ἐπ' ἐκείνῳ. — Λαύριον Bk.: λαυρίαν codd.,
 λαυρεῖον v. (sicut Λαυρεῖω § 38).

40. καταλαμβάνειν codd. Bk. (ci. Valck. R.): καταλα-
 βάνει. — ἐν τῷ Valck.: ἐν τῷ. — ἴδοι ὑμᾶς A^d M. — καὶ
 συνήκειν Emp. — κελεύσασθαι ol] pronom. ad Euphemum

„Ἰν' ἐκεῖ συγγένῃ μετ' ἐμοῦ Ἀνδοκίδῃ καὶ ἑτέροις οἷς δεῖ.“ ἦκειν ἔφη τῇ ὑστεραίᾳ, καὶ δὴ κόπτειν τὴν 41 θύραν· τὸν δὲ πατέρα τὸν ἐμὸν τυχεῖν ἐξιόντα, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ· „ἄρά γε σὲ οὔδε περιμένουσι; χρῆ μέντοι μὴ ἀπωθεῖσθαι τοιούτους φίλους.“ εἰπόντα δὲ αὐτὸν ταῦτα οἴχεσθαι. καὶ τούτῳ μὲν τῷ τρόπῳ τὸν πατέρα μου ἀπώλλυε, συνειδότα ἀποφαίνων· εἰπεῖν δὲ ἡμᾶς ὅτι δεδογμένον ἡμῖν εἴη δύο μὲν τάλαντα ἀργυρίου διδόναι οἱ ἀντὶ τῶν ἑκατὸν μυνῶν τῶν ἐκ τοῦ δημοσίου, ἐὰν δὲ κατάσχωμεν ἡμεῖς ἃ βουλόμεθα, ἓνα αὐτὸν ἡμῶν εἶναι, πίστιν δὲ τούτων δοῦναι τε καὶ δέξασθαι. ἀποκρίνασθαι δὲ αὐτὸς 42 πρὸς ταῦτα ὅτι βουλεύσοιτο· ἡμᾶς δὲ κελεύειν αὐτὸν ἦκειν εἰς Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους, ἵνα κάκεῖνος παρείη. τὸν δ' αὖ κηδεστὴν μου οὕτως ἀπώλλυεν. ἦκειν ἔφη εἰς Καλλίου, καὶ καθομολογήσας ἡμῖν πίστιν δοῦναι ἐν ἀκροπόλει, καὶ ἡμᾶς συνθεμένους οἱ τὸ ἀργύριον εἰς τὸν ἐπιόντα μῆνα δώσειν διαψεύδεσθαι καὶ οὐ διδόναι· ἦκειν οὖν μηνύσων τὰ γενόμενα.

Ἦ μὲν εἰσαγγελία αὐτῷ, ὃ ἄνδρες, τοιαύτη· 43 ἀπογράφει δὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν ὧν ἔφη γινῶναι, δύο καὶ τετταράκοντα, πρῶτους μὲν Μαντίθεον καὶ Ἀψεφίωνα, βουλευτὰς ὄντας καὶ καθη-

referri debet (cf. R. Add.). — τὴν et οἰκίαν del. Hi. — συγγένῃται A pr.

41. αὐτῷ Li., αὐτῷ ipse praetuli: αὐτόν (πρὸς αὐτόν ci. R.). — βουλόμεθα A. — αὐτὸν R. Bk.: αὐτῶν.

42. παρείη pr. A, παροίη B. — καθομολογήσας AB Bk.: καθοδηγήσας. — ἐπιόντα Emp. Turr.: εἰσιόντα.

43. αὐτῷ cum R. Turr.: αὐτῶν. — Ἀψεφίωνα Bk. contra

μένους ἔνδον, εἶτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους. ἀναστὰς δὲ Πείσανδρος ἔφη χρῆναι λύειν τὸ ἐπὶ Σκαμανδρίου ψήφισμα καὶ ἀναβιβάζειν ἐπὶ τὸν τροχὸν τοὺς ἀπογραφέντας, ὅπως μὴ πρότερον νῦν ἔσται πρὶν πυθέσθαι τοὺς ἄνδρας ἅπαντας. ἀνέκραγεν
 44 ἡ βουλὴ ὥς εὖ λέγει. | ἀκούσαντες δὲ ταῦτα Μαν-
 1 τίδεος καὶ Ἀφειφίων ἐπὶ τὴν ἐστίαν ἐκαθέζοντο, ἡκετεύοντες μὴ στρεβλωθῆναι ἀλλ' ἐξεγγνηθέντες κριθῆναι. μόλις δὲ τούτων τυχόντες, ἐπειδὴ τοὺς ἐγγνητὰς κατέστησαν, ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβάντες ᾤχοντο εἰς τοὺς πολεμίους αὐτομολήσαντες, καταλιπόντες τοὺς ἐγγνητάς, οὓς ἔδει (ἐν) τοῖς αὐτοῖς
 45 ἐνέχεσθαι ἐν οἷσπερ οὓς ἡγγυήσαντο. ἡ δὲ βουλὴ ἐξελθοῦσα ἐν ἀπορρήτῳ συνέλαβεν ἡμᾶς καὶ ἔδη-
 σεν ἐν τοῖς ξύλοις. ἀνακαλέσαντες δὲ τοὺς στρατηγούς ἀνειπεῖν ἐκέλευσαν Ἀθηναίων τοὺς μὲν ἐν ἄστει οἰκοῦντας ἰέναι εἰς τὴν ἀγορὰν τὰ ὅπλα λαβόντας, τοὺς δ' ἐν μακρῷ τείχει εἰς τὸ Θησεῖον, τοὺς δ' ἐν Πειραιεὶ εἰς τὴν Ἴπποδαμείαν ἀγορὰν, τοὺς δὲ ἱππεῖς ἔτι (πρὸ) νυκτὸς σημῆναι τῇ σάλπιγγι ἥκειν εἰς τὸ Ἀνάκειον, τὴν δὲ βουλὴν εἰς ἀκρόπολιν ἰέναι κάκεῖ καθεύδειν, τοὺς δὲ πρυτάνεις ἐν τῇ θόλῳ. Βοιωτοὶ δὲ πεπυσμένοι τὰ πράγματα ἐπὶ τοῖς ὁρίοις ἦσαν ἐξεστρατευμένοι. τὸν

codd. (Ἀφειφίωνα R.). cf. Boeckh. C. I. Gr. II p. 340 (Turr.); Voemel. ad Dem. Lept. § 144.

44. Ἀφειφίων Bk. — ἡκετεύοντες pr. A. — ἐξεγγνηθέντες Sl. Bk.: ἐξεγγνηθέντας. — ἐγκαταλιπόντες ci. S. — ἐν add. W.; hoc addendum aut ἐν quod sequitur delendum esse dicit Hertl.

45. εἰς τὸ Θησ. cum R. Bk.: εἰς τε Θ. AB, εἰς γε Θ. v. — Ἴπποδαμείαν Lobeck. Turr.: Ἴπποδαμίαν. — (πρὸ) νυκτὸς scripsi; cf. § 48. — Ἀνακεῖον Schi. — ἐστρατευμένοι

δὲ τῶν κακῶν τούτων αἷτιον Διοκλείδην ὡς σω-
τῆρα ὄντα τῆς πόλεως ἐπὶ ξεύγους ἦγον εἰς τὸ
πρωτανεῖον στεφανώσαντες, καὶ ἐδείπνει ἐκεῖ.

Πρῶτον μὲν οὖν ταῦτα, ᾧ ἄνδρες, ὅποσοι ὑμῶν 46
παρῆσαν, ἀναμιμνήσκεσθε καὶ τοὺς ἄλλους διδά-
σκετε· εἶτα δέ μοι τοὺς πρωτάνεις κάλει τοὺς τότε
πρωτανεύσαντας, Φιλοκράτη καὶ τοὺς ἄλλους.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Φέρε δὴ, καὶ τὰ ὀνόματα ὑμῖν ἀναγνώσομαι 47
τῶν ἀνδρῶν ὧν ἀπέγραψεν, ἵν' εἰδῇτε ὅσους μοι
τῶν συγγενῶν ἀπώλλυεν, πρῶτον μὲν τὸν πατέρα,
εἶτα δὲ τὸν κηδεστήν, τὸν μὲν συνειδότα ἀπο-
δεικνύς, τοῦ δ' ἐν τῇ οἰκίᾳ φάσκων τὴν σύνοδον
γενέσθαι. τῶν δ' ἄλλων ἀκούσεσθε τὰ ὀνόματα.
Καὶ αὐτοῖς ἀναγίνωσκε.

Χαρμίδης Ἀριστοτέλους·
οὗτος ἀνεψιὸς ἐμός· ἡ μήτηρ ἡ ἐκείνου καὶ ὁ πατήρ
ὁ ἐμὸς ἀδελφοί.

A pr. — τῶν ante κακῶν om. A pr. — ξεύγος pr. A. —
στεφανώσαντες A^d pr. („στεφανώσαντες A ni fallor“ Bk.)
Bk.: στεφανώσαντες.

46. Φ. καὶ τοὺς ἄλλους cum R. m. Ald. Bk.: libri post
haec verba iterant διδάσκετε.

47. ἀπέγραψεν AB Bk. (R.): ἔγραψεν. — ἀναγίνωσκε...
A. — μήτηρ ἐκείνου A^d M v. ante Bk. — ὁ πατήρ ὁ ἐμός
A Bk.: ὁ πατήρ ἐμός LZ, ὁ ἐμός πατήρ v. — Ἀλκμέωνος
scripsi (cf. § 16): Ἀλκμαίονος. — φρίνικος ABLZ. Schol. Ar.
Nub. 1087 confert Sl.; contra Kō. Ros. (R.) in vocabulo
ὄρχησ. (ὄρχησαμένον mg. Ald.) patris nomen latere putant.
— post Κριτίας ἀνεψιὸς legebantur male iterata Εὐκράτίας
ὁ Νικίου ἀδελφός, quae auct. R. del. Bk. — ceterum in hoc
indice aliquid turbatum esse evincitur e § 68: ἀνεψιοὶ τρεῖς,
τῶν ἄλλων συγγενῶν ἐπτά. nam etiamsi ibi cum Sl. πέντε
pro ἐπτά rescribas, ut numerus constet, certe duo tantum

Ταυρέας·
οὕτως ἀνεψιὸς τοῦ πατρός.

Νισαῖος·
υἱὸς Ταυρέου.

Καλλίας ὁ Ἀλκμέωνος·
ἀνεψιὸς τοῦ πατρός.

Εὐφημος·
Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους ἀδελφός.

Φρόνιχος ὁ ὀρχησάμενος·
ἀνεψιός.

Εὐκράτης ὁ Νικίου ἀδελφός·
κηδεστὴς οὗτος Καλλίου.

Κριτίας·
ἀνεψιὸς καὶ οὗτος τοῦ πατρός· αἱ μητέρες ἀδελφαί.
Τούτους πάντας ἐν τοῖς τετταράκοντα ἀνδράσιν
ἀπέγραψεν.

- 48 Ἐπειδὴ δὲ ἐδεδέμεθα πάντες ἐν τῷ αὐτῷ καὶ
νῦξ τε ἦν καὶ τὸ δεσμωτήριον συνεκέκλητο, ἤκον
δὲ τῷ μὲν μήτηρ τῷ δὲ ἀδελφὴ τῷ δὲ γυνὴ καὶ
παῖδες, ἦν δὲ βοή καὶ οἶκτος κλαιόντων καὶ ὀδυρο-
μένων τὰ παρόντα κακὰ, λέγει πρὸς με Χαρμίδης,
ὦν μὲν ἀνεψιός, ἡλικιωτὴς δὲ καὶ συνεκτραφεὶς ἐν
49 τῇ οἰκίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἐκ παιδός, ὅτι „Ἀνδοκίδη,
τῶν μὲν παρόντων κακῶν ὄρας τὸ μέγεθος, ἐγὼ
δ' ἐν μὲν τῷ παρελθόντι χρόνῳ οὐδὲν ἐδεόμην
λέγειν οὐδέ σε λυπεῖν, νῦν δὲ ἀναγκάζομαι διὰ
τὴν παροῦσαν ἡμῖν συμφορὰν. οἷς γὰρ ἐχρῶ καὶ
οἷς συνῆσθα ἄνευ ἡμῶν τῶν συγγενῶν, οὗτοι ἐπὶ

consobrini commemorati erunt. fort. τοῦ πατρός altero loco
delendum. — πάντας AB Bk.: ἅπαντας. — τετταρακο . . .
pr. A. — ἀπέγραψεν Steph.: ἐπέγραψεν.

48. συνεκέκλητο S.: συνεκέκλειστο. — κλαιόντων Schi.

ταῖς αἰτίαις δι' ἃς ἡμεῖς ἀπολλύμεθα οἱ μὲν αὐτῶν
 τεθνᾶσιν, οἱ δὲ οἴχονται φεύγοντες, σφῶν αὐτῶν
 καταγρόντες ἀδικεῖν εἰ ἤκουσάς τι τούτου 50
 τοῦ πράγματος τοῦ γενομένου, εἰπέ, καὶ πρῶτον
 μὲν σεαυτὸν σῶσον, εἴτα δὲ τὸν πατέρα, ὃν εἰκός
 ἐστὶ σε μάλιστα φιλεῖν, εἴτα δὲ τὸν κηδεστήν, ὃς
 ἔχει σου τὴν ἀδελφὴν ἥπερ σοι μόνη ἐστίν, ἔπειτα
 δὲ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς καὶ ἀναγκαίους τοσοῦ-
 τους ὄντας, ἔτι δὲ ἐμέ, ὃς ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ ἠνίασα
 μὲν σε οὐδὲν πώποτε, προθυμότητος δὲ εἰς σὲ καὶ
 τὰ σὰ πράγματά εἰμι, ὅ τι ἂν δέῃ ποιεῖν.“ λέγον- 51
 τος δὲ ὁ ἄνδρες Χαρμίδου ταῦτα, ἀντιβολουμένων
 δὲ τῶν ἄλλων καὶ ἰκετεύοντος ἑνὸς ἐκάστου, ἐνεθυ-
 μήθη πρὸς ἐμαυτόν· „ὦ πάντων ἐγὼ δεινοτάτῃ
 συμφορᾷ περιπεσὼν, πότερα περιίδω τοὺς ἐμαυτοῦ
 συγγενεῖς ἀπολλυμένους ἀδίκως, καὶ αὐτούς τε
 ἀποθανόντας καὶ τὰ χρήματα αὐτῶν δημευθέντα,
 πρὸς δὲ τούτοις ἀναγραφέντας ἐν στήλαις ὥς ὄντας
 ἀλιτηρίους τῶν θεῶν τοὺς οὐδενὸς αἰτίους τῶν
 γεγεννημένων, ἔτι δὲ τριακοσίους Ἀθηναίων μέλλον-
 τας ἀδίκως | ἀπολεῖσθαι, τὴν δὲ πόλιν ἐν κακοῖς 8
 οὔσαν τοῖς μεγίστοις καὶ ὑποψίαν εἰς ἀλλήλους
 ἔχοντας, ἢ εἰπῶ Ἀθηναίοις ἃ περ ἤκουσα Εὐφίλη-
 του αὐτοῦ τοῦ ποιήσαντος;“ ἔτι δὲ ἐπὶ τούτοις καὶ 52

49. post ἀδικεῖν lacuna est in ABL, in A quidem XII litterarum. τούτων τοίνυν ins. vult S., φέρε δὲ τοίνυν Linder K.

50. δέῃ Bk.: δέοι A v.

51. ὁ πάντων ABLZ. — ἀπολλυμένους et quod sequitur καὶ del. Usener. — ἀλιτηρίους A, ἀλειτηρίους verum puto. — ἀπολεῖσθαι Steph. R. Bait., coll. §§ 66, 67, 68: ἀπολέσθαι. — post ἔχοντας Dobr. add. ἅπαντας.

- τόδε ἐνεθυμήθην, ὧ ἄνδρες, καὶ ἐλογιζόμενην πρὸς ἐμαντὸν τοὺς ἐξημαρτηκότας καὶ τὸ ἔργον εἰργασμένους, ὅτι οἱ μὲν αὐτῶν ἤδη ἐτεθνήκεσαν ὑπὸ Τεύκρου μηνυθέντες, οἱ δὲ φεύγοντες ὥχοντο καὶ αὐτῶν θάνατος κατέγνωστο, τέτταρες δὲ ἦσαν ὑπόλοιποι οἱ οὐκ ἐμηνύθησαν ὑπὸ Τεύκρου τῶν πεποιηκότων, Παναίτιος Χαιρέδημος Διάκριτος Λυσίστρατος· οὓς εἰκὸς ἦν ἀπάντων μάλιστα δοκεῖν εἶναι
- 53 τούτων τῶν ἀνδρῶν οὓς ἐμήνυσσε Διοκλείδης, φίλους ὄντας τῶν ἀπολωλότων ἤδη. καὶ τοῖς μὲν οὐδέπω βέβαιος ἦν ἡ σωτηρία, τοῖς δὲ ἐμοῖς οἰκείοις φανερός (ὁ) ὄλεθρος, εἰ μὴ τις ἐρεῖ Ἀθηναίους τὰ γεγόμενα. ἐδόκει οὖν μοι κρεῖττον εἶναι τέτταρας ἄνδρας ἀποστερεῖσθαι τῆς πατρίδος δικαίως, οἱ νῦν ζῶσι καὶ κατεληλύθασιν καὶ ἔχουσι τὰ σφέτερα αὐ-
- 54 τῶν, ἢ ἐκείνους ἀποθανόντας ἀδίκως περιδεῖν. εἰ οὖν τινι ὑμῶν, ὧ ἄνδρες, (ἢ) τῶν ἄλλων πολιτῶν γνώμη τοιαύτη παρειστῆκει πρότερον περὶ ἐμοῦ, ὥς ἄρα ἐγὼ ἐμήνυσσα κατὰ τῶν ἐταίρων τῶν ἐμαντοῦ, ὅπως ἐκεῖνοι μὲν ἀπόλουντο, ἐγὼ δὲ σωθείην — ἂ ἐλογοποιοῦν οἱ ἐχθροὶ περὶ ἐμοῦ, βουλόμενοι διαβάλλ-
- 55 λειν με — σκοπεῖσθε ἐξ αὐτῶν τῶν γεγεννημένων. νῦν γὰρ ἐμὲ μὲν λόγον (δεῖ) διδόναι τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων μετὰ τῆς ἀληθείας, αὐτῶν παρόντων οἵπερ ἡμαρτον καὶ ἔφυγον ταῦτα ποιήσαντες, ἴσασι δὲ ἄριστα εἶτε ψεύδομαι εἶτε ἀληθῆ λέγω, ἔξεστι δὲ

52. ἐργασμένους AB (ἐργασαμένους A^d) Bk.: ἐργασαμένους. — Διάκριτος nomen iniuria tentaverunt Valck. et R.: v. Turr.

53. φίλους γ' ὄντας Hi. — (ὁ) ὄλεθρος cum R. Bk.

54. τινὶ ὑμ. . . A pr. — ἢ cum Sl. add. Bk.

αὐτοῖς ἐλέγχειν με ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ· ἐγὼ γὰρ
 ἐφίημι· ὑμᾶς δὲ δεῖ μαθεῖν τὰ γενόμενα. ἐμοὶ γὰρ 56
 ὃ ἄνδρες τοῦδε τοῦ ἀγῶνος τοῦτ' ἔστι μέγιστον,
 σωθέντι μὴ δοκεῖν κακῷ εἶναι, (ἀλλὰ πρῶτον μὲν
 ὑμᾶς,) εἶτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας μαθεῖν ὅτι
 οὔτε μετὰ κακίας οὔτε μετ' ἀνανδρίας οὐδεμιᾶς
 τῶν γεγενημένων πέπρακται ὑπ' ἐμοῦ οὐδέν, ἀλλὰ
 διὰ συμφορὰν γεγενημένην μάλιστα μὲν τῇ πόλει,
 εἶτα δὲ καὶ ἡμῖν, εἶπον δὲ ἃ ἤκουσα Εὐφιλήτου
 προνοῖα μὲν τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων, προ-
 νοῖα δὲ τῆς πόλεως ἀπάσης, μετ' ἀρετῆς ἄλλ' οὐ
 μετὰ κακίας, ὥς ἐγὼ νομίζω. εἰ οὖν οὕτως ἔχει
 ταῦτα, σφύζεσθαι τε ἀξιῶ καὶ δοκεῖν ὑμῖν εἶναι μὴ
 κακός. φέρε δὴ — χρὴ γὰρ ὃ ἄνδρες ἀνθρωπί- 57
 νως περὶ τῶν πραγμάτων ἐκλογίζεσθαι, ὥσπερ ἂν
 αὐτὸν ὄντα ἐν τῇ συμφορᾷ — τί ἂν ὑμῶν ἕκαστος
 ἐποίησεν; εἰ μὲν γὰρ ἦν δυοῖν τὸ ἔτερον ἐλέσθαι,
 ἢ καλῶς ἀπολέσθαι ἢ αἰσχροῶς σωθῆναι, ἔχοι ἂν
 τις εἰπεῖν κακίαν εἶναι τὰ γενόμενα· καίτοι πολλοὶ
 ἂν καὶ τοῦτο εἶλοντο, τὸ ζῆν περὶ πλείονος ποιη-
 σάμενοι τοῦ καλῶς ἀποθανεῖν· ὅπου δὲ τούτων τὸ 58
 ἐναντιώτατον ἦν, σιωπήσαντι μὲν αὐτῷ τε αἰσχιστα
 ἀπολέσθαι μηδὲν ἀσεβήσαντι, ἔτι δὲ τὸν πατέρα

55. δεῖ cum R. add. Turr. (δεῖ δοῦναι Dobr.).

56. μὴ codd. Bk (ci. R.): μοι. — ὑμῖν post μὴ δοκεῖν
 addi vult R., post σωθέντι vel post κακῷ Scheib. — ἀναν-
 δρίας ABk.: ἀνδρίας B, ἀδικίας v. — πόλει εἶτα δὲ καὶ Sl.:
 πόλει εἶτα . . καὶ A, unde πόλει εἶτα καὶ Bk.; πολιτεία τε
 καὶ v. ante Bk. — οὐ μετὰ codd. Bk. (ci. R.): οὐ μὴν.

57. γὰρ post μὲν om. pr. A. — δυοῖν] δυοὶ ABLZ. —
 ἔχει A pr. — γενόμενα ci. R. Bgk. Bait.: λεγόμενα.

περιιδεῖν ἀπολόμενον καὶ τὸν κηδεστὴν καὶ τοὺς
 συγγενεῖς καὶ ἀνεψιούς τοσοῦτους, οὓς οὐδείς ἀπώλ-
 λυεν ἢ ἐγὼ μὴ εἰπὼν ὥς ἕτεροι ἤμαρτον· Διοκλεί-
 δης μὲν γὰρ ψευδάμενος ἔδησεν αὐτούς, σωτηρία
 δὲ αὐτῶν ἄλλη οὐδεμία ἦν ἢ πυθῆσθαι Ἀθηναίους
 πάντα τὰ πραχθέντα· φονεὺς οὖν αὐτῶν ἐργινόμεν
 ἐγὼ μὴ εἰπὼν ὑμῖν ἃ ἤκουσα. ἔτι δὲ τριακοσίους
 Ἀθηναίων ἀπώλλουν, καὶ ἡ πόλις ἐν κακοῖς τοῖς
 59 μερίστοις ἐγίνετο. ταῦτα μὲν οὖν ἦν ἐμοῦ μὴ
 εἰπόντος· εἰπὼν δὲ τὰ ὄντα αὐτός τε ἐσφρόμεν καὶ
 τὸν πατέρα ἐσφρον καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς, καὶ
 τὴν πόλιν ἐκ φόβου καὶ κακῶν τῶν μερίστων
 ἀπήλλαττον. φυγάδες δὲ δι' ἐμὲ τέτταρες ἄνδρες
 ἐγίνοντο, οἵπερ καὶ ἤμαρτον· τῶν δ' ἄλλων, οἱ
 πρότερον ὑπὸ Τεύκρου ἐμηνύθησαν, οὔτε δήπου
 οἱ τεθνεῶτες δι' ἐμὲ μᾶλλον ἐτέθνασαν οὔτε οἱ
 60 φεύγοντες μᾶλλον ἐφευγον. ταῦτα δὲ πάντα σκο-
 πῶν εὖρισκον, ὃ ἄνδρες, τῶν παρόντων κακῶν ταῦτα
 ἐλάχιστα εἶναι, εἰπεῖν τὰ γενόμενα ὥς τάχιστα καὶ
 ἐλέγξαι Διοκλείδην ψευδάμενον, (καὶ σῶσαί τε
 9 ἡμᾶς) καὶ τιμωρήσασθαι ἐκεῖνον, ὃς ἡμᾶς μὲν |
 ἀπώλλυεν ἀδίκως, τὴν δὲ πόλιν ἐξηπάτα, ταῦτα δὲ
 ποιῶν μέγιστος εὐεργέτης ἐδόκει εἶναι καὶ χρήματα
 61 ἐλάμβανε. διὰ ταῦτα εἶπον τῇ βουλῇ ὅτι εἰδείην

58. ἀπολόμενον AB Bk.: ἀπολούμενον. — videtur hic quoque restituendum esse καὶ τοὺς (ἄλλους) συγγενεῖς καὶ ἀναγκαίους τοσοῦτους (ὄντας), sicut est § 50. — μὲν post Διοκλ. om. pr. A. — ἐγίνετο . . ταῦτα A pr.

59. ἦν add. A Bk. — τῶν δ' ἄλλων οἱ Dobr. Turr.: τῶν δ' ἄλλων οἱ λοιποί. Fort. autem vv. οἱ λοιποί . . ἐμηνύθη. cum Dobr. delenda. cf. § 52. — πρότερον in mg. add. A.

61. οὖν post εἶπον add. Ald. (om. Bk.). —

τοὺς ποιήσαντας, καὶ ἐξήλεγξα τὰ γενόμενα, ὅτι εἰσηγήσατο μὲν πινόντων ἡμῶν ταύτην τὴν βουλὴν Εὐφίλητος, ἀντεῖπον δὲ ἐγὼ, καὶ τότε μὲν οὐ γένοιτο δι' ἐμέ, ὕστερον δ' ἐγὼ μὲν ἐν Κυνοσάργει ἐπὶ πωλίον ὃ μοι ἦν ἀναβάς ἔπεσον καὶ τὴν κλεῖν συνετρίβην καὶ τὴν κεφαλὴν κατεάγην, φερόμενός τε ἐπὶ κλίνης ἀπεκομίσθην οἴκαδε· αἰσθίμενος δ' 62 Εὐφίλητος ὡς ἔχοιμι, λέγει πρὸς αὐτοὺς ὅτι πέπεισμαι ταῦτα συμποιεῖν καὶ ὠμολόγηκα αὐτῷ μεθέξειν τοῦ ἔργου καὶ περικόψειν τὸν Ἑρμῆν τὸν παρὰ τὸ Φορβαντεῖον. ταῦτα δ' ἔλεγεν ἑξαπατῶν ἐκείνους· καὶ διὰ ταῦτα ὁ Ἑρμῆς ὃν ὀρᾷτε πάντες, ὁ παρὰ τὴν πατρῴαν οἰκίαν τὴν ἡμετέραν, ὃν ἡ Αἰγῆς ἀνέθηκεν, οὐ περιεκόπη μόνος τῶν Ἑρμῶν τῶν Ἀθήνησιν, ὡς ἔμοῦ τοῦτο ποιήσοντος, ὡς ἔφη πρὸς αὐτοὺς Εὐφίλητος. οἱ δ' αἰσθόμενοι δεινὰ 63 ἐποιοῦν, ὅτι εἰδείην μὲν τὸ πρᾶγμα, πεποιηκῶς δὲ οὐκ εἶην. προσελθόντες δέ μοι τῇ ὕστεραίᾳ Μέλητος καὶ Εὐφίλητος ἔλεγον ὅτι „γεγέννηται ὦ Ἀνδοκίδη καὶ πέπρακται ἡμῖν ταῦτα. σὺ μέντοι εἰ

ἡμῶν codd. Valck. R.: ὕμῶν. — βουλὴν γενέσθαι Εὐφ. codd.; del. γεν. Bk. — τότε] τότε pr. A. — πωλίον (mg. Ald.) cum R. Bk.: πωλεῖον. — ὃ μοι ἦν A Bk. (ci. R.): ὅμον ἦν BLMZ, ὃ μόνῃν v. (ὥμῶν Emp.)

62. ἔχοιμι AB Bk. (ci. R.): οἰχοιμι LZ, ἡχοιμι v. — αὐτῷ] αὐτῶν pr. A. — τὸ Φορβαντεῖον cum Vales. et R. Bk. (coll. Harp. s. v.): τὸν (sed τὸ A) Φορβάντιον. — τὴν post παρὰ add. A Bk. (ci. R.). — cf. Harp. s. v. Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς: καὶ αὐτὸς Ἀ. ἐν τῷ π. τ. μυστ. ὅτι τῆς Αἰγῆδος εἴη τὸ ἀνάθημα εἰρηκεν. — ποιήσοντος ci. R. Valck.: ποιήσαντος.

63. Valckenaerium δεινὰ ἐποιοῦντο rescribentem refellunt Dobr. Förtsch. (comm. crit. de locis nonnullis Lys. et Dem. p. 23 sq.) — συμπεποιηκῶς W. —

μὲν ἀξιοῖς ἡσυχίαν ἔχειν καὶ σιωπᾶν, ἔξεις ἡμᾶς ἐπιτηδεύουσιν ὥσπερ καὶ πρότερον· εἰ δὲ μή, χαλεπώτεροί σοι ἡμεῖς ἐχθροὶ ἐσόμεθα ἢ ἄλλοι τινὲς
 64 δι' ἡμᾶς φίλοι.“ εἶπον αὐτοῖς ὅτι νομίζοιμι μὲν διὰ τὸ πρᾶγμα Εὐφίλητον πονηρὸν εἶναι, ἐκείνοις δὲ οὐκ ἐμὲ δεινὸν εἶναι, ὅτι οἶδα, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὸ τὸ ἔργον πολλῷ, ὅτι πεποιήται. ὥς οὖν ἦν ταῦτ' ἀληθῆ, τὸν τε παῖδα τὸν ἐμὸν παρέδωκα βασανίσαι, ὅτι ἔκαμνον καὶ οὐδ' ἀνιστάμην ἐκ τῆς κλίνης, καὶ τὰς θεραπαίνας ἔλαβον οἱ πρυτάνεις,
 65 ὅθεν ὀρμώμενοι ταῦτ' ἐποιοῦν ἐκείνοι. ἐξελέγχοντες δὲ τὸ πρᾶγμα ἢ τε βουλὴ καὶ οἱ ζητηταί, ἐπειδὴ ἦν ἢ ἐγὼ ἔλεγον καὶ ὠμολογεῖτο πανταχόθεν, τότε δὴ καλοῦσι τὸν Διοκλείδην· καὶ οὐ πολλῶν λόγων ἐδέξασεν, ἀλλ' εὐθύς ὠμολόγει ψεύδεσθαι, καὶ ἐδεῖτο σφίξεσθαι φράσας τοὺς πείσαντας αὐτὸν λέγειν ταῦτα· εἶναι δὲ Ἀλκιβιάδην τὸν Φηγοῦσιον καὶ Ἀμίαντον
 66 τὸν ἐξ Αἰγίνης. καὶ οὗτοι μὲν δεισαντες ὥχοντο φεύγοντες· ὑμεῖς δὲ ἀκούσαντες ταῦτα Διοκλείδην μὲν τῷ δικαστηρίῳ παραδόντες ἀπεκτείνετε, τοὺς δὲ δεδεμένους καὶ μέλλοντας ἀπολεῖσθαι ἐλύσατε, τοὺς ἐμοὺς συγγενεῖς, δι' ἐμέ, καὶ τοὺς φεύγοντας κατεδέξασθε, αὐτοὶ δὲ λαβόντες τὰ ὄπλα ἀπῆτε,

ἡμεῖς ἐχθροὶ AB Bk.: ἐχθροὶ ἡμεῖς.

64. δὲ . . . οὐκ ἐμὲ A^d. — ὥς. ἦν ut videtur pr. A (h. e. ὥς δ' ἦν). — ὅθεν ὀρμ. κτέ.] «illius domus ex qua profecti facinus patrauerant,» cf. Dobr. Delet haec v. (ὅθεν . . . ἐκείνοι) Li.

65. δὲ . . . Ἀλκιβιάδην A pr. — Ἀμίαντον τὸν AB Bk. (ci. Valck. R.): Ἀμίαν τοῦτον. — verba ἐξ Αἰγίνης (quae tum Atheniensium erat) sollicitarunt immerito Naber et Kō. (τὸν Αἰγυλιᾶ, τὸν ἐξ Αἰγυλίας).

66. ἀπῆτε W.: ἀπίητε ABLZ; ἀπήειτε v.

πολλῶν κακῶν καὶ κινδύνων ἀπαλλαγέντες. ἐν οἷς 67
 ἐγώ, ὃ ἄνδρες, τῆς μὲν τύχης ἢ ἐχρησάμην δικαίως
 ἂν ὑπὸ πάντων ἐλεηθείην, τῶν δὲ (δι' ἐμέ) γενο-
 μένων ἔνεκα εἰκότως (ἂν) ἀνὴρ ἄριστος δοκοίην
 εἶναι, ὅστις εἰσηγησαμένῳ μὲν Εὐφιλήτῳ πίστιν
 τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην ἠναντιώθην καὶ
 ἀντεῖπον καὶ ἐλοιθόρησα [ἐκείνῳ] ὧν ἦν ἄξιος,
 ἁμαρτόντων δ' ἐκείνων τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῖς συν-
 ἔκρυψα, καὶ μηνύσαντος κατ' αὐτῶν Τεύκρου οἱ
 μὲν αὐτῶν ἀπέθανον οἱ δ' ἔφυγον, πρὶν ἡμᾶς ὑπὸ
 Διοκλείδου δεθῆναι καὶ μέλλειν ἀπολεῖσθαι. τότε
 δὲ ἀπέγραψα τέτταρας ἄνδρας, Παναίτιον Διάκρι-
 τον Λυσίστρατον Χαιρέδημον· οὗτοι μὲν ἔφυγον 68
 δι' ἐμέ, ὁμολογῶ· ἐσώθη δέ γε ὁ πατήρ, ὁ κηδε-
 στῆς, ἀνεψιοὶ τρεῖς, τῶν ἄλλων συγγενῶν ἐπτά,
 μέλλοντες ἀποθανεῖσθαι ἀδίκως· οἱ νῦν ὁρῶσι τοῦ
 ἡλίου τὸ φῶς δι' ἐμέ, καὶ αὐτοὶ ὁμολογοῦσιν· ὁ δὲ
 τὴν πόλιν ὅλην συνταράξας καὶ εἰς τοὺς ἐσχάτους
 κινδύνους καταστήσας ἐξηλέγχθη, ὑμεῖς δὲ ἀπηλ-
 λάγητε μεγάλων φόβων καὶ τῶν εἰς ἀλλήλους ὑπο-
 ψιῶν. καὶ ταῦτ' εἰ ἀληθῆ λέγω, ὃ ἄνδρες, ἀνα- 69
 μιμνήσκεισθε, καὶ οἱ εἰδότες διδάσκετε τοὺς ἄλλους.
 Σὺ δέ μοι αὐτοὺς κάλει τοὺς λυθέντας δι' ἐμέ·
 ἄριστα γὰρ ἂν εἰδότες τὰ γενόμενα λέγοιεν εἰς

67. νν. τῆς μὲν τύχης — ἐλεηθείην laudat Prisc. XVIII c. 25 (ubi est ὅφ' ὕμων ἐλ.). — δι' ἐμέ addidi: an potius ἐπ' (ἐν) ἐμοί? τότε add. W. — γενομένων Bait. Turr.: γινομένων. — ἔνεκα scripsi: ἔνεκεν. — (ἂν) ἀνὴρ ci. R. — ἐκείνῳ del. W.; ἐκείνων pr. A. — νν. οἱ μὲν .. ἔφυγον del. Li.

68. ἐπτά] cf. quae adnotata sunt ad § 47. — ἐξηλέγχθη AB.

69. οἱ εἰδότες cum R. Turr.: οἱ ἰδόντες (οἱ om. pr. A). — ἂν ἰδόντες pr. A. —

τούτους. Οὕτως δὲ ἔχει, ὧ ἄνδρες· μέχρι τούτου ἀναβήσονται καὶ λέξουσιν ὑμῖν, ἕως ἂν ἀκροᾶσθαι
 10 βούλησθε, ἔπειτα δ' ἐγὼ περὶ τῶν ἄλλων | ἀπολο-
 γήσομαι.

(ΜΑΡΤΤΡΕΣ.)

- 70 Περὶ μὲν οὖν τῶν τότε γενομένων ἀκηκόατε πάντα καὶ ἀπολελόγηταί μοι ἱκανῶς, ὥς γ' ἐμαυτὸν πείθω· εἰ δέ τις τι ὑμῶν ποθεῖ ἢ νομίζει τι μὴ ἱκανῶς εἰρησθαι ἢ παραλέλοιπά τι, ἀναστὰς ὑπομνησάτω, καὶ ἀπολογήσομαι καὶ πρὸς τοῦτο· περὶ
 71 δὲ τῶν νόμων ἤδη ὑμᾶς διδάξω. Κηφίσιος γὰρ οὕτως ἐνέδειξε μὲν με κατὰ τὸν νόμον τὸν κείμενον, τὴν δὲ κατηγορίαν ποιεῖται κατὰ ψήφισμα πρότερον γενομένον, ὃ εἶπεν Ἰσοτιμίδης, οὗ ἐμοὶ προσήκει οὐδέν. ὁ μὲν γὰρ εἶπεν εἰργεσθαι τῶν ἱερῶν τοὺς ἀσεβήσαντας καὶ ὁμολογήσαντας, ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδέτερα πεποιήται· οὔτε ἡσέβηται οὔτε
 72 ὁμολόγηται. ὥς δὲ καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα λέλνται καὶ ἄκυρόν ἐστιν, ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω. καίτοιγε τοιαύτην ἀπολογίαν περὶ αὐτοῦ ποιήσομαι, ὅπου μὴ πείθων μὲν ὑμᾶς αὐτὸς ζημιώσομαι, πείσας δὲ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπολελογημένος ἔσομαι. ἀλλὰ
 73 γὰρ τάληθ' εἰρήσεται. ἐπεὶ γὰρ αἱ νῆες διεφθάρησαν καὶ ἡ πολιορκία ἐγένετο, ἐβουλεύασθε περὶ ὁμονοίας, καὶ ἔδοξεν ὑμῖν τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους

ΜΑΡΤΤΡΕΣ add. Markl. ap. Dobs. R. Turr.

70. εἰ δ' ἔτι τις τι mal. S. τι post τις om. pr. A.

71. Ἰσοτιμίδης οὗ R. (similiter etiam Canter. et Valck.): εἰς ὅτι μηδ' ἴσον ABL, εἰς ὅτι μηδ' ἴσον v.

73. ἐβουλεύεσασθ . . A pr. —

ποιῆσαι, καὶ εἶπε τὴν γνώμην Πατροκλείδης. οἱ δὲ ἄτιμοι τίνες ἦσαν, καὶ τίνα τρόπον ἕκαστοι; ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω. οἱ μὲν ἀργύριον ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ, ὁπόσοι εὐθύνας ὥφλον ἄρξαντες ἀρχάς, ἢ ἐξούλας ἢ γραφὰς ἢ ἐπιβολὰς ὥφλον, ἢ ὠνὰς πριάμενοι ἐκ τοῦ δημοσίου μὴ κατέβαλον τὰ χρήματα, ἢ ἐγγύας ἡγγυήσαντο πρὸς τὸ δημόσιον· τούτοις ἢ μὲν ἔκτεισις ἦν ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας, εἰ δὲ μή, διπλάσιον ὀφείλειν καὶ τὰ κτήματα αὐτῶν πεπραῖσθαι. εἷς μὲν τρόπος οὗτος ἀτιμίας 74 ἦν, ἕτερος δὲ ὧν τὰ μὲν σώματα ἄτιμα ἦν, τὴν δ' οὐσίαν εἶχον καὶ ἐκέκτηντο· οὗτοι δ' αὖ ἦσαν ὁπόσοι κλοπῆς ἢ δώρων ὄφλοιεν· τούτους ἔδει καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐκ τούτων ἀτίμους εἶναι· καὶ ὁπόσοι λίποιν τὴν τάξιν ἢ ἀστρατείας ἢ δειλίας ἢ ἀναυμαχίου ὄφλοιεν ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβάλοιεν, ἢ τρεῖς ψευδομαρτυριῶν ἢ τρεῖς ψευδοκλητείας ὄφλοιεν, ἢ τοὺς γονέας κακῶς ποιοῖεν· οὗτοι πάντες ἄτιμοι ἦσαν τὰ σώματα, τὰ δὲ χρήματα εἶχον. ἄλλοι αὖ 75 κατὰ προστάξεις, οἵτινες οὐ παντάπασιν ἄτιμοι ἦσαν, ἀλλὰ μέρος τι αὐτῶν, οἷον οἱ στρατιῶται, οἷς, ὅτι

εὐθύνας ὥφλον cum R. Sl. Turr.: εὐθ. ὄφειλον. — ἄρξαντας ABLZ. — num ἐξούλης? — ἐπιβολὰς Steph.: ἐπιβουλὰς. — ἡγγυήσαντο St. Bk.: ἡγγυήσαντο. — ἔκτεισις scripsi: ἔκτισις. — ἐνάτης BLZ et corr. A (Bk.): ἐννάτης.

74. ὧν μὲν τὰ libri (Turr.). — εἶχον ci. Bk. (Turr.): ἔσχον. — αὖ AB Bk.: ἄν. — νν. τούτους ἔδει — εἶναι] affert Suid. s. v. ἀναυμαχίου, qui habet οὕτω δὲ δεῖ, unde τούτους δ' ἔδει Turr. — ἀναυμαχίου Suid. l. c. Petit. Küster. Taylor. (Bk.): ναυμαχίου A, ἀναυμαχίας mg. Ald., ναυμαχίας v. — ψευδοκλητείας S. Turr.: ψευδοκλητίας. „addere potuit ἢ τρεῖς παρανόμων et forsán addidit.“ Dobr.

75. αὐτῶν Li.: αὐτῶν (delevi ed. l). —

ἐπέμειναν ἐπὶ τῶν τυράννων ἐν τῇ πόλει, τὰ μὲν ἄλλα ἦν ἅπερ τοῖς ἄλλοις πολίταις, εἰπεῖν δ' ἐν τῷ δήμῳ οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς οὐδὲ βουλευῆσαι. τούτων ἦσαν οὗτοι ἄτιμοι· αὕτη γὰρ ἦν τούτοις πρόσταξις. 76 ἐτέροις οὐκ ἦν γράψασθαι, τοῖς δὲ ἐνδείξαι· τοῖς δὲ μὴ ἀναπλεῦσαι εἰς Ἑλλήσποντον, ἄλλοις δ' εἰς Ἰωνίαν, τοῖς δ' εἰς τὴν ἀγορὰν μὴ εἰσιέναι πρόσταξις ἦν. ταῦτ' οὖν ἐψηφίσασθε ἐξαλείψαι πάντα τὰ ψηφίσματα, καὶ αὐτὰ καὶ εἰ πού τι ἀντίγραφον ἦν, καὶ πίστιν ἄλλήλοις περὶ ὁμονοίας δοῦναι ἐν ἀκροπόλει. Καὶ μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα τὸ Πατροκλείδου, καθ' ὃ ταῦτα ἐγένετο.

- 77 ΨΗΦΙΣΜΑ. Πατροκλείδης εἶπεν, Ἐπειδὴ ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι τὴν ἄδειαν περὶ τῶν ὀφειλόντων, ὥστε λέγειν ἐξεῖναι καὶ ἐπιψηφίζειν, ψηφίσασθαι τὸν δῆμον ταῦτα ἅπερ ὅτε ἦν τὰ Μηδικὰ, καὶ συνήνεγκεν Ἀθηναίοις ἐπὶ τὸ ἄμεινον. περὶ δὲ τῶν ἐπιγεγραμμένων εἰς τοὺς πράκτορας ἢ τοὺς ταμίας τῆς θεοῦ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν ἢ τὸν βασιλέα, ἢ εἴ τις μὴ ἐξεγράφη, μέχρι τῆς ἐξελεύσεως βουλῆς ἐφ' ἧς Καλλίας ἤρχεν, ὅσοι ἄτιμοι ἦσαν ἢ ὀφείλοντες, καὶ ὅσων εὐθυναὶ τινὲς εἰσι κατεγνωσμέ-
- 78

ἐπέμειναν L pr. — τυράννων] immo cum Dobr. τετρακοσίαν, sicut est § 78 al. — πολίταις] supra li aliquid erasum est in A. — δ' ἐν] δὲ ABLZ.

76. Colon post ἐνδείξαι, comma post Ἰωνίαν ponendum esse vidit Li. (inversa ratione ipse quoque interpunxeram ed. I).

77. ΨΗΦΙΣΜΑ in mg. add. A^d. — (τῶν ἀτίμων καὶ) τῶν ὀφειλόντων S. coll. Dem. Timocr. 46. — ταῦτα Turr.: ταῦτα. — post ἄμεινον lacunam esse statuit Li. — ἐγγεγραμμένων Emp. — καὶ τῶν] ἢ τοὺς τῶν Droysen. — ἢ ante εἴ τις del. Emp.; contra ἐπεγράφη pro ἐξεγράφη ci. S. (ἐνεγράφη Droysen); μὴ (ὀρθῶς) ἐξεγρ. ed. I. — Comma post ἐξεγρ. ego addidi.

78. ἢ ὀφείλοντες (vel ἢ tantum cum R.) deleri iubet

ναι ἐν τοῖς λογιστηροῖς ὑπὸ τῶν εὐθύνων ἢ τῶν παρέδρων, ἢ μήπω εἰσηγμέναι εἰς τὸ δικαστήριον γραφαί τινές εἰσι περὶ τῶν εὐθυνῶν, ἢ προστάξεις ἢ ἐγγύαι τινές εἰσι κατεγνωσμέναι εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον· καὶ ὅσα ὀνόματα τῶν τετρακοσίων τινὸς ἐγγέγραπται, ἢ ἄλλο τι περὶ τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ παραχθέντων ἐστὶ πον γεγραμμένον· πλὴν ὅποσα ἐν στήλαις γέγραπται τῶν μὴ ἐνθάδε μεινάντων, ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου ἢ τῶν ἐφειτῶν ἢ ἐκ πρυτανείου ἢ Δελφινίου ἐδικάσθη ἢ ὑπὸ τῶν βασιλέων, ἢ ἐπὶ φόνοφ | τίς ἐστι φυγή, ἢ θάνατος ¹¹ κατεγνωσθη, ἢ σφαγεῦσιν ἢ τυράννοις· τὰ δὲ ἄλλα ⁷⁹ πάντα ἐξαλείψαι τοὺς πράκτορας καὶ τὴν βουλὴν κατὰ τὰ εἰρημένα πανταχόθεν, ὅπου τι ἔστιν ἐν τῷ δημοσίῳ, καὶ εἰ ἀντιγραφόν πον ἔστι, παρέχειν τοὺς θεσμοθέτας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχάς. ποιεῖν δὲ ταῦτα τριῶν ἡμερῶν, ἐπειδὴν δόξη τῷ δήμῳ. ἃ δ' εἴρηται ἐξαλείψαι, μὴ κεκτῆσθαι ἰδίᾳ μηδενὶ ἐξεῖναι μηδὲ μνησικακῆσαι μη-

Droysen. — ὅσον AB. — λογιστηροῖς] cf. Harp.: λογ. δ' ἐστὶ τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα, ὡς Δείναρχος — καὶ Ἀνδ. ἐν τῷ π. τ. μυστ. δηλοῦσιν. — καὶ τῶν παρέδρων Boeckh. (προέδρων pr. A). — εὐθυνῶν AL Bk.: εὐθύνων. — προστάξεις sanum non puto: de publicanis sermo fuerit deque eorum προσκαταβλήμασι (cf. § 73). — τινὸς del. Dr. (c. R.); idem post μεινάντων lacunam esse statuit. — vv. ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου — τυράννοις e Solonis lege (ἄξων ἰγ', νόμος ἡ, v. Plut. Sol. XIX) sumpsit Patroclides. — ἢ ἐκ πρυτανείου ἢ Δελφινίου (Delph. om. Plut.) del. Platner, def. Scheibe (ἢ — ἢ entweder — oder). ἢ ante ἐκ del. S., ἢ Δελφ. del. Dr. — καταδικασθεῖσιν ὁ. τ. β. ἐπὶ φόνοφ Dr. ἢ ante ὑπὸ τῶν β. del. etiam Luz. Sl. Boeckh. Schi. (mal. Turr. quoque); def. Bgk. ep. ad Schi. p. 125 et alia ratione Scheibe. S. nunc: ἢ ὑπὸ τ. βασιλέων ἐπὶ φ. τίς ἐστι φυγή, ἢ θάνατος κατεγν. ἢ σφαγεῦσιν ἢ τυράννοις. — ἢ θάν. κατ. del. Scheibe Dr. — ἢ σφαγαῖσιν ἢ τυραννίδι Dr. (ἢ σφαγαῖσιν ἢ ἐπὶ τυραννίδι Plut.).

79. τὰ δὲ ABZ Bk. (ci. R.): τὰ τε. — κατὰ τὰ εἰρ. Sl. Bk.: καὶ τὰ εἰρ. v. (Turr.); βουλὴν, καὶ τὰ εὐρημένα Scheibe. — ζητήσαντας post πανταχ. et αὐτὰ post δημοσίῳ addit Dr. — malim εἴ (τι) ἀντίγρ. — post ἐξεῖναι lac. esse statuit Dr., in hunc fere modum explendam: (τοὺς δὲ Ἀθηναίους

δέποτε· εἰ δὲ μή, ἔνοχον εἶναι τὸν παραβαίνοντα ταῦτα ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐν ὁσπερ οἱ ἐξ Ἀρείου πάγου φεύγοντες, ὅπως ἂν ὡς πιστότατα ἔχη Ἀθηναίοις καὶ νῦν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον.

- 80 Κατὰ μὲν τὸ ψήφισμα τουτὶ τοὺς ἀτίμους ἐπι-
 τίμους ἐποιήσατε· τοὺς δὲ φεύγοντας οὔτε Πατρο-
 κλείδης εἶπε κατιέναι οὔθ' ὑμεῖς ἐψηφίσασθε. ἐπεὶ
 δὲ σπονδαὶ πρὸς Λακεδαιμονίους ἐγένοντο, καὶ τὰ
 τείχη καθείλετε, καὶ τοὺς φεύγοντας κατεδέξασθε,
 καὶ κατέστησαν οἱ τριάκοντα, καὶ μετὰ ταῦτα Φυλὴ
 τε κατελήφθη Μουνιχίαν τε κατέλαβον, ἐγένετο
 (θ') ὑμῖν ὧν ἐγὼ οὐδὲν δέομαι μεμνησθαι οὐδ' ἀνα-
 81 μιμνήσκειν ὑμᾶς τῶν γεγεννημένων κακῶν — ἐπειδὴ
 δ' ἐπανήλθετε ἐκ Πειραιεύς, γενόμενον ἐφ' ὑμῖν
 τιμωρεῖσθαι ἔγνωτε ἅν τὰ γεγεννημένα, καὶ περὶ
 πλείονος ἐποιήσασθε σφῆξιν τὴν πόλιν ἢ τὰς ἰδίας
 τιμωρίας, καὶ ἔδοξε μὴ μνησικακεῖν ἀλλήλοις τῶν
 γεγεννημένων. δόξαντα δὲ ὑμῖν ταῦτα εἴλεσθε ἄν-
 δρας εἴκοσι· τούτους δὲ ἐπιμελεῖσθαι τῆς πόλεως,
 ἕως αὖ οἱ νόμοι τεθεῖεν· τέως δὲ χρῆσθαι τοῖς Σό-
 82 λωνος νόμοις καὶ τοῖς Δράκοντος θεσμοῖς. ἐπειδὴ
 δὲ βουλὴν τε ἀπεκληρώσατε νομοθέτας τε εἴλεσθε,
 εὗρισκον τῶν νόμων τῶν τε Σόλωνος καὶ τῶν

ὁμόσαι καθ' ἑρῶν τελείων ἐν πόλει ἢ μὴν ὁμονοήσιν) μηδὲ
 μνησικακήσιν μηδέποτε. — ἔχη scr.: ἔχει A, ἔχοι v.

80. ἐπειδ. A pr., ἐπεὶ δ' αἰ A corr. Bk. Malim ἐπειδὴ
 δὲ, cf. 81; 85. — καὶ μετὰ ταῦτα . . κατέλαβον del. Li. —
 Μουνιχίαν L: Μουνυχίαν. — θ' addi mal. R.

81. δ' (δὲ) post ἐπειδὴ add. ABL mg. Ald. Sl. Bk.
 (ἐπεὶ δὲ R.). — Πειραιῶς Sl. — τιμωρεῖσθε pr. A. — ἕως
 αὖ W.: ἕως ἂν (ἂν del. Dobr.).

82. εὗρισκοντες ci. R. Bait. (Turr.); εὗρισκον γὰρ Bgk.;
 εὗρισκόν τε Luz. Sl. —

Δράκοντος πολλοὺς ὄντας οἷς πολλοὶ τῶν πολιτῶν ἐνοχοὶ ἦσαν τῶν πρότερον ἔνεκα γενομένων. ἐκκλησίαν ποιήσαντες ἐβουλεύσασθε περὶ αὐτῶν, καὶ ἐψηφίσασθε, δοκιμάσαντας πάντας τοὺς νόμους, εἴτ' ἀναγράψαι ἐν τῇ στοᾷ τούτους τῶν νόμων οἱ ἂν δοκιμασθῶσι. Καὶ μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐδοξε τῷ δήμῳ, Τεισαμενὸς εἶπε, πολί- 83
τεύεσθαι Ἀθηναίους κατὰ τὰ πάτρια, νόμοις δὲ χρῆσθαι τοῖς Σόλωνος, καὶ μέτροις καὶ σταθμοῖς, χρῆσθαι δὲ καὶ τοῖς Δράκοντος θεσμοῖς, οἷσπερ ἐχρώμεθα ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. ὁπόσων δ' ἂν προσδέη, οἷδε ἡρημένοι νομοθῆται ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀναγράφοντες ἐν σανίσιν ἐκτιθέντων πρὸς τοὺς ἐπωνύμους σκοπεῖν τῷ βουλομένῳ, καὶ παραδιδόντων ταῖς ἀρχαῖς ἐν τῷδε τῷ μηνί. τοὺς 84
δὲ παραδιδόμενους νόμους δοκιμασάτω πρότερον ἢ βουλὴ καὶ οἱ νομοθῆται οἱ πεντακόσιοι, οὓς οἱ δημόται εἴλοντο, ἐπειδὴ ὁμωμόκασιν. ἐξεῖναι δὲ καὶ ἰδιώτῃ τῷ βουλομένῳ, εἰσιόντι εἰς τὴν βουλὴν συμβουλευεῖν ὃ τι ἂν ἀγαθὸν ἔχη περὶ τῶν νόμων. ἐπειδὴ δὲ τεθῶσιν οἱ νόμοι, ἐπιμελείσθω ἡ βουλὴ ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου τῶν

γενομένων auct. R. Turr.: γινομένων (γεγεννημένων Bake). — δοκιμάσαντας Dobr. Turr. coll. § 89: δοκιμάσαντες. — τοὺς ἀνόμους AB (num fuit τοὺς ἀρχαίους νόμους?)

83. **ΨΗΦΙΣΜΑ** om. ALZ. — τῇ βουλῇ καὶ post ἔδοξεν addit Droysen. — Τεισαμενὸς scripsi: Τισαμενὸς (Τισάμενος ABLZ). — post χρόνῳ lac. esse statuit Li. — προσδέη Bk.: προσδέοι. — οἷδε] οἱ N (πεντήκοντα) vel οἱ δέκα Sl., οἱ vel οἱ ΔΕ (δεκάκις πέντε) R. Vel οἱ δὲ scribendum et lacunam ante hoc voc. esse statuendum est. — ἀναγράφοντες Bk.: ἀναγράφοντας AB; ἀναγράφονται LZ; ἀναγραφέντας Naber. καὶ ante ἐκτ. add. BLZ Ald., in qua ἀναγραφόντων est. — „aut πρὸ τῶν ἐπωνύμων aut πρὸς τοῖς ἐπωνύμοις“ R. Ap. Dem. 20, 94; 24, 18. 23 est πρόσθε τῶν ἐπωνύμων.

84. οἱ πεντακ. καὶ οἱ νομ. Petitus R. Bakius. Sed cf. C. I. A. I, 266: [ἡ]βουλὴ καὶ οἱ πεντακόσιοι . . .; U. Köhler Urk. u. Unters. p. 63 sqq. — δημῶται A. — ἐπειδὴν ὁμωμόκασιν Dobr. — συμβουλευεῖν AB Bk.: βουλεύειν —

νόμων, ὅπως ἂν αἱ ἀρχαὶ τοῖς κειμένοις νόμοις χρῶνται. τοὺς δὲ κυρουμένους τῶν νόμων ἀναγράφειν εἰς τὸν τοῖχον, ἵνα περ πρότερον ἀνεγράφησαν, σκοπεῖν τῷ βουλομένῳ.

- 85 Ἐδοκιμάσθησαν μὲν οὖν οἱ νόμοι, ὧ ἄνδρες, κατὰ τὸ ψήφισμα τουτί, τοὺς δὲ κυρωθέντας ἀνεγράψαν εἰς τὴν στοάν. ἐπειδὴ δ' ἀνεγράφησαν, ἐθέμεθα νόμον, ᾧ πάντες χρῆσθε. Καί μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ. Ἀγράφῳ δὲ νόμῳ τὰς ἀρχὰς μὴ χρῆσθαι μηδὲ περὶ ἐνός.

- 86 Ἀρά γε ἔστιν ἐνταυθοῖ ὃ τι περιλείπεται περὶ ὅτου οἶόν τε ἢ ἀρχὴν εἰσάγειν ἢ ὑμῶν προᾶξαι τι, ἀλλ' ἢ κατὰ τοὺς ἀναγεγραμμένους νόμους; ὅπου οὖν ἀγράφῳ νόμῳ οὐκ ἔξεστι χρήσασθαι, ἢ που ἀγράφῳ γε ψηφίσματι παντάπασιν οὐ δεῖ [γε] χρήσασθαι. ἐπειδὴ τολύνν ἐωρῶμεν ὅτι πολλοῖς τῶν πολιτῶν εἶεν συμφοραί, τοῖς μὲν κατὰ νόμους, τοῖς δὲ κατὰ ψηφίσματα τὰ πρότερον γενόμενα, τουτουσί τοὺς νόμους ἐθέμεθα, αὐτῶν εἵνεκα τῶν νυνὶ ποιουμένων, ἵνα τούτων μηδὲν γίνηται μηδὲ ἐξῇ

ἵνα περ (οἱ ἀρχαῖοι νόμοι) Dr.

85. ἐπειδὴ δ' S. Turr.: ἐπειδὴ codd.; ἐπεὶ δὲ v. — πάντ.ς pr A (πάντως ci. Sl.). — καί μοι . . χρῆσθαι om. Ald.

86. ἔστιν ἐνταυθοῖ ὃ τι scripsi cum Dobr. (qui ἐνταυθί) coll. § 89: ἔστι τοῦτο ὅτι. — περιλείπεται cum R. Bk.: περιλείπτο M, περιέλειπτο v., περιέλειπτο Sl. — τι] τινα Sl. Li. — ἀναγεγραμμένους AB m. Ald. Bk. (ci. R.): ἄνω γεγραμμένους. — ἀγράφῳ νόμῳ] ἂν ἀγρ. v. ABL, ἀναγράφῳ v. Z. — ἢ που Bk.: ἦ που ἂν. — δεῖ γε χρήσασθαι del. Hi. (παντ. οὐκ ἔστι χρ. ci. Linder.) — εἵνεκα AB Bk.: ἔνεκα. — γίνηται ABLZ Bk.: γένηται.

συκοφαντεῖν μηδενί. Καί μοι ἀνάγνωθι τοὺς νόμους.

NOMOI. Ἀγράφῳ δὲ νόμῳ τὰς ἀρχὰς μὴ χρῆσθαι μηδὲ ⁸⁷
περὶ ἐνός. ψήφισμα δὲ μηδὲν (μήτε) βουλῆς | μήτε ¹²
δήμου νόμου κυριώτερον εἶναι. μηδὲ ἐπ' ἀνδρὶ νόμον
ἐξεῖναι θεῖναι, ἐὰν μὴ τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσιν Ἀθηναίοις,
ἐὰν μὴ ἐξακισχιλλοῖς δόξῃ κρύβδην ψηφισζομένοις.

Τί οὖν ἦν ἐπὶλοιπον; οὕτοσὶ ὁ νόμος. Καί
μοι ἀνάγνωθι τοῦτον.

NOMOS. Τὰς δὲ δίκας καὶ τὰς διατάς κυρίας εἶναι,
ὅποσαι ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει ἐγένοντο. τοῖς δὲ
νόμοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος.

Τὰς μὲν δίκας ὧ ἄνδρες καὶ τὰς διατάς ἐποίη- ⁸⁸
σατε κυρίας εἶναι, ὅποσαι ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ
πόλει ἐγένοντο, ὅπως μήτε χρεῶν ἀποκοπαὶ εἶεν
μήτε δίκαι ἀνάδικοι γίγνοιτο, ἀλλὰ τῶν ἰδίων
συμβολαίων αἱ πράξεις εἶεν· τῶν δὲ δημοσίων
(ἐφ') ὅποσοις ἢ γραφαὶ εἰσιν ἢ φάσεις ἢ ἐνδείξεις
ἢ ἀπαγωγαί, τούτων ἕνεκα τοῖς νόμοις ἐψηφίσασθε

87. **NOMOI** ZM Turr. (ci. R.): **NOMOS**, quod in mg. add. A^d. — μήτε add. Turr. coll. § 89 et Dem. Arist. § 87. — μηδὲ νόμον ἐπ' ἀνδρὶ Dem. Arist. 86; c. Steph. β 12; μηδὲ ν. ἐξ. ἐπ' ἀνδρὶ θεῖναι c. Tim. 59. — Ἀθηναίοις τιδῆ, ἐὰν μὴ ψηφισαμένων μὴ ἔλαττον ἐξακισχιλλῶν, οἷς ἂν δόξῃ κρ. ψηφ. Dem. Tim. l. c. — τί νῦν ἡμῖν ἔτι λοιπόν ci. R. — **NOMOS** om. ABLZ. — τὰς μὲν δίκας fort. legendum esse dicit S.; cf. § 88. — hanc legem paullo aliter exhibet Dem. Tim. 56.

88. τὰς μὲν AB Bk.: τὰς δὲ. — τῇ ante πόλει om. A^d. — (βέβαιαι) αἱ πράξεις W., αἱ πρ. (κύρια) ed. I. — δὲ ante δημοσ. add. codd. Bk. (ci. R.). — ἢ γραφαὶ A Bk. (ci. R.): αἱ γραφαί.

89 χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος. ὁπότ' οὖν ἔδοξεν ὑμῖν δοκιμάσαι μὲν τοὺς νόμους, δοκιμάσαντας δὲ ἀναγράψαι, ἀγράφῳ δὲ νόμῳ τὰς ἀρχὰς μὴ χρῆσθαι μηδὲ περὶ ἐνός, ψήφισμα δὲ (μηδὲν) μήτε βουλῆς μήτε δήμου (νόμου) κυριώτερον εἶναι, μηδ' ἐπ' ἀνδρὶ νόμον (ἐξεῖναι) τιθέναι ἐὰν μὴ τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσιν Ἀθηναίοις, τοῖς δὲ νόμοις τοῖς κειμένοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, ἐνταυθοῦ ἔστιν ὅτι ὑπολείπεται ἢ μεῖζον ἢ ἔλαττον τῶν γενομένων πρότερον ψηφισμάτων, πρὶν Εὐκλείδην ἄρξαι, ὅπως κύριον ἔσται; οὐκ οἶμαι ἔγωγε, ἄνδρες. σκοπεῖτε δὲ καὶ αὐτοί.

90 Φέρε δὴ τοίνυν, οἱ ὅρκοι ὑμῖν πῶς ἔχουσιν; ὁ μὲν κοινὸς τῇ πόλει ἀπάσῃ, ὃν ὁμωμόκατε πάντες μετὰ τὰς διαλλαγάς, „καὶ οὐ μνησικακήσω τῶν πολιτῶν οὐδενὶ πλὴν τῶν τριάκοντα καὶ τῶν ἑνδεκα· οὐδὲ τούτων ὃς ἂν ἐθέλῃ εὐθύνας διδόναι τῆς ἀρχῆς ἧς ἤρξεν.“ ὅπου τοίνυν αὐτοῖς τοῖς τριάκοντα ὥμνυτε μὴ μνησικακήσειν, τοῖς μεγίστων κακῶν αἰτίοις, εἰ διδοῖεν εὐθύνας, ἣ που σχολῇ τῶν γε ἄλλων πολιτῶν τινὶ ἡξιοῦτε μνησικακεῖν.

89. ὅπου Li. coll. § 58. 86. 90. 2, 1. 27. 3, 2. sed cf. 1, 7. — δοκιμάσαντας A St. Kl. Turr.: δοκιμάσαντες. — μηδὲν addidi e § 87. — νόμον cum R. add. Bk. e § 87. — ἐξεῖναι suadente S. (qui etiam θεῖναι mavult) addidi e § 87. — γενομένων Turr.: γινομένων A^d M., γιγνομένων v. — nonne ὡ ἄνδρες?

90. πλὴν] π. ἢ v. Apr. — καὶ τῶν δέκα post ἑνδεκα cum Vales. et Schneider. add. Turr. — ἐθέλῃ A Bk.: ἐθέλει Z, ἐθέλοι v. — ὅποι AB. — τοῖς ante τριάκοντα add. AB Bk. (ci. R.). — ὥμνυται A^d M. — μεγίστων R. Bk.: μεγίστοις. — τῶν γε Bk. cum ABLZ Ald.: γε τῶν Steph.

ἡ δὲ βουλὴ αὖ ἢ αἰὲν βουλευούσα τί ὁμνυσι; „καὶ 91
οὐ δέξομαι ἐνδειξιν οὐδὲ ἀπαγωγὴν ἔνεκα τῶν πρό-
τερον γεγεννημένων, πλὴν τῶν φυγόντων.“ ὑμεῖς
δ' αὖ, ὧ Ἀθηναῖοι, τί ὁμόσαντες δικάζετε; „καὶ
οὐ μνησικακήσω, οὐδὲ ἄλλῳ πείσομαι, ψηφιοῦμαι
δὲ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους.“ ἂ χρὴ σκοπεῖν,
εἰ δοκῶ ὀρθῶς ὑμῖν λέγειν ὥς ὑπὲρ ὑμῶν λέγω
καὶ τῶν νόμων.

Σκέψασθε τοίνυν ὧ ἄνδρες καὶ τοὺς νόμους 92
καὶ τοὺς κατηγοροὺς, τί αὐτοῖς ὑπάρχον ἐτέρων
κατηγοροῦσι. Κηφίσιος μὲν οὕτως πριάμενος ὦν ἡν
ἐκ τοῦ δημοσίου, τὰς ἐκ ταύτης ἐπικαρπίας τῶν ἐν
τῇ γῇ γεωργούντων ἐνενήκοντα μνᾶς ἐκλέξας, οὐ
κατέβαλε τῇ πόλει καὶ ἔφυγεν· εἰ γὰρ ἦλθεν, ἐδέδετ'
ἂν ἐν τῷ ξύλῳ. ὁ γὰρ νόμος οὕτως εἶχε, κυρίαν 93
εἶναι τὴν βουλήν, ὃς ἂν πριάμενος τέλος μὴ κατα-
βάλλῃ, δεῖν εἰς τὸ ξύλον. οὗτος τοίνυν, ὅτι τοῖς
νόμοις ἐψηφίσασθε ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος χρῆσθαι,
ἀξιοὶ ἂ ἔχει ὑμῶν ἐκλέξας μὴ ἀποδοῦναι, καὶ νῦν
γεγένηται ἀντὶ μὲν φυγᾶδος πολίτης, ἀντὶ δὲ ἀτίμου

91. αὖ ἢ cum R. et Boeckh. Bk.: αὕτη. — πρότερον Steph.: προτέρων. — φυγόντων S. Turr.: φευγόντων. — τί] ὅτι ABLZ. — ἄλλῳ codd. Bk. (ci. Petitus): ἄλλο. cf. Dem. Tim. § 149, C. I. A. I, 27^a, v. 24. — ἡμῶν Ald.

92. καὶ τοὺς νόμους del. R. W.; κατὰ τ. v. Luzac., quod post ὑπάρχον transponit Li. — ὑπαρχόντων v. ante Bk., qui ὑπάρχον τῶν; om. τῶν Emp. Turr. τίνων . . ὑπαρχόντων ci. R. Cb. — ἐτέρων A. pr. — ἐν τῇ γῇ del. esse ci. R., τὴν γῆν ci. Dobr. — ἐνενήκοντα LZ Bk.: ἐννενήκοντα.

93. τὴν βουλήν c. Steph. Bk.: τὴν τε βουλήν codd., τὴν τε β. (καὶ . . .) Ros. cf. autem Dem. Tim. § 144. — καταβάλλῃ pr. A. — ἐν τῷ ξύλῳ mal. Ros. — ἐψηφίσασθε ἀπ' c. R. Bk.: ἀπεψηφ. ἀπ'. — χρῆσθαι pr. A.

- συκοφάντης, ὅτι τοῖς νόμοις τοῖς νῦν κειμένοις
 94 χρῆσθε. Μέλητος δ' αὖ οὕτως ἀπήγαγεν ἐπὶ τῶν
 τριάκοντα Λέοντα, ὥς ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε, καὶ
 ἀπέθανεν ἐκεῖνος ἄκριτος· καίτοι οὗτος ὁ νόμος
 καὶ πρότερον ἦν (καὶ) ὥς καλῶς ἔχων καὶ νῦν ἔστι,
 καὶ χρῆσθε αὐτῷ, τὸν βουλευόμενον ἐν τῷ αὐτῷ
 ἐνέχεσθαι καὶ τὸν τῇ χειρὶ ἐργασάμενον. Μέλητον
 τοίνυν τοῖς παισὶ τοῖς τοῦ Λέοντος οὐκ ἔστι φόνον
 διώκειν, ὅτι τοῖς νόμοις δεῖ χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου
 ἄρχοντος, ἐπεὶ ὥς γε οὐκ ἀπήγαγεν, οὐδ' αὐτὸς
 95 ἀντιλέγει. Ἐπιχάρης δ' οὗτος, ὁ πάντων πονηρότα-
 τος καὶ βουλόμενος εἶναι τοιοῦτος, ὁ μνησικακῶν
 αὐτὸς αὐτῷ, — οὗτος γὰρ ἐβούλευεν ἐπὶ τῶν τριά-
 κοντα· ὁ δὲ νόμος τί κελεύει, ὃς ἐν τῇ στήλῃ ἐμ-
 προσθέν ἐστι τοῦ βουλευτηρίου; „ὃς ἂν ἄρξῃ ἐν
 τῇ πόλει τῆς δημοκρατίας καταλυθείσης, νηποινεῖ
 τεθνάναι, καὶ τὸν ἀποκτείναντα ὅσιον εἶναι καὶ τὰ
 χρήματα ἔχειν τοῦ ἀποθανόντος.“ ἄλλο τι οὖν, ὃ
 Ἐπίχαρες, ἢ νῦν ὁ ἀποκτείνας σε καθαρὸς τὰς
 96 χεῖρας ἔσται, κατὰ | γε τὸν Σόλωνος νόμον; Καί
 13 μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον τὸν ἐκ τῆς στήλης.

NOMOS. Ἐδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. Αἰαντὶς ἐπερ-

94. καίτοι Sl.: καλ. — (καὶ)ὥς Bait. Turr.

95. malim Ἐ. δ' οὕτως. — ὁ δὲ νόμος] plebiscitum hoc
 adhibetur etiam a Lycurgo § 126 (ἢ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ
 στήλῃ et § 127 τὸ ψήφ. τὸ Δημοφάντου); commemorat Demo-
 sthenes quoque (Lept. 159, ἢ Δημοφάντου στήλῃ). — νηποινεῖ
 restitui coll. Dem. Arist. 60 et tit. Amphipol. saec. IV (C.
 I. Gr. II 2008): νηποινι. — ἄλλο τι cum Cant. et R. Bk.: ἀλλ'
 ὅτι. — Ἐπίχαρες Valek. Sl.: Ἐπιχάρης. — ἢ νῦν] εἰ νῦν
 ABLZ.

96. Αἰαντὶς AB Bk. (ci. Steph. et Scal.): εἰάν τις. —

τάνευε, Κλεογένης ἐγραμμάτευε, Βοηθὸς ἐπεστιάτει. τὰδε
 Δημόφαντος συνέγραψεν. ἄρχει χρόνος τοῦδε τοῦ ψη-
 φίσματος ἢ βουλὴ οἱ πεντακόσιοι (οἱ) λαχόντες τῷ κυάμῳ,
 ὅτε Κλεογένης πρῶτος ἐγραμμάτευεν. Ἐάν τις δημοκρα-
 τίαν καταλύῃ τὴν Ἀθηνησιν, ἢ ἀρχὴν τινα ἄρχῃ κατα-
 λελυμένης τῆς δημοκρατίας, πολέμιος ἔστω Ἀθηναίων
 καὶ νηποινεὶ τεθνάτω, καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ δημόσια
 ἔστω, καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον· ὁ δὲ ἀποκτείνας τὸν
 ταῦτα ποιήσαντα καὶ ὁ συμβουλευσας ὅσιος ἔστω καὶ
 εὐαγής. ὁμοῖαι δ' Ἀθηναίους ἅπαντας καθ' ἑρῶν 97
 τελείων, κατὰ φυλὰς καὶ κατὰ δήμους, ἀποκτείνειν τὸν
 ταῦτα ποιήσαντα. ὁ δὲ ὅρκος ἔστω ὅδε· „κτενῶ καὶ
 λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ ψήφῳ καὶ τῇ ἐμαντοῦ χειρὶ, ἂν
 δυνατός ᾶ, ὃς ἂν καταλύσῃ τὴν δημοκρατίαν τὴν Ἀθή-
 νησι, καὶ ἐάν τις ἄρξῃ τινὰ ἀρχὴν καταλελυμένης τῆς
 δημοκρατίας τὸ λοιπόν, καὶ ἐάν τις τυραννεῖν ἐπαναστῇ
 ἢ τὸν τύραννον συγκαταστήσῃ. καὶ ἐάν τις ἄλλος ἀπο-
 κτείνῃ, ὅσιον αὐτὸν νομιῶ εἶναι καὶ πρὸς θεῶν καὶ
 δαιμόνων, ὡς πολέμιον κτείναντα τὸν Ἀθηναίων, καὶ
 τὰ κτήματα τοῦ ἀποθανόντος πάντα ἀποδόμενος ἀπο-
 δώσω τὰ ἡμίσεα τῷ ἀποκτείναντι, καὶ οὐκ ἀποστερήσω
 οὐδέν. ἐάν δέ τις κτείνων τινὰ τούτων ἀποθάνῃ ἢ 98
 ἐπιχειρῶν, εὖ ποιήσω αὐτόν τε καὶ τοὺς παῖδας τοὺς

τάδε del. Dr. — οἱ post πεντακόσιοι add. Bk. — ὅτε] οἷς
 Droysen. — καταλύει et ἄρχει ABLZ. — καταλελυ . . μένης
 A pr. — ἔστω cum Steph. Bk.: ἔσται. — νηποινεὶ scripsi:
 νηποινι. v. ad. § 95.

97. malim cum Dr. ἀποκτενεῖν, cf. 4, 3. — καὶ λόγῳ
 καὶ ἔργῳ καὶ ψήφῳ καὶ add. S. Turr. coll. Lyc. § 127, de-
 lentes eadem verba (praeter unum καὶ) post ἀποκτείναντι.
 Similiter iam Luzac. — τινὰ (τιν') ἀρχὴν cum R. Turr.:
 τὴν ἀρχὴν. — (ἐπὶ τῷ) τυραννεῖν Dobr. — συγκαταστήσει
 A. — ἀποκτείνει pr. A. κτείνῃ Dr. post h. v. Rud. Schöll haec
 fere excidisse putat: (ἀποθανόμενος, ἢ συμβουλευσῇ ἀποκτεῖ-
 ναι,) ὅσιον κτε. Dr. aliquid eiusmodi ante ἐάν δέ τις (98)
 excidisse statuerat. — τὸν Ἀθ. scripsi cum Z: τῶν Ἀθ. —
 κτείναντι Dr.

98. ἀποθάνοι ABLZ. —

ἐκείνου καθάπερ Ἀρμόδιόν τε καὶ Ἀριστογείτονα καὶ τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν. ὁπόσοι δὲ ὄρκοι ὁμῶμονται Ἀθήνησιν ἢ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἢ ἄλλοθι που ἐναντίοι τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, λύω καὶ ἀφίημι.“ ταῦτα δὲ ὁμοσάντων Ἀθηναῖοι πάντες καθ' ἱερῶν τελείων, τὸν νόμιμον ὄρκον, πρὸ Διονυσίων· καὶ ἐπεύχεσθαι εὐορκοῦντι μὲν εἶναι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ἐπιορκοῦντι δ' ἐξώλη αὐτὸν εἶναι καὶ γένος.

- 99 Πότερον, ᾧ συκοφάντα καὶ ἐπίτριπτον κίναδος, κύριος ὁ νόμος ὃδ' ἐστὶν ἢ οὐ κύριος; διὰ τοῦτο δ' οἶμαι γεγένηται ἄκυρος, ὅτι τοῖς νόμοις δεῖ χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος. καὶ σὺν ξῆς καὶ περιέρχη τὴν πόλιν ταύτην, οὐκ ἄξιός ᾧν· ὃς ἐν δημοκρατίᾳ μὲν συκοφαντῶν ξῆς, ἐν ὀλιγαρχίᾳ δέ, ὡς μὴ ἀναγκασθείης τὰ χρήματα ἀποδοῦναι ὅσα
100 συκοφαντῶν ἔλαβες, ἐδούλευες τοῖς τριάκοντα. εἶτα σὺ περὶ ἐταιρείας ἐμοὶ μνείαν ποιῇ καὶ κακῶς τινας λέγεις; ὃς ἐνὶ μὲν οὐχ ἡταίρησας — καλῶς γὰρ ἂν σοι εἶχε —, πρᾶττόμενος δ' οὐ πολὺ ἀργύριον τὸν βουλούμενον ἀνθρώπων, ὡς οὗτοι ἴσασιν, ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ἔργοις ξῆς, καὶ ταῦτα οὕτω μοχθηρὸς ᾧν τὴν ιδέαν. ἀλλ' ὅμως οὗτος ἐτέρων ἐτόλμα κατηγορεῖν, ᾧ κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ὑμετέρους

τῷ Ἀθ. Osann Spengel Dr.: τῶν Ἀθ. — πρὸ (τῶν) Διον. Dr.

99. ἐπίτριπτον κίναδος est ap. Soph. Ai. 103. — οὐ κύριος; (οὐ κύριος) ci. R. — (κατὰ) τὴν π. Frankius ad. Aesch. 3, 213.

100. ἐταιρείας] cf. Harp.: ἰδίως ἐπὶ τῆς ἐταιρήσεως τοῦ νομα τέταχεν Ἀνδ. ἐν τῇ περὶ τ. μυστ. ἀπολογίᾳ. Immo ad hunc sensum Andoc. verbum detorquet, vulgari usu ab Epich. usurpatum. — ἐτέρων cum R. et Valck. Bk.: ἐταιρῶν. — ὑμετέρους A Turr. (coll. § 105): ἡμετέρους.

οὐδ' αὐτῷ ὑπὲρ αὐτοῦ ἔστιν ἀπολογεῖσθαι. ἀλλὰ 101
 γὰρ ὧ ἄνδρες καθήμενος ἡνίκα μου κατηγόρει,
 βλέπων εἰς αὐτὸν οὐδὲν ἄλλο ἢ ὑπὸ τῶν τριάκοντα
 συνειλημμένος ἔδοξα κρίνεσθαι. εἰ γὰρ τότε ἡγωνι-
 ζόμεν, τίς ἄν μου κατηγόρει; οὐχ οὗτος ὑπῆρχεν,
 εἰ μὴ ἐδίδουν ἀργύριον; καὶ γὰρ νῦν. ἀνέκρινε
 δ' ἄν με τίς ἄλλος ἢ Χαρικλῆς, ἐρωτῶν, Εἰπέ μοι,
 ὦ Ἀνδοκίδη, ἦλθες εἰς Δεκέλειαν, καὶ ἐπετείχισας
 τῇ πατρίδι τῇ σεαυτοῦ; Οὐκ ἔγωγε. Τί δέ; ἔτεμες
 τὴν χώραν, καὶ ἐλήσω ἢ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν
 τοὺς πολίτας τοὺς σεαυτοῦ; Οὐ δῆτα. Οὐδ' ἐναν-
 μάχησας ἐναντία τῇ πόλει, οὐδὲ συγκατέσκαψας
 τὰ τείχη, οὐδὲ συγκατέλυσας τὸν δῆμον, οὐδὲ βία
 κατήλθες εἰς τὴν πόλιν; Οὐδὲ τούτων πεποίηκα
 οὐδέν. Δοκεῖς οὖν χαιρῆσειν καὶ οὐκ ἀποθανεῖσθαι,
 ὥς ἔτεροι πολλοί; Ἄρ' (ἄν) οἴεσθε ὧ ἄνδρες ἄλλων 102
 τινῶν τυχεῖν με δι' ὑμᾶς, εἰ ἐλήφθην ὑπ' αὐτῶν;
 οὐκ οὖν δεινόν, εἰ ὑπὸ μέν τούτων διὰ τοῦτ' ἄν
 ἀπωλόμην, ὅτι εἰς τὴν πόλιν οὐδὲν ἤμαρτον, ὥσπερ
 καὶ ἑτέρους ἀπέκτειναν, ἐν ὑμῖν δὲ κρινόμενος, οὓς
 οὐδὲν κακὸν πεποίηκα, οὐ σωθήσομαι; πάντως δῆ-
 που· ἢ σχολῇ γέ τις ἄλλος ἀνθρῶπων. Ἀλλὰ γὰρ 103
 ὧ ἄνδρες τὴν μὲν ἐνδειξιν ἐποίησαντό | μου κατὰ 14

101. ὑπὸ ABLM mg. Ald. Bk. (ci. Valck. Sl.): ἀπὸ. — ἐπετείχισας cum Steph. Bk.: ἐπετείχισες. — τοὺς ἐαυτοῦ AB Kl. Turr. coll. § 114. — οὐδὲ τούτων m. Ald. Ros.: οὐδὲν τούτων. — interpungebatur πεποίηκα. Οὐδέν; — καὶ οὐκ Dobr.: ἢ οὐκ.

102. ἄρ' (ἄν) cum Dobr. Turr. — με cum A add. Bk. — δι' ὑμᾶς R. Turr.: δι' ἡμᾶς. — ὑμῖν] ἡμῖν A^d. — οἷς οὐδὲν κακὸν πεπ. Emp. h. e. „ideo quod“, coll. Lys. 12, 40 (ubi tamen istud οἷς in ὅτι mutatum a Tayl. Turr.).

- νόμον κείμενον, τὴν δὲ κατηγορίαν κατὰ τὸ ψήφισμα
τὸ πρότερον γεγενημένον περὶ ἐτέρων. εἰ οὖν ἐμοῦ
καταψηφιεῖσθε, ὁρᾶτε μὴ οὐκ ἐμοὶ μάλιστα τῶν
πολιτῶν προσήκει λόγον δοῦναι τῶν γεγενημένων,
ἀλλὰ πολλοῖς ἐτέροις μᾶλλον, τοῦτο μὲν οἷς ὑμεῖς
ἐναντία μαχεσάμενοι διηλλάγητε καὶ ὄρκους ὠμό-
σατε, τοῦτο δὲ οὓς φεύγοντας κατηγάγετε, τοῦτο
δὲ οὓς ἀτίμους ὄντας ἐπιτίμους ἐποιίσατε· ὧν εἴ-
νεκα καὶ στήλας ἀνείλετε καὶ νόμους ἀκύρους ἐποιή-
σατε καὶ ψηφίσματα ἐξηλείψατε· οἱ νυνὶ μένουσιν
104 ἐν τῇ πόλει πιστεύοντες ὑμῖν, ὧ ἄνδρες. εἰ οὖν
γινώσκονται ὑμᾶς ἀποδεχομένους τὰς κατηγορίας τῶν
πρότερον γεγενημένων, τίνα αὐτοὺς οἴεσθε γνώμην
ἔξειν περὶ σφῶν αὐτῶν; ἢ τίνα αὐτῶν ἐθελήσειν
εἰς ἀγῶνας καθίστασθαι ἔνεκα τῶν πρότερον γεγε-
νημένων; φανήσονται γὰρ πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ πολ-
λοὶ δὲ συκοφάνται, οἱ καταστήσουσιν αὐτῶν ἔκα-
στον εἰς ἀγῶνα. ἤκουσι δὲ νυνὶ ἀκροασόμενοι ἀμ-
105 φότεροι, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες ἀλλήλοις,
ἀλλ' οἱ μὲν εἰσόμενοι εἰ χρὴ πιστεύειν τοῖς νόμοις
τοῖς κειμένοις καὶ τοῖς ὅρκοις οὓς ὠμόσατε ἀλλή-
λοις, οἱ δὲ ἀποπειρώμενοι τῆς ὑμετέρας γνώμης,

103. τὸ πρότερον codd. Bk.: καὶ πρότερον. — προσήκη Steph. — μαχεσαμένοις ci. R. — ἀτίμως AB. — εἵνεκα ABk: ἔνεκα. — καὶ ψηφίσματα pr. A Bk. (τὰ supra lin. add. pr. A^d): καὶ τὰ ψηφ.

104. προτέρων γεγενημένων utrobique ABLZ. — νν. ἢ τίνα — γεγενημένων del. Emp. Sed hoc dicit orator: nolent iudicium subire, potius urbem relinquunt (105).

105. ἀκροασόμενοι Z et pr. A. — οἰσόμενοι BZ et pr. L. — εἰ χρὴ AZ mg. Ald. St. Bk.: ἢ χρὴ BL, εἰ ἢ χρὴ v. — ὁμόσατε A^d. —

εἰ αὐτοῖς ἐξέσται ἀδεῶς συκοφαντεῖν καὶ γράφεσθαι, τοὺς δὲ ἐνδεικνύειν, τοὺς δὲ ἀπάγειν. οὕτως οὖν ἔχει, ὥς ἄνδρες· ὁ μὲν ἄγων ἐν τῷ σώματι τῷ ἐμῷ καθέστηκεν, ἡ δὲ ψῆφος ἡ ὑμετέρα δημοσίᾳ κρινεῖ, πότερον χρὴ τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις πιστεῦναι, ἢ τοὺς συκοφάντας παρασκευάζεσθαι, ἢ φεύγειν αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἀπιέναι ὥς τάχιστα.

Ἴνα δὲ εἰδῇτε, ὥς ἄνδρες, ὅτι τὰ πεποιημένα ὑμῖν 106 εἰς ὁμόνοιαν οὐ κακῶς ἔχει, ἀλλὰ τὰ προσήκοντα καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν αὐτοῖς ἐποιήσατε, βραχεία βούλομαι καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν. οἱ γὰρ πατέρες οἱ ὑμέτεροι γενομένων τῇ πόλει κακῶν μεγάλων, ὅτε οἱ τύραννοι μὲν εἶχον τὴν πόλιν, ὁ δὲ δῆμος ἔφευγε, νικήσαντες μαχόμενοι τοὺς τυράννους ἐπὶ Παλληνίῳ, στρατηγοῦντος Λεωγόρου τοῦ προπάππου τοῦ ἐμοῦ καὶ Χαρίου οὗ ἐκεῖνος τὴν θυγατέρα εἶχεν, ἐξ ἧς ὁ ἡμέτερος ἦν πάππος, κατελθόντες εἰς τὴν πατρίδα τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τῶν δὲ φνιγὴν κατέγνωσαν. ὕστερον δὲ ἡνίκα βασιλεὺς ἐπεστράτευσεν 107 ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, γνόντες τῶν συμφορῶν τῶν ἐπιουσῶν τὸ μέγεθος καὶ τὴν παρασκευὴν τὴν βασιλέως, ἔγνωσαν τοὺς τε φεύγοντας καταδέξασθαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιῆσαι καὶ κοινὴν τὴν τε σωτηρίαν καὶ τοὺς κινδύνους ποιήσασθαι. πράξαντες

αὐτοῖς AB Bk. (ci. R.): αὐτούς. — (τοὺς μὲν) γράφ. Steph. W. — ψῆφ κρινεῖ A pr. (puto omissum erat δημοσίᾳ). — κρινεῖ cum Steph. Turr.: κρινεῖ.

106. βραχεῖα A, βραχεία B. — ἔφευγε ci. S.: ἔφυγε; cf. 107. — Χαρίου] Καλλίου Sl. p. 5 (coll. Herod. 6, 121), quod prob. Emp. — τῶν δὲ] τοὺς δὲ L pr. et AB.

107. τὴν βασιλέως postulat Bk.: τοῦ βασ. cf. 3, 29. — φεύγοντας Turr.: φυγόντας. — πράξαντας A et pr. M. —

δὲ ταῦτα, καὶ δόντες ἀλλήλοις πίστεις καὶ ὄρκους
 μεγάλους, ἡξίουν σφᾶς αὐτοὺς προτάξαντες πρὸ
 τῶν Ἑλλήνων ἀπάντων ἀπαντῆσαι τοῖς βαρβάροις
 Μαραθῶνάδε, νομίσαντες τὴν σφετέραν αὐτῶν ἀρε-
 τὴν ἱκανὴν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ἐκείνων ἀντιτά-
 ξασθαι· μαχεσάμενοί τε ἐνίκων, καὶ τὴν τε Ἑλλάδα
 108 ἡλευθέρωσαν καὶ τὴν πατρίδα ἔσωσαν. ἔργον δὲ
 τοιοῦτον ἐργασάμενοι, οὐκ ἡξίωσάν τινι τῶν πρό-
 τερον γενομένων μνησικακῆσαι. τοιγάρτοι διὰ ταῦτα,
 τὴν πόλιν ἀνάστατον παραλαβόντες λερά τε κατα-
 κεκαυμένα τείχη τε καὶ οἰκίας καταπεπτωκυίας, ἀφορ-
 μὴν τε οὐδεμίαν ἔχοντες, διὰ τὸ ἀλλήλοις ὁμονοεῖν
 τὴν ἀρχὴν τῶν Ἑλλήνων κατειργάσαντο καὶ τὴν
 109 πόλιν ὑμῖν τοιαύτην καὶ τοσαύτην παρέδωκαν. ὑμεῖς
 οὖν καὶ αὐτοὶ ὕστερον, κακῶν οὐκ ἐλαττόνων ἢ
 ἐκείνοις γεγενημένων, ἀγαθοὶ ἐξ ἀγαθῶν ὄντες
 ἀπέδοτε τὴν ὑπάρχουσαν ἀρετὴν· ἡξιώσατε γὰρ
 τοὺς τε φεύγοντας καταδέξασθαι καὶ τοὺς ἀτίμους
 ἐπιτίμους ποιῆσαι. τί οὖν ὑμῖν ὑπόλοιπόν ἐστι
 τῆς ἐκείνων ἀρετῆς; μὴ μνησικακῆσαι, εἰδόμενος ὃ
 ἄνδρες ὅτι ἡ πόλις ἐκ πολὺ ἐλάττονος ἀφορμῆς ἐν
 τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ μεγάλη καὶ εὐδαίμων ἐγένετο·
 ἃ νῦν αὐτῇ ὑπάρχει, εἰ ἐθέλοιμεν οἱ πολῖται σω-
 φρονεῖν τε καὶ ὁμονοεῖν ἀλλήλοις.

διδόντες ABL. — προτάξαντες B et corr. A. (Bk., et ci. Sl.): προστάξαντες LZ et pr. A, προτάξαντας Ald. — νομίσαντες τὴν σφετέραν κτέ.] cf. Thuc. 3, 56.

108. διὰ ταῦτα] μετὰ ταῦτα Bakius.

109. οὐκ post κακῶν om. pr. A. — ἐπίλοιπον Dobr. coll. § 87; sed cf. 3, 24; 1, 52. — ἃ νῦν] ἢ νῦν S. Emp. Malim autem ἃ (καὶ) νῦν.

Κατηγόρησαν | δέ μου· καὶ περὶ τῆς Ικετηρίας, 110
 ὡς καταθεῖν ἐγὼ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ, νόμος δ' εἴη 15
 πάτριος, ὃς ἂν θῇ Ικετηρίαν μυστηρίοις, τεθνάναι.
 καὶ οὕτως εἰσὶ τολμηροί, ὥσθ' ἃ αὐτοὶ κατεσκεύα-
 σαν, οὐκ ἄρκει αὐτοῖς ὅτι οὐ κατέσχον ἃ ἐπεβου-
 λευσαν, ἀλλὰ καὶ κατηγορίαν ἐμοῦ ποιοῦνται ὡς
 ἀδικοῦντος. ἐπειδὴ γὰρ ἦλθομεν Ἐλευσινόθεν καὶ 111
 ἡ ἔνδειξις ἐγεγένητο, προσήει ὁ βασιλεὺς περὶ τῶν
 γεγενημένων Ἐλευσίνι κατὰ τὴν τελετὴν, ὥσπερ
 ἔθος ἐστίν, οἱ δὲ πρυτάνεις προσάξουν ἔφασαν αὐ-
 τὸν πρὸς τὴν βουλήν, ἐπαγγεῖλαι τ' ἐκέλευον ἐμοί
 τε καὶ Κηφισίῳ παρεῖναι εἰς τὸ Ἐλευσίνιον· ἡ γὰρ
 βουλὴ ἐκεῖ καθεδεῖσθαι ἔμελλε κατὰ τὸν Σόλωνος
 νόμον, ὃς κελεύει τῇ ὑστεραίᾳ τῶν μυστηρίων ἔδραν
 ποιεῖν ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ. καὶ παρῆμεν κατὰ τὰ 112
 προειρημένα. καὶ ἡ βουλὴ ἐπειδὴ ἦν πλήρης, ἀνα-
 στάς Καλλίας ὁ Ἰππονίκου τὴν σκευὴν ἔχων λέγει
 ὅτι Ικετηρία κεῖται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, καὶ ἔδειξεν
 αὐτοῖς. καὶ ὁ κῆρυξ ἐκήρυττε τίς τὴν Ικετηρίαν
 καταθεῖν, καὶ οὐδεὶς ὑπήκουεν. ἡμεῖς δὲ παρέστα-
 μεν, καὶ οὗτος ἡμᾶς ἐώρα. ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς ὑπή-
 κουεν καὶ ᾤχετο εἰσιῶν (ὁ) ἐπεξελθὼν Εὐκλῆς

110. δ' εἴη Bk. Dobr.: δὲ ἦν.

111. Ἐλευσίνι AB Bk.: ἐν Ἐλευσίνι. — τελευτην BLZ.
 — τοῖς πρυτάνεσιν ante οἱ δὲ πρυτ. add. Kō. — προσάξουν
 Steph. AB: προστάξουν LZ Ald. — ἐπαγγεῖλαι Bk.: ἀπαγ-
 γεῖλαι. — Κηφισίῳ A^d.

112. προειρημένα AB. — καὶ ὁ κῆρυξ ἐκήρυττε add. AB. — παρέσταμεν Bk.:
 παρέστημεν codd. (sed A^d corr.), quod revocarunt Turr. —
 καὶ ante ᾤχετο om pr. A (ed. I). —

οὕτωςί — καί μοι κάλει αὐτόν. Πρῶτα μὲν οὖν ταῦτα εἰ ἀληθῇ λέγω, μαρτύρησον, Εὐκλείης.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

- 113 Ὡς μὲν ἀληθῇ λέγω, μεμαρτύρηται· πολὺν δέ μοι δοκεῖ τὸ ἐναντίον εἶναι ἢ οἱ κατήγοροι εἶπον. ἔλεξαν γὰρ, εἰ μέμνησθε, ὅτι αὐτῷ με τὸ θεῶ παραγάγοιεν ὥστε θεῖναι τὴν ἱκετηρίαν μὴ εἰδότα τὸν νόμον, ἵνα δῶ δίκην. ἐγὼ δέ, ὧ ἄνδρες, εἰ ὥς μάλιστα ἀληθῇ λέγουσιν οἱ κατήγοροι, ὑπ' αὐ-
- 114 τοῖν με φημι τοῖν θεοῖν σεσῶσθαι. εἰ γὰρ ἔθνηκα μὲν τὴν ἱκετηρίαν, ὑπήκουσα δὲ μὴ, ἄλλο τι ἢ αὐτὸς μὲν αὐτὸν ἀπώλλυον τιθεὶς τὴν ἱκετηρίαν, ἐσφρομένην δὲ τῇ τύχῃ διὰ τὸ μὴ ὑπακοῦσαι, δῆλον ὅτι διὰ τὸ θεῶ; εἰ γὰρ ἐβουλέσθην με ἀπολλύναι τὸ θεῶ, ἐχορῆν δῆπου καὶ μὴ θέντα με τὴν ἱκετηρίαν ὁμολογῆσαι. ἀλλ' οὔτε ὑπήκουσα οὔτ' ἔθνηκα.
- 115 ἐπειδὴ δ' ἔλεγε τῇ βουλῇ Εὐκλῆς ὅτι οὐδεὶς ὑπακούοι, πάλιν ὁ Καλλίας στὰς ἔλεγεν ὅτι εἴη νόμος

Euclem ipsum τὸν κήρυκα esse statuit Kirchhoff. Herm. I, 15 sqq., inscriptionibus (maxime C. I. A II, 73) probans revera illo tempore Euclem quendam praeconis munere apud senatum populumque functum esse. Delet igitur interpunct. quae erat post καὶ ὅχετο εἰσιών. Articulum ipse addidi. — πρῶτον μὲν οὖν ταῦτα est § 46; cf. 3, 10. — ΜΑΡΤΥΡΙΑ om. ABLZ.

113. ἔλεξαν AB. — με τὸ ABLZ m. Ald. Bk. (ci. Valck. R.): μὲν τῷ. — παραγάγοιεν Dobr. Turr.: περιαγάγοιεν. — με post αὐτοῖν dedi ex ci. R.: μὲν. V. supra.

114. ἐβουλέσθην Bk. et A^d (qui vv. εἰ γὰρ-τὸ θεῶ in mg. add.): ἐβουλίσθην B, ἐβουλήθην LZ, ἐβουληθήτην v. — ἀπολλύναι A Bk.: ἀπολεῖν καὶ.

115. ὑπακούοι AB Bk.: ὑπακούει. — στὰς] ἀναστὰς mal. Bait. Hi. W. coll. § 112. —

πάτριος, εἴ τις ἱκετηρίαν θείῃ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ, ἄκριτον ἀποθανεῖν, καὶ ὁ πατήρ ποτ' αὐτοῦ Ἴππο-
νικος ἐξηγήσαιο ταῦτα Ἀθηναίοις, ἀκούσειε δὲ ὅτι
ἐγὼ θείην τὴν ἱκετηρίαν. ἐντεῦθεν ἀναπηδᾷ Κέ-
φαλος οὕτως καὶ λέγει· „ὦ Καλλία, πάντων ἀν- 116
θρώπων ἀνοσιώτατε, πρῶτον μὲν ἐξηγῇ Κηρύκων
ὦν, οὐχ ὅσιον (ὄν) σοι ἐξηγεῖσθαι· ἔπειτα δὲ νόμον
πάτριον λέγεις, ἡ δὲ στήλη παρ' ἧ ἔσθηκας χιλίας
δραχμὰς κελεύει ὀφείλειν, ἐάν τις ἱκετηρίαν θῇ ἐν
τῷ Ἐλευσινίῳ. ἔπειτα δὲ τίνος ἤκουσας ὅτι Ἀνδο-
κίδης θείῃ τὴν ἱκετηρίαν; κάλεσον αὐτὸν τῇ βουλῇ,
ἵνα καὶ ἡμεῖς ἀκούσωμεν.“ ἐπειδὴ δὲ ἀνεγνώσθη
ἡ στήλη κάκεινος οὐκ εἶχεν εἰπεῖν ὅτου ἤκουσε,
καταφανῆς ἦν τῇ βουλῇ αὐτὸς θεὶς τὴν ἱκετηρίαν.

Φέρε δὴ τοίνυν, ὧ ἄνδρες — τάχα γὰρ ἂν αὐτο 117
βούλοισθε πυνθέσθαι —, ὁ δὲ Καλλίας τί βουλό-
μενος ἐτίθει τὴν ἱκετηρίαν; ἐγὼ δὲ ὑμῖν διηγῆσο-
μαι ὧν ὑπ' αὐτοῦ εἵνεκα ἐπεβουλευθήν. Ἐπίλυκος
ἦν ὁ Τεισάνδρου θεῖός μοι, ἀδελφὸς τῆς μητρὸς
τῆς ἐμῆς· ἀπέθανε δὲ ἐν Σικελίᾳ ἅπαις ἀρρένων
παίδων, θυγατέρας δὲ δύο καταλιπών, αἱ ἐγίγνοντο
εἰς τε ἐμὲ καὶ Λέαγρον. τὰ δὲ πράγματα τὰ οἴκοι 118

ἐξηγήσαιο Dobr. Turr.: ἐξηγήσατο. — ἐντεῦθεν] ἐνταῦθ' postulat Bk.; def. vulg. Turr.

116. κηρύκων ὦν cum R. Turr.: κηρύκων ὦν; porro ὄν cum Frohb. addidi. — ἔπειτα δὲ νόμον AB Bk. (ci. Steph.): ἔπειτα δὴ νόμον. — Ἀνδοκίδης (ci. Steph.) codd. Bk.: Ἀνδοκίδας. — θεὶς (ci. R.) codd. Bk.: τιθεὶς. — in fine § excidisse καὶ μοι κάλει τούτων τοὺς μάρτυρας (vel simile quid). ΜΑΡΤΥΡΕΣ ci. Fuhr.

117. βούλοισθε Dobr. G. Hermann. Schi. Turr.: βούλεσθε. — ἐτίθει ABLZ Turr.: ἐτίθη. — Τεισάνδρου scripsi: Τισάνδρου.

- πονήρως εἶχε· τὴν μὲν γὰρ φανεράν οὐσίαν οὐδὲ
 δυοῖν ταλάντοις κατέλιπε, τὰ δὲ ὀφειλόμενα πλέον
 ἦν ἢ πέντε τάλαντα. ὅμως δ' ἐγὼ καλέσας Λεάγρον
 ἐναντίον τῶν φίλων ἔλεγον ὅτι ταῦτ' εἰς ἀνδρῶν
 ἀγαθῶν, ἐν τοῖς τοιούτοις δεικνύναι τὰς οἰκειό-
 119 τητας ἀλλήλοις. „ἡμᾶς γὰρ οὐ δίκαιόν ἐστιν οὔτε
 χρήματα ἕτερα οὔτ' εὐτυχίαν ἀνδρὸς ἐλέσθαι, ὥστε
 καταφρονῆσαι τῶν Ἐπιλύκου θυγατέρων. καὶ γὰρ
 εἰ ἔξη Ἐπίλυκος ἢ τεθνεὺς πολλὰ κατέλιπε χρήματα,
 ἡξιούμεν ἂν γένει ὄντες ἐγγυτάτῳ ἔχειν τὰς παῖδας.
 τοιγάρτοι ἐκεῖνα μὲν δι' Ἐπίλυκον ἂν ἦν ἢ διὰ τὰ
 16 χρήματα· νῦν δὲ διὰ τὴν ἡμετέραν ἀρετὴν | τὰδε
 ἔσται. τῆς μὲν οὖν σὺ ἐπιδικάζου, τῆς δὲ ἐγώ.“
 120 ὁμολόγησέ μοι, ὦ ἄνδρες. ἐπεδικασάμεθα ἅμψω
 κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμολογίαν. καὶ ἥς μὲν ἐγὼ
 ἐπεδικασάμην, ἢ παῖς τύχῃ χρησαμένη καμοῦσα
 ἀπέθανεν· ἢ δ' ἑτέρα ἔστιν ἔτι. ταύτην Καλλίας
 ἐπειθε Λεάγρον, χρήματα ὑπισχνούμενος, ἔαν αὐτὸν
 λαβεῖν· αἰσθόμενος δ' ἐγὼ εὐθύς ἔσθην παρὰστασιν,
 καὶ ἔλαχον προτέρῳ μὲν Λεάγρῳ, ὅτι „εἰ μὲν σὺ
 βούλει ἐπιδικάζεσθαι, ἔχε τύχῃ ἀγαθῇ, εἰ δὲ μή,
 121 ἐγὼ ἐπιδικάσομαι.“ γνοὺς ταῦτα Καλλίας λαγχάνει
 τῷ νῦν τῷ ἑαυτοῦ τῆς ἐπικλήρου, τῇ δεκάτῃ ἰστα-
 μένου, ἵνα μὴ ἐπιδικάσωμαι ἐγώ. ταῖς δ' εἰκάσι,
 μυστηρίοις τούτοις, δοὺς Κηφισίῳ χιλίας δραχμὰς
 ἐνδείκνυσί με καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον καθίστησιν.
 ἐπειδὴ δ' ἑώρα με ὑπομένοντα, τίθησι τὴν ἱκετη-

119. ἡξιούμεν A corr., BLZ, Bk. (ci. R.): ἀξιοῦμεν.

120. ταύτην A Steph.: ταύτη BLZ, ταύτη Ald.

ρίαν, ὥς ἐμὲ μὲν ἀποκτενῶν ἄκριτον ἢ ἐξελῶν,
 αὐτὸς δὲ πείσας Λέαγρον χορήμασι συνοικήσων τῇ
 Ἐπιλύκου θυγατρὶ. ἐπειδὴ δ' οὐδ' ὥς ἄνευ ἀγῶ- 122
 νος ἑώρα ἐσόμενα τὰ πράγματα, τότε δὴ προσιῶν
 Λυσίστρατον, Ἠγήμονα, Ἐπιχάρη, ὄρων φίλους
 ὄντας ἐμοὶ καὶ χρωμένους, εἰς τοῦτο βδελυρίας
 ἦλθε καὶ παρανομίας, ὥστ' ἔλεγε πρὸς τούτους ὥς
 εἰ ἔτι καὶ νῦν βουλομένη ἀποστῆναι τῆς Ἐπιλύκου
 θυγατρὸς, ἔτοιμος εἴη παύσασθαι με κακῶς ποιῶν,
 ἀπαλλάξαι δὲ Κηφίσιον, δίκην δ' ἐν τοῖς φίλοις
 δοῦναί μοι τῶν πεποιημένων. εἶπον αὐτῷ καὶ 123
 κατηγορεῖν καὶ παρασκευάζειν ἄλλους· εἰ δ' ἐγὼ
 αὐτὸν ἀποφεύξομαι καὶ γνώσκονται Ἀθηναῖοι περὶ
 ἐμοῦ τὰ δίκαια, ἐγὰρ αὐτὸν οἶομαι περὶ τοῦ σώμα-
 τος τοῦ ἑαυτοῦ ἐν τῷ μέρει κινδυνεύσειν. ἄπερ
 αὐτὸν οὐ ψεύσομαι, ἐὰν ὑμῖν ᾧ ἄνδρες δοκῇ. Ὡς
 δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἀλλὰ γὰρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τοῦτον, ᾧ λαχεῖν 124
 ἤξιωσε τῆς Ἐπιλύκου θυγατρὸς, σκέψασθε πῶς

121. ἐξελῶν cum Valck. Bk.: ἐξελών. — πείσας cum Scal. Valck. R. Bk. Bait. (πείσων — καὶ συνοικ. praef. S.): πείσων.

122. οὐδ' ὥς Bk.: οὕτως (οὐδ' οὕτως ci. R.). — ἄνευ ἀγῶνος ἑώρα AB Bk.: ἑώρα ἄνευ ἀγῶνος. — Ἠγήμονα cum Valck. Turr.: Ἠγεμόνα. — Ἐπιχάρη Schi. (ci. R.): Ἐπιχάρεν Valck. Bk. cum A; ἐπεχάρεν B (et fort. A^d), ἐπεχάρεν v. — καὶ ante χρωμένους om. Ald. (φίλους ὄντας deletabat Coraes). — μοι om. A pr., μου habet Ald.

123. ἀποφεύξομαι cum Valck. et R. Bk.: ἀποφεύξαιμι ABLZ, ἀποφεύξαιμι m. Ald. ἀποφθέγξομαι vulg. — καὶ ante ἐγὼ αὐτὸν add. Ald.

124. ᾧ AL Bk.: ὃν.

γέγονεν, καὶ πῶς ἐποίησατ' αὐτόν· ταῦτα γὰρ καὶ
 ἄξιον ἀκοῦσαι, ὧς ἄνδρες. γαμῆ μὲν Ἰσχομάχου
 θυγατέρα· ταύτῃ δὲ συνοικήσας οὐδ' ἐνιαυτὸν τὴν
 μητέρα αὐτῆς ἔλαβε, καὶ συνώκει ὁ πάντων σχε-
 τλιώτατος ἀνθρώπων τῇ μητρὶ καὶ τῇ θυγατρὶ,
 Ἰερεὺς ὢν τῆς μητρὸς καὶ τῆς θυγατρὸς, καὶ εἶχεν
 125 ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀμφοτέρως. καὶ οὗτος μὲν οὐκ ἡσχύνθη
 οὐδ' ἔδεισε τὸ θεῷ· ἡ δὲ τοῦ Ἰσχομάχου θυγάτηρ
 τεθνάναι νομίσασα λυσιτελεῖν ἢ ζῆν ὁρῶσα τὰ γιγνώ-
 μενα, ἀπαγχομένη μεταξὺ κατεκωλύθη, καὶ ἐπειδὴ
 ἀνεβίω, ἀποδράσασα ἐκ τῆς οἰκίας ὄχκετο, καὶ ἐξήλασεν
 ἡ μήτηρ τὴν θυγατέρα. ταύτης δ' αὖ διαπεπλησμέ-
 νος ἐξέβαλε καὶ ταύτην. ἡ δ' ἔφη κυεῖν ἐξ αἰτοῦ·
 καὶ ἐπειδὴ ἔτεκεν υἱόν, ἔξαρκος ἦν μὴ εἶναι ἐξ
 126 αὐτοῦ τὸ παιδίον. λαβόντες δὲ οἱ προσήκοντες τῇ
 γυναικὶ τὸ παιδίον ἦκον ἐπὶ τὸν βωμόν Ἀπατου-
 ροῖς, ἔχοντες Ἰερεῖον, καὶ ἐκέλευον κατάρξασθαι
 τὸν Καλλίαν. ὁ δ' ἡρώτα τίνος εἴη τὸ παιδίον·
 ἔλεγον „Καλλίου τοῦ Ἰππονίκου.“ „ἐγὼ εἰμι οὗτος.“
 „καὶ ἔστι γε σὸν τὸ παιδίον.“ λαβόμενος τοῦ βω-
 μοῦ ὤμοσεν ἡ μὲν μὴ εἶναί (οἱ) υἱὸν ἄλλον μηδὲ
 γενέσθαι πώποτε, εἰ μὴ Ἰππόνικον ἐκ τῆς Γλαυ-
 κωνος θυγατρὸς· ἡ ἐξώλῃ εἶναι καὶ αὐτὸν καὶ τὴν
 127 οἰκίαν, ὥσπερ ἔσται. μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὧς ἄνδρες,
 ὑστέρω πάλιν χρόνῳ τῆς γραδὸς τολμηροτάτης γυ-

125. τοῦ ante Ἰσχ. add. AB Bk. — κατεκωλύθη cum
 Sl. scripsi: κατεκλίθη (κατελήφθη Dobr.; κατελύθη Bait. Turr.).
 — ἀποδράσασα Bk.: ἀποδράσασα. — κυεῖν cum Kl. Turr.:
 κύειν. — μὴ codd. m. Ald. Bk. (ci. Valck. R.): μὲν.

126. Ἰερεῖον] εἰς a corr. habet A. — οἱ post εἶναι cum
 R. add. Bk. (habet etiam mg. Ald.).

ναικὸς ἀνηράσθη, καὶ κομίζεται αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τὸν παῖδα ἤδη μέγαν ὄντα εἰσάγει εἰς Κήρυκας, φάσκων εἶναι υἱὸν αὐτοῦ. ἀντεῖπε μὲν Καλλιίδης μὴ εἰσδέξασθαι, ἐψηφίσαντο δὲ οἱ Κήρυκες κατὰ τὸν νόμον ὃς ἐστὶν αὐτοῖς, τὸν πατέρα ὁμόσαντα εἰσάγειν ἢ μὴν υἱὸν ὄντα ἑαυτοῦ εἰσάγειν. λαβόμενος τοῦ βωμοῦ ᾧμοσεν ἢ μὴν τὸν παῖδα ἑαυτοῦ εἶναι γνήσιον, ἐκ Χρυσιάδος γεγονότα· ὃν ἀπάμοσε. Καί μοι τούτων ἀπάντων τοὺς μάρτυρας κάλει.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Φέρε δὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, σκεψώμεθα εἰ πώποτε ἐν τοῖς Ἑλλήσι πρᾶγμα τοιοῦτον ἐγένετο, ὅπου γυναικὰ τις γήμας ἐπέγημε τῇ θυγατρὶ τὴν μητέρα καὶ ἐξήλασεν ἢ μήτηρ τὴν θυγατέρα· ταύτη δὲ συνοικῶν βούλεται τὴν Ἐπιλύκου | θυγατέρα λαβεῖν, 17 ἔν' ἐξελάσῃ τὴν τήθην ἢ θυγατριδῇ. ἀλλὰ γὰρ τῷ παιδί αὐτοῦ τί χρὴ τοῦνομα θέσθαι; οἶμαι γὰρ 129 ἔγωγε οὐδένα οὕτως ἀγαθὸν εἶναι λογίζεσθαι, ὅστις ἐξευρήσῃ τοῦνομα αὐτοῦ. τριῶν γὰρ οὐσῶν γυναικῶν αἷς συνοικηκὼς ἔσται ὁ πατὴρ αὐτοῦ, τῆς μὲν υἱὸς ἐστίν, ὡς φησι, τῆς δὲ ἀδελφός, τῆς δὲ θεῖος.

127. υἱὸν αὐτοῦ Bait. Turr.: υἱὸν αὐτοῦ. — μὲν post ἀντεῖπε om. pr. A. — Καλλιίδης ci. Valck. et R. — ὃς ἐστὶν αὐτοῖς Bk.: ὃ ἐστὶν αὐτός ABLZ; ὃς ἐστὶν αὐτὸν v. — ὄντα A Bk.: οὕτως (ὄντως Scal.). — ἑαυτοῦ .. ἀγειν A pr. — βωμοῦ] βωμ a corr. habet A. — χρυσιάδος ALZ, Χρυσίδος ci. R. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. ABLZ.

128. εἰ πώποτε A Bk.: εἰλόποτε B, εἴ ποτε v. — νν. καὶ ἐξήλασε — θυγ. in mg. add. A. — παιδί Dobr. (coll. 126 sq.): παιδίφ.

129. οὗτος om. pr. A.

τίς ἂν εἴη οὗτος; Οἰδίπους, ἢ Αἰγισθος; ἢ τί χρὴ αὐτὸν ὀνομάσαι;

- 130 Ἀλλὰ γάρ, ὦ ἄνδρες, βραχύ τι ὑμᾶς ἀναμνησθαι περὶ Καλλίου βούλομαι. εἰ γὰρ μέμνησθε, ὅτε ἡ πόλις ἦρχε τῶν Ἑλλήνων καὶ εὐδαιμόνει μάλιστα, Ἰππόνικος δὲ ἦν πλουσιώτατος τῶν Ἑλλήνων, τότε μέντοι πάντες ἴστε ὅτι παρὰ τοῖς παιδαρίοις τοῖς μικροτάτοις καὶ τοῖς γυναιόις κληδὼν ἐν ἀπάσῃ τῇ πόλει κατεῖχεν, ὅτι Ἰππόνικος ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀλιτῆριον τρέφει, ὃς αὐτοῦ τὴν τράπεζαν ἀνατρέπει. μέμνησθε
- 131 ταῦτα, ὦ ἄνδρες. πῶς οὖν ἡ φήμη ἡ τότε οὕσα δοκεῖ ὑμῖν ἀποβῆναι; οἰόμενος γὰρ Ἰππόνικος υἱὸν τρέφειν ἀλιτῆριον αὐτῷ ἔτρεφεν, ἵς ἀνατέτροφεν ἐκείνου τὸν πλοῦτον, τὴν σωφροσύνην, τὸν ἄλλον βίον ἅπαντα. οὕτως οὖν χρὴ περὶ τούτου γινώσκειν, ὥς ὄντος Ἰππονίκου ἀλιτηρίου.
- 132 Ἀλλὰ γάρ, ὦ ἄνδρες, διὰ τί ποτε τοῖς ἔμοι νυνὶ ἐπιτιθεμένοις μετὰ Καλλίου καὶ συμπαράσκευάσασιν τὸν ἀγῶνα καὶ χρήματα εἰσενεγκοῦσιν ἐπ' ἔμοι τρία μὲν ἔτη ἐπιδημῶν καὶ ἦκων ἐκ Κύπρου οὐκ ἀσεβεῖν ἐδόκουν αὐτοῖς, μυῶν μὲν Ἀ . . . Δελφόν, ἔτι δὲ ἄλλους ξένους ἑμαντοῦ, καὶ εἰσιῶν εἰς τὸ Ἐλευσίνιον καὶ θύων, ὥσπερ ἑμαντὸν ἄξιον νομίζω εἶναι· ἀλλὰ τοῦναντίον λητουργεῖν οὗτοι προϋβάλλοντο, πρῶτον μὲν γυμνασίαρχον Ἡφαιστείοις, ἔπειτα ἀρχιδεωρὸν

130. εὖ γὰρ μέμνησθε Cob. — ἀπάσῃ] πάσῃ Z, ἅπασι AL. — κατεῖχεν scripsi: κατέσχεν. — ἀλιτῆριον verum puto. sic etiam § 131.

131. υἱὸν τρέφειν AB Bk.: υἱὸν αὐτῷ τρέφειν.

132. Ἀ . . . Δελφόν Bk.: ἀδελφόν (* τὸν Δ. Sl., * τὸν ἐκ Δελφῶν Luz.) — λητουργεῖν scripsi: λειτουργεῖν. — Ἡφαιστείοις

εἰς Ἴσθμὸν καὶ Ὀλυμπίαζε, εἵτα δὲ ταμίαν ἐν πόλει
 τῶν ἱερῶν χρημάτων· νῦν δὲ ἀσεβῶ καὶ ἀδικῶ εἰσιὼν
 εἰς τὰ ἱερά; ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ διότι οὗτοι ταῦτα νῦν 183
 γινώσκουσιν. Ἀγύρριος γὰρ οὗτοςί, ὁ καλὸς κἀγα-
 θός, ἀρχώνης ἐγένετο τῆς πεντηκοστῆς τρίτον ἔτος,
 καὶ ἐπρίατο τριάκοντα ταλάντων, μετέσχον δ' αὐτῷ
 οὗτοι πάντες οἱ παρασυλλεγέστες ὑπὸ τὴν λεύκην,
 οὓς ὑμεῖς ἴστε οἷοί εἰσιν· οὐδ' διὰ τοῦτο ἔμοιγε δο-
 κοῦσι συλλεγῆναι ἐκεῖσε, ἵν' αὐτοῖς ἀμφοτέρω ἤ,
 καὶ μὴ ὑπερβάλλωσι λαβεῖν ἀργύριον καὶ ὀλίγου
 πραθείσης μετασχεῖν. κερδάναντες δὲ τρία τάλαντα, 184
 γνόντες τὸ πρᾶγμα οἷον εἶη, ὥς πολλοῦ ἄξιον, συνέ-
 στησαν πάντες, καὶ μεταδόντες τοῖς ἄλλοις ἐνοοῦντο
 πάλιν τριάκοντα ταλάντων. ἐπεὶ δ' οὐκ ἄντωνεῖτο
 οὐδεὶς, παρελθὼν ἐγὼ εἰς τὴν βουλὴν ὑπερέβαλλον,
 ἕως ἐπριάμην ἕξ καὶ τριάκοντα ταλάντων. ἀπελάσας
 δὲ τούτους καὶ καταστήσας ὑμῖν ἐγγνητὰς ἐξέλεξα
 τὰ χρήματα καὶ κατέβαλον τῇ πόλει καὶ αὐτὸς οὐκ

ABLZ (Turr.). — ἀρχιθεωρὸν ABLZ Bk.: ἀρχιθέωρον. —
 εἴτ. δὲ A pr.

183. Ἀγύρριος Bk. (ci. R.): ἀγύρριος A; ἀγύριος B, ἀρ-
 γύριος v. — ἀρχώνης cum Valck. et R. Bk.: ἀρχων εἰς. —
 αὐτῷ cum R. Bk.: αὐτοί. — λεύκην οὓς cum Valck. R. mg.
 Ald. Bk.: λεύκην τὸ πόσους. — ὑπερβάλλωσι ABL Ald. Turr.:
 ὑπερβάλωσι PZ, ὑπερβάλλουσι Steph. Bk. — ὀλίγου ABLZ
 Bk. (ci. R.): ὀλίγον. — πραθείσης A.

184. τρία] δύο Ald.; ἕξ ci. R. (III ἕξ, III τρεῖς). —
 γνόντες AB Bk. (ci. Valck.): γνῶναι. — τοῖς ἄλλοις] ἀλλή-
 λοις Bakius. an πάλιν pro πάντες scribendum est? — νν.
 δ' οὐκ ἄντωνεῖτο . . ὑπερέβαλον (ita codd. omnes) a corr.
 habet A; idem ἕως vocabuli primam litteram scripsit.
 Totidem fere litt. a pr. m. fuerant. — δὲ τούτους codd. m.
 Ald. Bk. (ci. R.): καὶ τούτους. —

- ἐξημιώθην, ἀλλὰ καὶ βραχέα ἀπεκερδαίνομεν οἱ
 μετασχόντες· τούτους δ' ἐποίησα τῶν ὑμετέρων μὴ
 135 διανείμασθαι ἔξ τάλαντα ἀργυρίου. ἃ οὗτοι γνόντες
 ἔδοσαν σφίσιν αὐτοῖς λόγον, ὅτι „ἄνθρωπος οὕτωσὶ
 οὔτε αὐτὸς λήψεται τῶν κοινῶν χρημάτων οὐδ' ἡμᾶς
 ἑάσει, φυλάξει δὲ καὶ ἐμποδῶν ἔσται διανείμασθαι
 τὰ κοινά· πρὸς δὲ τούτοις, ὃν ἂν ἡμῶν ἀδικοῦντα
 λάβῃ, εἰσάξει εἰς τὸ πλήθος τὸ Ἀθηναίων καὶ
 ἀπολεῖ. δεῖ οὖν τοῦτον ἐμποδῶν ἡμῖν εἶναι καὶ
 136 δικαίως καὶ ἀδίκως.“ ταῦτα μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες
 δικασταί, τούτοις ποιητέα ἦν, ὑμῖν δέ γε (τὸ) ἐναν-
 τίων τούτων· ὥς γὰρ πλείστους εἶναι ὑμῖν ἠθέλον
 ἂν τοιούσδε οἴόσπερ ἐγώ, τούτους δὲ μάλιστα (μὲν)
 ἀπολωλέναι, εἰ δὲ μὴ, εἶναι τοὺς μὴ ἐπιτρέφοντας
 αὐτοῖς, οἷς καὶ προσήκει ἀνδράσιν εἶναι καὶ ἀγαθοῖς
 καὶ δικαίοις περὶ τὸ πλήθος τὸ ὑμέτερον, καὶ βου-
 λόμενοι δυνήσονται εὖ ποιεῖν ὑμᾶς. ἐγὼ οὖν ὑμῖν
 ὑπισχνοῦμαι ἢ παύσειν τούτους ταῦτα ποιοῦντας
 καὶ βελτίους παρῆξειν, ἢ εἰς ὑμᾶς εἰσαγαγὼν κολά-
 σειν τοὺς ἀδικοῦντας αὐτῶν.
- 137 Κατηγόρησαν δέ μου καὶ περὶ τῶν ναυκληριῶν
 18 καὶ περὶ τῆς ἐμπορίας, ὥς | ἄρα οἱ θεοὶ διὰ τοῦτο
 με ἐκ τῶν κινδύνων σῶσαιεν, ἵνα ἐλθὼν δεῦρο, ὥς

ἀλλὰ βραχεῖα A pr. — ἀπεκερδάναμεν?

135. ἄνθρωπος scripsi: ἄνθρωπος. — καὶ ante ἐμποδῶν
 fort. om. pr. A. — τὸ Ἀθ. Fuhr.: τῶν Ἀθ. (quae del. Usener).
 — ἡμῖν Bk. (ci. R.): ὑμῖν.

136. γε τὸ ἐναντίον Valck. Sl. (τὸ ἐναντίον Bk.): γε
 ἐναντίον (γε ἐναντία PZ). — ὥς γὰρ scripsi: τοὺς γὰρ. —
 ὑμῖν cum R. Turr.: ἡμῖν. — τοιο . . . δε A pr. — μὲν post
 μάλιστα auct. R. add. Bk.

137. κατηγόρησαν δέ κτέ.] cf. [Lys.] 5, 19. —

ἔοικεν, ὑπὸ Κηφισίου ἀπολοίμην. ἐγὼ δὲ ὦ Ἀθη-
 ναῖοι οὐκ ἄξιῶ τοὺς θεοὺς τοιαύτην γνώμην ἔχειν,
 ὥστ' εἰ ἐνόμιζον ὑπ' ἐμοῦ ἀδικεῖσθαι, λαμβάνον-
 τάς με ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις μὴ τιμωρεῖσθαι·
 τίς γὰρ κίνδυνος μείζων ἀνθρώποις ἢ χειμῶνος
 ὥρα πλεῖν τὴν θάλατταν; ἐν οἷς ἔχοντες μὲν τὸ
 σῶμα τοῦμόν, κρατοῦντες δὲ τοῦ βίου καὶ τῆς οὐ-
 σίας τῆς ἐμῆς, εἴτα ἔσφζον; οὐκ ἔξῃν αὐτοῖς ποιῆ- 138
 σαι μηδὲ ταφῆς τὸ σῶμα ἀξιωθῆναι; ἔτι δὲ πολέ-
 μου γενομένου καὶ τριήρων ἀεὶ κατὰ θάλατταν
 οὐσῶν καὶ ληστῶν, ὑφ' ὧν πολλοὶ ληφθέντες, ἀπο-
 λέσαντες τὰ ὄντα, δουλεύοντες τὸν βίον διετέλεσαν,
 οὔσης δὲ χώρας βαρβάρου, εἰς ἣν πολλοὶ ἤδη
 ἐκπεσόντες αἰκίαις ταῖς μεγίσταις περιέπεσον καὶ
 τὰ σφέτερα αὐτῶν σώματα αἰκισθέντες ἀπέθανον,
 — εἴτα οἱ μὲν θεοὶ ἐκ τοσούτων κινδύνων ἔσφ- 139
 ζόν με, σφῶν δὲ αὐτῶν προὔστησαντο τιμωρὸν
 γενέσθαι Κηφισίον τὸν πονηρότατον Ἀθηναίων,
 ὧν οὗτός φησι πολίτης εἶναι οὐκ ὧν, ᾧ οὐδ' ὑμῶν
 τῶν καθημένων οὐδεὶς ἂν ἐπιτρέψειεν οὐδὲν τῶν
 ἰδίων, εἰδὼς τοῦτον οἷός ἐστιν; ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ
 ἄνδρες, ἡγοῦμαι χρῆναι νομίζειν τοὺς τοιούτους
 κινδύνους ἀνθρωπίνους, τοὺς δὲ κατὰ θάλατταν
 θείους. εἴπερ οὖν δεῖ τὰ τῶν θεῶν ὑπονοεῖν, πάνν

λαμβάνοντας μὲν W. — ὥρα Bk.: ὥρα AB; ὥραν v.

138. οὐκ ἔξῃν] οὐ πεζὴν ALZ, unde οὐπερ ἔξῃν Dobr.,
 οὐπερ ἦν Turr. (ὅτ' ἔξῃν mg. Ald. Ros.). — ἀτυχίαις ταῖς
 μεγίσταις Sl., συμφοραῖς τ. μ. Dobr., κακοῖς τοῖς μεγίστοις
 ed. I. — αἰκισθέντες cum Steph. Bk. (A^d): αἰκισθέντα v.

139. ἐκ τοσούτων Bk. cum ABLZ: ἐκ τῶν τοσούτων. —
 πάνν ci. R.: πολὺ (πολὺ μᾶλλον ci. id.). —

ἂν αὐτοὺς οἶμαι ἐγὼ ὀργίζεσθαι καὶ ἀγανακτεῖν,
εἰ τοὺς ὑπ' ἑαυτῶν σφωζομένους ὑπ' ἀνθρώπων
ἀπολλυμένους ὀρῶεν.

- 140 Καὶ μὲν δὴ καὶ τάδε ὑμῖν ἄξιον ὧ ἄνδρες
ἐνθυμηθῆναι, ὅτι νυνὶ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσιν ἄνδρες
ἄριστοι καὶ εὐβουλότατοι δοκεῖτε γεγενῆσθαι οὐκ
ἐπὶ τιμωρίαν τραπόμενοι τῶν γεγενημένων, ἀλλ'
ἐπὶ σωτηρίαν τῆς πόλεως καὶ ὁμόνοιαν τῶν πολι-
τῶν. συμφορὰ μὲν γὰρ ἦδη καὶ ἄλλοις πολλοῖς
ἐγένοντο οὐκ ἐλάττους ἢ καὶ ἡμῖν· τὸ δὲ τὰς γε-
νομένας διαφορὰς πρὸς ἀλλήλους θεῖσθαι καλῶς,
τοῦτ' εἰκότως ἦδη δοκεῖ ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ σω-
φρόνων ἔργον εἶναι. ἐπειδὴ τοίνυν παρὰ πάντων
ὁμολογουμένως ταῦθ' ὑμῖν ὑπάρχει, καὶ εἰ τις
φίλος ὢν τυγχάνει καὶ εἰ τις ἐχθρὸς, μὴ μεταγνῶτε,
μηδὲ βούλεσθε τὴν πόλιν ἀποστερῆσαι ταύτης τῆς
δόξης, μηδὲ αὐτοὶ δοκεῖν τύχῃ ταῦτα μᾶλλον ἢ
γνώμῃ ψηφίσασθαι.

- 141 Δέομαι οὖν ἀπάντων (ὑμῶν) περὶ ἐμοῦ τὴν
αὐτὴν γνώμην ἔχειν, ἵν' περ καὶ περὶ τῶν ἐμῶν
προγόνων, ἵνα κάμωι ἐγγένηται ἐκείνους μιμήσα-
σθαι, ἀναμνησθέντας αὐτῶν ὅτι ὅμοιοι τοῖς πλεί-
στων καὶ μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίοις τῇ πόλει γεγέ-
νηνται, πολλῶν ἔνεκα σφᾶς αὐτοὺς παρέχοντες τοι-
ούτους, μάλιστα δὲ τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας, (εἵτα)

ἀνθρώπων Hertl.: ἄλλων.

140. ταῦθ'] τὰ θ' ABLZ. — βούλεσθε cum R. Bk.:
βουλεύεσθε.

141. post ἀπάντων addidi ὑμῶν cum R. — ἀναμνησθέν-
τας ABLZ Bk. (ci. Steph.): ἀτραμνησθέντες. — ἔνεκα scripsi:
ἔνεκεν. — τῆς εἰς ὑμᾶς] τῆς εἰς ὅ et ᾧ a corr. habet A

καὶ ὅπως, εἴ ποτέ τις αὐτοῖς ἢ τῶν ἐξ ἐκείνων τινὲ
κίνδυνος γένοιτο ἢ συμφορά, σφύζονται συγγνώμης
παρ' ὑμῶν τυγχάνοντες. εἰκότως δ' ἂν αὐτῶν με- 142
μνησθε· καὶ γὰρ τῇ πόλει ἀπάσῃ αἱ τῶν ὑμετέρων
προγόνων ἀρεταὶ πλείστου ἄξιαι ἐγένοντο. ἐπειδὴ
γὰρ ὧς ἄνδρες αἱ νῆες διεφθάρησαν, πολλῶν βου-
λομένων τὴν πόλιν ἀνηκέστοις συμφοραῖς περιβα-
λεῖν, Λακεδαιμόνιοι ἐγνωσαν ὅμως τότε ἐχθροὶ
ὄντες σφύζειν τὴν πόλιν διὰ τὰς ἐκείνων τῶν ἀν-
δρῶν ἀρετάς, οἳ ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἀπάσῃ
τῇ Ἑλλάδι. ἐπειδὴ τοίνυν καὶ ἡ πόλις ἐσώθη δη- 143
μοσίᾳ διὰ τὰς τῶν προγόνων τῶν ὑμετέρων ἀρε-
τάς, ἀξιῶ κάμοι διὰ τὰς τῶν προγόνων τῶν ἐμῶν
ἀρετάς σωτηρίαν γενέσθαι. καὶ γὰρ αὐτῶν τῶν
ἐργων, δι' ἅπερ ἡ πόλις ἐσώθη, οὐκ ἐλάχιστον
μέρος οἱ ἐμοὶ πρόγονοι συνεβάλοντο· ὧν ἕνεκα
καὶ ἐμοὶ δίκαιον ὑμᾶς μεταδοῦναι τῆς σωτηρίας,
ἥσπερ καὶ αὐτοὶ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐτύχετε.

Σκέψασθε τοίνυν καὶ τάδε, ἂν με σώσητε, οἷον 144
ἐξετε πολίτην· ὃς πρῶτον μὲν ἐκ πολλοῦ πλούτου,
ὅσον ὑμεῖς ἴστε, οὐ δι' ἐμavτὸν ἀλλὰ διὰ τὰς τῆς
πόλεως συμφορὰς εἰς πενίαν πολλὴν καὶ ἀπορίαν
κατέστην, ἔπειτα δὲ καινὸν βίον εἰργασάμην ἐκ τοῦ

(ἦς super τ additum est). — (εἶτα) καὶ scripsi: ante καὶ
lacunam IV litt. capacem habet A^d. — γένοιτο Dobr.: γέ-
νηται (γενήσεται Madvig).

142. μεμνησθε Bk. Dobr.: μεμνησθαι ABLZ; μεμνησθε
v. ante Bk. — ὑμετέρων ci. R.: ἡμετέρων. it. § 143. —
βουλ. τὴν πόλιν] βουλομένων τῇ πόλει pr. A. — ὑπῆρξαν
αἵτιοι Z.

143. ὑμετέρων ci. R.: ἡμετέρων. — κάμοι] καί μοι ABLZ.

144. μὲν post πρῶτον om. pr. A. — καινὸν Emp. (s.

δικαίου, τῇ γνώμῃ καὶ ταῖν χεροῖν ταῖν ἐμαντοῦ-
 ἔτι δὲ εἰδότα μὲν οἷόν ἐστι πόλεως τοιαύτης πολί-
 την εἶναι, εἰδότα δὲ οἷόν ἐστι ξένον εἶναι καὶ μέ-
 145 τοικον ἐν τῇ τῶν πλησίον, | ἐπιστάμενον δὲ οἷον
 19 τὸ σωφρονεῖν καὶ ὀρθῶς βουλευέσθαι, ἐπιστάμενον
 δ' οἷον τὸ ἀμαρτόντα προᾶξαι κακῶς, πολλοῖς συγγε-
 νόμενος καὶ πλείστων πειραθείς, ἀφ' ὧν ἐμοὶ ξενίαι
 καὶ φιλότιτες πρὸς πολλοὺς καὶ βασιλέας καὶ πόλεις
 καὶ ἄλλους ἰδίᾳ ξένους γεγέννηται, ὧν ἐμὲ σώσαν-
 τες μεθέξετε, καὶ ἔσται ὑμῖν χρῆσθαι τούτοις, ὅπου
 146 ἂν ἐν καιρῷ τι ὑμῖν γίγνηται. Ἔχει δὲ καὶ ὑμῖν
 ὧ ἄνδρες οὕτως· ἐάν με νυνὶ διαφθείρητε, οὐκ
 ἔστιν ὑμῖν ἔτι λοιπὸς τοῦ γένους τοῦ ἡμετέρου
 οὐδεὶς, ἀλλ' οἴχεται πᾶν πρόρριζον. καίτοι οὐκ
 ὄνειδος ὑμῖν ἐστὶν ἢ Ἀνδοκίδου καὶ Λεωγόρου
 οἰκία οὕσα, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τότε ἢν ὄνειδος, ὅτ'
 ἐμοῦ φεύγοντος Κλεοφῶν αὐτὴν ὁ λυροποιὸς ᾤκει.
 οὐ γὰρ ἔστιν ὅστις πώποτε ὑμῶν παριῶν τὴν οἰκίαν
 τὴν ἡμετέραν ἀνεμνήσθη ἢ ἰδίᾳ τι ἢ δημοσίᾳ κακὸν
 147 παθὼν ὑπ' ἐκείνων, οἳ πλείστας μὲν στρατηγήσαν-
 τες στρατηγίας πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων καὶ
 κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑμῖν ἀπέδειξαν, πλεί-
 στας δὲ ἄλλας ἀρχὰς ἄρξαντες καὶ χρήματα διαχει-

πάλιν): καὶ ABL v., καὶ τὸν Z. — ἔτι δὲ AB Bk. (ci. R.): ἔτι.

145. συγγενόμενος AB Bk.: συγγενόμενον (unde πειρα-
 θέντα ci. Steph.). — γεγέννηται Bk. (codd.?), quod def. Turr.
 — ἔσται ci. Steph.: ἔστιν. — γίγνηται AB Bk.: γέννηται (τε
 del. Cb.).

146. ὑμετέρου pr. A. — οἴχεται πᾶν πρόρριζον] cf.
 Soph. El. 755. — ὄνειδος ἡμῖν A^d. — ἢν ὄνειδος ABLZ Bk.
 (ci. R.): αὐ ὄνειδος. — οἰκί . . . μετέραν A pr.

ρίσαντες τὰ ὑμέτερα οὐδένα πώποτε ὥφλον, οὐδ'
 ἡμάρτηται οὐδὲν οὔτε ἡμῖν εἰς ὑμᾶς οὔτε ὑμῖν εἰς
 ἡμᾶς, οἰκία δὲ πασῶν ἀρχαιοτάτη καὶ κοινοτάτη
 αἰὲ τῷ δεομένῳ. οὐδ' ἔστιν ὅπου ἐκείνων τις τῶν
 ἀνδρῶν καταστάς εἰς ἀγῶνα ἀπήτησεν ὑμᾶς χάριν
 τούτων τῶν ἔργων. μὴ τοίνυν, εἰ αὐτοὶ τεθνῶσι, 148
 καὶ περὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς ἐπιλάθῃσθε, ἀλλ'
 ἀναμνησθέντες τῶν ἔργων νομίζατε τὰ σώματα
 αὐτῶν ὄρεῖν αἰτουμένων ἐμὲ παρ' ὑμῶν σῶσαι.
 τίνα γὰρ καὶ ἀναβιβάζομαι δεησόμενον ὑπὲρ ἐμαν-
 τοῦ; τὸν πατέρα; ἀλλὰ τέθνηκεν. ἀλλὰ τοὺς ἀδελ-
 φούς; ἀλλ' οὐκ εἰσίν. ἀλλὰ τοὺς παῖδας; ἀλλ'
 οὐπω γεγένηται. ὑμεῖς τοίνυν καὶ ἀντὶ πατρὸς 149
 ἐμοὶ καὶ ἀντὶ ἀδελφῶν καὶ ἀντὶ παίδων γένεσθε·
 εἰς ὑμᾶς καταφεύγω καὶ ἀντιβोलῶ καὶ ἱκετεύω·
 ὑμεῖς με παρ' ὑμῶν αὐτῶν αἰτησάμενοι σῶσατε,
 καὶ μὴ βούλεσθε Θετταλοὺς καὶ Ἀνδρίους πολίτας
 ποιεῖσθαι δι' ἀπορίαν ἀνδρῶν, τοὺς δὲ ὄντας πολί-
 τας ὁμολογουμένως, οἷς προσήκει ἀνδράσιν ἀγαθοῖς
 εἶναι καὶ βουλόμενοι δυνήσονται, τούτους δὲ ἀπόλ-
 λυτε. μὴ δῆτα. ἔπειτα καὶ ταῦθ' ὑμῶν δέομαι,
 εὖ ποιῶν ὑμᾶς ὑφ' ὑμῶν τιμᾶσθαι. ὥστ' ἐμοὶ μὲν
 πειθόμενοι οὐκ ἀποστερεῖσθε εἰ τι ἐγὼ δυνήσομαι

147. οὐδὲν ἂν πώποτε libri (Schi.); del. ἂν Sl. Bk. — ἡμαρτ . . A pr. — τῷ δεομένῳ AB Bk.: τῶν δεομένων.

148. περὶ ante πεπραγμ. mal. abesse Turr. — σῶσαι del. Fuhr. coll. § 149. — praestat ἀναβιβάζομαι. — ἀναβιβάζομαι . . . ὄμενον A pr. — ἀλλὰ ante τοὺς ἀδ. add. AB Bk.

149. ὑμῶν] ὑμῖν AB. — Θετταλοὺς (μὲν) ci. Cb. — ἀνδρείους pr. A^d. — οἷς καὶ προσήκει § 136. — ἀπολλύναι ci. R. Cb. — ὥστ'] ὡς Dobr. — ἀποστερεῖσθαι ABL.

ὑμᾶς εὖ ποιεῖν· ἐὰν δὲ τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς
 πεισθῇτε, οὐδ' ἂν ὑστέρω χρόνῳ ὑμῖν μεταμελήσῃ,
 150 οὐδὲν ἔτι πλεον ποιήσετε. μὴ τοίνυν μήθ' ὑμᾶς
 αὐτοὺς τῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐλπίδων ἀποστερήσῃτε μήτ'
 ἐμὲ τῶν εἰς ὑμᾶς. ἀξιῷ δ' ἔγωγε τούτους οἵτινες
 ὑμῖν ἀρετῆς ἤδη τῆς μεγίστης εἰς τὸ πλῆθος τὸ
 ὑμέτερον ἔλεγχον ἔδοσαν, ἀναβάντας ἐνταυθοῖ συμ-
 βουλεύειν ὑμῖν ἃ γινώσκουσι περὶ ἐμοῦ. Δεῦρο
 Ἄνυτε, Κέφαλε, ἔτι δὲ καὶ οἱ φυλέται οἱ ἡρημένοι
 μοι συνδικεῖν, Θράσυλλος καὶ οἱ ἄλλοι.

2.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΑΥΤΟΥ ΚΑΘΟΔΟΥ.

1 Εἰ μὲν, ὧ ἄνδρες, ἐν ἐτέρῳ τῷ πράγματι οἱ
 παριόντες μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες πάντες
 ἐφαίνοντο, οὐδὲν ἂν θαυμαστὸν ἐνόμιζον· ὅπου
 μέντοι δεῖ τὴν πόλιν ἐμὲ τι ποιῆσαι ἀγαθόν, ἢ εἴ
 τις ἕτερος βούλοιτο ἐμοῦ κακίων, δεινότατον ἀπάν-
 των χρημάτων ἡγοῦμαι, εἰ τῷ μὲν δοκεῖ ταῦτα τῷ
 δὲ μὴ, ἀλλὰ μὴ πᾶσιν ὁμοίως. εἴπερ γὰρ ἡ πόλις
 ἀπάντων τῶν πολιτευομένων κοινὴ ἐστὶ, καὶ τὰ
 2 γιγνόμενα δῆπου ἀγαθὰ τῇ πόλει κοινὰ ἐστὶ. τουτὶ
 τοίνυν τὸ μέγα καὶ δεινὸν πάρεστιν ὑμῖν ὁρᾶν τοὺς

150. ἡρημένοι cum R. Bk.: εἰρημένοι.

Or. Π. Π. Τ. ΕΑΥΤΟΥ ΚΑΘΟΔΟΥ] περὶ τῆς ἀδελείας
 Harp. s. v. ὁρῶδεῖν.

1. π . . ἡσαι A. Turr.: εἴ τις. — ἕτερος
 R. Dobr. Turr.: ἐτέρως. — κοινὴ del. Fuhr.

2. ὑμῖν AB Bk.: ἡμῖν. —

μὲν ἤδη πράττοντας, τοὺς δὲ τάχα μέλλοντας· καί
 μοι μέγιστον θαῦμα παρέστηκε, τί ποτε οὗτοι οἱ | 20
 ἄνδρες δεινῶς οὕτως περικαίονται, εἴ τι ὑμᾶς χρὴ
 ἀγαθὸν ἐμοῦ ἐπαυρέσθαι. δεῖ γὰρ αὐτοὺς ἦτοι
 ἀμαθιστάτους εἶναι πάντων ἀνθρώπων, ἢ τῇ πόλει
 ταύτῃ δυσμενεστάτους. εἰ μὲν γε νομίζουσι τῆς
 πόλεως εὖ πραττούσης καὶ τὰ ἴδια σφῶν αὐτῶν
 ἄμεινον ἂν φέρεσθαι, ἀμαθέστατοί εἰσι τὰ ἐναντία
 νῦν τῇ ἑαυτῶν ὠφελείᾳ σπεύδοντες· εἰ δὲ μὴ ταῦτα 3
 ἡγοῦνται σφίσι τε αὐτοῖς συμφέρειν καὶ τῷ ὑμετέρῳ
 κοινῷ, δυσμενεῖς ἂν τῇ πόλει εἴεν· οὔτινες εἰσαγγεί-
 λαντός μου ἀπόρρητα εἰς τὴν βουλὴν περὶ τῶν
 πραγμάτων, ὧν ἀποτελεσθέντων οὐκ εἰσὶ τῇ πόλει
 ταύτῃ μείζονες ὠφέλειαι, καὶ τούτων ἀποδεικνύντος
 μου τοῖς βουλευταῖς σαφεῖς τε καὶ βεβαίους τὰς
 ἀποδείξεις, ἐκεῖ μὲν οὔτε τούτων τῶν ἀνδρῶν οἱ
 παραγενόμενοι ἐλέγχοντες οἷοί τ' ἦσαν ἀποδείξαι
 εἴ τι μὴ ὀρθῶς ἐλέγετο, οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς, ἐνθάδε
 δὲ νῦν πειρῶνται διαβάλλειν. σημείον οὖν τοῦτο 4
 ὅτι οὗτοι οὐκ ἂν αὐτῶν ταῦτα πράττουσιν —
 εὐθύς γὰρ ἂν τότε ἡναντιοῦντο — ἀλλ' ἀπ' ἀνδρῶν
 ἐτέρων, οἷοί εἰσιν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, οὐδενὸς ἂν
 χρήματος δεξιέμενοι ὑμᾶς τι ἀγαθὸν ἐξ ἐμοῦ πρᾶξαι.
 καὶ αὐτοὶ μὲν οὗτοι οἱ ἄνδρες οὐ τολμῶσι σφᾶς

παρέστηκε A sec. Bk., Bk. (ci. R.): παρέστηκε A^d; περιέ-
 στηκε cett. — οὕτως A^d Turr.: οὕτω. — περικαίονται Emp.;
 περικαίονται Schi. — εἰ μὲν γὰρ Valek.; cf. § 19. — malim
 τὰ ἴδια (τὰ) σφῶν αὐτῶν coll. 3, 36.

3. malim περὶ πραγμάτων (ita Dobr.) s. περὶ τοιούτων
 πραγμάτων. — ἐλέγχοντες Emp.: ἐλέγξοντες (ἐλέγξαντες cum
 Tayl. Turr.).

4. οὖν om. pr. A. —

- αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον καταστήσαντες δισχυρίζεσθαι περὶ τούτων, φοβούμενοι ἔλεγχον διδόναι εἴ τι εἰς ὑμᾶς τυγχάνουσι μὴ εὖ φρονοῦντες· ἑτέρους δὲ εἰσπέμπουσι, τοιούτους ἀνθρώπους οἷς εἰθισμένοις ἤδη ἀναισχυντεῖν οὐδὲν διαφέρει εἰπεῖν τε καὶ
- 5 ἀκοῦσαι τὰ μέγιστα τῶν κακῶν. τὸ δ' ἰσχυρὸν τοῦτο μόνον εὗροι τις ἂν αὐτῶν ἐν τοῖς λόγοις, τὰς ἐμὰς συμφορὰς ἐπὶ παντὶ ὀνειδίζειν, καὶ ταῦτα ἐν εἰδόσι δῆπου κάλλιον ὑμῖν, ὥστε μὴδὲν ἂν τούτων δικαίως τιμὴν αὐτοῖς τινα φέρειν. ἐμοὶ δέ, ὥ ἄνδρες, καὶ τῷ πρώτῳ τοῦτο εἰπόντι ὀρθῶς δοκεῖ εἰρησθαι, ὅτι πάντες ἄνθρωποι γίνονται ἐπὶ τῷ εὖ καὶ κακῶς πράττειν, μεγάλη δὲ δῆπου καὶ τὸ
- 6 ἑξαμαρτεῖν δυσπραξία ἐστὶ, καὶ εἰσὶν εὐτυχέστατοι μὲν οἱ ἐλάχιστα ἑξαμαρτάνοντες, σωφρονέστατοι δὲ οἱ ἂν τάχιστα μεταγινώσκουσι. καὶ ταῦτα οὐ διακέκριται τοῖς μὲν γίνεσθαι τοῖς δὲ μὴ, ἀλλ' ἔστιν ἐν τῷ κοινῷ πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ ἑξαμαρτεῖν τι καὶ κακῶς πράττειν. ὧν ἕνεκα, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ ἀνθρωπίνως περὶ ἐμοῦ γινώσκοντες, εἴητε ἂν ἄνδρες εὐγνώμονέστεροι. οὐ γὰρ φθόγου μᾶλλον ἢ οἴκτου
- 7 ἄξιά μοι ἐστὶ τὰ γεγεννημένα· ὅς εἰς τοσοῦτον ἤλθον τῆς ἐμᾶντοῦ δυσδαιμονίας, εἴτε χρὴ εἰπεῖν νεότητι

τυγχάνουσι cum AB add. Bk. — τῶν ante κακῶν om. pr. A.

5. (τὸ) τὰς mal. R. — ὑμῖν AB Bk. (ci. Valck. R.): ἡμῖν. — καὶ ante τῷ πρώτῳ del. Emp. — τοῦτο AB Bk. (ci. Valck. R.): τούτω. — ἐπὶ τῷ AB Bk. (ci. Steph.): ἐπὶ τῷ. — εὖ καὶ κακῶς πράττειν A Bk.: εὖ κακῶς pr. B; εὖ pr. κακοί V.

6. μεταγινώσκουσι ABZ. — καὶ ante κακῶς om. pr. A.

7. Fort. cum Frohb.: ἤλθον δυσδ. — ἀνοία τῇ ἐμᾶντοῦ. —

τε καὶ ἀνολίᾳ, εἴτε καὶ δυνάμει τῶν πεισάντων με
 ἐλθεῖν εἰς τοιαύτην συμφορὰν τῶν φρενῶν, ὥστ'
 ἀνάγκη μοι γενέσθαι δυοῖν κακοῖν τοῖν μεγίστοις
 θάτερον ἐλέσθαι, ἢ μὴ βουλευθέντι κατεπιεῖν τοὺς
 ταῦτα ποιήσαντας οὐ περὶ ἐμοῦ μόνου ὀρωδεῖν,
 εἴ τι ἔδει παθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα οὐδὲν ἀδι-
 κοῦντα σὺν ἐμαυτῷ ἀποκτείνειν — ὅπερ ἀνάγκη
 παθεῖν ἦν αὐτῷ, εἰ ἐγὼ μὴ ἐβουλόμην ταῦτα ποιῇ-
 σαι —, ἢ κατειπόντι τὰ γεγεννημένα αὐτὸν μὲν
 ἀφεθέντα μὴ τεθνάναι, τοῦ δὲ ἐμαυτοῦ πατρὸς μὴ
 φονέα γενέσθαι. τί δ' ἂν οὐ πρό γε τούτου τολ-
 μήσειεν ἄνθρωπος ποιῆσαι; ἐγὼ τοίνυν ἐκ τῶν 8
 παρόντων εἰλόμην ταῦτα, ἃ ἐμοὶ μὲν λύπας ἐπὶ
 χρόνον πλεῖστον οἴσειν ἔμελλεν, ὑμῖν δὲ ταχίστην
 τοῦ παρόντος τότε κακοῦ μετάστασιν. ἀναμνησθετε
 δὲ ἐν οἷῳ κινδύνῳ τε καὶ ἀμηχανίᾳ καθέστατε,
 καὶ ὅτι οὕτω σφόδρα σφᾶς αὐτοὺς ἐπεφόβησθε,
 ὥστ' οὐδ' εἰς τὴν ἀγορὰν ἔτι ἐξῆλθετε, ἕκαστος
 ὑμῶν οἰόμενος συλληφθήσεσθαι. ταῦτα τοίνυν ὥστε
 μὲν γενέσθαι τοιαῦτα, πολλοστὸν δὴ τι ἐγὼ μέρος
 τῆς αἰτίας εὐρέθην ἔχων, ὥστε μέντοι πανθῆναι,
 ἐγὼ εἰς ὧν μόνος αἷτιος. καὶ ὅμως τό γε δυστυ- 9
 χέστατος εἶναι ἀνθρώπων οὐδαμῇ ἐκφεύγω, ὅτε δὴ
 προαγομένης μὲν τῆς πόλεως ἐπὶ ταύτας τὰς συμ-

ἀνάγκη AB Bk. (ci. R.): ἀνάγκη. — βουλευθέντα ABZ,
 quod def. Kl., sed cf. infra κατειπόντι. — μόνου AZ Bk.:
 μόνον. — ὀρωδεῖν] cf. Harp. s. v.: ὁ. ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι
 A. ἐν τῷ π. τ. ἀδείας. — αὐτὸν ABZ Bk. (ci. Valck. R.):
 αὐτό. — ἀφεθέντα A^d et cum R. Bk.: ἀφέντα.

8. ἐπεφόβησθε ABZ Bk. (ci. R.): ἐπεφόβησεν. — παν-
 θῆναι (codd.) Bk. (ci. Valck. R.): πανθῆναι Ald., πᾶν
 ἰαθῆναι Steph.

φοράς οὐδεις ἐμοῦ ἤρχετο γίνεσθαι δυσδαιμονέστερος, μεθισταμένης δὲ πάλιν εἰς τὸ ἀσφαλές ἀπάντων ἐγὼ ἀθλιώτατος. ὄντων γὰρ κακῶν τοσούτων τῇ πόλει ἀδύνατον ἦν ταῦτα λαθῆναι ἄλλως
 21 ἢ τῷ ἐμῷ αἰσχυρῷ, | ὥστ' ἐν αὐτῷ ᾧ ἐγὼ κακῶς ἐπραττον, ἐν τούτῳ ὑμᾶς σφῆξεσθαι. χάριν οὖν εἰκός με, οὐ μῖσος τῷ δυστυχήματι τούτῳ φέρεσθαι παρ' ὑμῶν.

10 Καίτοι ἐγὼ τότε αὐτοὺς γνοὺς τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς, ᾧ τινι κακῶν τε καὶ αἰσχυρῶν οὐκ οἶδ' εἴ τι ἀπεγένετο, τὰ μὲν παρανοοία τῇ ἐμαντοῦ, τὰ δ' ἀνάγκη τῶν παρόντων πραγμάτων, ἔγνω ἡδιστον εἶναι πράττειν τε τοιαῦτα καὶ διαιτᾶσθαι ἐκεῖ, ὅπου ἥμιστα μέλλοιμι ὀφθῆσεσθαι ὑπ' ὑμῶν. ἐπειδὴ δὲ χρόνῳ ὕστερον εἰσῆλθέ μοι, ὥσπερ εἰκός, ἐπιθυμία τῆς τε μεθ' ὑμῶν πολιτείας ἐκείνης καὶ διαίτης, ἐξ ἧς δευρὶ μετέστην, ἔγνω λυσιτελεῖν μοι ἢ τοῦ βίου ἀπηλλάχθαι, ἢ τὴν πόλιν ταύτην ἀγαθόν τι τοσούτον ἐργάσασθαι, ὥστε ὑμῶν ἐκόντων εἶναι ποτέ μοι

11 πολιτεύεσθαι μεθ' ὑμῶν. ἐκ δὲ τούτου οὐ πώποτε οὔτε τοῦ σώματος οὔτε τῶν ὄντων ἐμοὶ ἐφεισάμην, ὅπου ἔδει παρακινδυνεύειν· ἀλλ' αὐτίκα μὲν τότε εἰσῆγαγον εἰς στρατιὰν ὑμῶν οὖσαν ἐν Σάμῳ καπίας, τῶν τετρακοσίων ἤδη τὰ πράγματα ἐνθάδε κατελιηφόντων, ὄντος μοι Ἀρχελάου ξένου πατρικοῦ καὶ διδόντος τέμνεσθαι τε καὶ ἐξάγεσθαι ὁπόσους

10. ὕστερον in mg. add. A, deleri malit Fuhr. — τῆς τότε μεθ' ci. R. — ἔγνω λυσit. ABZ. — πολιτεύεσθαι AB Bk.: πολιτεύεσθαι.

11. τέμνεσθαι cum Dobr. Turr.: γενέσθαι. — ὁπόσους AB Bk.: ὁπόσα. —

ἐβουλόμην. τούτους τε εἰσήγαγον τοὺς κωπέας, καὶ παρόν μοι πέντε δραχμῶν τὴν τιμὴν αὐτῶν δέξασθαι οὐκ ἠθέλησα πράξασθαι πλέον ἢ ὅσου ἐμοὶ κατέστησαν, εἰσήγαγον δὲ σῖτόν τε καὶ χαλκόν· καὶ οἱ 12 ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐκ τούτων παρεσκευασμένοι ἐνίκησαν μετὰ ταῦτα Πελοποννησίους ναυμαχοῦντες, καὶ τὴν πόλιν ταύτην μόνοι ἀνθρώπων ἔσωσαν ἐν τῷ τότε χρόνῳ. εἰ τοίνυν μεγάλων ἀγαθῶν αἰτία ὑμᾶς εἰργάσαντο ἐκεῖνοι, μέρος ἐγὼ οὐκ ἂν ἐλάχιστον δικαίως ταύτης τῆς αἰτίας ἔχοιμι. εἰ γὰρ τοῖς ἀνδράσιν ἐκεῖνοις τότε τὰ ἐπιτήδεια μὴ εἰσέχθη, οὐ περὶ τοῦ σῶσαι τὰς Ἀθήνας ὁ κίνδυνος ἦν αὐτοῖς μᾶλλον ἢ περὶ τοῦ μηδὲ αὐτοὺς σωθῆναι. Τούτων 13 τοίνυν οὕτως ἐχόντων οὐκ ὀλίγῳ μοι παρὰ γνώμην εὐρέθη τὰ ἐνταῦθα πράγματα ἔχοντα. κατέπλευσα μὲν γὰρ ὥς ἐπαινεθσόμενος ὑπὸ τῶν ἐνθάδε προθυμίας τε εἵνεκα καὶ ἐπιμελείας τῶν ὑμετέρων πραγμάτων· πνυθόμενοι δὲ τινὲς με ἦκοντα τῶν τετρακοσίων ἐξήτουν τε παραχρῆμα, καὶ λαβόντες ἤγαγον εἰς τὴν βουλήν. εὐθύς δὲ παραστάς μοι 14 Πείσανδρος „ἄνδρες“ ἔφη „βουλευταί, ἐγὼ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐνδεικνύω ὑμῖν σῖτόν τε εἰς τοὺς πολεμίους εἰσαγαγόντα καὶ κωπέας.“ καὶ τὸ πρᾶγμα ἤδη πᾶν διηγεῖτο ὥς ἐπέπρακτο. ἐν δὲ τῷ τότε τὰ

τούτους] τοὺς BZ. τούτους τε(οὗν) ci. R. — ὅσου A Bk. (ci. R.): ὅσον.

12. αἰτία scripsi cum Li.: ἄξια. — τῆς αἰτίας ABZ Bk.: ἄξιας (τῆς ἄξ. R.). — ὁ κίνδυνος del. mal. S. — μηδ(ὲ) αὐτοὺς AB Bk. (ci. R.): μὴ δι' αὐτοὺς.

14. pro μοι pr. A aliud vocabulum totidem litterarum habuit. — (καὶ χαλκόν) καὶ κωπέας coll. § 11 Meier. — τότε τὰ ABZ Bk. (ci. R.): τότε οἱ τὰ. —

- ἐναντία φρονοῦντες· δῆλοι ἦσαν ἤδη οἱ ἐπὶ στρα-
 15 τιᾷς ὄντες τοῖς τετρακοσίοις. καὶ γὰρ, θόρυβος γὰρ
 δὴ τοιοῦτος ἐρίγνυτο τῶν βουλευτῶν, ἐπειδὴ ἐρίγνυ-
 σκον ἀπολούμενος, εὐθὺς προσπηδῶ πρὸς τὴν ἐστίαν
 καὶ λαμβάνομαι τῶν ἱερῶν. ὅπερ μοι καὶ πλείστου
 ἄξιον ἐγένετο ἐν τῷ τότε· εἰς γὰρ τοὺς θεοὺς
 ἔχοντα ὀνειδῇ οὗτοί με μᾶλλον τῶν ἀνθρώπων
 εἰκόασιν κατελεῆσαι, βουληθέντων τε αὐτῶν ἀπο-
 κτεῖναι με οὗτοι ἦσαν οἱ διασώσαντες. δεσμὰ τε
 ὕστερον καὶ κακὰ ὅσα τε καὶ οἷα τῷ σώματι ἤνε-
 16 σχόμην, μακρὸν ἂν εἴη μοι λέγειν. οὗ δὲ καὶ
 μάλιστ' ἐμὰντὸν ἀπωλοφυράμην· ὅστις τοῦτο μὲν
 ἐν ᾧ ἐδόκει ὁ δῆμος κακοῦσθαι, ἐγὼ ἀντὶ τούτου
 κακὰ εἶχον, τοῦτο δὲ ἐπειδὴ ἐφαίνετο εὖ ὑπ' ἐμοῦ
 πεπονθὼς, πάλιν αὖ καὶ διὰ τοῦτ' ἐγὼ ἀπολόμην·
 ὥστε ὁδόν τε καὶ πόρον μηδαμῇ ἔτι εἶναι μοι εὐ-
 θαρσεῖν· ὅποι γὰρ τραποίμην, πάντοθεν κακὸν τί
 μοι ἐφαίνετο ἐτοιμαζόμενον. ἀλλ' ὅμως καὶ ἐκ τού-
 των τοιούτων ὄντων ἀπαλλαγείς οὐκ ἔστιν ὃ τι
 ἕτερον ἔργον περὶ πλείονος ἐποιούμην ἢ τὴν πόλιν
 ταύτην ἀγαθὸν τι ἐργάσασθαι.

ἤδη post ἦσαν om. pr. A. — ἐπὶ στρατιᾷς A^d Turr.: ἐπὶ
 στρατείᾳς.

15. ἐπειδὴ cum R. Turr.: καὶ ἐπειδὴ. — ἐγένετο Emp.:
 ἐρίγνυτο. — ἔχοντα ὀνειδῇ οὗτοί με S. Turr.: εἶχον τὰ ὄν.
 οὗτοι, οἳ με.

16. τοῦτο μὲν] τούτῳ μὲν AB. — εὖ om. ABZ. — ἀπο-
 λοίμην] ἀπαλλύμην mal. Bk. Dobr.; immo, si quid mutan-
 dum, εἰ ante πάλιν αὖ addendum est. — ὅποι cum R. Bk.:
 ὅπου. — οὐκ ἔστιν ὃ τι ἔργον A pr.; οὐκ ἔστιν ὃ τι ἕτερον
 ἔργον A corr., BZ, Bk.; οὐκέτι ἕτερον v.; ἕτερον ἔργον del.
 S.; ἔργον delevi ed. I.

Ὁρᾶν δὲ χρή, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅσῳ τὰ τοιαῦτα τῶν 17
 ὑπουργημάτων διαφέρει. τοῦτο μὲν γὰρ ὅσοι τῶν
 πολιτῶν τὰ ὑμέτερα πράγματα διαχειρίζοντες ἀργύ-
 ριον ὑμῖν ἐκπορίζουσιν, ἄλλο τι ἢ τὰ ὑμέτερα ὑμῖν
 διδόασιν; τοῦτο δὲ ὅσοι στρατηγοὶ γενόμενοι καλόν
 τι τὴν πόλιν κατεργάζονται, τί ἄλλο ἢ μετὰ τῆς τῶν
 | ὑμετέρων σωμάτων τάλαιπωρίας τε καὶ κινδύνων, 22
 καὶ ἐτι τῶν κοινῶν χρημάτων δαπάνης, ποιοῦσιν
 ὑμᾶς εἴ τι τυγχάνουσιν ἀγαθόν; ἐν ᾧ καὶ ἂν τι
 ἐξαμάρτωσιν, οὐκ αὐτοὶ τῆς σφετέρας αὐτῶν ἁμαρ-
 τίας δίκην διδόασιν, ἀλλ' ὑμεῖς ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις
 ἡμαρτημένων. ἀλλ' ὅμως οὗτοι στεφανοῦνται γε 18
 ὑφ' ὑμῶν καὶ ἀνακηρύττονται ὡς ὄντες ἄνδρες
 ἀγαθοί. καὶ οὐκ ἐρῶ ὡς οὐ δικαίως· μεγάλη γάρ
 ἐστὶν ἀρετή, ὅστις τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ὀφροῦν δύνα-
 ται τρόπῳ ἀγαθόν τι ἐργάζεσθαι. ἀλλ' οὐν γινώ-
 σκειν γε χρή ὅτι ἐκεῖνος ἂν εἴη πολὺ πλείστον
 ἄξιος ἀνὴρ, ὅστις τοῖς ἑαυτοῦ παρακινδυνεύων χρή-
 μασί τε καὶ σώματι τολμῶη ἀγαθόν τι ποιεῖν τοὺς
 ἑαυτοῦ πολίτας.

Ἐμοὶ τολύνην τὰ μὲν ἤδη εἰς ὑμᾶς πεπραγμένα 19
 σχεδόν τι ἅπαντες ἂν εἰδείητε, τὰ δὲ μέλλοντά τε
 καὶ ἤδη πραττόμενα ἄνδρες ὑμῶν πεντακόσιοι ἐν

17. χρή add. A^d BZ Bk. — γὰρ post τοῦτο μὲν add.
 AB Bk. — τῆς ante τῶν ὑμετ. σωμ. add. AB Bk. — δαπάνης
 οἷς

A Bk. (ci. Sl.): δαπαν B; δαπανᾶν v.

18. στεφανοῦνται τε Sl. (cf. § 20). — γινώσκειν cum R.
 Bk.: libri τι γινώσκειν. — πολὺ πλείστον B et corr. A:
 πολλοῦ πλείστον Z et pr. A; πλείστον v. (Bk.), πολλῶ πλεί-
 στος ci. Ros. — τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις pr. A.

- ἀπορρήτῳ ἰσασιν, ἡ βουλή· οὕς πολλῶ δῆπου εἰκὸς
 ἦντιον ἂν τι ἐξαμαρτεῖν, ἢ εἰ ὑμᾶς δέοι ἀκούσαντάς
 τι ἐν τῷ παραχρημα νῦν διαβουλευόμενασθαι. οἱ μὲν
 γε σχολῇ περὶ τῶν εἰσαγγελλομένων σκοποῦνται,
 ὑπάρχει τε αὐτοῖς, ἐάν τι ἐξαμαρτάνωσιν, αἰτίαν
 ἔχειν καὶ λόγον αἰσχροῦν ἐκ τῶν ἄλλων πολιτῶν·
 ὑμῖν δὲ οὐκ εἶσιν ἕτεροι ὑφ' ὧν αἰτίαν (ἂν) ἔχοιτε·
 τὰ γὰρ ὑμέτερα αὐτῶν ἐφ' ὑμῖν δικαίως ἐστὶ καὶ
 20 εὖ καὶ κακῶς, ἐὰν βούλησθε, διαθέσθαι. ἃ γε μέντοι
 ἔξω τῶν ἀπορρήτων οἷόν τέ μοι ἐστὶν εἰπεῖν εἰς
 ὑμᾶς ἤδη πεπραγμένα, ἀκούσεσθε. ἐπίστασθε γάρ
 που ὡς ἠγγέλθη ὑμῖν ὅτι οὐ μέλλει ἐκ Κύπρου
 σῖτος ἦξειν ἐνταῦθα· ἐγὼ τοίνυν τοιοῦτός τε καὶ
 τοσοῦτος ἐγενόμην, ὥστε τοὺς ἄνδρας τοὺς ταῦτα
 βουλευσάντας ἐφ' ὑμῖν καὶ πράξαντας ψευσθῆναι
 21 τῆς αὐτῶν γνώμης. καὶ ὡς μὲν ταῦτα διεπράχθη,
 οὐδὲν προὔργου ἀκοῦσαι ὑμῖν· τὰ δὲ νυνὶ βούλο-
 μαι ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι αἱ (μὲν) μέλλουσαι νῆες ἤδη
 σιταγωγοὶ καταπλεῖν εἰς τὸν Πειραιᾶ εἰσὶν ὑμῖν
 τέτταρες καὶ δέκα, αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν ἐκ Κύπρου
 ἀναχθεισῶν ἤξουσιν ἀθρόαι οὐ πολὺ ὕστερον. ἐδεξά-
 μην δ' (ἂν) ἀντὶ πάντων χρημάτων εἶναι ἐν ἀσφα-
 λεῖ φράσαι πρὸς ὑμᾶς ἃ καὶ τῇ βουλῇ ἐν ἀπορρήτῳ
 22 εἰσήγγειλα, ὅπως αὐτόθεν προήδεται. νῦν δὲ ἐκεῖνα

19. ἡ βουλή del. Valck.; def. Scheibe. — εἰκὸς] εἰς
 ABZ. — τι post ἀκούσαντας del. mal. R. — ἂν post αἰτίαν
 cum Dobr. add. Turr.

20. οἷόν τε cum Steph. Bk.: οἷόν γε. — ἠγγέλθη ὑμῖν
 cum Valck. Turr.: ἠγγ. ἡμῖν. — αὐτῶν Turr.: αὐτῶν.

21. τὰδε δὲ νυνὶ mal. Gebauer (coll. 1, 9). — (ἂν) ἀντὶ
 cum Dobr. Turr.: ἀντὶ v. Schi.; ἂν cum R. Bk. — προή-
 δεῖτε Bk.: προειδῆτε.

μὲν τότε ὅταν ἀποτελεσθῇ γνώσεσθε ἅμα καὶ ὠφεληθήσεσθε· νῦν δέ, ὧ Ἀθηναῖοι, εἰ μοι βουλευθείητε δοῦναι χάριν μικράν τε καὶ ἄπονον ὑμῖν, καὶ ἅμα δίκαιαν, πάννυ ἄν μοι τοῦτο ἐν μεγάλῃ ἡδονῇ γένοιτο. ὥς δὲ καὶ δίκαια ἐστίν, εἰσεσθε. ἃ γὰρ μοι αὐτοὶ γνόντες τε καὶ ὑποσχόμενοι ἔδοτε, ὕστερον δὲ ἑτέροις πειθόμενοι ἀφείλεσθε, 'ταῦθ' ὑμᾶς, εἰ μὲν βούλεσθε, αἰτῶ, εἰ δὲ [μὴ] βούλεσθε, ἀπαιτῶ. ὁρῶ δὲ ὑμᾶς πολλάκις καὶ δούλοις ἀνθρώ- 23 ποῖς καὶ ξένοις παντοδαποῖς πολιτείαν διδόντας τε καὶ εἰς χρήματα μεγάλας δωρεάς, οἳ ἂν ὑμᾶς φαίνωνται ποιοῦντές τι ἀγαθόν. καὶ ταῦτα μέντοι ὀρθῶς ὑμεῖς φρονοῦντες δίδοτε· οὕτω γὰρ ἂν ὑπὸ πλείστων ἀνθρώπων εὖ πάσχοιτε. ἐγὼ τοίνυν τοσοῦτον ὑμῶν μόνον δέομαι· τὸ ψήφισμα ὃ Μενέππου εἰπόντος ἐψηφίσασθε, εἶναι μοι ἄδειαν, πάλιν ἀπόδοτε. ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν αὐτό· ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἐγγέγραπται ἐν τῷ βουλευτηρίῳ.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τουτὶ τὸ ψήφισμα ὃ ἠκούσατε ψηφισάμενοί μοι, 24 ὧ Ἀθηναῖοι, ὕστερον ἀφείλεσθε χάριν ἑτέρῳ φέροντες. πείθεσθε οὖν μοι, καὶ ἤδη παύσασθε εἰ τῷ ὑμῶν διάβολόν τι ἐν τῇ γνώμῃ περὶ ἐμοῦ παρέστηκεν· εἰ γὰρ ὅσα οἱ ἄνθρωποι (τῇ) γνώμῃ ἄμαρ-

22. μὴ ante βούλεσθε cum R. delendum videtur. εἰ μ.β. ἀπαιτῶ, εἰ δὲ μὴ β. αἰτῶ Dobr.

23. παντοδαπῆς v., em. cum. Steph. R. — πολιτείαν cum R. (qui etiam πολ. τε διδ. καὶ ci.) Turr.: πολιτείας. — ἀναγέγραπται Sl.

24. τῇ γνώμῃ scripsi: . . γνώμῃ A (. . . . μῃ A pr.?), γνώμῃ v. —

τάνουσι, τὸ σῶμα αὐτῶν μὴ αἰτιόν ἐστιν, ἐμοῦ τὸ
 μὲν σῶμα τυγχάνει ταύτῳ ἐτι ὄν, ὅπερ τῆς αἰτίας
 ἀπήλλακται, ἡ δὲ γνώμη ἀντὶ τῆς προτέρας ἐτέρα
 νυνὶ παρῆσθηκεν. οὐδὲν οὖν ἐτι ὑπολείπεται ὅτῳ
 25 ἄν μοι δικαίως διαβεβλήσθῃ. ὥσπερ δὲ τῆς τότε
 ἁμαρτίας τὰ ἀπὸ τῶν ἔργων σημεῖα ἔφατε χρῆναι
 πιστότατα ποιούμενοι κακόν με ἄνδρα ἡγεῖσθαι,
 οὕτω καὶ ἐπὶ τῇ νῦν εὐνοίᾳ μὴ ζητεῖτε ἐτέραν
 βάσανον ἢ τὰ ἀπὸ τῶν νυνὶ ἔργων σημεῖα ὑμῖν
 26 γιγνόμενα. πολὺν δὲ μοι προσήκει ταῦτα μᾶλλον |
 28 ἐκείνων καὶ τῷ γένει συνηθέστερά ἐστι. τὰδε γὰρ
 οὐ ψευσαμένῳ μοι λαθεῖν οἴοντ' ἐστι τοὺς γε πρε-
 σβυτέρους ἱμῶν, ὅτι ὁ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς πάππος
 Λεωγόρας στασιάσας πρὸς τοὺς τυράννους ὑπὲρ τοῦ
 δήμου, ἐξὼν αὐτῷ διαλλαχθέντι τῆς ἐχθρας καὶ
 γενομένῳ κηδεστῇ ἄρξαι μετ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν
 τῆς πόλεως, εἴλετο μᾶλλον ἐκπεσεῖν μετὰ τοῦ δή-
 μου καὶ φεύγων κακοπαθεῖν μᾶλλον ἢ προδότης
 αὐτῶν καταστῆναι. ὥστ' ἔμοιγε καὶ διὰ τὰ τῶν
 προγόνων ἔργα εἰκότως ὑπάρχει δημοτικῷ εἶναι,
 εἴπερ τι ἄλλὰ νῦν γε φρονῶν τυγχάνω. ὦν καὶ
 ἔνεκα εἰκὸς ὑμᾶς, ἐὰν χρηστὸς ὦν ἀνὴρ εἰς ὑμᾶς
 φαίνωμαι, προθυμότερόν μου ἀποδέχεσθαι τὰ πρατ-
 27 τόμενα. τὸ δὲ δόντας ἐμοὶ τὴν ἄδειαν ἀφελῆσθαι

ἐμοῦ τὸ μὲν cum R. Bk.: ὁμοῦ τὸ μὲν. — ταύτῳ ἐτι
 ὄν Bk. (ταύτῳ ὄν ci. R.): τοῦτ' ἀναίτιον. — διαβεβλήσθῃ
 Bk.: διαβεβλήσθῃ v., διαβεβλήσθαι ABZ.

25. ζητεῖτε A.

26. πατρὸς πάππος cum Valek. Turr.: πατρὸς πρόπαππος.
 cf. 1, 106. — αὐτῶν] αὐτοῦ Ros. — ἄλλὰ νῦν γε Bk.: ἄλλο
 νῦν γε.

ὕμᾱς, εὖ ἴστε ὅτι οὐδεπώποτε ἡγανάκτησα· ὅπου γὰρ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν τούτων αὐτοὶ εἰς ὑμᾱς αὐτοὺς ἐπέισθητε τὰ μέγιστα ἔξαμαρτεῖν, ὥστε ἀντὶ τῆς ἀρχῆς δουλείαν ἀλλάξασθαι, ἐκ δημοκρατίας δυναστείαν καταστήσαντες, τί ἂν τις ὑμῶν θαυμάζοι καὶ εἰς ἐμὲ εἴ τι ἐπέισθητε ἔξαμαρτεῖν; βου- 28
λοίμην μέντ' ἂν, ὥσπερ ἐν τοῖς ὑμετέροισι αὐτῶν πράγμασιν, ἐπειδὴ ἐξουσίαν ἐλάβετε, τὰς τῶν ἐξαπατησάντων ὑμᾶς ἀκύρους ἔθετε βουλὰς, οὕτω καὶ ἐν ᾧ περὶ ἐμοῦ ἐπέισθητε γινῶναι τι ἀνεπιτήδειον, ἀτελῇ τὴν γνώμην αὐτῶν ποιῆσαι, καὶ μήτε ἐν τούτῳ μήτε ἐν ἑτέρῳ τῷ τοῖς ὑμῶν αὐτῶν ἐχθί-
στοις ὁμόψηφοι ποτε γένησθε.

3.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΥΣ
ΕΙΡΗΝΗΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Τοῦ Ἑλληνικοῦ μηχανομένου πολέμου, καὶ πολλὰ μὲν Ἀθηναίων κακὰ πολλὰ δὲ Λακεδαιμονίων ὑπομεινάντων καὶ τῶν ἐκατέρων συμμάχων, Ἀθηναῖοι πρέσβεις ἀπέστειλαν πρὸς Λακεδαιμονίους αὐτοκράτορας· ὧν ἔστι καὶ Ἀνδοκίδης. τινῶν δὲ προταθέντων παρὰ Λακεδαιμονίων, καὶ ἀποστειλάντων κἀκείνων ἰδίους πρέσβεις, ἔδοξεν ὥστε εἶσω τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἐπιβουλεύσασθαι τὸν δῆμον περὶ τῆς εἰρήνης. καὶ ἐπὶ τούτοις Ἀνδοκί-

27. θαυμάζει ABZ.

Or. III. Π. Τ. ΠΡΟΣ ΛΑΚ. ΕΙΡΗΝΗΣ] tit. om. A.
περὶ τῆς εἰρήνης Harp. et vit. § 13. — ΤΠΟΘ.] ἐπιβουλεύ-
σασθαι] βουλεύσασθαι S. —

δης συμβουλευεῖ τοῖς Ἀθηναίοις καταδέξασθαι τὴν εἰρήνην. Ἔστι μὲν οὖν συμβουλῆς τὸ εἶδος· κεφάλαιον τὸ συμφέρον. Φιλόχορος μὲν οὖν λέγει καὶ ἔλθεῖν τοὺς πρέσβεις ἐκ Λακεδαιμονίας, καὶ ἀπράκτους ἀνελθεῖν μὴ πείσαντος τοῦ Ἀνδοκίδου· ὁ δὲ Διονύσιος νόθον εἶναι λέγει τὸν λόγον.

- 1 Ὅτι μὲν εἰρήνην ποιεῖσθαι δικαίαν ἄμεινόν ἐστιν ἢ πολεμεῖν, δοκεῖτέ μοι ὧς Ἀθηναῖοι πάντες γινώσκειν· ὅτι δὲ οἱ ῥήτορες τῷ μὲν ὀνόματι τῆς εἰρήνης συγχωροῦσι, τοῖς δ' ἔργοις ἀφ' ὧν ἡ εἰρήνη γένοιτο (ἂν) ἐναντιοῦνται, τοῦτο δὲ οὐ πάντες αἰσθάνεσθε. λέγουσι γὰρ ὡς ἐστι δεινότατον τῷ δήμῳ, γενομένης εἰρήνης, ἡ νῦν οὕσα πολιτεία μὴ
2 καταλυθῇ. εἰ μὲν οὖν μηδεπώποτε πρότερον ὁ δῆμος ὁ [τῶν] Ἀθηναίων εἰρήνην ἐποιήσατο πρὸς Λακεδαιμονίους, εἰκότως ἂν ἐφοβούμεθα αὐτὸ διὰ τε τὴν ἀπειρίαν τοῦ ἔργου διὰ τε τὴν ἐκείνων ἀπιστίαν· ὅπου δὲ πολλάκις ἤδη πρότερον εἰρήνην ἐποιήσασθε δημοκρατούμενοι, πῶς οὐκ εἰκὸς ὑμᾶς πρῶτον ἐκεῖνα σκέψασθαι τὰ τότε γενόμενα; χορὴ γὰρ ὧς Ἀθηναῖοι τεκμηρίοις χρῆσθαι τοῖς πρότερον
3 γενομένοις περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. Ἡνίκα

δὲ post κεφάλαιον add. v. ante Bk. (Dobr.). — ἐπανελεῖν Reiskiana. — διόνυσος AB.

1. πάντες et δὲ post τοῦτο add. AB Bk. — ἂν add. Dobr.

2. πρότερον add. AB Bk. — τῶν ante Ἀθ. del. Spengel W., item 4. 10. — ἔργον διὰ τε AB Bk.: ἔ. καὶ διὰ. — ἐποιήσασθε cum R. Turr.: ἐποιήσατε. — νν. χορὴ γὰρ — ἔσεσθαι affert Clem. Alex. Str. VI p. 747 (om. ὧς Ἀθ.), et inde Theodoret. Serm. VI p. 581 A. — γεγεννημένοις Fuhr. (τοῖς προγεγενημ. Theodor.).

3. Hunc totum locum (§§ 3—9) omissis quibusdam vel mutatis in suum usum convertit Aeschin. 2 § 172—176. —

τοίνυν ἦν μὲν ὁ πόλεμος ἡμῖν ἐν Εὐβοίᾳ, Μέγαρα δὲ εἰχομεν καὶ Πηγάς καὶ Τροιζῆνα, εἰρήνης ἐπεθυμήσαμεν, καὶ Μιλτιάδην τὸν Κίμωνος ὠστρακισμένου καὶ ὄντα ἐν Χερρονήσῳ κατεδεξάμεθα δι' αὐτὸ τοῦτο, πρόξενον ὄντα Λακεδαιμονίων, ὅπως πέμψαιμεν ἐς Λακεδαίμονα προκηρυκευσόμενον περὶ σπονδῶν. καὶ τότε ἡμῖν εἰρήνη ἐγένετο πρὸς | Λακεδαι- 4
μονίους ἔτη πεντήκοντα, καὶ ἐνεμείναμεν ἀμφοτέ- 24
ροι ταύταις ταῖς σπονδαῖς ἔτη τριακαίδεκα. ἐν δὴ τοῦτο, ὧς Ἀθηναῖοι, πρῶτον σκεψάμεθα. ἐν ταύτῃ τῇ εἰρήνῃ ὁ δῆμος ὁ [τῶν] Ἀθηναίων ἐσθ' ὅπου κατελύθη; οὐδεὶς ἀποδείξει. ἀγαθὰ δὲ ὅσα ἐγένετο διὰ ταύτην τὴν εἰρήνην, ἐγὼ ὑμῖν φράσω. πρῶτον 5
μὲν τὸν Πειραιᾶ τότε ἐτειχίσσαμεν ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, εἶτα τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ βόρειον· ἀντὶ δὲ τῶν τριήρων αἱ τότε ἡμῖν ἦσαν παλαιαὶ καὶ ἄπλοι, αἷς βασιλέα καὶ βαρβάρους καταναυμαχίσαντες ἡλευθερώσαμεν τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τούτων τῶν νεῶν ἑκατὸν τριήρεις ἐναυπηγησάμεθα, καὶ πρῶτον τότε τριακοσίους ἵππεῖς κατεστησάμεθα καὶ τοξότας τριακοσίους Σκύθας ἐπριάμεθα. [καὶ] ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους ἀγαθὰ τῇ

nonne ὁ ἐν Εὐβοίᾳ? — Πηγάς] cf. Harp.: Πηγαί· Ἀ. ἐν τῷ περὶ εἰρήνης, εἰ γνήσιος. — Κίμωνα τὸν Μιλτιάδου et ap. Andoc. et ap. Aesch. restitui vol. Mitford, (ap. Dobr.) et Kirchner. — πέμψαιεν AB. — ἐς AB Bk.: εἰς.

4. ὑμῖν A^d. — πεντήκοντα cum Aesch. Tayl. (Turr.): πέντε, quod tuetur Dobr. — ἡμῖν A^d.

5. τότε post Πειρ. add. AB Bk. — ἡλευθερώσαμεν A^d et pr. M. — κατεστήσαμεν Fuhr. coll. § 7. Aesch. 2, 174. — τοξότας (quod om. Aesch.) mal. abesse S. — καὶ ante ταῦτα delevi coll. § 7. — τότε post ταῦτα add. W. —

- πόλει καὶ δύναμις τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων ἐγένετο.
- 6 Μετὰ δὲ ταῦτα δι' Αἰγινήτας εἰς πόλεμον κατέστη-
μεν, καὶ πολλὰ κακὰ παθόντες πολλὰ δὲ ποιήσαν-
τες ἐπεθυμήσαμεν πάλιν τῆς εἰρήνης, καὶ ἡρέθησαν
δέκα ἄνδρες ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων πρέσβεις εἰς
Λακεδαιμόνα περὶ εἰρήνης αὐτοκράτορες, ὧν ἦν καὶ
Ἀνδοκίδης ὁ πάππος ὁ ἡμέτερος. οὗτοι ἡμῖν εἰρή-
νην ἐποίησαν πρὸς Λακεδαιμονίους ἔτη τριάκοντα.
καὶ ἐν τοσούτῳ χρόνῳ ἔστιν ὅπου, ὃ Ἀθηναῖοι,
ὁ δῆμος κατελύθη; τί δέ; πράττοντές τινες δήμου
κατάλυσιν ἐλήφθησαν; οὐκ ἔστιν ὅστις ἀποδείξει.
- 7 ἄλλ' αὐτὸ τὸ ἐναντιώτατον· αὕτη γὰρ ἡ εἰρήνη
τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων ὑψηλὸν ἦρε καὶ κατέστη-
σεν ἰσχυρὸν οὕτως, ὥστε πρῶτον μὲν ἐν τούτοις
τοῖς ἔτεσιν εἰρήνην λαβόντες ἀνηνέγκαμεν χίλια
τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ νόμῳ κατεκλήσαμεν
ἐξαίρετα εἶναι τῷ δήμῳ, τοῦτο δὲ τριήρεις ἄλλας
ἑκατὸν ἐναυπηγησάμεθα, καὶ ταύτας ἐξαίρετους
ἐψηφισάμεθα εἶναι, νεωσοίκους τε ὠκοδομησάμεθα,
χιλίους τε καὶ διακοσίους ἱππέας καὶ τοξότας το-
σούτους ἑτέρους κατεστήσαμεν, καὶ τὸ τεῖχος τὸ
μακρὸν τὸ νότιον ἐτειχίσθη. ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης

τῷ δήμῳ om. pr. A. — τῷ Ἀθην. Spengel, W.: τῶν Ἀθ.
item § 7.

6. αἰγινήτας s. αἰγινήτας ABMZ. — κατεστήσαμεν pr. A.
— μὲν post πολλὰ addi malit R. — ἡρέθησαν cum Steph.
R.: εὔρεθησαν. — καὶ ante Ἀνδ. add. AB Bk. — ὅμιν AB
Turr. (cf. § 4). — ἐποίησαν auct. Bk. Turr.: ἐποιήσαντο. —
τί δέ ABZ Bk. (ci. R.): τί δαί.

7. τὸν Ἀθηναίων Bk. W.: τὸν Ἀθηναίων MZ, τῶν Ἀθη-
ναίων v. Turr. — εἰρήνην ἄγοντες ci. R. — κατεκλήσαμεν
scripsi: κατεκλείσαμεν. — νεωσοίκους] cf. Harp. s. v. νεώρια
(Ἀνδ. ἐν τῷ π. τ. εἰρ., εἰ γνήσιος ὁ λόγος). — post ἐτειχίσθη

τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους ἀγαθὰ τῇ πόλει καὶ δύ-
 ναμιν τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων ἐγένετο. Πάλιν δὲ 8
 διὰ Μεγαρέας πολεμήσαντες καὶ τὴν χώραν τμη-
 θῆναι προέμενοι, πολλῶν ἀγαθῶν στερηθέντες αὐ-
 θις τὴν εἰρήνην ἐποιησάμεθα, ἣν ἡμῖν Νικίας ὁ
 Νικηράτου κατειργάσατο. οἶμαι δ' ὑμᾶς ἅπαντας
 εἰδέναι τοῦτο, ὅτι διὰ ταύτην τὴν εἰρήνην ἑpta-
 κισχίλια μὲν τάλαντα νομίσματος εἰς τὴν ἀκρόπολιν
 ἀννενέγκαμεν, ναῦς δὲ πλείους ἢ τριακοσίας ἐκτη- 9
 σάμεθα, καὶ φόρος προσήει κατ' ἐνιαυτὸν πλεόν ἢ
 διακόσια καὶ χίλια τάλαντα, καὶ Χερρόνησόν τε
 εἶχομεν καὶ Νάξον καὶ Εὐβοίας πλεόν ἢ τὰ δύο
 μέρη· τὰς τε ἄλλας ἀποικίας καθ' ἕκαστον διηγεί-
 σθαι μακρὸς ἂν εἴη λόγος. ταῦτα δ' ἔχοντες τὰ
 ἀγαθὰ πάλιν κατέστημεν εἰς πόλεμον πρὸς Λακε-
 δαιμονίους, πεισθέντες καὶ τότε ὑπ' Ἀργείων.

Πρῶτον μὲν οὖν ὧ Ἀθηναῖοι τούτου ἀναμνή- 10
 σθητε, τί ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς ὑπεθέμην τῷ λόγῳ. ἄλλο
 τι ἢ τοῦτο, ὅτι διὰ τὴν εἰρήνην οὐδεπώποτε ὁ δῆμος
 ὁ [τῶν] Ἀθηναίων κατελύθη; οὐκοῦν ἀποδέδεικται.
 καὶ οὐδεὶς ἐξελέγξει με ὥς οὐκ ἔστι ταῦτα ἀληθῆ.
 ἥδη δέ τινων ἤκουσα λεγόντων ὥς ἐκ τῆς τελευ-
 ταίας εἰρήνης τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους οἳ τε τριά-
 κοντα κατέστησαν πολλοὶ τε Ἀθηναίων κἀνειον

add. Aesch.: καὶ τὸν δῆμον οὐδεὶς ἐνεχείρησε καταλῦσαι. —
 τῷ Ἀθ.] v. ad. § 5.

8. vel αὐθις vel τὴν del. Ydén.

9. τριακοσίας cum Markl. ex Aesch. Turr.: τετρακοσίας.
 cf. Thuc. 2, 13.

10. ἄλλο τι ABZ Sl. Bk.: ἄλλο ὃ τι. — ἐξελέγξει cum
 Tayl. Sl. Turr.: ἐξελέγχει. — κώνιον BZM.

- 11 *πιόντες ἀπέθανον, οἱ δὲ φεύγοντες ᾤχοντο. ὅπόσοι οὖν ταῦτα λέγουσιν, οὐκ ὀρθῶς γιγνώσκουσιν· εἰρήνην γὰρ καὶ σπονδαὶ πολὺ διαφέρουσι σφῶν αὐτῶν· εἰρήνην μὲν γὰρ ἐξ ἴσου ποιοῦνται πρὸς ἀλλήλους ὁμολογήσαντες περὶ ὧν ἂν διαφέρωνται· σπονδὰς δέ, ὅταν κρατήσωσι κατὰ τὸν πόλεμον, οἱ κρείττους τοῖς ἡττοσιν ἐξ ἐπιταγμάτων ποιοῦνται, ὥσπερ ἡμῶν κρατήσαντες Λακεδαιμόνιοι τῷ πολέμῳ ἐπέταξαν ἡμῖν καὶ (τὰ) τεῖχη καθαιρεῖν καὶ τὰς ναῦς παρα-*
- 12 *διδόναί καὶ τοὺς φεύγοντας καταδέχεσθαι. τότε μὲν οὖν σπονδαὶ κατ' ἀνάγκην ἐξ ἐπιταγμάτων*
- 25 *ἐγένοντο, νῦν δὲ | περὶ εἰρήνης βουλευέσθε. σκέψασθε δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν γραμμάτων, ἃ τε ἡμῖν ἐν τῇ στήλῃ γέγραπται, ἐφ' οἷς τε νῦν ἔξεστι τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι. ἐκεῖ μὲν γέγραπται τὰ τεῖχη καθαιρεῖν, ἐν δὲ τοῖσδε ἔξεστιν οἰκοδομεῖν· ναῦς ἐκεῖ μὲν δώδεκα κεκτῆσθαι, νῦν δ' ὅποσας ἂν βουλώμεθα· Ἀἴμνον δὲ καὶ Ἴμβρον καὶ Σκυῖρον τότε μὲν ἔχειν τοὺς (ἐξ ἀρχῆς) ἔχοντας, νῦν δὲ ἡμετέρας εἶναι· καὶ φεύγοντας νῦν μὲν οὐκ ἐπάναναγκες οὐδένα καταδέχεσθαι, τότε δ' ἐπάναναγκες, ἐξ ὧν ὁ δῆμος κατελύθη. τί ταῦτα ἐκείνοις ὁμολογεῖ; τοσοῦτον οὖν ἔγωγε ὧ Ἀθηναῖοι διορίζομαι περὶ τούτων, τὴν μὲν εἰρήνην σωτηρίαν εἶναι τῷ δήμῳ καὶ δύ-*

11. *εἰρήνην μὲν γὰρ κτέ.*] cf. Aesch. § 176, Isocr. 4, 176; 6, 51. — *τὰ τεῖχη* cum R. Bk.: *τεῖχη*. cf. 12. 31.

12. νν. *ἐφ' οἷς* — *γέγραπται* in mg. add. A. — *τὰ τεῖχη* ABZ Bk. (ci. R.): *τεῖχη*. — *σκίρρον* ut videtur pr. A^d; *σκίρον* A^d M. cf. § 14. — *ἐκείνος* A^d BZM. — *δήμου* cum Canter. Schi. Turr.: *δήπου*.

ναμιν, τὸν δὲ πόλεμον δῆμον κατάλυσιν
περὶ μὲν οὖν τούτων ταῦτα λέγω.

Φασὶ δὲ τινες ἀναγκάως νῦν ἡμῖν ἐμ
μεῖν· σκεψώμεθα οὖν πρῶτον, ἄνδρες
διὰ τί καὶ πολεμήσωμεν. οἶμαι γὰρ ἂν π
θρῶπους ὁμολογῆσαι διὰ τὰδε δεῖν πολεμε
κουμενους ἢ βοηθοῦντας ἡδικομένοις. ἡμ
αὐτοὶ τε ἡδικοῦμεθα Βοιωτοῖς τε ἀδικουμα
θοῦμεν. εἰ τοίνυν ἡμῖν τέ ἐστὶ τοῦτο π
δαιμονίων, τὸ μηκέτι ἀδικεῖσθαι, Βοιωτ
δοκται ποιεῖσθαι τὴν εἰρήνην ἀφείσιν ἔ
αυτόνομον, τίνος ἔνεκα πολεμήσωμεν; ἔν
ἡμῶν ἐλευθέρα ἦ; ἀλλὰ τοῦτό γε αὐτῇ
ἀλλ' ὅπως ἡμῖν τείχη γένηται; ἐστὶ καὶ
τῆς εἰρήνης. ἀλλ' ἵνα τριήρεις ἐξῇ ναυ
καὶ τὰς οὐσας ἐπισκευάζειν καὶ κεκτηῖσθαι;
ὑπάρχει· τὰς γὰρ πόλεις αὐτονόμους αἰ
ποιοῦσιν. ἀλλ' ὅπως τὰς νήσους κομισώμεθα
καὶ Σκυῖρον καὶ Ἰμβρον; οὐκοῦν διαρρηγ
πται ταύτας Ἀθηναίων εἶναι. φέρε, ἀλ
νησον καὶ τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ἐγκτήμα
χρέα ἵνα ἀπολάβωμεν; ἀλλ' οὔτε βασι
οἱ σύμμαχοι σὺγχωροῦσιν ἡμῖν, μεθ' ὧν
πολεμοῦντας κτήσασθαι. ἀλλὰ νῆ Δία ἔω

13. ὃ ἄνδρες ZM Bk. — γὰρ] . . A pr. —
A Bk.: ἅπαντας. sed πάντας ἀνθρώπ in A a
sunt; pr. — ἀδικουμένους] ἡδικομέ
ἀφείσιν R.: ἀφήσειν.

14. ἡμῶν A^d B: ἡμῖν. — ναυπηγεῖσθαι ABZ
ναυπηγῆσαι. — σκίρον corr. A, pr. vel σκυρον
(hoc sec. Dobs.).

15. ἐγκτήματα Valck. R.: ἐγκλήματα. — ἀπολα

- δαιμονίους καταπολεμήσωμεν καὶ τοὺς συμμάχους αὐτῶν, μέχρι τούτου δεῖ πολεμεῖν; ἀλλ' οἷ μοι δοκεῖ οὕτω παρσκευάσθαι. ἔαν δὲ ἄρα κατεργασώμεθα, τί ποτε αὐτοὶ πείσεσθαι δοκοῦμεν ὑπὸ τῶν
- 16 βαρβάρων, ὅταν ταῦτα πράξωμεν; εἰ τοίνυν περὶ τούτου μὲν ἔδει πολεμεῖν, χρήματα δὲ ὑπῆρχεν ἡμῖν ἱκανά, τοῖς δὲ σώμασιν ἡμεν δυνατοί, οὐδὲ οὕτως ἔδει πολεμεῖν. εἰ δὲ μήτε δι' ὃ τι μήτε ὅτοισι μήτε ἀφ' ὅτου πολεμήσωμεν ἔστι, πῶς οὐκ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην ποιητέον ἡμῖν;
- 17 Σκέψασθε δὲ ὧ Ἀθηναῖοι καὶ τόδε, ὅτι νυνὶ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσι κοινὴν εἰρήνην καὶ ἐλευθερίαν πράττετε, καὶ μετέχειν ἅπασιν πάντων ἐξουσίαν ποιεῖτε. ἐνθυμήθητε οὖν τῶν πόλεων τὰς μεγίστας, τίνι τρόπῳ τὸν πόλεμον καταλύονται. πρῶτον μὲν Λακεδαιμονίους, οἵτινες ἀρχόμενοι μὲν ἡμῖν καὶ τοῖς συμμάχοις πολεμεῖν ἤρχον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, νῦν δ' αὐτοῖς ἐκ τῆς εἰρήνης οὐδέτερον
- 18 τούτων ὑπάρχει. καὶ οὐχ ὕφ' ἡμῶν ἀναγκαζόμενοι ταῦτ' ἀφιαῖσιν, ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερίᾳ πάσης τῆς Ἑλλάδος. νενικήκασιν γὰρ τρεῖς ἤδη μαχόμενοι, τοτὲ μὲν ἐν Κορίνθῳ πάντας πανδημεὶ τοὺς συμμάχους παρόντας, οὐχ ὑπολιπόντες πρόφασιν οὐδεμίαν, ἀλλ' ἐν τῷ κρατιστεύειν μόνοι πάντων, αὐτίς δ' ἐν

δοκεῖ (ἡ πόλις), vel δοκεῖτε, vel δοκοῦμεν ci. R. — παρσκευάσθαι BZ et pr. A.

17. αὐτοῖς AB Bk. (ci. R.): αὐτως.

18. οὐχ ante ὕφ' add. ABZ Bk. (ci. R.). — ὕμῶν AB. — τοτὲ μὲν S.: τότε μὲν. cf. Voemel. ad Dem. Phil. 3, 58. — ἀλλ' ἢ τὸ κρ. Luz., ἀλλ' ἢ τῷ Linder. — δ' ἐν Βοιωτοῖς S. Turr.: δὲ βοιωτοῖς ABMZ, δὲ Βοιωτοῦς v. —

Βοιωτοῖς, ὅτ' αὐτῶν Ἀγησίλαος ἤγεῖτο, του αὐτὸν
τρόπον καὶ τότε τὴν νίκην ἐποιήσαντο, τρίτον δ'
ἡνίκα Λέχαιον ἔλαβον, Ἀργεῖους μὲν ἅπαντας καὶ
Κορινθίους, ἡμῶν δὲ καὶ Βοιωτῶν τοὺς παρόντας.
τοιαῦτα δ' ἔργα ἐπιδειξάμενοι τὴν εἰρήνην εἰσὶν 19
ἔτοιμοι ποιεῖσθαι τὴν ἑαυτῶν ἔχοντες, οἱ ἐνίκων
μαχόμενοι, καὶ τὰς πόλεις αὐτονόμους εἶναι καὶ
τὴν θάλατταν κοινὴν ἔωντες τοῖς ἡττημένοις. καίτοι
ποίας τινὸς ἂν ἐκείνοι παρ' ἡμῶν εἰρήνης ἔτυχον,
εἰ μίαν μόνον μάχην ἡττήθησαν; Βοιωτοὶ δ' αὖ 20
πῶς τὴν εἰρήνην ποιοῦνται; οἵτινες τὸν μὲν πόλε-
μον ἐποιήσαντο ἔνεκα Ὀρχομενοῦ, ὥς οὐκ ἐπιτρέ-
ψοντες αὐτόνομον εἶναι, νῦν δὲ | τεθνεώτων μὲν 26
αὐτοῖς ἀνδρῶν τοσοῦτων τὸ πλῆθος, τῆς δὲ γῆς
ἐκ μέρους τινὸς τετμημένης, χρήματα δ' εἰσενηνο-
χότες πολλὰ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, ὧν στέφονται,
πολεμήσαντες δὲ ἔτι τέτταρα, ὅμως Ὀρχομενὸν
ἀφέντες αὐτόνομον τὴν εἰρήνην ποιοῦνται καὶ ταῦτα
μάτην πεπόνθασιν· ἐξῆν γὰρ αὐτοῖς καὶ τὴν ἀρχὴν
ἑῶσιν Ὀρχομενίους αὐτονόμους εἰρήνην ἄγειν. οὔτοι
δ' αὖ τούτῳ τῷ τρόπῳ τὸν πόλεμον καταλύονται.
ἡμῖν δὲ ὥ Ἀθηναῖοι πῶς ἔξεστι τὴν εἰρήνην ποιή- 21
σασθαι; ποίων τινῶν Λακεδαιμονίων τυγχάνοντας;
καὶ γὰρ εἴ τις ὑμῶν ἀχθεσθήσεται παραιτοῦμαι·
τὰ γὰρ ὄντα λέξω. πρῶτον μὲν γὰρ ἡνίκα ἀπω-
λέσαμεν τὰς ναῦς ἐν Ἑλλησπόντῳ καὶ τειχήρεις

καὶ τότε Sl. Turr.: καὶ ὅτε.

19. εἰ μὴ μ . . . (om. μόνον?) A pr. μόνον AB Bk.:
μόνην.

20. τετμημένης A pr. — τῷ post τούτῳ om. AB.

21. τὰ γὰρ] γὰρ ABZM. — malim (τάς) ἐν Ἑλλ. coll.

- ἐγενόμεθα, τίνα γνώμην ἔθεντο περὶ ἡμῶν οἱ νῦν μὲν ἡμέτεροι τότε δὲ Λακεδαιμονίων ὄντες σύμμαχοι; οὐ τὴν πόλιν ἡμῶν ἀνδραποδίσσθαι καὶ τὴν χώραν ἐρημοῦν; οἱ δὲ διακωλύσαντες ταῦτα μὴ γενέσθαι τίνες ἦσαν; οὐ Λακεδαιμόνιοι, τοὺς μὲν συμμάχους ἀποτρέψαντες τῆς γνώμης, αὐτοὶ δ' οὐδ' ἐπιχειρήσαντες διαβουλεύσασθαι περὶ τοιούτων ἔργων; μετὰ δὲ τοῦτο ὄρκους ὁμόσαντες αὐτοῖς καὶ τὴν στήλην εὐρόμενοι παρ' αὐτῶν στήσαι, κακὸν ἀγαπητὸν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, σπονδὰς ἡγομεν ἐπὶ ῥήτοισι. εἴτα δὲ συμμαχίαν ποιησάμενοι, Βοιωτοὺς καὶ Κορινθίους ἀποστήσαντες αὐτῶν, Ἀργεῖους δὲ ἀγαρόντες εἰς τὴν ποτὲ φιλίαν, αἵτιοι τῆς ἐν Κορίνθῳ μάχης ἐγενόμεθα αὐτοῖς. τίνες δὲ βασιλέα πολέμιον αὐτοῖς ἐποίησαν, καὶ Κόνωνι τὴν ναυμαχίαν παρεσκεύασαν, δι' ἣν ἀπώλεσαν τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης; ὅμως τοίνυν ταῦτα πεπονθότες ὑπ' ἡμῶν συγχωροῦσι ταῦτα ἅπερ οἱ σύμμαχοι, καὶ διδόασιν ἡμῖν τὰ τέλχη καὶ τὰς ναῦς καὶ τὰς νήσους ἡμῶν εἶναι. ποίαν τιν' οὖν χρὴ εἰρήνην πρεσβεύοντας ἥκειν; οὐ ταῦτα παρὰ τῶν πολεμίων εὐρομένους ἅπερ οἱ φίλοι διδόασι, καὶ δι' ἅπερ ἡρξάμεθα πολεμεῖν, ἵνα ἡμῶν γένηται τῇ πόλει, ταῦτα; οἱ μὲν τοίνυν ἄλλοι τὴν εἰρήνην

Isocr. 7, 64. — ἡμῶν Bait.: ὑμῶν. — ἀνδραποδίσσθαι] καὶ δηοῦν add. ZM.

22. δὲ post μετὰ add. AB Bk. — παρ' αὐτῶν] αὐτῶν ABZM. — ποτὲ] πρότερον Osann (ed. I.). — ναυαρχίαν Emp., ναυκρατίαν Linder.

23. ταῦτά ἅπερ et ταῦτά παρὰ cum Osann. Bait. — εὐρομένους AB R. Bk.: εὐρομένοις. — πόλει, ταῦτα mal. S.: πόλει ταῦτα. —

ποιοῦνται τῶν ὑπαρχόντων ἀφιέντες, ἡμεῖς δὲ
προσλαμβάνοντες αὐτὰ ὧν μάλιστα δεόμεθα.

Τί οὖν ἐστὶν ὑπόλοιπον περὶ οὗτου δεῖ βουλευέ- 24
σθαι; ναί, περὶ ὧν αὐτὸς ἡμᾶς Ἀργεῖοι προκαλοῦνται.
πρῶτον μὲν περὶ Κορίνθου διδαξάτω μέ τις· Βοιω-
τῶν μὴ συμπολεμούντων, εἰρήνην δὲ ποιουμένων
πρὸς Λακεδαιμονίους, τίνας ἐστὶν ἡμῖν ἄξια Κόριν-
θος; ἀναμνήσθητε γὰρ ὧς Ἀθηναῖοι τῆς ἡμέρας ἐκεῖ- 25
νης, ὅτε Βοιωτοῖς τὴν συμμαχίαν ἐποιοῦμεθα, τίνα
γνώμην ἔχοντες ταῦτα ἐπράττομεν. οὐχ ὥς ἱκανὴν
οὔσαν τὴν Βοιωτῶν δύναμιν μεθ' ἡμῶν γενομένην
κοινῇ πάντας ἀνθρώπους ἀμύνασθαι; νῦν δὲ βου-
λευόμεθα, Βοιωτῶν εἰρήνην ποιουμένων πῶς δυ-
νατοὶ Λακεδαιμονίοις πολεμεῖν ἐσμεν ἄνευ Βοιω-
τῶν. ναί, φασί τινες, ἂν Κόρινθόν τε φυλάττω- 26
μεν καὶ συμμάχους ἔχωμεν Ἀργείους. ἰόντων δὲ
Λακεδαιμονίων εἰς Ἀργος πότερον βοηθήσομεν
αὐτοῖς ἢ οὐ; πολλὴ γὰρ ἀνάγκη ὁπότερον τούτων
ἐλέσθαι. μὴ βοηθούντων μὲν οὖν ἡμῶν οὐδὲ λόγος
ὑπολείπεται μὴ οὐκ ἀδικεῖν καὶ ποιεῖν (ἂν) Ἀρ-
γείους ὁποῖον ἂν τι βούλωνται δικαίως· βοηθούν-
των δὲ ἡμῶν εἰς Ἀργος οὐχ ἔτοιμον μάχεσθαι Λα-
κεδαιμονίοις; ἵνα ἡμῖν τί γένηται; ἵνα ἡττώμενοι

αὐτὰ] αὐτῶν dedisse videtur pr. A.

24. ναί, περὶ ὧν αὐτὸς scripsi coll. § 26: καὶ περὶ ὧν. — αὐ-
cum G. Herm. Turr. Schi.: ἂν. — προκαλοῦνται ZM ci. R.
Dobr.: προσκαλοῦνται.

25. βουλευόμεθα AB Turr.: βουλευόμεθα.

26. ναί AB Bk. (ci. R.): καί. — ἰόντων] ὄντων ABZM.
— ἡμῶν Bait.: ὑμῶν. — καὶ ποιεῖν (ἂν) Ἀργ. scripsi (simi-
liter iam Sl. Dobr. Bait.): Ἀργείους καὶ ποιεῖν (Ἀργ. om. Z).
— Λακεδαιμονίοις AB Bk.: πρὸς Λακεδαιμονίους. —

- μὲν καὶ τὴν οἰκείαν χώραν ἀπολέσωμεν πρὸς τῇ Κορινθίων, νικήσαντες δὲ τὴν Κορινθίων Ἀργείων
- 27 ποιήσωμεν. οὐχ ἕνεκα τούτων πολεμήσομεν; Σκεψώμεθα δὴ καὶ τοὺς Ἀργείων λόγους. κελεύουσι γὰρ ἡμᾶς κοινῇ μετὰ σφῶν καὶ μετὰ Κορινθίων πολεμεῖν, αὐτοὶ δ' ἰδίᾳ εἰρήνην ποιησάμενοι τὴν χώραν οὐ παρέχουσιν ἐμπολεμεῖν. καὶ μετὰ μὲν πάντων τῶν συμμάχων τὴν εἰρήνην ποιούμεένους οὐκ ἔωσιν ἡμᾶς οὐδὲν πιστεύειν Λακεδαιμονίοις· ἃ δὲ πρὸς τούτους μόνους ἐκείνοι συνέθεντο, ταῦτ' οὐδεπώποτ' αὐτοὺς φασὶ παραβῆναι. πατρίαν δὲ εἰρήνην ὀνομάζοντες ἢ χρωῶνται, τοῖς δὲ ἄλλοις Ἑλλήσιν
- 31 οὐκ ἔωσι πατρίαν | γενέσθαι τὴν εἰρήνην· ἐκ γὰρ τοῦ πολέμου χρονισθέντος Κόρινθον ἔλεῖν προσδοκῶσι, κρατήσαντες δὲ τούτων ὑφ' ὧν αἰετὸν κρατοῦνται, καὶ τοὺς συννικῶντας ἐλπίζουσι παραστήσεσθαι.
- 28 Τοιούτων δ' ἐλπίδων μετασχόντας ἡμᾶς δεῖ δυοῖν θάτερον ἐλέσθαι, ἢ πολεμεῖν μετὰ Ἀργείων Λακεδαιμονίοις, ἢ μετὰ Βοιωτῶν κοινῇ τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν ἐκεῖνο δέδοικα μάλιστα, ὃ Ἀθηναῖοι, τὸ εἰθισμένον κακόν, ὅτι τοὺς κρείττους φίλους ἀφιέντες αἰετὸν τοὺς ἥττους αἰρούμεθα, καὶ πόλεμον ποιοῦμεθα δι' ἐτέρους, ἔξον δι' ἡμᾶς
- 29 αὐτοὺς εἰρήνην ἄγειν· οἵτινες πρῶτον μὲν βασιλεῖ

ἀπολέσωμεν et ποιήσωμεν A. — πολεμήσωμεν ABZM.

27. ἐμπολεμεῖν] ἐμ a corr. habet A. — ποιούμεένους R.: ποιουμένους (Bk. Turr.). — φησὶ ABZM. — δὲ ante ἄλλοις del. R. Hi. — συννικῶντας ABZ Bk. (ci. R.): συννοικοῦντας. — ἐλπίζουσι παραστήσεσθαι cum R. Bk.: ἐλπίζουσιν ἀποστήσεσθαι.

τῷ μεγάλῳ — χρὴ γὰρ ἀναμνησθέντας τὰ γεγενη-
 μένα καλῶς βουλευσασθαι — σπονδὰς ποιησάμενοι
 καὶ συνθέμενοι φιλίαν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, ἃ
 ἡμῖν ἐπρέσβευσεν Ἐπίλυκος Τεισάνδρου, τῆς μητρὸς
 τῆς ἡμετέρας ἀδελφός, (μετὰ) ταῦτα Ἀμόργῃ πει-
 θόμενοι τῷ δούλῳ τῷ βασιλέως καὶ φυγάδι τὴν
 μὲν βασιλέως δύναμιν ἀπεβαλόμεθα ὥς οὐδενὸς
 οὔσαν ἀξίαν, τὴν δὲ Ἀμόργου φιλίαν εἰλόμεθα,
 κρείττω νομίσαντες εἶναι· ἀνθ' ὧν βασιλεὺς ὀρ-
 γισθεὶς ἡμῖν, σύμμαχος γενόμενος Λακεδαιμονίοις,
 παρέσχεν αὐτοῖς εἰς τὸν πόλεμον πεντακισχίλια
 τάλαντα, ἕως κατέλυσεν ἡμῶν τὴν δύναμιν. ἔν
 μὲν βοίλευμα τοιοῦτον ἐβουλευσάμεθα· Συρακού- 30
 σιοι δ' ὅτε ἦλθον ἡμῶν δεόμενοι, φιλόττητα μὲν
 ἀντὶ διαφορᾶς ἐθέλοντες εἰρήνην δ' ἀντὶ πολέμου
 ποιεῖσθαι, τὴν τε συμμαχίαν ἀποδεικνύντες ὅσῳ
 κρείττων ἢ σφετέρᾳ εἴη τῆς Ἑγεσταιῶν καὶ Κατα-
 ναίων, εἰ βουλοίμεθα πρὸς αὐτοὺς ποιεῖσθαι, ἡμεῖς
 τοίνυν εἰλόμεθα καὶ τότε πόλεμον μὲν ἀντὶ εἰρή-
 νης, Ἑγεσταιῶν δὲ ἀντὶ Συρακουσίων, στρατεύεσθαι
 δ' εἰς Σικελίαν ἀντὶ τοῦ μένοντες οἴκοι συμμάχους
 ἔχειν Συρακουσίους· ἐξ ὧν πολλοὺς μὲν Ἀθηναίων
 ἀπολέσαντες ἀριστίνδην καὶ τῶν συμμάχων, πολλὰς

29. num (περὶ τῶν παρόντων) καλῶς βουλευσασθαι? — Τεισάνδρου scripsi: Τισάνδρου (ὁ Τισάνδρου mal. Bait., sicut est 1, 117). — (μετὰ) ταῦτα ci. R., εἴτα Sl. — τῷ βασ. postul. Bk.: τοῦ βασ. cf. 1, 107. — οὐδενὸς cum R. Bk.: οὐδὲν. — οἷς κατέλυσαν Sl. (κατέλυσαν mal. etiam R.).

30. Συρακ. ubique pr. A. — τῆς Ἑγ. καὶ K. Fuhr.: τῶν Ἑ. καὶ τῶν K. (τῆς τῶν mal. R.). — εἰ βουλοίμεθα Bk. cum R. (et ABZ teste Bk.): εἰ βουλόμεθα A^d M.; ἦν βουλῶμ. v. — μένοντες scripsi cum Li.: μένοντας.

- δὲ ναῦς καὶ χρήματα καὶ δύναμιν ἀποβαλόντες,
 31 αἰσχυρῶς διεκομίσθησαν οἱ σωθέντες αὐτῶν. ὅσπερ
 ῥον δ' ὑπ' Ἀργείων ἐπείσθημεν, οἵπερ νῦν ἤκουσι
 πείθοντες πολεμεῖν, πλεύσαντες ἐπὶ τὴν Λακωνικὴν
 εἰρήνης ἡμῖν οὔσης πρὸς Λακεδαιμονίους ἐκτείνειν
 τὸν θυμόν, ἀρχὴν πολλῶν κακῶν· ἐξ οὗ πολεμή-
 σαντες ἠναγκάσθημεν τὰ τεῖχῃ κατασκάπτειν καὶ
 τὰς ναῦς παραδιδόναι καὶ τοὺς φεύγοντας κατα-
 δέχεσθαι. ταῦτα δὲ πασχόντων ἡμῶν οἱ πείσαντες
 ἡμᾶς πολεμεῖν Ἀργεῖοι τίνα ὀφέλειαν παρέσχον
 ἡμῖν; τίνα δὲ κίνδυνον ὑπὲρ [τῶν] Ἀθηναίων
 32 ἐποιήσαντο; νῦν οὖν τοῦτο ὑπόλοιπόν ἐστιν ἡμῖν,
 πόλεμον μὲν ἐλέσθαι καὶ νῦν ἀντ' εἰρήνης, τὴν δὲ
 συμμαχίαν Ἀργείων ἀντὶ τῆς Βοιωτῶν, Κορινθίων
 δὲ τοὺς νῦν ἔχοντας τὴν πόλιν ἀντὶ Λακεδαιμο-
 νίων. μὴ δῆτα, ὧς Ἀθηναῖοι, μηδεὶς ἡμᾶς ταῦτα
 πείσῃ· τὰ γὰρ παραδείγματα τὰ γεγεννημένα τῶν
 ἀμαρτημάτων ἱκανὰ τοῖς σώφροσι τῶν ἀνθρώπων
 ὥστε μηκέτι ἀμαρτάνειν.
- 33 Εἰσὶ δὲ τινες ὑμῶν οἱ τοσαύτην ὑπερβολὴν τῆς
 ἐπιθυμίας ἔχουσιν εἰρήνην ὥς τάχιστα γενέσθαι·
 φασὶ γὰρ καὶ τὰς τετταράκονθ' ἡμέρας ἐν αἷς ὑμῖν
 ἔξεστι βουλευέσθαι περίεργον εἶναι, καὶ τοῦτο ἀδι-
 καεῖν ἡμᾶς· αὐτοκράτορας γὰρ πεμφθῆναι εἰς Λακε-

31. οἵπερ (καὶ) νῦν Emp. — ἐκτείνειν] ἐκείνων κινεῖν ci. R., κινεῖν αὐτῶν Sl., ἐκκαλεῖν αὐτῶν ed. I, ἐκφῆναι s. ἐκθεῖναι Emp. — ἡμᾶς] ὑμᾶς corr. A, om. pr. A, nescio an recte. — τῶν ante Ἀθ. del. Pertz. Fuhr.

32. num (τὴν) Ἀργείων? — πείσει A.

33. τετταράκονθ' acripti: τεσσαράκονθ'. — ὑμῖν Bk. Dobr.: ἡμῖν. —

δαίμονα διὰ ταῦθ', ἵνα μὴ πάλιν ἐπαναφέρωμεν.
 τὴν τε ἀσφάλειαν ἡμῶν τῆς ἐπαναφορᾶς δέος ὀνο-
 μάξουσιν, λέγοντες ὥς οὐδεὶς πώποτε τὸν δῆμον
 τὸν Ἀθηναίων ἐκ τοῦ φανεροῦ πείσας ἔσωσεν, ἀλλὰ
 δεῖ λαθόντας ἢ ἐξαπατήσαντας αὐτὸν εὖ ποιῆσαι.
 τὸν λόγον οὖν τοῦτον οὐκ ἐπαινῶ. φημὶ γάρ, ὧ 34
 Ἀθηναῖοι, πολέμου μὲν ὄντος ἄνδρα στρατηγὸν
 τῇ πόλει τε εὖνουν εἰδότα τε ὃ τι πράττοι, λαν-
 θάνοντα δεῖν τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ
 ἐξαπατῶντα ἄγειν ἐπὶ τοὺς κινδύνους, εἰρήνης δὲ
 πέρι πρесеβεύοντας κοινῆς τοῖς Ἑλλήσιν, ἐφ' οἷς
 ὄρκοι τε ὁμοσθήσονται στήλαι τε σταθήσονται γε-
 γραμμένοι, ταῦτα δὲ οὔτε λαθεῖν οὔτε ἐξαπατῆσαι
 δεῖν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐπαινεῖν ἢ ψέγειν, εἰ πεμ-
 φθέντες αὐτοκράτορες ἐτι ἀπεδώκαμεν ὑμῖν | περὶ 28
 αὐτῶν σκέψασθαι. βουλευσάσθαι μὲν οὖν ἀσφαλῶς
 χρὴ κατὰ δύναμιν, οἷς δ' ἂν ὁμόσωμεν καὶ συν-
 θώμεθα, τούτοις ἐμμένειν. οὐ γὰρ μόνον, ὧ Ἀθη- 35
 ναῖοι, πρὸς γράμματα τὰ γεγραμμένα δεῖ βλέπον-
 τας πρесеβεύειν ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς τρόπους
 τοὺς ὑμετέρους. ὑμεῖς γὰρ περὶ μὲν τῶν ἐτοιμῶν
 ὑμῖν ὑπονοεῖν εἰώθατε καὶ δυσχεραίνειν, τὰ δ' οὐκ
 ὄντα λογοποιεῖν ὥς ἔστιν ὑμῖν ἔτοιμα· καὶ μὲν
 πολεμεῖν δέη, τῆς εἰρήνης ἐπιθυμεῖτε, ἐὰν δέ τις
 ὑμῖν τὴν εἰρήνην πράττη, λογίζεσθε τὸν πόλεμον

διὰ ταῦθ' cum R. Turr.: διὰ ταύτην. — τὸν Ἀθ. Spengel
 W.: τῶν Ἀθ. — ἀλλὰ δεῖν Valck. — λαθ. καὶ ἐξαπατ. Hi.
 coll. 34.

34. πράττη Ydén Hertlein. — τοὺς ante κινδύνους om.
 pr. A. — ἐξαπατῆσαι δεῖ pr. A. — ἐτι ci. R.: τι. — ἀπε-
 δώκαμεν scripsi: ἀποδώσομεν. — ἡμῖν A^d.

36 ὅσα ἀγαθὰ ὑμῖν κατειργάσατο. ὅπου καὶ νῦν ἤδη
τινὲς λέγουσιν οὐ γιννώσκειν τὰς διαλλαγὰς αἰτι-
νὲς εἰσιν, τείχη καὶ νῆες εἰ γενήσονται τῇ πόλει·
τὰ γὰρ ἴδια τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἐκ τῆς ὑπερορίας
οὐκ ἀπολαμβάνειν, ἀπὸ δὲ τῶν τειχῶν οὐκ εἶναι
σφίσι τροφήν. ἀναγκαίως οὖν ἔχει καὶ πρὸς ταῦτ'
ἀντειπεῖν.

37 Ἦν γάρ ποτε χρόνος, ὃ Ἀθηναῖοι, ὅτε τείχη
καὶ ναῦς οὐκ ἐκεκτήμεθα· γενομένων δὲ τούτων
τὴν ἀρχὴν ἐποιησάμεθα τῶν ἀγαθῶν. ὧν εἰ καὶ
νῦν ἐπιθυμεῖτε, ταῦτα κατεργάσασθε. ταύτην δὲ
λαβόντες ἀφορμὴν οἱ πατέρες ἡμῶν κατειργάσαντο
τῇ πόλει δύναμιν τοσαύτην ὅσην οὕπω τις ἄλλη
πόλις ἐκτήσατο, τὰ μὲν πείσαντες τοὺς Ἕλληνας,
τὰ δὲ λαθόντες, τὰ δὲ πριάμενοι, τὰ δὲ βιασάμε-
38 νοι· πείσαντες μὲν οὖν Ἀθήνησι ποιήσασθαι τῶν
κοινῶν χρημάτων Ἑλληνοταμίας, καὶ τὸν σύλλογον
τῶν νεῶν παρ' ἡμῖν γενέσθαι, ἔσαι δὲ τῶν πόλεων
τριήρεις μὴ κέκτηνται, ταύταις ἡμᾶς παρέχειν·
λαθόντες δὲ Πελοποννησίους τειχισάμενοι τὰ τείχη·
πριάμενοι δὲ παρὰ Λακεδαιμονίων μὴ δοῦναι τού-
των δίκην· βιασάμενοι δὲ τοὺς ἐναντίους τὴν ἀρχὴν
τῶν Ἑλλήνων κατειργασάμεθα. καὶ ταῦτα τὰ ἀγαθὰ
39 ἐν ὀγδοήκοντα καὶ πέντε ἡμῖν ἔτεσιν ἐγένετο. κρα-

35. ἡμῖν τὴν εἰρήνην A^d. — λογίζεσθαι A^d. — ἡμῖν
κατειργ. A^d M.

37. οὐκ ἐκεκτήμεθα Hi.: οὐκ ἐκτήμεθα AB, οὐκ ἐκτῆ-
μεθα Bk. (ed. l.), οὐκ ἐκτώμεθα v. — γενομένων δέ, ταύτην
ἀρχὴν Hi.

38. Ἑλληνοτ.] cf. Harp. (A. ἐν τῷ π. τ. εἰρήνης, εἰ γνή-
σιος). — λαθόντας et Πελοποννησίους pr. A. — τειχισάμενοι
Emp.: ἐτειχίσαμεν. — malim ἐναντιουμένους.

τηθέντες δὲ τῷ πολέμῳ τὰ τε ἄλλα ἀπωλέσαμεν,
καὶ τὰ τεῖχη καὶ τὰς ναῦς ἔλαβον ἡμῶν ἐνέχυρα
Λακεδαιμόνιοι, τὰς μὲν παραλαβόντες, τὰ δὲ καθε-
λόντες, ὅπως μὴ πάλιν ταῦτ' ἔχοντες ἀφορμὴν
δύναμιν τῇ πόλει κατασκευάσαιμεν. πεισθέντες τοί-
νυν ὑφ' ἡμῶν Λακεδαιμόνιοι πάρεισι νυνὶ πρέ-
σβεις ἀντοκράτορες, τὰ τε ἐνέχυρα ἡμῖν ἀποδιδόν-
τες, καὶ τὰ τεῖχη καὶ ναῦς ἑῶντες κεκτῆσθαι, τὰς
τε νήσους ἡμετέρας εἶναι. τὴν αὐτὴν τοίνυν ἀρχὴν ⁴⁰
ἀγαθῶν λαμβάνοντας ἦνπερ ἡμῶν ἐλάμβανον οἱ
πρόγονοι, ταύτην οὐκ ἀκτέον φασὶ τὴν εἰρήνην
τινὲς εἶναι. παριόντες οὖν αὐτοὶ διδασκόντων ὑμᾶς
— ἐξουσίαν δ' αὐτοῖς ἡμεῖς ἐποιήσαμεν, προσθέν-
τες τετταράκοντα ἡμέρας βουλευέσασθαι — τοῦτο
μὲν τῶν γεγραμμένων εἴ τι τυγχάνει μὴ καλῶς
ἔχον· ἔξεστι γὰρ ἀφελεῖν· τοῦτο δ' εἴ τίς (τι) προσ-
θεῖναι βούλεται, πείσας ὑμᾶς προσγράψάτω. πᾶσί
τε τοῖς γεγραμμένοις χρωμένοις ἔστιν εἰρήνην ἄγειν.
εἰ δὲ μηδὲν ἀρέσκει τούτων, πολεμεῖν ἔτοιμον. καὶ ⁴¹
ταῦτ' ἐφ' ὑμῖν πάντ' ἐστίν, ὧς Ἀθηναῖοι, τούτων
ὅτι ἂν βούλησθε ἐλέσθαι. πάρεισι μὲν γὰρ Ἀρ-
γεῖοι καὶ Κορίνθιοι διδάζοντες ὥς ἄμεινόν ἐστι
πολεμεῖν, ἥκουσι δὲ Λακεδαιμόνιοι πείσοντας ὑμᾶς
εἰρήνην ποιήσασθαι. τούτων δ' ἐστὶ τὸ τέλος παρ'

39. τὰς μὲν R.: τὰ μὲν. — malim cum Hi. ταύτην ἔχον-
τες ἀφ. sicut est § 37. — τὰς τε ZM: τὰς δὲ.

40. διδασκ. ὑμᾶς Sl. Bait: διδ. ἡμᾶς. — προσθέντες mal.
R. — εἴ τι] ἐτι ABZM. — εἴ (τι) τις mal. Turr.: εἴ τις πρ.
(τι) Sl.

41. ἐφ' ἡμῖν A^d M. — πάντ' AB Bk.: πᾶσιν. — ἐλέσθαι
ABZM Turr.: ἔλεσθε. — ποιήσασθαι Steph.: ποιήσεσθαι. —

ὑμῖν, ἀλλ' οὐκ ἐν Λακεδαιμονίοις, δι' ἡμᾶς. πρε-
 σβευτάς οὖν πάντας ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ πρέσβεις ποιοῦ-
 μεν· ὁ γὰρ τὴν χεῖρα μέλλων ὑμῶν αἰρεῖν, οὗτος
 ὁ πρεσβεύων ἐστίν, ὁπότερ' ἂν αὐτῷ δοκῇ, καὶ
 τὴν εἰρήνην καὶ τὸν πόλεμον ποιεῖν. μέμνησθε
 μὲν οὖν ὧς Ἀθηναῖοι τοὺς ἡμετέρους λόγους, ψη-
 φίσασθε δὲ τοιαῦτα ἐξ ὧν ὑμῖν μηδέποτε μεταμε-
 20 λήσει. |

4.

[ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ] ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀνδοκίδης Ἀλκιβιάδου κατηγορεῖ τοῦ Κλεινίου ὡς
 καὶ τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ τῶν συμμάχων διαφθείραν-
 τος καὶ κατὰ τὸν ἴδιον βίον. πλεῖστα ἡμαρτηκότος· τοῦ
 δὲ δήμου βουλευομένου καὶ αὐτὸν ἐξοστρακίσαι τὸν
 Ἀνδοκίδην πρῶτον παραγράφεται, λέγων ἤδη ἀπολελο-
 γῆσθαι καὶ ἀνεύθυνος εἶναι. εἰρήκαμεν γὰρ πολλάκις
 ὅτι δεῖ τὸν τοῖς αὐτοῖς ἐγκλήμασι δοκοῦντα ἐνέχεσθαι
 πρῶτον ἑαυτὸν ἐλευθεροῦν, εἶτα διαβάλλειν. τὴν δὲ
 στάσιν οἱ μὲν φασιν ὀρικὴν εἶναι, οἱ δὲ πραγματικὴν.
 ἡκριβωμένη δὲ ἡ στάσις κατὰ μὲν τὴν ἀρχὴν μετάληψίς
 ἐστὶ (παραγράφεται γάρ), ἐν δὲ τοῖς ὑστέροις πραγμα-
 τικὴ· δίκαιον γάρ φησι καὶ συμφέρον ἐξοστρακισθῆναι
 Ἀλκιβιάδην.

Οὐκ ἐν τῷ παρόντι μόνον γιγνώσκω τῶν πολιτι-
 κῶν πραγμάτων ὡς σφαλερόν ἐστιν ἄπτεσθαι, ἀλλὰ

δι' ἡμᾶς cum R. Bk.: δι' ὑμᾶς. — ὁ πρεσβ. ἐστὶ Dobr.
 — δοκεῖ A et pr. M. — ποιεῖν ABZ Bk.: ποιῶν (ποιεῖσθαι
 non recte Hi.). — τοιαῦτα AB Bk.: ταῦτα.

Or. IV. [ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ] Turr.: ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ. — Ὑπόθ.]
 εἰρήκαμεν cum R. Bk.: εἰρηκε μὲν (εἰρηται μὲν Z et corr. M.)

καὶ πρότερον χαλεπὸν ἡγούμην, πρὶν τῶν κοινῶν ἐπιμελεῖσθαι τινος. πολίτου δὲ ἀγαθοῦ νομίζω προκινδυνεύειν ἐθέλειν τοῦ πληθους, καὶ μὴ καταδεῖσαντα τὰς ἐχθρας τὰς ιδίας ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἔχειν ἡσυχίαν· διὰ μὲν γὰρ τοὺς τῶν ιδίων ἐπιμελουμένους οὐδὲν αἱ πόλεις μείζους καθίστανται, διὰ δὲ τοὺς τῶν κοινῶν μεγάλαι καὶ ἐλεύθεραι γίνονται. ὧν εἷς ἐγὼ βουλευθεὶς ἐξετάζεσθαι μεγίστοις 2 περιπέπτωκα κινδύνους, προθύμων μὲν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὑμῶν τυγχάνων, δι' ὅπερ σφῆζομαι, πλείστοις δὲ καὶ δεινοτάτοις ἐχθροῖς χρώμενος, ὅφ' ὧν διαβάλλομαι. ὁ μὲν οὖν ἀγὼν ὁ παρὼν οὐ στεφανηφόρος, ἀλλ' εἰ χρὴ μὴδὲν ἀδικήσαντα τὴν πόλιν δέκα ἔτη φεύγειν· οἱ δ' ἀνταγωνιζόμενοι περὶ τῶν ἄθλων τούτων ἐσμέν ἐγὼ καὶ Ἀλκιβιάδης καὶ Νικίας, ὧν ἀναγκαῖον ἓνα τῇ συμφορᾷ περιπεσεῖν.

Ἄξιον δὲ μέμψασθαι τὸν θέντα τὸν νόμον, ὃς 3 ἐναντία τῷ ὄρκῳ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς ἐνομοθέτησεν· ἐκεῖ μὲν γὰρ ὁμνυτε μὴδένα μῆτε ἐξελαῖν μῆτε δῆσειν μῆτε ἀποκτενεῖν ἄκριτον, ἐν δὲ τῷδε τῷ καιρῷ οὔτε κατηγορίας γενομένης οὔτε ἀπολογίας ἀποδοθείσης διαψηφισαμένων κρύβδην τὸν ὁστρακισθέντα τοσοῦτον χρόνον δεῖ στερηθῆναι τῆς πόλεως. εἴτα ἐν τοῖς τοιούτοις οἱ τοὺς ἐταίρους καὶ 4 συνωμότας κεκτημένοι πλέον φέρονται τῶν ἄλλων·

2. ὧν cum Valck. et R. Bk.: ὧν τῶν ἀγαθῶν, quod serv. Schi. — μὲν καὶ AB Bk. (ci. Steph): δὲ καὶ. — δι' ὧνπερ cum Markl. mal. Bait.

3. ὃς] ὡς Dobr. — ἀποκτενεῖν cum Steph. R.: ἀποκτείνειν. — ἀπολ. δοθείσης Sl. — διαψηφ. cum Schleiermach. Bk.: οὔτε διαψ. An ἀλλὰ μόνον διαψ.?

οὐ γὰρ ὥσπερ ἐν τοῖς δικαστηρίοις οἱ λαχόντες κρί-
 νουσιν, ἀλλὰ τούτου τοῦ πράγματος ἅπασιν Ἀθη-
 ναίοις μέτεστι. πρὸς δὲ τούτοις τῷ μὲν ἐλλείπειν
 τῷ δ' ὑπερβάλλειν ὁ νόμος μοι δοκεῖ· τῶν μὲν γὰρ
 ἰδίων ἀδικημάτων μεγάλην τιμωρίαν ταύτην νομίζω,
 τῶν δὲ δημοσίων μικρὰν καὶ οὐδενὸς ἀξίαν ἡγοῦ-
 μαι ζημίαν, ἐξὸν κολάζειν χρήμασι καὶ δεσμῷ καὶ
 5 θανάτῳ. ἔτι δ' εἴ τις διὰ τοῦτο μεθίσταται ὅτι
 (πονηρὸς) πολίτης ἐστίν, οὗτος οὐδ' ἀπελθὼν ἐν-
 θένδε παύσεται, ἀλλ' ὅπου ἂν οἰκῇ, ταύτην (τε)
 τὴν πόλιν διαφθερεῖ, καὶ τῇδε οὐδὲν ἥττον ἐπι-
 βουλεύσει, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον (καὶ) δικαιότερον ἢ
 πρὶν ἐκβληθῆναι. οἶμαι δὲ καὶ τοὺς φίλους ὑμῶν
 ἐν ταύτῃ μάλιστα τῇ ἡμέρᾳ λυπεῖσθαι καὶ τοὺς
 ἐχθροὺς ἡδεσθαι, συνειδότας ὥς ἂν ἀγνοήσαντες
 ἐξελάσῃτε τὸν βέλτιστον, δέκα ἐτῶν ἢ πόλις οὐδὲν
 6 ἀγαθὸν ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνδρὸς πείσεται. ῥᾷδιον
 δὲ καὶ ἐντεῦθεν γινῶναι τὸν νόμον πονηρὸν ὄντα·
 μόνοι γὰρ αὐτῷ τῶν Ἑλλήνων χρώμεθα, καὶ οὐδε-
 μία τῶν ἄλλων πόλεων ἐθέλει μιμήσασθαι. καίτοι
 ταῦτα διέγνωσται ἄριστα τῶν δογμάτων, ἃ καὶ τοῖς
 πολλοῖς καὶ τοῖς ὀλίγοις ἀρμόττοντα μάλιστα τυγ-
 χάνει καὶ πλείστους ἐπιθυμητὰς ἔχει.

7 Περὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ μακρό-

5. (πονηρὸς) πολίτης (s. πονηρὸς) ci. Emp. (κακὸς πολίτης ci. R.). — ἐνθάδε A pr. — διαφθείρη AB; διαφθείρει ZM. — καὶ μᾶλλον (καὶ) δικ. ci. R. — ὑμῶν Steph.: ἡμῶν. — ὑπὸ τούτου Bk.: ἀπὸ τούτου.

6. καὶ ἐντεῦθεν AB Bk. (ci. R.): ἐντεῦθεν.

7. μακρότερα Turr. et A^d: μακροτέρα AB; μακρότερον v. —

τερα λέγειν· πάντως γὰρ οὐδὲν ἂν πλεῖον εἰς τὸ παρὸν ποιήσαιμεν· δέομαι δ' ὑμῶν τῶν λόγων ἴσους καὶ κοινούς ἡμῖν ἐπιστάτας γενέσθαι, καὶ πάντας ἄρχοντας περὶ τούτων καταστῆναι, καὶ μήτε τοῖς λαιδορουμένοις μήτε τοῖς ὑπὲρ καιρὸν | χαριζομέ- 30 νοῖς ἐπιτρέπειν, ἀλλὰ τῷ μὲν θέλοντι λέγειν καὶ ἀκούειν εὐμενεῖς εἶναι, τῷ δὲ ἀσελγαίνοντι καὶ θορυβοῦντι χαλεπούς. ἀκούσαντες γὰρ ἐκάστου τῶν ὑπαρχόντων ἄμεινον βουλευσέσθε περὶ ἡμῶν.

Ἔστι δὲ περὶ τῆς μισοδημίας καὶ τῆς στασιω- 8 τείας βραχύς μοι λόγος καταλελειμμένος. εἰ μὲν γὰρ ἄκριτος ἦν, εἰκότως ἂν τῶν (τε) κατηγορούντων ἡκροᾷσθε καὶ ἐμοὶ ἀναγκαῖον ἦν ἀπολογεῖσθαι περὶ τούτων· ἐπειδὴ δὲ τετράκις ἀγωνιζόμενος ἀπέφυγον, οὐκέτι δίκαιον ἡγοῦμαι λόγον οὐδένα περὶ τούτου γίνεσθαι. πρὶν μὲν γὰρ κριθῆναι οὐ ῥᾷδιον [ἦν] εἰδέναι τὰς αἰτίας, οὐτ' εἰ ψευδεῖς εἰσιν οὐτ' εἰ ἀληθεῖς· ἀποφυγόντος δὲ ἢ καταγνωσθέντος τέλος ἔχει καὶ διώρισται τούτων ὁπότερόν ἐστιν. ὥστε δεινὸν νομίζω τοὺς μὲν ἀλόντας μιᾷ ψήφῳ 9 μόνον ἀποθνήσκειν, καὶ τὰ χρήματα (ὑμᾶς) δημεύειν αὐτῶν, τῶν δὲ νικησάντων πάλιν τὰς αὐτὰς κατη-

γὰρ οὐδὲν ci. R.: οὐδὲν γὰρ. — ποιήσαιμεν Bk. post mg. ald. Taylori et A^d M (correctus fort.): ποιήσοιμεν A sec. Bk., ποιήσωμεν v.

8. στασιωτίας ABZM. — λόγος . . . καταλελ. pr. A (λ. καὶ κατ. ut videbatur Dobson). — ἀποφεύγοντος ABZM.

9. ὥστε Steph.: ὥς. — ὑμᾶς addidi cum R., qui etiam δημεύεσθαι ci. cum mg. ald. Taylori (δημόσι' εἶναι Cob.). Contra ἀποκτείνειν pro ἀποθνήσκειν ci. Gebauer. — τοὺς δὲ νικῆσαντας cum R. (qui etiam τὸν δὲ νικῆσαντα) Turr. cf. 1, 104. —

γορίας ὑπομένειν, καὶ τοὺς δικαστὰς ἀπολέσαι μὲν κυρίους εἶναι, σῶσαι δ' ἀκύρους καὶ ἀτελεῖς φαίνεσθαι, ἄλλως τε καὶ τῶν νόμων ἀπαγορευόντων δις περὶ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν μὴ ἐξεῖναι δικάζεσθαι, καὶ ὑμῶν ὁμωμοκότων χρῆσθαι τοῖς νόμοις.

- 10 Ὡν ἕνεκα περὶ ἐμαντοῦ παραλιπὼν Ἀλκιβιάδου τὸν βίον ἀναμνησάμενος βούλομαι. καίτοι ἄπορῶ γε διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτημάτων πόθεν ἄρξομαι, ἐμποδὼν ἀπάντων ὄντων. περὶ μὲν οὖν μοιχείας καὶ γυναικῶν ἁλλοτριῶν ἀρπαγῆς καὶ τῆς ἄλλης βιαιότητος καὶ παρανομίας καθ' ἕκαστον εἰ δεήσῃς λέγειν, οὐκ ἂν ἐξαρκέσειεν ὁ παρὼν χρόνος, ἅμα δὲ πολλοῖς ἀπεχθοίμην τῶν πολιτῶν, φανερὰς τὰς συμφορὰς ποιῶν αὐτῶν. ἃ δὲ περὶ τὴν πόλιν εἰργασται καὶ τοὺς προσήκοντας καὶ τῶν ἄλλων ἀστῶν καὶ ξένων τοὺς ἐντυγχάνοντας, ἀποδείξω.
- 11 Πρῶτον μὲν οὖν πείσας ὑμᾶς τὸν φόρον ταῖς πόλεσιν ἐξ ἀρχῆς τάξει τὸν ὑπ' Ἀριστείδου πάντων δικαιοτάτα τεταγμένον, αἰρεθεὶς ἐπὶ τούτῳ δέκατος αὐτὸς μάλιστα διπλάσιον αὐτὸν ἑκάστοις τῶν συμμάχων ἐποίησεν, ἐπιδείξας δ' αὐτὸν φοβερόν καὶ μέγα δυνάμενον ἰδίας ἀπὸ τῶν κοινῶν προσόδους κατεσκευάσατο. σκέψασθε δὲ πῶς ἂν τις κακὰ μείζω τούτων κατασκευάσειεν, εἰ τῆς σωτηρίας

μὴ . . . ἐξεῖναι A. — χρῆσεσθαι Hi. Ros.

10. mal. ἄρξομαι, coll. Hyp. IV, col. 4. — ἐμποδὼν] cf. Harp. s. v. (Ἄ. ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβ.). — δεήσεις mal. Bait.: δεήσει.

11. τὸν ὑπ'] τῶν ὑπ' A. — ἐπὶ τούτων ut videtur A pr. (ἐπὶ τοῦτο ci. R.). — ἑκάστοις τῶν σ. scripsi: ἑκάστῳ τ. σ. cf. extr. §. — παρασκευάσειεν pr. A, quod praefert Fuhr. — (ἦ) εἰ Hi. — ἑκάστοις Turr.: ἐκάστης AB; ἑκάστου

ἡμῖν πάσης διὰ τῶν συμμάχων οὔσης, ὁμολογου-
 μένως νῦν κάκιον ἢ πρότερον πραττόντων, τὸν
 φόρον ἐκάστοις ἐδίπλασεν. ὥστ' εἴπερ ἡγεῖσθε πο- 12
 λίτην ἀγαθὸν Ἀριστείδην καὶ δίκαιον γεγονέναι,
 τοῦτον προσήκει κάκιστον νομίζειν ὡς τάναντία περὶ
 τῶν πόλεων ἐκείνῳ γινώσκοντα. τοιγάρτοι διὰ
 ταῦτα πολλοὶ τὴν πατρίδα τὴν αὐτῶν ἀπολιπόντες
 φυγάδες γίνονται καὶ εἰς Θουρίους οἰκήσοντας ἀπέρ-
 χονται. δηλώσει δὲ ἡ τῶν συμμάχων ἐχθρα, ὅταν
 πρῶτον ἡμῖν καὶ Λακεδαιμονίοις γένηται ναυτικὸς
 πόλεμος. ἐγὼ δὲ νομίζω τὸν τοιοῦτον πονηρὸν
 εἶναι προστάτην, ὅστις τοῦ παρόντος χρόνου (μόνον)
 ἐπιμελεῖται, ἀλλὰ μὴ καὶ τοῦ μέλλοντος προνοεῖται,
 καὶ τὰ ἥδιστα τῷ πλήθει, παραλιπὼν τὰ βέλτιστα,
 συμβουλεύει. Θανμάζω δὲ τῶν πεπεισμένων Ἀλκι- 13
 βιάδην δημοκρατίας ἐπιθυμεῖν, τοιαύτης πολιτείας
 ἢ μάλιστα κοινότητα δοκεῖ προηρησθαι, οἷ οὐδ'
 ἀπὸ τῶν ἰδίων αὐτὸν θεῶνται, ὀρῶντες τὴν πλεον-
 εξίαν καὶ τὴν ὑπερηφανίαν, ὃς τὴν Καλλίου γήμας
 ἀδελφὴν ἐπὶ δέκα ταλάντοις, τελευτήσαντος Ἰππονί-
 κου στρατηγουῦντος ἐπὶ Ἀηλῖ ἕτερα τοσαῦτα προσ-
 επράξατο, λέγων ὡς ὠμολόγησεν ἐκεῖνος, ὁπότε
 παῖς αὐτῷ ἐκ τῆς θυγατρὸς γένοιτο, προσθήσειν

ZM; ἐκάστω v. — ἐδίπλασεν] διπλάσειεν codd. Turr.; διπλα-
 σιάσειεν R. Bk.

12. ἡγεῖσθε BZ Bk. (ci. R.): ἡγῆσθε. — ὅταν πρῶτον
 ci. R.: πρῶτον ὅταν.

13. ἐπιθυμ ἢ pr. A. — ἢ AB Bk.: ἦν.
 — προηρησθαι scripsi (ἡρῆσθαι Valck. et Sl.): εὐρησθαι
 (quo servato ante κοιν. add. διὰ cum R. Turr.). — οἷ Bk.
 cum A^d: οἷ AB (sec. Bk.) M pr.; οἷαν v. (οἷαν οἷδ' ἐπὶ τ.
 ἰδ. αὐτὸν ἔχειν θεῶνται Ald.).

- 14 ταῦτα. λαβὼν δὲ τοσαύτην προίκα ὅσῃν οὐδείς τῶν Ἑλλήνων, οὕτως ὑβριστῆς ἦν, ἐπεισάγων εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν ἐταίρας, καὶ δούλας καὶ ἐλευθέρους, ὥστ' ἠνάγκασε τὴν γυναῖκα σωφρονεστάτην οὖσαν ἀπολιπεῖν, ἐλθοῦσαν πρὸς τὸν ἄρχοντα κατὰ τὸν νόμον. οὗ δὲ μάλιστα τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐπεδείξατο· παρακαλέσας γὰρ τοὺς ἐταίρους, ἀρπάσας ἐκ τῆς ἀγορᾶς τὴν γυναῖκα ὥχeto βία, καὶ πᾶσιν ἐδήλωσε καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν
- 15 ἄλλων πολιτῶν | καταφρονῶν. οὐ τοίνυν ταῦτα
- 31 μόνον ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ καὶ λαθραῖον θάνατον ἐπεβούλευσε Καλλία, ἵνα τὸν οἶκον τὸν Ἰππονίκου κατὰσχοι, ὥς ἐναντίον πάντων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κατηγορεῖ· καὶ τὰ χρήματα τῷ δήμῳ ἔδωκεν, εἴ πως τελευτήσῃαι ἄπαις, φοβούμενος μὴ διὰ τὴν οὐσίαν ἀπόλοιτο. καίτοι ὅστις ὑβρίζει γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ καὶ τῷ κηδεστῇ θάνατον ἐπιβουλεύει, τί χρὴ προσδοκᾶν τοῦτον περὶ τοὺς ἐντυχόντας τῶν πολιτῶν διαπραττεσθαι; πάντες γὰρ ἄνθρωποι τοὺς οἰκέλους τῶν ἀλλοτρίων ποιοῦνται περὶ πλείονος. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἔρημος (ἐκεῖνος) οὐδ' εὐαδίκητός ἐστιν, ἐπεὶ διὰ τὸν πλοῦτον ἔχει πολλοὺς τοὺς βο-
- 16 ηθήσοντας. Ὁ δὲ πάντων δεινότατός ἐστι, τοιοῦτος ὢν ὥς εὐνους τῷ δήμῳ τοὺς λόγους ποιεῖται καὶ τοὺς ἄλλους ὀλιγαρχικοὺς καὶ μισοδήμους ἀποκαλεῖ. καὶ ὃν ἔδει τεθνάναι διὰ τὰ ἐπιτηδεύματα, κατῆ-

14. ἐπεδείξατο ABZ Bk. (ci. R.): ὑπεδείξατο.

15. ταῦτα (αὐτῷ) Hi. — ἐναντίων A et pr. M. — ἐπιτυχόντας Hertl. coll § 26. 37. sed cf. 10.

16. καὶ τοὺς Dobr. (vel τοὺς δ'): αὐτός. — ἔδει Dobr. Turr.: δεῖ. —

γορος τῶν διαβεβλημένων ὑφ' ὑμῶν αἰρεῖται, καὶ φησι φύλαξ εἶναι τῆς πολιτείας, οὐδενὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων οὐτ' ἴσον οὐτ' ὀλίγον πλέον ἀξιοῶν ἔχειν· ἀλλ' οὕτω σφόδρα καταπεφρόνηκεν, ὥστε διατετέλεκεν ἀθρόους μὲν ὑμᾶς κολακεύων, ἕνα δ' ἕκαστον προπηλακίζων. ὃς εἰς τοσοῦτον ἐλήλυθε τόλμης, 17 ὥστε πείσας Ἀγάθαρχον τὸν γραφεὰ συνεισελθεῖν οἴκαδε τὴν οἰκίαν ἐπηνάγκαξε γράφειν, δεομένου δὲ καὶ προφάσεις ἀληθεῖς λέγοντος, ὥς οὐκ ἂν δύναιτο ταῦτα πράττειν ἤδη διὰ τὸ συγγραφὰς ἔχειν παρ' ἐτέρων, προεῖπεν αὐτῷ δήσειν, εἰ μὴ πάνυ ταχέως γράφοι. ὅπερ ἐποίησε· καὶ οὐ πρότερον ἀπηλλάγη, πρὶν ἀποδρὰς ῥῆχτο τετάρτῳ μηνί, τοὺς φύλακας λαθῶν, ὥσπερ παρὰ βασιλέως. οὕτω δ' ἀναίσχυντός ἐστιν, ὥστε προσελθὼν ἐνεκάλει αὐτῷ ὥς ἀδικούμενος, καὶ οὐχ ὧν ἐβιάσατο μετέμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κατέλιπε τὸ ἔργον ἠπειλεί, καὶ οὕτε τῆς δημοκρατίας οὕτε τῆς ἐλευθερίας οὐδὲν ἦν ὄφελος· οὐδὲν γὰρ ἦττον ἐδεδήκει τῶν ὁμολογουμένων δούλων. ἀγανακτῶ δ' ἐνθυμούμενος ὑμῖν μὲν οὐδὲ τοὺς 18 κακούργους ἀσφαλὲς εἰς τὸ δεσμωτήριον ὄν ἀπάγειν, διὰ τὸ χιλίας δραχμὰς τετάχθαι ἀποτεῖσαι ὃς ἂν τὸ πέμπτον μέρος μὴ μεταλάβῃ τῶν ψήφων· ὁ δὲ τοσοῦτον χρόνον εἵρξας καὶ ἐπαναγκάζων γράφειν

ὑφ' ὑμῶν Emp. S.: ὑφ' ἡμῶν. — ὥστε διὰ a corr. habet A (. pr. A).

17. οἴκαδε del. Hi. — ἐπηνάγκαξε scripsi: ἐπηνάγκασε AB Bk. (ci. Steph.), ἀπηνάγκασε v. — παρ' ἐτέροις Dobr. (potius παρ' ἐτέρῳ). — παρὰ ante βασιλ. add. AB Bk. — ἐδεδήκει (s. ἐδεδέκει) Emp. Turr.: ἐδεδόκει. — ὁμολογουμένως ci. R.

18. ἀποτεῖσαι scripsi: ἀποτεῖσαι. —

ANDOCIDES.

7

- οὐδὲν κακὸν πέπονθεν, ἀλλὰ διὰ ταῦτα σεμνότερος δοκεῖ καὶ φοβερώτερος εἶναι. καὶ πρὸς μὲν τὰς ἄλλας πόλεις ἐν τοῖς συμβόλοις συντιθέμεθα μὴ ἐξεῖναι μῆθ' εἰρῆαι μῆτε θῆσαι τὸν ἐλεύθερον· ἐὰν δέ τις παραβῇ, μεγάλην ζημίαν ἐπὶ τούτοις ἔθεμεν· τούτου δὲ τοιαῦτα πράξαντος οὐδεμίαν οὐδεὶς οὔτ' 19 ἰδίαν οὔτε δημοσίαν τιμωρίαν ποιεῖται. νομίζω δὲ ταύτην εἶναι σωτηρίαν ἅπασι, πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς νόμοις· ὅστις δὲ ὑπερορχᾷ ταῦτα, τὴν μεγίστην φυλακὴν ἀνῆρηκε τῆς πόλεως. δεινὸν μὲν οὖν ἐστὶ καὶ ὑπὸ τῶν ἀγνοούντων τὰ δίκαια πάσχειν κακῶς, πολὺ δὲ χαλεπώτερον, ὅταν τις ἐπιστάμενος τὰ διαφέροντα παραβαίνειν τολμᾷ· φανερώς γὰρ ἐνδείκνυνται, ὥσπερ οὗτος, οὐκ αὐτὸς τοῖς νόμοις τοῖς τῆς πόλεως ἀλλ' ὑμᾶς τοῖς αὐτοῦ τρό- 20 ποῖς ἀκολουθεῖν ἀξιώων. Ἐνθυμήθητε δὲ Ταυρέαν, ὃς ἀντιχορηγὸς ἦν Ἀλκιβιάδῃ παισί. κελεύοντος δὲ τοῦ νόμου τῶν χορευτῶν ἐξάγειν ὃν ἂν τις βούληται ξένον ἀγωνιζόμενον, οὐκ ἐξὸν ἐπιχειρήσαντα κωλύειν, ἐναντὶον ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τῶν θεωρούντων καὶ τῶν ἀρχόντων ἀπάντων παρόντων ἐν τῇ πόλει τύπτων ἐξήλασεν αὐτόν, καὶ τῶν θεατῶν συμφιλονικούντων ἐκείνῳ καὶ μισούντων τοῦτον, ὥστε τῶν χορῶν τὸν μὲν ἐπαινούντων, τοῦ

συμβόλοις ABZ m. Ald. Bk. (ci. R.): συμβολαίοις.

19. νομίζω. ταύτην εἶναι τοῖς ἄρχουσι pr. A. — φανερός ABMZ. — νόμοις τοῖς τῆς A^d Bk.: v. τοῖς A sec. Bk. B; v. τῆς v. — αὐτοῦ Turr.: αὐτοῦ.

20. ξένον, ἀγωνιζόμενον Turr. cum Valck., qui δ' post ἀγ. inserit, cf. Dem. 21, 60. — συμφιλονικούντων B W: συμφιλονεικούντων. — τοῖν χοροῖν mal. Bk. — ὥστε κτλ.] cf. Isocr. 4, 64.

δ' ἀκροάσασθαι οὐκ ἐθέλοντων, οὐδὲν πλεῖον ἔπρα-
 ξεν· ἀλλὰ τῶν κριτῶν οἱ μὲν φοβούμενοι οἱ δὲ 21
 χαριζόμενοι νικᾶν ἔκριναν αὐτόν, περὶ ἐλάττονος
 ποιούμενοι τὸν ὄρκον ἢ τοῦτον. εἰκότως δέ μοι
 δοκοῦσιν οἱ κριταὶ ὑπέρχεσθαι Ἀλκιβιάδην, ὁρῶντες
 Ταυρέαν μὲν τσαυτα χρήματα ἀναλώσαντα προ-
 πηλακίζομενον, τὸν δὲ τοιαῦτα | παρανομοῦντα μέ- 32
 γιστον δυνάμενον. αἵτιοι δ' ὑμεῖς, οὐ τιμωρούμενοι
 τοὺς ὑβρίζοντας, καὶ τοὺς μὲν λάθρα ἀδικοῦντας
 κολάζοντες, τοὺς δὲ φανερώς ἀσελγαίνοντας θανμά-
 ζοντες. τοιγάρτοι τῶν νέων αἱ διατριβαὶ οὐκ ἐν τοῖς 22
 γυμνασίοις ἀλλ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις εἰσὶ, καὶ στρα-
 τεύονται μὲν οἱ πρεσβύτεροι, δημηγοροῦσι δὲ οἱ
 νεώτεροι, παραδείγματι τούτῳ χρώμενοι, ὃς τηλι-
 καύτας ποιεῖται τῶν ἀμαρτημάτων ὑπερβολάς, ὥστε
 περὶ τῶν Μηλίων γνώμην ἀποφηνάμενος ἐξανδρα-
 ποδίζεσθαι, πριάμενος γυναῖκα τῶν αἰχμαλώτων
 υἱὸν ἐξ αὐτῆς πεποίηται, ὃς τοσούτῳ παρανομωτέως
 Αἰγίσθου γέγονεν, ὥστ' ἐκ τῶν ἐχθίστων ἀλλήλοις
 πέφυκε, καὶ τῶν οἰκειοτάτων ὑπάρχει αὐτῷ τὰ
 ἔσχατα τοὺς μὲν πεποιηκέναι τοὺς δὲ πεπονθέναι.
 ἄξιον δὲ τὴν τόλμαν αὐτοῦ σαφέστερον ἔτι διελθεῖν. 23
 ἐκ ταύτης γὰρ παιδοποιεῖται τῆς γυναικός, ἣν ἀντ'
 ἐλευθέρως δούλην κατέστησε, καὶ ἥς τὸν πατέρα καὶ
 τοὺς προσήκοντας ἀπέκτεινε, καὶ ἥς τὴν πόλιν ἀνά-
 στατον πεποίηκεν, ὥς ἂν μάλιστα τὸν υἱὸν ἐχθρὸν

21. μὲν τσαυτα scripsi: τοσ. μὲν.

22. παρανομωτέως R.: παρανομώτατος ABZ; παρανο-
μώτερος γ.

23. ἥς ante τὴν om. pr. A.

- ἐαυτῷ καὶ τῇ πόλει ποιήσεις· τοσαύταις ἀνάγκαις κατείληπται μισεῖν. ἀλλ' ὑμεῖς ἐν μὲν ταῖς τραγωδίαῖς τοιαῦτα θεωροῦντες δεινὰ νομίζετε, γιγνόμενα δ' ἐν τῇ πόλει ὀρῶντες οὐδὲν φροντίζετε. καίτοι ἐκεῖνα μὲν οὐκ ἐπίστασθε πότερον οὕτω γεγένηται ἢ πέπλασται ὑπὸ τῶν ποιητῶν· ταῦτα δὲ σαφῶς εἰδότες οὕτω πεπραγμένα παρὰ νόμῳ, ῥαθύμῳ
- 24 φέρετε. Πρὸς δὲ τούτοις τολμῶσί τινες περὶ αὐτοῦ λέγειν ὥς οὐδὲ γεγένηται οὐδεὶς πώποτε τοιοῦτος. ἐγὼ δὲ νομίζω μέγιστα κακὰ τὴν πόλιν ὑπὸ τούτου πείσεσθαι, καὶ τηλικούτων πραγμάτων εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον αἴτιον δόξειν, ὥστε μηδένα τῶν προτέρων ἀδικημάτων μεμνησθαι· ἀνέλπιστον γὰρ οὐδὲν τὸν τὴν ἀρχὴν τοῦ βίου τοιαύτην κατασκευασάμενον καὶ τὴν τελευτὴν ὑπερβάλλουσαν ποιήσασθαι. ἔστι δὲ σωφρόνων ἀνδρῶν φυλάττεσθαι τῶν πολιτῶν τοὺς ὑπερᾶν ξανομένους, ἐνθυμουμένους ὑπὸ τῶν τοιούτων τὰς τυραννίδας καθισταμένας.
- 25 Ἐγοῦμαι δ' αὐτὸν πρὸς ταῦτα μὲν οὐδὲν ἀντερεῖν, λέξειν δὲ περὶ τῆς νίκης τῆς Ὀλυμπίας, καὶ περὶ πάντων μᾶλλον ἢ τῶν κατηγορηθέντων ἀπολογήσεσθαι. ἐξ αὐτῶν δὲ τούτων ἐπιδείξω αὐτὸν ἐπιτηδειότερον τεθνάναι μᾶλλον ἢ σφύζεσθαι. διη-
- 26 γήσομαι δ' ὑμῖν. Διομήδης ἦλθε ξεῦρος ἵππων ἄγων Ὀλυμπίαζε, κεκτημένος μὲν οὐσίαν μετρίαν, στεφανῶσαι δὲ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων τὴν πόλιν

24. ἐγὼ δὲ] malim κἀγὼ δὲ. — παρασκευασάμενον pr. A. — ποιήσεσθαι mal. Bait. — ὑπερᾶν ξανομένους AB Bk.: ὑπερᾶν ξομένους.

25. πρὸς ταῦτα scripsi: πρὸς τοῦτο. — ἀπολογήσεσθαι ABZM. — ἐπιδείξω A Turr.: ἀποδείξω.

καὶ τὴν οἰκίαν βουλόμενος, λογιζόμενος τοὺς ἀγῶ-
 νας τοὺς ἱππικούς· τύχη τοὺς πλείστους κρινομένους.
 τοῦτον Ἀλκιβιάδης πολίτην ὄντα καὶ (οὐ) τὸν ἐπι-
 τυχόντα, δυνάμενος παρὰ τοῖς ἀγωνοθέταις τῶν
 Ἑλλείων, ἀφελόμενος αὐτὸς ἡγωνίζετο. καίτοι τί
 ἂν ἐποίησεν, εἰ τις τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων
 ἀφίκετο ξεῦγος ἵππων ἔχων; ἢ που ταχέως ἐπέ- 27
 τρεψεν ἂν ἀνταγωνίζεσθαι ἑαυτῷ, ὃς Ἀθηναῖον
 ἄνδρα βιασάμενος τοῖς ἀλλοτρίοις ἐτόλμησεν ἵπποις
 ἀμιλλᾶσθαι, δηλώσας τοῖς Ἑλλήσι μηδὲν θαυμάζειν
 ἂν τινα αὐτῶν βιάσῃται, ἐπεὶ καὶ τοῖς πολίταις
 οὐκ ἐξ ἴσου χρῆται, ἀλλὰ τοὺς μὲν ἀφαιρούμενος,
 τοὺς δὲ τύπτων, τοὺς δὲ εἰργνύων, τοὺς δὲ χρή-
 ματα πραττόμενος, οὐδενὸς ἀξίαν τὴν δημοκρατίαν
 ἀποφαίνων, τοὺς μὲν λόγους δημαγωγοῦ τὰ δ'
 ἔργα τυράννου παρέχων, καταμαθὼν ὑμᾶς τοῦ μὲν
 ὀνόματος φροντίζοντας, τοῦ δὲ πράγματος ἀμελοῦν-
 τας. τοσοῦτον δὲ διαφέρει Λακεδαιμονίων, ὥστ' 28
 ἐκεῖνοι μὲν καὶ ὑπὸ τῶν συμμάχων ἀνταγωνιζομέ-
 νων ἀνέχονται ἡττώμενοι, οὗτος δὲ οὐδ' ὑπὸ τῶν
 πολιτῶν, ἀλλὰ φανερώς προείρηκεν οὐκ ἐπιτρέψειν
 τοῖς ἀντεπιθυμοῦσί τινος. εἴτ' ἐκ τῶν τοιούτων
 ἀναγκαῖον τὰς πόλεις τῶν ἡμετέρων πολεμίων ἐπι-
 θυμεῖν, ἡμᾶς δὲ μισεῖν. Ἴνα δὲ μὴ μόνον Διο- 29

26. *τύχη*] non recte *τέχνη* ci. Schi. Cob. Hi. — malim
τὸ πλεῖστον. — οὐ ante τὸν ἐπιτυχ. cum Steph. add. Turr.
 — (τὸ ξεῦγος) ἀφελόμε. R., ἀφ. (τοὺς ἵππους) Hi.

27. *ταχέως* (γε) Hi. — Ἀθηναίων AB Bk. — *βιάσῃται*
 AB Bk.: *βιάζεται*. — ἐπεὶ] ἐπειδὴ pr. A. — ἀφαιρούμενος
 mg. Ald. R. Bk.: ἀφαιρουμένους Ald. — ἀποφαίνει cum
 R. Turr.

28. *προείρηκεν* scripsi: *εἴρηκεν*.

μήδην ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ὅλην ὑβρίζων ἐπιδείξειε, τὰ πομπεῖα παρὰ τῶν ἀρχιδεωρῶν αἰτησάμενος |
 33 ὥς εἰς τὰ πινύκια τῇ προτεραίᾳ τῆς θυσίας χρησόμενος, ἐξηπάτησε καὶ ἀποδοῦναι οὐκ ἤθελε, βουλόμενος τῇ ὑστεραίᾳ πρότερος τῆς πόλεως χρῆσασθαι τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις. ὅσοι μὲν οὖν τῶν ξένων μὴ ἐγγίνωσκον ἡμέτερα ὄντα, τὴν πομπὴν τὴν κοινὴν ὀρῶντες ὑστέραν οὔσαν τῆς Ἀλκιβιάδου τοῖς τούτου πομπείοις χρῆσθαι ἐνόμιζον ἡμᾶς· ὅσοι δὲ ἢ παρὰ τῶν πολιτῶν ἤκουον ἢ καὶ ἐπεγγίνωσκον τὰ τούτου, κατεγέλων ἡμῶν, ὀρῶντες ἓνα ἄνδρα μεῖζον ἀπάσης τῆς πόλεως δυνάμενον.

30 Σκέψασθε δὲ καὶ τὴν ἄλλην ἀποδημίαν τὴν εἰς Ὀλυμπίαν ὥς διέθετο. τούτῳ σκηνὴν μὲν Περσικὴν Ἐφέσιοι διπλασίαν τῆς δημοσίας ἐπηξάν, ἱερεῖα δὲ καὶ τοῖς ἵπποις ἐφόδια Χίτοι παρεσκεύασαν, οἶνον δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἀναλώματα Λεσβίοις προσέταξε. καὶ οὕτως εὐτυχὴς ἐστίν, ὥστε τοὺς Ἑλληνας τῆς παρανομίας καὶ τῆς δωροδοκίας μάρτυρας κεκτημένος

29. Διομήδης Schi. — ἐπιδείξειε Emp. Turr. (ἐπιδείξαιτο ci. R.): ἐπιδόξειε. — τὰ πινύκια Valck. (post Meursium) Bk.: τὰ πινάκια. — προτεραίᾳ Valck. (post Pierson.) Bk.: προτέρᾳ. — θυσίας cum Scal. Canter. Meurs. Tayl. Bk.: οὐσίας. — cf. Ath. 9 p. 408 D: Ἀτικοὶ χερνίβιον λέγουσιν, ὡς Ἀυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀλκιβ. λέγων οὕτως· τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις. Inde χερνιβίοις restit. cum Tayl. Valck. Turr.: χερνίβοις (χερνίβοις A^d). cf. etiam Moer. Att. s. v. πομπεῖα, ubi perperam Thucydides laudatur. — τῆς Ἀλκ.] τοῖς Ἀ. Α. — πομπείοις AZ et corr. M. — καὶ (αὐτοὶ) ἐπεγγίν. R. — malim ἐπεγγίνωσκον οὐκ ὄντα τούτου. — μεῖζον ἀπάσης Sl. Bk.: μεῖζονα πάσης, quod retin. Schi.

30. διέθετο. τούτῳ R. (διέθετο τούτῳ. St.): δ. τοῦτο. — προσέταξε ABZ Bk. (ci. Sl.): προσέταξαν.

οὐδεμίαν δέδωκε δίκην, ἀλλὰ ὅπόσοι μὲν ἄρχοντες
 ἐν μιᾷ πόλει γεγένηται, ὑπεύθυνοί εἰσιν, ὁ δὲ 31
 πάντων τῶν συμμάχων (ἄρχων) καὶ χρήματα λαμ-
 βάνων οὐδενὸς τούτων ὑπόδικός ἐστιν, ἀλλὰ τοι-
 αῦτα διαπεπραγμένος σίτησιν ἐν Πρυτανείῳ ἔλαβε,
 καὶ προσέτι πολλῇ τῇ νίκῃ χρῆται, ὥσπερ οὐ πολὺ
 μᾶλλον ἡτιμακῶς ἢ ἐστεφανωκῶς τὴν πόλιν. εἰ δὲ
 βούλεσθε σκοπεῖν, εὐρήσετε τῶν τούτῳ πολλάκις
 πεπραγμένων ἕκαστον ὀλίγον χρόνον πράξαντάς
 τινας ἀναστάτους τοὺς οἴκους ποιήσαντας· οὗτος
 δ' ἐπιτηδεύων ἅπαντα πολυτελέστατα διπλασίαν
 οὐσίαν κέκτηται. καίτοι ὑμεῖς γε νομίζετε τοὺς 32
 φειδομένους καὶ τοὺς ἀκριβῶς δαιτωμένους φιλο-
 χρημάτους εἶναι, οὐκ ὀρθῶς γιννώσκοντες· οἱ γὰρ
 μεγάλα δαπανώμενοι πολλῶν δεόμενοι αἰσχροκερ-
 δέστατοί εἰσιν. αἰσχιστον δὲ φανήσεσθε ποιοῦντες,
 εἰ τοῦτον μὲν ἀγαπᾶτε τὸν ἀπὸ τῶν ὑμετέρων
 χρημάτων ταῦτα κατεργασάμενον, Καλλίαν δὲ τὸν
 Διδυμίον, τῷ σώματι νικήσαντα πάντας (τοὺς)
 ἀγῶνας τοὺς στεφανηφόρους, ἐξωστρακίσατε πρὸς
 τοῦτο οὐδὲν ἀποβλέψαντες, ὃς ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ
 πόνων ἐτίμησε τὴν πόλιν. ἀναμνήσθητε δὲ καὶ τοὺς 33
 προγόνους, ὡς ἀγαθοὶ καὶ σώφρονες ἦσαν, οὔτινες
 ἐξωστράκισαν Κίμωνα διὰ παρανομίαν, ὅτι τῇ
 ἀδελφῇ τῇ ἑαυτοῦ συνώκησε. καίτοι οὐ μόνον

31. ἄρχων post Sluit., qui ἐπάρχων ci., addidit Emp. —
 τῶν τούτῳ πολλάκις scripsi: πολλὰ τῶν τούτῳ (πολλάκις, τ.
 ci. Dobr.).

32. τοῦτο cum Steph. Bk.: τοῦτον v. Turr., τούτων (R.)
 vel τοιοῦτον Gebauer. — ὃς A Turr.: ὡς, quod mal. S.

33. Κίμωνα AB Steph. Scal.: Κόνωνα.

αὐτὸς ὀλυμπιονίκης ἦν, ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Μιλτιάδης. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ὑπελογίζοντο τὰς νίκας· οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἀγώνων ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἔκρινον αὐτόν.

- 34 Ἀλλὰ μὴν εἰ δεῖ κατὰ γένος σκοπεῖν, ἔμοι μὲν οὐδαμόθεν προσήκει τούτου τοῦ πράγματος, οὐδὲ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις ἂν ἀποδείξειε τῶν ἡμετέρων οὐδένα τῇ συμφορᾷ ταύτῃ χρησάμενον, Ἀλκιβιάδῃ δὲ μάλιστα πάντων Ἀθηναίων. καὶ γὰρ ὁ τῆς μητρὸς πατὴρ Μεγακλῆς καὶ ὁ πάππος Ἀλκιβιάδης (δὲς) ἔξωστρακίσθησαν ἀμφοτέρω, ὥστ' οὐδὲν θανμαστὸν οὐδ' ἄτοπον πείσεται τῶν αὐτῶν τοῖς προγόνοις ἀξιούμενος. καὶ μὴν οὐδ' ἂν αὐτὸς ἐπιχειρήσειεν ἀντειπεῖν, ὥς οὐ τῶν ἄλλων ἐκείνοι παρανομάτατοι ὄντες τούτου σωφρονέστεροι καὶ δικαιοτέροι ἦσαν, ἐπεὶ τῶν γε τούτῳ πεπραγμένων οὐδ' ἂν εἰς ἀξίως κατηγορῆσαι δύναίτο.

- 35 Νομίζω δὲ καὶ τὸν θέντα τὸν νόμον ταύτην τὴν διάνοιαν ἔχειν· ἀποβλέψαντα τῶν πολιτῶν πρὸς τοὺς κρείττους τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν νόμων, ἐπειδὴ παρὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστιν ἰδίᾳ δίκην λαβεῖν, δημοσίαν τιμωρίαν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων κατασκευάσαι. ἐγὼ (μὲν) τοίνυν ἐν τε τῷ κοινῷ κέκριμαι τετράκις, ἰδίᾳ τε οὐδένα διεκώλυσα δικάζεσθαι βουλούμενον· Ἀλκιβιάδης δὲ τοιαῦτα ἐργασάμενος οὐδεμίαν πώποτε δίκην ὑποσχέιν ἐτόλμησεν.

34. Ἀλκιβιάδῃ cum Valck. et R. Bk.: Ἀλκιβιάδης. — δὲς cum Markl. add. Turr. coll. Lys. 14, 39.

35. ἐγὼ (μὲν) mal. Bk. — ἰδίαν pr. A. — οὐδένα AZ (ci. Luz. R.): οὐδέν.

οὕτω γὰρ χαλεπὸς ἐστίν, ὥστε οὐ περὶ τῶν παρε- 36
 ληλυθόντων ἀδικημάτων αὐτὸν τιμωροῦνται ἀλλ’
 ὑπὲρ τῶν μελλόντων φοβοῦνται, καὶ τοῖς μὲν πε-
 πουθόσι κακῶς ἀνέχεσθαι λυσιτελεῖ, τούτῳ δὲ οὐκ
 ἐξαρκεῖ, εἰ μὴ καὶ τὸ λοιπὸν ὃ τι ἂν βούληται |
 διαπράξεται. καίτοι οὐ δήπου ὧς Ἀθηναῖοι ὅστρα- 34
 κισθῆναι μὲν ἐπιτήδειός εἰμι, τεθνάναι δὲ οὐκ
 ἄξιος, οὐδὲ κρινόμενος μὲν ἀποφυγεῖν, ἄκριτος
 δὲ φεύγειν, οὐδὲ τοσαυτάκις ἀγωνιζόμενος νικήσας
 δικαίως ἂν πάλιν δόξαιμι δι’ ἐκεῖνα ἐκπεσεῖν.
 ἀλλὰ γὰρ ἴσως μετὰ μικρᾶς διαβολῆς ἢ φάυλων 37
 κατηγόρων ἢ διὰ τῶν ἐπιτυχόντων ἐχθρῶν ἐκιν-
 δύνειον, ἀλλ’ οὐ διὰ τῶν ἐρρωμενεστάτων καὶ
 λέγειν καὶ πράττειν, οἳ τινες δύο τῶν τὴν αὐτὴν
 αἰτίαν ἐχόντων ἐμοὶ ἀπέκτειναν. οὐκ οὖν τοὺς τοι-
 ούτους δίκαιον ἐκβάλλειν, οὓς πολλάκις ἐλέγχοντες
 εὗρίσκετε μηδὲν ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς μὴ θέλον-
 τας ὑποσχεῖν τῇ πόλει περὶ τοῦ βίου λόγον. δεῖ- 38
 νὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ μὲν τις ἀπολογεῖσθαι
 ἀξιώσκειν ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων ὥς ἀδίκως ἀπο-
 λῶλασιν, οὐκ (ἂν) ἀνασχέσθαι τῶν ἐπιχειρούντων·
 εἰ δέ τις τῶν ἀποφυγόντων πάλιν περὶ τῆς αὐτῆς

36. αὐτὸν] αὐτῶν ZM et pr. A^d. — διαπράξεται cum Bk. Turr.: διαπράξεται. — φεύγειν, οὐδὲ R. post Tayl.: φεύγειν, ὃ δὲ, quod serv. cum G. Hermannō Schi., interrogationis signo post ἐκπ. posito. — τοσαύτας pr. A. — νικήσας δικαίως ἂν] καὶ νικ. δικ. cum R. Turr., qui desiderant ἂν; δικαίως καὶ νικήσας v.

37. ἢ (ὑπὸ) φάυλων ci. R.

38. οὐκ (ἂν) ἀνασχ. cum R. Bk. ὅμᾶς non necessarium esse docet Gebauer coll. Dem. 20, 111. — ἐπιχειρ. των pr. A.

- αίτίας κατηγορεῖ, πῶς οὐ δίκαιον περὶ τοὺς ζῶντας
καὶ τοὺς τεθνηκότας τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν;
39 ἔστι μὲν οὖν Ἀλκιβιάδου μήτε αὐτὸν τῶν νόμων
καὶ τῶν ὄρκων φροντίζειν, ὑμᾶς τε παραβαίνειν
ἐπιχειρεῖν διδάσκειν, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐκβάλλειν
καὶ ἀποκτείνειν ἀνηλεῶς, αὐτὸν δὲ ἱκετεύειν καὶ
δακρύειν οἰκτρῶς. καὶ ταῦτα μὲν οὐ θαυμάζω·
πολλῶν γὰρ αὐτῷ κλανυμάτων ἄξια εἰργασταί· ἐν-
θυμοῦμαι δὲ τίνας ποτὲ καὶ πείσει δεόμενος, πό-
τερα τοὺς νεωτέρους, οὓς πρὸς τὸ πλῆθος διαβέ-
βληκεν ἀσελγαίνων καὶ τὰ γυμνάσια καταλύων καὶ
παρὰ τὴν ἡλικίαν πράττων, ἢ τοὺς πρεσβυτέρους,
οἷς οὐδὲν ὁμοίως βεβίωκεν, ἀλλὰ τῶν ἐπιτηδευμά-
40 των αὐτῶν καταπεφρόνηκεν; Οὐ μόνον δὲ αὐτῶν
ἔνεκα τῶν παρανομούντων, ἵνα δίκην διδῶσιν,
ἐπιμελεῖσθαι ἄξιον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων, ὅπως
τούτους ὀρῶντες δικαιότεροι καὶ σωφρονέστεροι
γίγνωνται. ἐμὲ μὲν τοίνυν ἐξελάσαντες τοὺς βελ-
τίστους περιδεεῖς καταστήσετε, τοῦτον δὲ κολάσαν-
τες τοὺς ἀσελγεστάτους νομιμωτέρους ποιήσετε.
41 Βούλομαι δ' ὑμᾶς ἀναμνησάμενοι τῶν ἐμοὶ πεπραγ-
μένων. ἐγὼ γὰρ πρεσβεύσας εἰς Θετταλίαν καὶ
Μακεδονίαν καὶ εἰς Μολοττίαν καὶ εἰς Θεσπρωτίαν
καὶ εἰς Ἰταλίαν καὶ εἰς Σικελίαν τοὺς μὲν διαφό-

39. πότερα . . . τοὺς A pr.

40. τούτους] κολαζομένους addi mal. R. „vel deest participium vel lege τοῦτο“ Dobr. — vv. τοὺς βέλτ. — κολάσαντες add. ABP Bk. — περιδεεστέρους Ros. — ἀσελγεστάτους S. Emp.: ἀσελγεστέρους.

41. γὰρ post ἐγὼ add. A Bk. — καὶ (εἰς) Μακεδ. S. — Μολοττίαν scripsi: Μολοσσίαν (μολοσίαν BZM). — malim διαφόρους (ὁμῖν) ὄντας (ἡμῖν subaudiri iubet R.). —

ρους ὄντας διήλλαξα, τοὺς δ' ἐπιτηδείους ἐποίησα, τοὺς δ' ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀπέστησα. καίτοι εἰ τῶν πρεσβευόντων ἕκαστος τὰ αὐτὰ ἐποίησεν, ὀλίγους ἂν πολεμίους εἴχετε καὶ πολλοὺς συμμάχους ἐκέκτησθε. περὶ δὲ τῶν λειτουργιῶν οὐκ ἄξιόν με 42 μνησθαι, πλὴν κατὰ τοσοῦτον, ὅτι τὰ προσταττόμενα δαπανῶ οὐκ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων. καίτοι τυγχάνω νενικηκὼς εὐανδρίᾳ καὶ λαμπάδι καὶ τραγωδοῖς, οὐ τύπτων τοὺς ἀντιχορηγοῦντας, οὐδ' αἰσχυνόμενος εἰ τῶν νόμων ἔλαττον δύναιμαι. τοὺς οὖν τοιούτους τῶν πολιτῶν πολὺ μᾶλλον ἐπιτηδείους ἡγοῦμαι μένειν ἢ φεύγειν.

πρεσβευόντων Luzac.: πρωτερόντων.

42. εὐανδρίᾳ ABZ Bk. (ci. Tayl.): ἐν ἀνδρίᾳ. cf. Harp. s. v. (Ἀνδ. ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβ.).

FRAGMENTA.

II.

I. ΣΤΜΒΟΤΛΕΤΤΙΚΟΣ.

Eandem orationem et hac inscriptione et ea quae est πρὸς τοὺς ἐταίρους designari Kirchhoffius (Herm. I, 6) recte fortasse coniecit.

- 2 1. εὐωχεῖν ἀντὶ τοῦ εὐωχεῖσθαι Ἀνδ. Συμβουλευτικῷ. Antiattic. B. A. 94, 21.
- 3 2. Ναυκρατίαν Ἀνδ. Συμβουλευτικῷ. Phot. p. 288, 23.

III

II. ΠΡΟΣ ΤΟΤΕΣ ΕΤΑΙΡΟΥΣ.

V. quae adnotata sunt ad or. I. Epistulam Quadringentorum tempore ad Pisandrum eiusque socios conscriptam intellegunt Ruhnkenius et Sauppilus; mihi recte Kirchhoffius ad a. 420—418 rettulisse videtur. cf. ad fr. 4 et 5.

- 4 3. Καὶ τάφον μὲν αὐτοῦ (Themistoclis) λαμπρὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ Μάγνητες ἔχουσι· περὶ δὲ τῶν λειψάνων οὗτ' Ἀνδοκίδῃ προσέχειν ἄξιον ἐν τῷ

Or. I S. περὶ τῆς ἐνδείξεως (Harp. s. v. ζητηταί, Pseudoplut. § 14) mihi cum Taylora (quamquam aliter Valesio, Sluitero, Sauppilio visum est) non diversa a prima nostra fuisse videtur. Cf. ad Vit. l. c., ubi etiam de orat. adv. Phaeacem, quam commemorat biographus, adnotatum est.

πρὸς τοὺς ἑταίρους λέγοντι φωράσαντας τὰ λείψανα
διαρρῆσαι τοὺς Ἀθηναίους· ψεύδεται γὰρ ἐπὶ τὸν
δῆμον παροξύνων τοὺς ὀλιγαρχικούς. Plut. Themist.
c. 32.

III. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ.

IV

4. σκάνδικα οὖν λάχανα οὐ τὰ ἐκ τῶν κηπίων, ⁵
ἀλλὰ τὰ αὐτομάτως φυτόμενα, ὥς φησιν Ἀνδοκίδης·
μὴ γὰρ ἰδοιμὲν ποτε πάλιν ἐκ τῶν ὀρέων
τοὺς ἀνθρακευτὰς ἦκοντας εἰς τὸ ἄστυ, καὶ
πρόβατα καὶ βοῦς καὶ τὰς ἀμάξας καὶ γύ-
ναια, καὶ πρεσβυτέρους ἄνδρας καὶ
ἐργάτας ἐξοπλιζομένους· μηδὲ ἄγρια λάχανα
καὶ σκάνδικας ἔτι φάγοιμεν. Suid. 2, 2 p. 780,
ex scholio ad Ar. Ach. 477 eis quae nunc habe-
mus pleniore.

5. Ἀνδοκίδης φησὶ τοίνυν· περὶ Ὑπερβόλου ⁶
λέγειν αἰσχύνομαι, οὗ ὁ μὲν πατήρ ἐστιγ-
μένος ἔτι καὶ νῦν ἐν τῷ ἀργυροκοπέῳ δου-
λεύει τῷ δημοσίῳ, αὐτὸς δὲ ξένος ὢν καὶ
βάρβαρος λυχνοποιεῖ. Schol. Ar. Vesp. 1007
cf. Schol. Lucian. p. 46 ed. Jacobitz.

4. Ad orat. πρὸς τοὺς ἑταίρους referunt Kirchhoff S.:
quamquam, si ab illa diversa συμβουλευτικὸς, huius quoque
fuisse potest. Apparet ante occupatam Deceleam haec verba
scripta esse, quae depingunt statum Atticae primis Pelo-
ponnesiaci belli temporibus. cf. S. et Kirchh. l. c. — vv. εἰς
τὸ ἄστυ ex S. coniectura huc transposui: legebantur v. post
τὰς ἀμάξας. Porro S. ci.: ἄστυ, καὶ γύναια (καὶ παῖδας)
καὶ πρόβ. καὶ βοῦς καὶ τὰς ἀμάξας (ἄγοντας), καὶ πρεσβ.
κτέ. Bernhardt et in articulo qui est ante ἀμάξας offendit et
participium desiderat, quod praegresso ἦκοντας referatur: velut
συγκομιζομένους. — 5. Recte admonent S. et Kirchh. haec

6. ἀρετὴ Ἀνδοκίδης καὶ Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ
εὐδοξία. Suid. I, 1 p. 706.

7 Ἀντόπτης ὡς Ἀνδοκίδης, καὶ σύνοπτον καὶ
σύνοπτα. Poll. 2, 58.

verba esse scripta ante a. 417/6 (418 Kirchh.), quo anno
Hyperbolus in exilium pulsus est. ἀντὸς Sl. S.: ὁ Meineke,
ὡς v. — 7. S. secundum vulg. ante Bekk. lectionem ita
locum exhibet: καὶ σύνοπτον ὡς Ἀνδ. καὶ σύνοπτα.

INDEX

NOMINUM ET RERUM MEMORABILIMUM.

A.

- Ἀγάθαρχος* ὁ γραφεύς 4, 17.
Ἀγαρίστη Alcmaeonidis uxor
 index de myst. 1, 16.
Ἀγησίλαος Laced. rex 3, 18.
ἄγορά 1, 36. 45; 2, 8; 4, 14.
εἰς τὴν ἀγορὰν μὴ εἰσιέναι
πρόσταξις 1, 76. — *Ἱππο-*
δαμεία ἀγορά in Piraeo
 1, 45.
ἄγραφος νόμος 1, 85 sqq.
 89. cf. *νόμος*.
ἄγρια λάχανα fr. 4.
Ἀγύρριος (ὁ δημαγωγός) 1,
 133.
ἄγωνες ἱππικοί 4, 26. —
ἄγων Παναθηναίων 1, 28.
 — *ἄγωνες στεφανηφόροι* 4,
 32 cf. 2.
ἀγωνοθέται Eleorum 4, 26.
ἄδεια indici concessa 1, 11
 sq. 15. 20. 22. 34; 2, 23. 27.
 — *ἄδεια περὶ τῶν ὀφειλόν-*
των ὥστε λέγειν ἐξεῖναι καὶ
ἐπιψηφίζειν 1, 77 pseph.
Ἀδείμαντος (Leucolophidis f.
Scambonides) ab Agariste
 indicatus 1, 16.
Ἀθήναι 2, 12. *Ἀθήνησι* 1,
 62. 96 sqq. pseph. 3, 38. —
Ἀθηναῖοι 1, 11 pass.
Ἀλαντίς (φυλή) 1, 96 pseph.
- Ἀλγῆς* (φυλή) 1, 62. *Hermes*
 ab ea dedicatus ibd.
Ἀλγίνη: ὁ ἐξ *Ἀλγίνης* l. d. 1,
 65. — *Ἀλγινῆται* causa belli
 Ath. cum Laced. 3, 6.
Ἀλγισθος vocatur Calliae filius
 propter nefanda conubia
 patris 1, 129. cf. 4, 22 de
 Alcibiadis filio.
Ἀκουμένος a Lydo indicatus
 1, 18.
ἄκρόπολις Ath. 1, 42. 45. 76;
 3, 7 sq. cf. *πόλις*.
Ἀλέξιππος testis Andoc. 1, 18.
ἄλιτῆριος (scil. *δαίμων*) domi
 Hipponici 1, 130 sq. — *ἄλι-*
τήριοι τῶν θεῶν qui pia-
 culum in deos commiserunt
 1, 51.
Ἀλκibiάδης Cliniae f. 1, 11
 — 14. 16. or. IV arg. et pass.
Ἀλκibiάδης huius avus testa-
 rum suffragio eiectus 4, 34.
Ἀλκibiάδης ὁ *Φηγοῦσιος* a
 Dioclides indicatus 1, 65.
Ἀλκισθένης a Teucro indi-
 catus 1, 35.
Ἀλκμείων Calliae p. 1, 47.
Ἀλκμεωνίδης Agaristes mari-
 tus 1, 16.
Ἀλκμαντος ὁ ἐξ *Ἀλγίνης* a Dio-
 clides indicatus 1, 65.
Ἀμόργης ab Athen. contra

Persarum regem adiuvatur
3, 29.

ἀμύητος 1, 11 sq.

ἀναγράφειν νόμους 1, 82. 83
sq. pseph. 85 sq. 89. — ἀναγρ.

ἐν στήλαις 1, 51. cf. στήλη.

ἀνάδικοι δίκαι 1, 88.

ἀναθήματα i. q. Ἐρμαϊ 1, 34
cf. 62.

ἀνακαλεῖν citare 1, 45 (se-
natus praetores).

Ἀνάκειον Athenis 1, 45.

ἀνακηρύττειν (de eo cui co-
ronam pop. tribuit) 2, 18.

ἀνανυμάχλον ὀφλεῖν 1, 74.

Ἀνδοκίδης orator 1, 4 pass.;
or. 3 et 4 argg.

Ἀνδοκίδης huius avus 1, 146.
legatus Spartam de pace 3, 6.

ἀνδροποδίζεσθαι (urbem) 3,
21. cf. ἔξανδραπ.

Ἄνδριοι: ex iis Ath. cives
adsciscunt 1, 149.

Ἀνδροκλῆς (ὀδημαγωγός) 1, 27.

Ἀνδρόμαχος servus index de
myst. 1, 12 sqq. 28.

ἀνειπεῖν de praecone 1, 36.
de praetoribus 1, 45.

ἀνδρακενταί fr. 4.

ἀντίγραφον populisciti 1, 76.
79 pseph.

Ἀντίδωρος a Teucro indica-
tus 1, 35.

Ἀντιφῶν a Teucro indicatus
1, 15.

ἀντιχορηγεῖν 4, 42.

ἀντιχορηγός τινι παισί 4, 20.

Ἄντος (Anthemionis f.) An-
docidi in iudicio advocatus
1, 151.

Ἀέλτοχος (Alcibiades f. Scam-
bonides) ab Agariste indi-
catus 1, 16.

ἀπάγειν 1, 94. 105; 4, 18. —
ἀπαγωγή 1, 88. 91.

Ἀπατούρια 1, 126.

ἀπογράφειν de μηνυτῇ 1,
13. 15. 17. 19. 34. 43. —

ἀπογραφὴ 1, 23.

ἀποικία i. qu. κληρουχία 3,
9. 15.

ἀποκληροῦν βουλὴν 1, 82.

ἀπόρητα εἰσαγγέλλειν εἰς
τὴν βουλὴν 2, 3 cf. 20. —

ἐν ἀπορήτῳ 1, 45; 2, 19.
21, ubi pariter de senatu
agitur.

ἀποφορά merces servi in ar-
gentariis 1, 38.

ἀραι in iureiurando iudicum
1, 31.

Ἄργος 3, 26. — Ἀργεῖοι 3, 9
pass.

ἀργυροκοπεῖον fr. 5.

Ἄρειος πάγος: ἐξ Ἀρείου π.
δικασθῆναι, φεύγειν 1, 78
sq. pseph.; ἢ ἐξ Ἀρ. π. βουλῇ
1, 84 pseph.

Ἀριστείδης tributum sociis
constituit 4, 11 sq.

Ἀριστογείτων tyrannicida 1,
98 pseph.

Ἀριστομένης ab Andromacho
indicatus 1, 13.

Ἀριστοτέλης Charmidae p. 1,
47.

Ἀρμόδιος tyrannicida 1, 98
pseph.

Ἀρχεβιάδης ab Andromacho
indicatus 1, 13.

Ἀρχέλαος rex Macedoniae 2,
11.

Ἀρχίδαμος a Teucro indica-
tus 1, 35.

ἀρχιθεωρός εἰς Ἰσθμὸν καὶ
Ὀλυμπίαζε 1, 132 cf. 4, 29.

Ἀρχιππος ab Andromacho in-
dicatus 1, 13.

ἄρχοντες Athen. in sociis ci-
vitatibus 4, 80.

ἄρχων (scil. ἐπώνυμος) 4, 14.
ἀρχώνης τῆς πεντηκοστῆς 1,
133.

ἀσπίδα ἀποβαλεῖν crimen 1,
74.

ἀστρατείας ὀφλεῖν 1, 74.

ἄστυ urbs Ath. 1, 40; fr. 4.
opp. Piraeus et muri longi
1, 45.

ἀτιμία 1, 74; eius species 73
sq. — ἄτιμοι 73. 78 pseph.
80. 103. 107. 109. ἄτιμοι
τὰ σώματα 74. ἄτιμοι κατὰ
προστάξεις 75. — ἄτιμοῦν
83. 106.

αὐτοκράτωρ: ἡ βουλὴ ἦν αὐτ.
1, 15; πρέσβεις αὐτοκρ. 3,
6. 33 sq. 39.

Αὐτοκράτωρ a Lydo indica-
tus 1, 18.

Ἀψεφίων senator a Dioclides
indicatus 1, 43 sq.

B.

Βάρβαρος 3, 5. 15; fr. 5;
βάρβ. χώρα 1, 138.

βασανίζειν 1, 22. 64. βάσα-
νος 1, 30.

βασιλεύς Persarum rex 1, 107;
3, 5. 15. 22; 4, 17; β. ὁ
μέγας 3, 29.

βασιλεύς rex sacrorum 1, 77
sq. pseph. 111.

Βοηθὸς ἐπεστάται 1, 96 pseph.

Βοιωτοί 1, 45; 3, 13 pass.

βουλευέω senatorem esse 1,
17. 75. 91. 95. — βουλευσας
(sc. τὸν φόνον) cuius con-
silio caedes facta est 94 cf.
96 pseph. (ubi συμβουλ.).
cf. νόμος.

βουλευτήριο 1, 36. 95; 2, 23.

βουλευτής senator 1, 43; 2,
3. 14 sq.

ANDOCIDES.

βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου 1,
84 pseph.

βουλὴ οἱ πεντακόσιοι οἱ λα-
χόντες τῷ κνᾶμφ 1, 96 pseph.
— add. 1, 15. 27. 36 sq. 45.
61. 65. 77 et 79 pseph. 82.
83 sq. pseph. 87 et 89 leg.
91. 93. 111 sq. 115 sq. 134;
2, 3. 19. 21; 4, 3.

βουλὴ Quadringentorum 2, 13.

βωμός in Eleusinio Ath. 1,
112; in Cerycum sacro gen-
tilicio 1, 126 sq.

Γ.

Γλαύκιππος a Teucro indi-
catus 1, 35.

Γλαύκων Calliae socer 1, 126.

Γνιφωνίδης a Teucro indica-
tus 1, 15.

γνώμην εἰπεῖν rogationem
ferre 1, 73.

γονέας κακῶς ποιεῖν crimen
1, 74.

γράμματα praecepta quae le-
gato populus dedit 3, 34.
— pacis conditiones in στήλῃ
scriptae 3, 12.

γραμματεύειν: Κλεογένης
πρώτος ἐγγραμμάτευε 1, 96
pseph.

γράφεσθαι in ius vocare γρα-
φῆς formula 1, 76. 105; γρ.
παρὰ νόμων 1, 17. — γραφῇ
1, 73. 88. γρ. περὶ τῶν εὐ-
δυνῶν 1, 78 pseph.

γυμνάσια 4, 22. 39.

γυμνασίαρχος Ἡφαιστείοις 1,
132.

Δ.

Δαίμων: πρὸς θεῶν καὶ δαι-
μόνων 1, 97 pseph.

Δάμων Agaristes maritus prior 1, 16.
δεῖν in carcerem conicere 1, 45. 48. 92 sq.; 4, 3.
Δεκέλεια 1, 101.
Δελφίνιον: ἐκ Δελφινίου ἐδικάσθη 1, 78 pseph.
Δελφός 1, 132 ex coni.
δεσμός et *δεσμά* 1, 2; 2, 15; 4, 4. cf. *δεῖν*.
δεσποτήριον 1, 48; 4, 18.
Δήλιον: pugna ibi facta 4, 13.
δημαγωγός opp. *τύραννος* 4, 27.
δημεύειν 1, 51; 4, 9 cf. 1, 96 pseph. (*δημόσια τὰ χρήματα ἔστω*).
δημοκρατία 1, 95. 96 sq. pseph. 99; 2, 27; 4, 13. 17. 27. — *δημοκρατεῖσθαι* 1, 87 sq. leg.; 3, 2.
δῆμος pagus 1, 97 pseph.
δημοτικός 2, 26.
Δημόφαντος auctor pseph. quod affertur 1, 96 sqq.: 96.
διαδικάζειν 1, 28.
δαίεται arbitria 1, 87 sq. leg.
Διάκριτος ab Andoc. indicatus 1, 52. 67.
Διδυμίας Calliae p. 4, 32.
Διογένης ab Andromacho indicatus 1, 13.
Διόγνητος *ζητητής* testis Andoc. 1, 14.
Διόγνητος a Teucro indicatus 1, 15.
Διοκλείδης index de Hermarum mutilatione 1, 37. 45. 53. 58. 60. 65 sq.
Διομήδης Athen. 4, 26. 29.
Διονύσια 1, 98 pseph.
Διονύσιος Halicarn. rhetor or. 3 hypoth.
Διόνυσος: *προπύλαιον τὸ Διονύσον* 1, 38.

διώκειν accusare 1, 22. 94.
δοκιμάζειν τοὺς νόμους 1, 84 pseph. 82. 85. 89.
Δράκων: *Δράκοντος* *θεσμοί* 1, 83 pseph. 81. *Δράκοντος νόμοι* 1, 82.
δυναστεία i. qu. *ὀλιγαρχία* 2, 27.
δωρων ὀφλεῖν 1, 74.

E.

ἐγγράφειν ὄνομά τινος (sc. ἐν στήλῃ) 1, 78 pseph. — *ἐγγρ.* *ψηφισμα* 2, 23 l. d.
ἐγγυᾶσθαι 1, 21. 44. *ἐγγυᾶσθαι ἐγγύας πρὸς τὸ δημόσιον* 1, 73.
ἐγγυήν καταγιγνώσκειν 1, 78 pseph. cf. 73.
ἐγγυητὰς καθιστάναι 1, 2. 17. 44. 134.
ἐγγυτάτω εἶναι γένει 1, 119.
Ἐγεσταῖοι 3, 30.
ἐγκτήματα possessiones civium Ath. in aliis civitatibus 3, 15 cf. 36.
ἔδραν ποιεῖν (τῆς βουλῆς) *senatum habere* 1, 111.
εἰδότες i. qu. *μεμνημένοι* 1, 30.
εἴκοσιν ἄνδρες post reditum populi creati qui civitatem administrarent donec leges latae essent 1, 81.
εἰρήνη πατρία Argivorum cum Lacedaemoniis 3, 27.
εἰσαγγεῖλα indicium ap. senatum 1, 43.
εἰσαγγέλλειν indicium facere ap. populum 1, 14. 27; ap. senatum 1, 37. — *εἰσαγγέλλειν ἐν ἀπορορήτῳ* ad senatum rem deferre 2, 3. 21. cf. 19.
εἰσάγειν εἰς δικαστήριον γρα-

φῆν 1, 78 pseph.; *τινὰ εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθ.* in ius vocare 1, 135 sq.; *εἰσάγειν* sc. γραφὴν de magistratu qui quaestioni praeest 1, 86. — *εἰσάγειν* in phratriam 1, 127.
εἰσέρχεσθαι de iudicibus 1, 29.
εἰσφέρειν χρήματα de tributo 3, 20; pecuniam conferre 1, 132.
ἐκγράφειν debitorem aerarii 1, 77 pseph. l. d.
ἐκλέγειν de percipiendis vectigalibus 1, 92 sq. 134.
ἐκτιθέναι νόμους in publico proponere 1, 83 pseph.
Ἐλευσίς: *Ἐλευσίνοι* et *Ἐλευσινόθεν* 1, 111.
Ἑλλάς et *Ἑλληνες* 1, 32 pass.; 3, 5 pass.; 4, 6 pass.
Ἑλληνοταμίαι 3, 38.
Ἑλλησποντος 1, 76. pugna ibi navalis (a. 405) 3, 21.
ἐνδεικνύναι 1, 33. 71. 76. 105. 121; 2, 14.
ἐνδείξις 1, 10. 29. 88. 91. 103. 111.
ἐνδεκα qui XXX virorum tempore magistratum gesserant publicae oblivionis lege non comprehensi 1, 90.
ἐνέχυρα metaphorice 3, 39.
ἐξαίρετα Athenis mille talenta et triremes centum 3, 7.
ἐξαισιχίλοι iudices in Leogorae causa 1, 17.
ἐξανδραποδίζεσθαι urbem 4, 22. cf. *ἀνδραπ.*
ἐξεγγυᾶν vadimonio e vinculis tormentoque eximere 1, 44.
ἐξηγεῖσθαι officio fungi *ἐξηγητοῦ* 1, 115 sq.

ἐξοστρακίζειν or. 4 arg. et 32 sqq. cf. *όστρ.*
ἐξούλην ὀφλεῖν 1, 73.
ἐορτή mysteriorum dies festi 1, 32.
ἐπαναφέρειν (et *ἐπαναφορά*) rem integram quae iterum deliberetur referre, de legatis 3, 33.
ἐπιβολὴν ὀφλεῖν 1, 73.
ἐπιγράφειν in tabulas ut debitorem aerarii referre 1, 77 pseph. l. d.
ἐπιδέκαστον pecuniae publicatae Minervae fit 1, 96 pseph.
ἐπιδικάζεσθαι filiae heredis 1, 119 sqq.
ἐπίκληρος filia heres 1, 121.
Ἐπίλυκος ὁ Τεισάνδρου pacem cum rege Persarum confirmat 3, 29. moritur in Sicilia 1, 117. eius filiae ibd. et 119. 121 sq. 124. 128.
ἐπινίκια Alcibiadis Olympiae 4, 29.
ἐπιστατεῖν: *Βοηθὸς ἐπεστάτει* 1, 96 pseph.
ἐπίτιμος opp. *ἄτιμος* 1, 73. 80. 103. 107.
Ἐπιχάρης Andocidis accusator 1, 95 cf. 99 sq.
Ἐπιχάρης Andocidis amicus 1, 122.
ἐπιψηφίζειν 1, 77 pseph.
ἐπώνυμοι: *ἐκτιθέναι* (τοὺς νόμους) πρὸς τοὺς ἐπ. 1, 83 pseph.
Ἐρμαῖ 1, 35. 37. 39. 62. *Ἐρμῶν περικοπή* 1, 15 (cf. 34). — *Ἐρμῆς ὁ παρὰ τὸ Φορβαντεῖον* 1, 62, qui iuxta Andocidis domum fuit (inde *Ἀνδοκίδου Ἐρμῆς*) ibd.

Ἐρυξίμαχος a Teucro indicatus 1, 35.

ἔσται in curia Ath. 1, 44; 2, 15.

ἔταιραι δοῦλαι καὶ ἐλεύθεραι 4, 14.

ἔταιρεῖα ancipiter dictum, et sodalitas (cf. ἑταῖροι) et ἑταίρησις 1, 100.

ἔταιρεῖν de ἑταιρήσει 1, 100.

ἑταῖροι sodales factiosi Ath. 4, 4. 14. fr. or. II inscr. In or. I res saepe tangitur, superimittitur appellatio.

εὐανδρία νικάν 4, 42.

Εὐβοία 3, 3. eius plus duas partes Athen. possidebant ibd. 9.

εὐθύναν ὀφλεῖν 1, 73; καταγγνώσκειν 78 pseph.; εὐθύνας διδόναι 1, 90.

εὐθύνοι 1, 78 pseph.

Εὐκλείδης archon: ἀπ' Εὐκλ. ἄρχοντος 1, 87 leg. 88 sq. 93 sq. 99.

Εὐκλῆς praeco 1, 112. 115.

Εὐκράτης Niciae frater a Dioclide indicatus 1, 47.

Εὐκτήμων a Teucro indicatus 1, 35.

Εὐρυδάμας a Teucro indicatus 1, 35.

Εὐρύμαχος a Teucro indicatus 1, 35.

Εὐφημος Calliae frater 1, 40. 47.

Εὐφίλητος (Τιμοθέον Κυδαθηναίως) a Teucro indicatus 1, 35. auctor Hermarum mutilationis 1, 51. 56. 61—64. 67.

Ἐφέσιοι tentorium Alcibiadi praebent Olympiae 4, 30.

ἑφεται 1, 78 pseph.

Z.

Ζεῦγος: ἐπὶ ξεύγους εἰς πρωτανεῖον ἄγειν 1, 45. ξεύγος ἔκπων ad certamina Olymp. 4, 26.

ζητηταί Ath. propter Hermarum mutilationem 1, 14. 36. 40. 65.

H.

Ἠγήμων (Ἠγεμών libri) Andocidis amicus 1, 122.

Ἠλεῖοι 4, 26.

Ἠφαίστεια Vulcani sollemne 1, 132.

Ἠφαιστεῖον templum Vulcani 1, 40.

Ἠφαιστόδωρος a Teucro indicatus 1, 15.

Θ.

Θεμιστοκλῆς: eius ossa ab Ath. eruta et projecta fr. 3. Θεόδωρος a Teucro indicatus 1, 35.

Θεός: ἡ Θεός Minerva 1, 77 pseph. 96 pseph. — τὸ θεῶ Ceres et Proserp. 1, 29. 31 sq. 113 sq. 125.

Θεράπεινα serva 1, 64. Θεράπων servus 1, 11 sq. 22.

Θεσμοθέται 1, 79 pseph. — Θεσμοθετῶν δικαστήριον 1, 28.

Θεσμοὶ Δράκοντος 1, 83 pseph. 81.

Θεσπρωτία 4, 41.

Θετταλία 4, 41. — Θετταλοί: ex iis Ath. cives adsciscunt 1, 149.

Θημακός pagus 1, 17. 22. — Θημακεύς 1, 17.

Θησεῖον Athenis 1, 45.

θόλος Ath. 1, 45.

Θούριοι 4, 12.

Θράσυλλος tribulis Andocidis
eique σύνδικος electus 1,
150.

θυματήριον 4, 29.

I.

ἱερά τοῖν θεοῖν i. qu. μυστή-
ρια 1, 31 sq. — ἱερά sacra
quae in ara ponuntur 2, 15.
καθ' ἱερῶν τελείων ὁμνύ-
ναι 1, 97 sq. pseph.

ἱερὸν τοῖν θεοῖν templum
1, 33.

ἱέσιος ὁ ἀύλητής 1, 12.

ἱετηρία 1, 110. 112—117.

ἱμβρος Atheniensium propria
3, 12. 14.

ἱππεῖς 1, 45; 3, 5. 7.

ἱποδαμεία ἀγορά in Piraeo
1, 45.

ἱππόνικος Calliae p. 1, 112.
115. 130 sq. 4, 13.

ἱππόνικος Calliae f. 1, 126.

ἱσθμός: ἀρχιδεωρός εἰς Ἴ.
1, 132.

ἱσόνομος a Teucro indicatus
1, 15.

ἱσοτιμίδης: eius psephisma
1, 8. 71.

ἱσχύμαχος socer Calliae 1,
124 sq.

ἱταλία 4, 41.

ἱωνία 1, 76.

K.

Κακοῦργοι 4, 18.

Καλλίας Andocidis testis 1, 18.

Καλλίας ὁ Ἀλκμέωνος a Dio-
clide indicatus 1, 47.

Καλλίας archon ol. 93, 8 1,
77 pseph.

Καλλίας ὁ Λιδυμίου athleta
4, 32.

Καλλίας ὁ Ἰπποκρίτων 1, 112.
115 sqq. 120 sq. 126. 130.
132; 4, 13. 15.

Καλλίας ὁ Τηλεκλέους 1, 40.
42. 47.

καταλύειν τὸν δῆμον 1, 95
sqq. pseph. (101); 3, 4. 6.
10. 12. — κατάλυσαι δῆμον
1, 36; 3, 6. 12.

Καταναῖοι 3, 30.

κατάρξασθαι (τοῦ ἱερείου) 1,
126.

κατήγοροι a populo creati 4,
16.

κείμενοι νόμοι i. qu. κύριοι
1, 71. 84 pseph. 91. 93. 103.
105.

Κέφαλος (ὁ δῆτωρ) advoca-
tus Andoc. 1, 115. 150.

Κήρυκες gens Ath. 1, 116. 127.
κηρυξ 1, 36. 112. — κηρύττειν
40. 112. cf. ἀνακηρ.

Κηφίσιος Andoc. accusator
1, 33. 71. 92. 111. 121 sq.
137. 139.

Κηφισόδωρος (μέτοικος ἐν
Πειραιεῖ) a Teucro indica-
tus 1, 15.

Κίμων Miltiadis p. 3, 3.

Κίμων ὁ Μιλτιάδου testarum
suffragio eiectus 4, 33.

Κλεινίας Alcibiadis pater or.
4 arg.

Κλεογένης πρῶτος ἐγγραμμά-
τευσ 1, 96 pseph. (ol. 92, 3).

Κλεοφῶν ὁ λυροποιός 1, 146.

Κλεώνυμος auctor psephisma-
tis 1, 27.

κληδῶν i. qu. φήμη apud
mulierculas 1, 130.

κλοπῆς ὀφλεῖν 1, 74.

Κόνων navali pugna Laced.
vincit 3, 22.

Κορίνθιοι et *Κόρινθος* 3, 18 pass.
κρίται in certamine 4, 21.
Κριτίας (Callaeschri f.) a Dioclides indicatus 1, 47.
κρήβδη ψηφίσεσθαι 1, 87 leg.; 4, 3.
κυνάμω λαχεῖν de senatoribus 1, 96.
Κυνόσαργες 1, 61.
Κύπρος 1, 4. 132; 2, 20 sq.
κώνειον πιεῖν 3, 10.
κωπεῖς ligna remis faciendis idonea 2, 11. 14.

A.

λαγχάνειν τῆς ἐπικλήρου 1, 121. 124.
Λακεδαιμόνιοι 1, 80. 142; 3, 2 pass.; 4, 12. 28.
Λακεδαίμων 3, 3. 6.
Λακωνική 3, 31.
Λάμαχος praetor in Siciliam missus 1, 11.
λαμπάδι νικᾶν 4, 42.
Λαύριον 1, 38. 39.
Λεάγρος 1, 117 sq. 120 sq.
λείπειν τὴν τάξιν crimen 1, 74.
Λεάβιοι Alcibiadi vinum praebent Olympiae 4, 30.
λεύκη: ὑπὸ τὴν λεύκην Iocus Ath. 1, 133.
Λέχαιον captum (in bello Corinth.) 3, 18.
Λεωγόρας Andocidis proavus 1, 106; 2, 26.
Λεωγόρας Andocidis pater 1, 22. 40. 146.
Λέων (Σαλαμίνιος) a XXX viris interfectus 1, 94.
Λῆμνος Atheniensium propria 3, 12. 14.
λησταί piratae 1, 138.

ληττοργεῖν 1, 132. *λειτουργίαι* 4, 42.
λογιστήρια h. e. τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα 1, 78 pseph.
λόγος: ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ intra tempus reo ad defensionem concessum 1, 26. 35. 55.
Λυδὸς ὁ Φερεκλέους (scil. δοῦλος) index de mysteriorum profanatione 1, 17 sqq.
Λυσίστρατος ab Andocide indicatus 1, 52. 67.
Λυσίστρατος Andocidis amicus 1, 122.
λυχνοποιεῖν fr. 5.

M.

Μακεδονία 4, 41.
μακρόν τεῖχος: οἱ ἐν μακρῷ τελεῖ οἰκοῦντες 1, 45. — μ. τ. τὸ βόρειον 3, 5; τὸ νότιον 3, 7.
Μαντίθεος senator a Dioclides indicatus 1, 43 sq.
Μαραθῶνάδε 1, 107.
Μεγακλῆς Alcibiadis avus maternus testarum suffragio eiectus 4, 34.
Μέγαρα 1, 15. 34; 3, 3. — *Μεγαρεῖς*: propter eos Pelop. bellum Ath. susceperunt 3, 8.
Μέλητος ab Andromacho indicatus 1, 12 sq.
Μέλητος a Teucro indicatus 1, 35. 63.
Μέλητος Andocidis accusator 1, 94. Leonti Salaminio exitii auctor ibd.
Μενέστρατος a Teucro indicatus 1, 35.
Μένιππος: eius psephisma 2, 23.
μεταστήσασθαι τοὺς ἀμνη-

τους e contione submovere 1, 12.
 μέτοικος 1, 15. 144.
 μέτρα καὶ σταθμά Solonis 1, 83 pseph.
 Μηδικά bellum Persicum 1, 77 pseph.
 Μήλιοι crudeliter tractati auctore Alcibiade 4, 22.
 μνηύειν 1, 10 pass.; μήνυσις 1, 14 pass.
 μνηστρα 1, 27. 40.
 μήτηρ καὶ θυγάτηρ h. e. Ceres et Proserpina 1, 124.
 Μιλτιάδης Cimonis f. 3, 3. Olympionices 4, 33.
 μνησικακεῖν 1, 79 pseph. 81. 90 sq. 95. 108 sq.
 Μολοσσία 4, 41.
 Μουνιχία a popularibus occupata 1, 80.
 μυνεῖν ξένους i. qu. μυσταγωγεῖν 1, 132. — οἱ μεμνημένοι 1, 28 sq. cf. ἀμύητος.
 μυστήρια 1, 10 sqq. pass. — μυστηρίοις mysteriorum diebus festis 1, 110 sq. 121.

N.

Νάξος ab Athen. possidebatur 3, 9.
 νεώσοικοι aedificati 3, 7.
 Νικήρατος Niciae p. 3, 8.
 Νικιάδης ab Andromacho indicatus 1, 12 sq.
 Νικίας Nicerati f. praetor in Siciliam missus 1, 11. Eucratidis frater 1, 47. pacem cum Laced. confirmat 3, 8. testarum suffragio cum Alcibiade et actore or. IV. certat 4, 2.
 Νισαῖος Taureae f. a Dioclide indicatus 1, 47.

νομοθέτας αἰρεῖσθαι 1, 82. creati a senatu 83 pseph., et a δημόταις numero 10 84 pseph.
 νόμοι Σόλωνος 1, 81 sq. 83 pseph. 95. 111; Δράκοντος 1, 82. — δοκιμασία τῶν νόμων post reditum populi: v. δοκιμάζειν. — Leges singulae: ἀγράφων νόμων τὰς ἀρχάς κτέ. 1, 85 sq. 87. 89. ψήφισμα μηδὲν μήτε βουλής κτέ. 1, 87. 89.
 μηδὲ ἐπ' ἀνδρὶ νόμον ἐξεῖναι θεῖναι κτέ. 1, 87. 89.
 τὰς δίκας καὶ τὰς διαίτας κυρίας εἶναι κτέ. 1, 87 sq. τοῖς νόμοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἀρχ. 1, 87 sqq. 93 sq. 99.
 de indicibus eorumque impunitate aut poena 1, 20.
 de vectigalium redemptoribus 1, 93.
 de eo cuius consilio caedes patrata esset 1, 94.
 de eo qui populari imperio everso magistratum cepisset 1, 95 sqq. (v. ψήφισμα).
 de ἐταιρήσει 1, 100.
 ne quis mysteriorum tempore in Eleusinio supplex fieret 1, 110. 115 sq.
 de senatu in Eleusinio postridie mysteria habendo 1, 111.
 phratorum 1, 127.
 de testarum suffragio 4, 3. 6. 35.
 ne quis iterum de eadem re in ius vocetur 4, 9.
 de divortio 4, 14.
 de choreutis peregrinis 4, 20.

III.

Ξενία hospitium 1, 145.
 ξένος ἰδίᾳ opp. reges civitatesque 1, 145. — ξ. πατρικὸς 2, 11.
 ξύλον: δεῖν ἐν τῷ ξύλῳ s. εἰς τὸ ξύλον 1, 45. 92 sq.

O.

Οἰδίπους vocatur Calliae filius propter nefanda conubia patris 1, 129.

Οἰωνίας (Oeono- f.) ab Andromacho indicatus 1, 18.

ὀλιγαρχία 1, 78 pseph. 99. — οἱ ὀλίγοι optimates 4, 6. — ὀλιγαρχικός 4, 16.

Ὀλυμπία 4, 30. Ὀλυμπίαζε 1, 132; 4, 26. Ὀλυμπίασι 4, 25.

Ὀλυμπιεῖον Ath. 1, 16.

ὀλυμπιονίκης 4, 33.

ὀμνύναι καθ' ἑρῶν τελείων 1, 97 sq. pseph.

ὄρκος: ὁ νόμιμος ὄρκος legitima formula iurisiur. 1, 98 pseph. — iusiurandum:

populi de oblivione 1, 8. 90. 103. 105.

iudicium initiatorum in Andocidis causa 1, 31. omnium iudicium 4, 9. quae ei iuriur. inde ab Euclide addita sint 1, 91.

senatus 4, 3 (ubi ὁ. τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς); inde ab Euclide 1, 91.

populi e Demophanti pseph. 1, 97.

de pace 3, 22. 33.

κριτῶν in certamine 4, 21.

ὀρχήστρα 1, 38.

Ὀρχομένιοι et Ὀρχομενός:

propter eam civitatem bellum Corinth. Boeoti susceperunt ne αὐτονομία uteretur 3, 13. 20.

ὄσιος καὶ εὐαγῆς 1, 96 pseph.

ὄσιος πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων 1, 97 pseph.

ὀστρακίζειν 3, 3; 4, 3. 36. cf. ἐξοστρακ.

ὀφελοντες sc. τῷ δημοσίῳ 1, 77 sq. pseph.

II.

Παλλήνιον: ἐπὶ Παλληνίῳ tyranni a popularibus victi 1, 106.

Παναθήναια 1, 28.

Παναίτιος ab Andromacho indicatus 1, 13.

Παναίτιος ab Andocide indicatus 1, 52. 67.

πανδημεῖ omnibus copiis 3, 18.

Παντακλῆς a Teucro indicatus 1, 15.

παραδιδόναι (τὰ ἀνδράποδα) scil. ad quaestionem 1, 22.

παραδιδόναι δικαστηρίῳ τινά, de senatu vel eo qui in senatu sententiam fert 1, 17. 66.

παρὰ νόμων γράφεσθαι 1, 17; διώκειν 22.

παράστασιν τιθέναι 1, 120.

πάρεδροι scil. τῶν εὐθύνων 1, 78 pseph.

Πατροκλίδης: eius psephisma 1, 73. 76 sq. 80.

Πειραιεύς 1, 45. 81; 2, 21; munitas 3, 5.

Πείσανδρος is qui Quadringentorum imperium constituit 1, 27. 36. 43; 2, 14.

Πελοποννήσιοι 2, 12; 3, 38.

πέμπτον μέρος τῶν ψήφων
μὴ μεταλαβεῖν 1, 33; 4, 18.
πεντηκοστή 1, 133.
Περσικὴ σκηνή 4, 30.
Πηγαί Megaridis opp. 3, 3.
Πλάτων a Teucro indicatus
1, 35.
πλήθος τὸ Ἀθηναίων helia-
starum iudicia 1, 135 cf. 136.
— πλ. τὸ ὑμέτερον i. qu.
δῆμος 1, 150.
πληρης: ἡ βουλὴ ἐπειδὴ ἦν
πλήρης 1, 112.
ποιεῖσθαι πολίτην 1, 149;
νόον 1, 124.
ποιηταί 4, 23.
Πολέμαρχος (?) Andromachi
dominus 1, 12.
πόλις i. qu. ἀκρόπολις 1, 132.
πολιτεῖαν διδόναι 2, 23.
πολλοί i. qu. δῆμος 4, 6.
Πολύευκτος a Teucro indi-
catus 1, 35.
Πολύστρατος (Διο — Ἀγκυ-
λῆθεν) ab Andromacho in-
dicatus 1, 13.
πομπεῖα 4, 29.
πομπή Olympiae 4, 29.
Πουλυτίων: ἐν τῇ Πουλυτίω-
νος οἰκίᾳ 1, 12. 14.
πράκτορες 1, 77 et 79 pseph.
πρέσβεις 3, 41. αὐτοκράτορες
3 arg. et 6. 39. cf. αὐτοκράτ.
πρεσβεύειν 3, 23. 34 sq. 41;
4, 41.
πρεσβευτής i. qu. ὁ πρεσβεύων
qui legati vice fungitur 4, 41.
προβάλλεσθαι λητουργεῖν 1,
132.
προβέ 4, 14.
προκηρυκεῖσθαι περὶ σπον-
δῶν 3, 3.
πρόξενος 3, 3.
προσύλαιον Διονύσου Ath. 1,
38.

προσάγειν πρὸς τὴν βουλὴν
τὸν βασιλέα, de prytanibus
1, 111.
προστάξις: ἄτιμοι κατὰ προσ-
τάξεις 1, 75. (78 pseph.
προστάξεις εἰσὶ κατεγνωσμέ-
ναι sanum non videtur.)
προστάτης scil. τοῦ δήμου
4, 12.
πρυτανεῖα: ἐπὶ τῆς ἐνάτης
πρυτανείας 1, 73.
πρυτανεῖον: οἰτήσεις ἐν πρυτ.
4, 31 cf. 1, 45.
πρυτανεῖον iudicium de caede
1, 78 pseph.
πρυτάνεις 1, 12. 45 sq. 64.
111.
πρυτανεύειν de prytanibus
1, 46. Ἀλάντις ἐπρυτάνευε
1, 96 pseph.
Πυθόνικος Alcibiadem in con-
tione accusat 1, 11 sq. 14. 27.

P.

Ῥήτορες 3, 1.

Σ.

Σάμος 2, 11.
σανίδες tabulae legibus in-
scribendis 1, 83 pseph.
σημαίνειν τῇ σάλπιγγι signum
equitibus 1, 45.
σημεῖον καθελεῖν signum ut
senatus curiam ingreditur
1, 36.
Σικελία 1, 11. 117; 3, 30;
4, 41.
σιταγωγοὶ νῆες 2, 21.
σίτῃσις ἐν πρυτανείῳ 4, 31;
cf. πρυταν.
Σκαμάνδριος: τὸ ἐπὶ Σκα-
μανδρίον ψήφισμα 1, 43.
σκάνδικες fr. 5.

σκεπή vestis insignis Calliae
ut sacerdotis Cereris et Pro-
serp. 1, 112.

Σκῦνται τοξόται Ath. 3, 5.
cf. τοξόται.

Σκῦρος Atheniensium pro-
pria 3, 12. 14.

Σμινδυρίδης a Teucro indi-
catus 1, 15.

Σόλωνος νόμοι 1, 81 sq. 83
pseph. 95. 111.

Σπένσιππος senator 1, 17. 22.

σπονδαί i. qu. εἰρήνη 1, 80;
3, 3 sq. 29; sed distinguun-
tur ab εἰρήνῃ (σπ. ἐξ ἐπι-
ταγμάτων, ἐπὶ ῥητοῖς) 3, 11
sq. 22.

σταδμά 1, 83 v. μέτρα.

στασιωτεία 4, 8.

στεφανηφόρος ἀγών 4, 2. 32.

Στέφανος testis Andoc. 1, 18.

στεφανοῦν homines de repu-
blica bene meritos 1, 45; 2,
18. στεφανοῦν τὴν πόλιν de
Olympionice 4, 26. 31.

στήλη ἐφ' ἧ ὁ στρατηγός
ἐστιν ὁ χαλκοῦς 1, 38. —
inscribendis nominibus ci-
vium condemnatorum 1, 51.
78 pseph. 103. — στήλη ἐμ-
προσθεῖν τοῦ βουλευτηρίου
in qua Demophanti pse-
phisma perscriptum erat 1,
96. — in Eleusinio, legem
de ἐκτετηρία continens 1, 116.

— στήλαι γεγραμμέναι mo-
numenta pacis 3, 12. 22. 34.

στοά ubi leges propositae ex-
stabant 1, 82. 85. cf. τοῖχος.

στρατηγὶς τριήρης 1, 11.

στρατηγοί 1, 11. 45; 2, 17; 3,
34. — στρατηγός ὁ χαλκοῦς
1, 38 cf. στήλη. — στρατη-
γεῖν 1, 106. 147; 4, 13.

στρεβλοῦσθαι 1, 44.

συγγραφή syngrapha 4, 17.

σύμβολα cum aliis civitati-
bus 4, 18.

συμβόλαια ἴδια 1, 88.

συνδικεῖν de advocatis a tri-
bulibus rei electis 1, 150.

συνωμόται i. qu. ἑταῖροι 4, 4.

Συρακοῦσιοι 3, 30.

σφαγεῖς qui in seditione cae-
dem fecerunt 1, 78 pseph.

T.

Ταμίαι τῆς θεοῦ καὶ τῶν
ἄλλων θεῶν 1, 77 pseph.;
ταμίας ἐν πόλει τῶν ἐρῶν
χρημάτων 1, 132.

τάξιν λιπεῖν crimen 1, 74.

Ταυρέας a Dioclide indica-
tus 1, 47.

Ταυρέας Alcibiadis ἀντιχο-
ρηγός 4, 20 sq.

Τεισαμενός auctor psephis-
matis 1, 83 pseph.

Τεῖσανδρος Epilyci p. 1, 117;
3, 29.

Τεῖσαρχος a Teucro indica-
tus 1, 15.

Τελένικος a Teucro indica-
tus 1, 35.

τελετή mysteriorum sollemne
1, 111.

τέλος πρίσθαι 1, 93.

τετρακόσιοι Ath. 1, 78 pseph.;
2, 11. 13 sq.

Τεύκρος μέτοικος index de
mysteriis Hermisque 1, 15.
28. 34 sq. 52. 59. 67.

Τηλεκλῆς Calliae p. 1, 40.
42. 47.

Τιμάνθης a Teucro indica-
tus 1, 35.

τοῖχος ubi leges propositae
exstabant 1, 84 pseph. cf.
στοά.

τοξόται Athenis 3, 5. 7. cf. Σκύθαι.

τραγωδία 4, 23.

τραγωδοῖς νικᾶν 4, 42.

τριακοντα 1, 80. 90. 94 sq. 99. 101; 3, 10.

τριήρης στρατηγίς 1, 11.

Τροιζήν ab Athen. occupata 3, 3.

τρόπαιον ἱστάναι 1, 147.

τροχός eculeus 1, 43.

τυραννίς 4, 24.

τύραννοι Pisistratidae 1, 106; 2, 26. — Quadringenti si lectio vera 1, 75. — adde 78 et 97 pseph.; 4, 27. — τυραννεῖν 1, 97 pseph.

Υ.

Υπερβολος (ὁ δημαγωγός) fr. 5.

ὑπερορία sc. χώρα 3, 36.

ὑπεύθυνος 4, 30.

ὑπόδικος 4, 31.

Φ.

Φαῖδρος a Teucro indicatus 1, 15.

φανερὰ οὐσία 1, 118.

φάσις 1, 88.

Φερεκλῆς ὁ Θυμακεύς Lydi dominus et ab eo indicatus 1, 17. 19. 22.

Φερεκλῆς a Teucro indicatus 1, 35.

Φηγούσιος a pago Φηγούς 1, 65.

φήμη i. qu. κληδών 1, 131.

Φίλιππος Andocidis testis 1, 18.

Φιλονκράτης a Teucro indicatus 1, 15.

Φιλονκράτης Andocidis testis 1, 46.

Φιλόχορος citatur or. 3 argum.

Φορβαντεῖον Athenis 1, 62.

φόρος sociorum Athen. 3, 9; 4, 11.

Φρόνιχος ὁ ὀρχησάμενος a Dioclide indicatus 1, 47.

φυλέται 1, 150.

φυλή 1, 97 pseph.

Φυλή occupata 1, 80.

Χ.

Χαιρέδημος ab Andoc. indicatus 1, 52. 67.

χαλκείον: ibi otiosi homines sedent 1, 40.

Χαρίας maioris Leogorae socer 1, 106 l. d.

Χαρμίδης XXX vir 1, 36. 101.

Χάριππος a Teucro indicatus 1, 35.

Χαρμίδης: ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Χαρμίδου 1, 16.

Χαρμίδης Ἀριστοτέλους Andocidis amittinus 1, 47 sq. 51.

χεῖρα αἰρεῖν de χειροτονίᾳ 3, 41.

χερσίσβιον 4, 29.

Χερρόνησος Thracia 3, 3. possidebatur ab Atheniensibus 3, 9. 15.

χιλλίς δραχμὰς ὀφείλειν poena eius qui in Eleusinio festo tempore supplex fuisset 1, 116; eius qui quintam partem suffragiorum in ἀπαγωγῇ actione non explesset 4, 18.

Χῶι Alcibiadi hostias praebent Olympiae 4, 30.

χορευτής 4, 20.

χορός 4, 20.

χρεῖα Atheniensium civium in sociis civitatibus 3, 15.

χεῶν ἀποκοπὰ 1, 88.

Χρυσιάς (l. d.) pridem Ischomachi, post Calliae uxor 1, 127.

Ψ.

Ψευδοκλητείας *ὀφλεῖν* 1, 74.
ψευδομαρτυριῶν *ἀλῶναι* s. *ὀφλεῖν* 1, 7. 74.

Ψήφισμα:

Demophanti (*νόμος* ab Andoc. dictus) apponitur integrum 1, 96 sqq.

Ἰσοτιμίδου de *ἀτιμίᾳ* eorum qui de se confessi essent 1, 8. 71.

Κλεωνόμου (*π. μηνύτρων*) 1, 27.

Μενέππου de impunitate Andocidi concessa 2, 23.

Πατροκλείδου quo capite deminuti restituebantur, 73. 76. apponitur 77—79.

Πεισάνδρου (*π. μηνύτρων*) 1, 27.

ἐπὶ Σκαμανδρίου (ne de civibus Ath. quaestio haberetur) 1, 43.

Τεισαμενοῦ (*π. δοκιμασίας νόμων*) apponitur 1, 83 sq.

Ω.

Ωιδεῖον 1, 38.

ὠνήν *πρίασθαι* *ἐκ τοῦ δημοσίου* 1, 73. 92.

ADDENDA.

Ad praefat. p. III sqq. De libris manuscriptis qui minores oratores Atticos continent nuper diligenter egit Victor Jernstedt in praefatione editionis Antiphontis, quae prodiiit Petropoli a. MDCCCLXXX. Is codicem Z ex M, M ex L, L ex B, B ex A descriptum putat, Aldinam quoque editionem ex L derivatam esse. — Praeter ABLMPZ Chisianum quendam codicem recentem Andocidis exstare ex Montfauconi auctoritate commemorat. — Notas Hamburgenses (v. p. IV) ex Leydensi exemplari descriptas esse perhibet; correctorem codicis A (v. p. IV, v. 3) recentissimum esse, namque eundem in primo folio quaedam e libris Gallicis, qui circa principium huius saeculi impressi sunt, desumpta adscripsisse. — Coniecturas in Andocidem partim in praefatione quam dixi partim in commentatione quae inscripta est: *Observationes Antiphontaeae* (Petrop. 1878, e diario „Journal des Ministeriums der Volksaufklärung“) profert hasce: I, 12 del. *καὶ* ante *τὸν Μελήττον*. — 127 *Χρυσίλλης* (recte ut videtur). — IV, 31 *τῶν τούτῳ πάλαι πεπραγμένων*. (IV, 40 verba *τοὺς βελτίστους* . . *κολάσαντες* nequaquam in P, sed in Q exstare affirmat.)

Heasychius Milesius ed. <i>Flach</i> . . .	<i>M. 2</i> — 75
Hieronimus ed. <i>Herding</i> . . .	2.40
Historia Apollonii ed. <i>Riese</i> . . .	1.—
Historici Graeci minores ed. <i>Dindorf</i> . 2 voll.	8.25
Historicorum Rom. rell. ed. <i>Peter</i>	4.50
Homeri Ilias , kplt. 1 Band mit Einleitung von <i>Sengebusch</i> . . .	2.25
— Odyssea , kplt. 1 Band mit Einleitung von <i>Sengebusch</i> . . .	2.25
— carmina . Ed. V ed. <i>Hentze</i> . I. 1 (<i>Ilias</i> I)	— 75
— I. 2 (<i>Ilias</i> II)	— 75
— II. 1 (<i>Odyssea</i> I)	— 75
— II. 2 (<i>Odyssea</i> II)	— 75
Horatius ed. <i>Müller</i> . Ed. maior . . .	1.—
— Ed. minor	— 75
Hygini Gromatici liber ed. <i>Gemoll</i> . . .	— 75
Hymni Homerici ed. <i>Baumeister</i> . . .	— 75
Hyperides ed. <i>Blafs</i> Ed. II	1.35
Iamblichi protrepticus ed. <i>Pistelli</i> . . .	1.80
Iliadis carmina ed. <i>Koechly</i>	3.—
Incerti auctoris lib. de Constantino Magno ed. <i>Heydenreich</i>	— 60
Josephus, Flavius , ed. <i>Bekker</i> . 6 voll.	12.60
— ed. <i>Naber</i> . Vol. I et II à . . .	3.—
Isaens ed. <i>Scheibe</i>	1.20
Isocrates edd. <i>Benseiler</i> et <i>Blafs</i> . 2 voll.	2.70
Iuliani imp. op. ed. <i>Hertlein</i> . 2 voll. . .	6.75
Iurisprud. anteqnt. reliquiae ed. <i>Huschke</i> . Editio V	6.75
— Indices ed. <i>Fabricius</i>	1.80
— Suppl. Bruchstücke a. Schriften röm. Juristen. Von <i>Huschke</i> . . .	— 75
Iustiniani inst. ed. <i>Huschke</i>	1.—
— Novellae ed. <i>Zachariae</i> . 2 voll. . .	10.50
Iustinus ed. <i>Jeep</i> . Editio maior . . .	2.70
— Editio minor	— 90
— ed. <i>Rühl</i>	1.50
Iuvenalis ed. <i>Hermann</i>	— 45
Iuvenius, libri evangelior. IIII ed. <i>Carolus Marold</i>	1.80
Livius ed. <i>Weissenborn</i> . 6 voll. . . .	6.—
— Vol. I—III auch in Heften. . . &	— 60
— Vol. I pars I lib. I—III	
— pars II lib. IV—VI	
— Vol. II pars I lib. VII—X	
— pars II lib. XXI—XXXII	
— Vol. III pars I lib. XXXIV—XXXVI . . .	
— pars II lib. XXVII—XXX	
— Vol. IV pars I lib. XXXI—XXXV	
— Ferner einzeln: lib. I et II.	— 45
Lucian ed. <i>Jacobits</i> . 3 voll.	6.30
— Auch in 6 partes, à pars	1.05
Lucretius ed. <i>Bernays</i>	1.50
Lyceophon ed. <i>Kinkel</i>	1.80
Argus ed. <i>Scheibe</i>	— 60
as ed. <i>Wachsmuth</i>	2.70
as ed. <i>Scheibe</i>	1.20
obius ed. <i>Eysenhardt</i>	5.40
othon ed. <i>Koechly</i>	1.50
ellus ed. <i>Helmreich</i>	
alls ed. <i>Schneidewin</i>	1.50
ed. <i>Gilbert</i>	2.40
lanus Capella ed. <i>Eysenhardt</i>	4.50
lmus et Ammon . ed. <i>Ludwich</i>	1.80
olog. script. ed. <i>Hultsch</i> . 2 voll. . .	5.10
— Volix ed. <i>Baehrens</i>	1.35

Muretus ed. <i>Frey</i> . Vol. I et II. . . .	<i>M. 2</i> 2.40
Nicephori opuscula historica ed. <i>de Boor</i>	3.30
Nicomachus ed. <i>Hoche</i>	1.80
Nonnus ed. <i>Koechly</i> . 2 voll.	9.—
— paraphrasis ed. <i>Scheindler</i>	4.50
Onosander ed. <i>Koechly</i>	1.20
Orosius ed. <i>Zangemeister</i>	3.—
Ovidii opera ed. <i>Merkel</i> et <i>Ehwald</i> . 3 voll.	2.90
— tristia ed. <i>Ehwald</i>	— 45
— fasti	— 60
— metamorphoseon ed. <i>Poile</i>	— 60
Panegyrici latini XII ed. <i>Baehrens</i> . .	3.60
Pausanias ed. <i>Schubart</i> . 2 voll. . . .	3.60
Persius ed. <i>Hermann</i>	— 39
Phaedrus ed. <i>Müller</i>	— 30
Philodemi de musica librorum ed. <i>Kenke</i>	1.50
Philostratus ed. <i>Kayser</i> . 2 voll. . . .	8.25
Pindarus ed. <i>Christi</i>	1.—
Plato ed. <i>Hermann</i> et <i>Wohlrab</i> . 6 voll. .	10.50
[Auch in 15 einzelnen Heften.]	
Plautus ed. <i>Fleckeisen</i> . Vol. I. II. . .	2.70
— einzelne Stücke . . . &	— 45
Plini epistolae ed. <i>Keil</i>	1.20
— natur. historia ed. <i>Jan</i> . 6 voll. . .	13.20
Plinius et Giorgius Mart. ed. <i>Rose</i> . .	2.70
Plotinus ed. <i>Volkmann</i> . 2 voll. . . .	9.—
Plutarchus ed. <i>Sintenis</i> . 5 voll. . . .	8.40
[Auch in 14 einzelnen Heften.]	
— moralia ed. <i>Bernardakis</i> . Vol. I et II.	3.—
Poetae latini min. ed. <i>Baehrens</i> . 5 voll.	15.90
Poetar. roman. fragm. ed. <i>Baehrens</i> . .	4.20
Polemon ed. <i>Hinck</i>	1.—
Polyaenus ed. <i>Melber</i>	7.50
Polybius ed. <i>Dindorf</i> . 4 voll.	12.60
Pomponii Melae de chorographia libri tres rec. <i>Frick</i>	1.20
Porphyrio ed. <i>Meyer</i>	4.20
Porphyrii op. sel. ed. <i>Nauck</i> . Ed. II. .	3.—
Proclus ed. <i>Friedlein</i>	6.75
Propertius ed. <i>Müller</i>	— 60
Quintilian ed. <i>Bonnell</i> . 2 voll. . . .	2.40
— lib. X ed. <i>Halm</i>	— 30
— declamationes ed. <i>Ritter</i>	4.80
Quintus Smyrnaeus ed. <i>Koechly</i> . . .	1.50
Rerum naturalium script. Graeci ed. <i>Keller</i> . Vol. I	2.70
Rhetores Graeci ed. <i>Spengel</i> . 3 voll. .	9.—
Ruhnkenii elogium Hemsterhusii ed. <i>Frey</i>	— 45
Rutilius Namatianus ed. <i>Müller</i> . . .	— 75
Sallustius ed. <i>Dietsch</i> . Ed. IV.	— 45
— ed. <i>Eufner</i>	— 45
Scholia in Sophoclis tragoedias vetera ed. <i>Papageorgius</i>	4.80
Scribonii largi compositiones ed. <i>Helmreich</i>	1.80
Script. histor. Augustae . 2 voll. . . .	7.50
— metrici Graeci ed. <i>Westphal</i> . Vol. I	2.70
Seneca ed. <i>Haase</i> . 3 voll.	7.80
— tragoediae ed. <i>Peiper</i> et <i>Richter</i> . .	4.50
Seneca rhetor ed. <i>Kieffling</i>	4.50
Simeo Sethus ed. <i>Langkavel</i>	1
Sophocles ed. <i>Dindorf-Mekler</i> . Ed. VI .	1
— einzelne Stücke . . . &	

Soranus ed. Ros.	M. 2	4.80	Ulplan ed. Huschke. Ed. II.	M. 2	— 75
Statius Vol. I Silvae ed. Baehrens	1.80		Valerius Flaccus ed. Baehrens	1.50	
— Vol. II, Fasc. I. Achilleis ed.	— 75		— Maximus ed. Kempf	4.50	
Kohmann.	— 75		— Jul. ed. Kuebler	2.70	
— Vol. II, Fasc. II. Thebais ed.	4.80		Varronis rerum rusticarum libri	1.50	
Kohmann.	4.80		ed. Keil	1.50	
Stobaei florilegium ed. Meineke.	9.60		Vegetius ed. Lang. Ed. II.	3.90	
4 voll.	6.—		Velleius Paternulus ed. Haase	— 60	
eclogae ed. Meineke. 2 voll.	6.—		— ed. Halm	1.—	
Strabo ed. Meineke. 3 voll.	6.—		Vergili opera ed. Ribbeck.	1.35	
Suetonius ed. Roth.	1.50		— Bucolica et Georgica	— 45	
Tacitus ed. Halm. 2 voll.	2.40		— Aeneis	— 90	
Vol. I. auch in 2 Fasc.:			— ed. Güthling. Vol. I. Bucolica.	— 45	
I. Annales, lib. I—VI.	— 75		— Vol. II. Aeneis	— 90	
II. lib. XI—XVI.	— 75		— Maronis grammatici opera	2.40	
— Germania, Agricola et dia-	— 45		ed. Huemer	— 75	
logus ed. Halm.	1.20		Xenophontis expeditio ed. Hug	1.20	
Terentius ed. Fleckeisen.	2.25		— Ed. maior	— 75	
Testamentum, novum, Graece ed.	6.—		— ed. Dindorf	— 90	
Buttmann.	— 50		— historia Gr. ed. Keller	— 45	
Themistius ed. Spengel. 2 voll.	3.—		— institutio Cyri ed. Hug	1.50	
Theodorus Prodomus ed. Hercher	6.60		— Ed. maior	— 90	
Theon Smyrnaeus ed. Hiller	1.20		— ed. minor	— 90	
Theophrastus ed. Wimmer. 3 voll.	6.—		— ed. Dindorf	— 45	
Theophrasti char. ed. Fofs	2.40		— commentarii	1.—	
Theophylacti Simocattae histo-	— 30		— comment. ed. Gilbert. Ed. maior	— 45	
riae ed. de Boor			— Ed. minor	— 90	
Thucydides ed. Boehme. 2 voll.			— scripta minora	19.50	
Tibullus ed. Müller.			Zonarus ed. Dindorf. 6 vol.		

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig.

- Griechisches Schulwörterbuch. 2 Bände. gr. Lex.-8. geh.**
 I. Griechisch-Deutsch. Von G. E. Benseler. 8. Aufl. Von G. Autenrieth. 1886. geh. 6 M 75 2.
 II. Deutsch-Griechisch. Von K. Schenkl. 4. Aufl. 1884. geh. 9 M
- Lateinisches Schulwörterbuch. Von F. A. Heinichen. 2 Bde.**
 Von A. Draeger. gr. Lex.-8. geh.
 I. Lateinisch-Deutsch. 5. Aufl. 1887. 6 M
 II. Deutsch-Lateinisch. 4. Aufl. 1883. 5 M
- Wörterbuch zu den Homerischen Gedichten. Von G. Autenrieth. 5. Auflage. gr. 8. 1887. geh. 3 M**
- Wörterbuch zu Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht. 6. Aufl. gr. 8. 1886. geh. 1 M 80 2.**
- Wörterbuch zu Xenophons Hellenica. Von K. Thiemann. 2. Aufl. gr. 8. 1888. geh. 1 M 50 2.**
- Schulwörterbuch zu C. J. Cäsar. Von Dr. H. Ebeling. Dritte Auflage, von Dr. A. Draeger. gr. 8. 1884. geh. 1 M**
- Wörterbuch zu den Lebensbeschreibungen des Cornelius Nepos. Von S. Haacke. 10. Aufl. 8. 1889. geh. 1 M. Mit dem Texte des Nepos 1 M 20 2.**
- Wörterbuch zu Ovids Metamorphosen. Von J. Siebelis. Vierte Auflage, von Fr. Polle. gr. 8. 1885. geh. 2 M 70 2.**
- Wörterbuch zu den Fabeln des Phädrus. Von A. Schaubach. 3. Aufl. 8. 1888. geh. 60 2. Mit dem Texte des Phädrus 90 2.**
- Wörterbuch zu Siebelis' tirocinium poeticum. Von A. Schaubach. 8. Aufl. gr. 8. 1888. geh. 45 2**

11-11-20

